

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums

2009. gada 17. novembris

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām ⁽¹⁾ 1

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽¹⁾ 32
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/111/EK (2009. gada 16. septembris), ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK, Direktīvu 2006/49/EK un Direktīvu 2007/64/EK attiecībā uz bankām, kuras saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla posteņiem, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību ⁽¹⁾ 97

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Cena: EUR 7

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1060/2009

(2009. gada 16. septembris)

par kredītreitingu aģentūrām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Kredītreitingu aģentūrām ir svarīga nozīme pasaules vērtspapīru tirgos un banku nozarē, jo to kredītreitingus izmanto ieguldītāji, aizņēmēji, emitenti un valdības, pieņemot informētus lēmumus par ieguldījumiem un finansēm. Kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības, apdrošināšanas uzņēmumi, dzīvības apdrošināšanas uzņēmumi, pār-apdrošināšanas uzņēmumi, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) un papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas var izmantot šos kredītreitingus kā atsauci, lai aprēķinātu sev nepieciešamo kapitālu maksāspējas nodrošināšanai vai lai aprēķinātu savu ieguldījumu darbību riskus. Tādējādi kredītreitingiem ir svarīga ietekme uz tirgu darbību un uz ieguldītāju un patērētāju uzticību un pašāvību. Tādēļ ir būtiski, ka kredītreitingu noteikšanas darbībās tiek ievēroti

godīguma, pārredzamības, atbildīguma un labas pārvaldības princips, lai nodrošinātu, ka tādējādi iegūtie Kopienā izmantotie kredītreitingi ir neatkarīgi, objektīvi un pienācīgas kvalitātes.

(2) Pašlaik lielākajai daļai kredītreitingu aģentūru galvenie biroji atrodas ārpus Kopienas. Vairākums dalībvalstu nereglamentē kredītreitingu aģentūru darbības vai kredītreitingu izsniegšanas nosacījumus. Neraugoties uz kredītreitingu lielo nozīmi finanšu tirgu funkcionēšanā, kredītreitingu aģentūrām tikai noteiktās jomās piemēro Kopienas tiesību aktus, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām ⁽⁴⁾. Turklāt uz kredītreitingu aģentūrām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ⁽⁶⁾. Tādēļ ir svarīgi paredzēt noteikumus, kas nodrošina, ka visi kredītreitingi, kurus izsniedz Kopienā reģistrētas kredītreitingu aģentūras, ir pienācīgas kvalitātes un ka tos izsniedz kredītreitingu aģentūras, kurām piemēro stingras prasības. Komisija un tās starptautiskie partneri turpinās strādāt, lai nodrošinātu to noteikumu konvergenci, ko piemēro kredītreitingu aģentūrām. Būtu jāparedz iespēja nepiemērot šo regulu dažām centrālajām bankām, kas izsniedz kredītreitingus, ja tās atbilst attiecīgiem piemērojamiem noteikumiem, kuri nodrošina to kredītreitingu noteikšanas darbību neatkarību un godīgumu un stingrības ziņā ir pielīdzināmi šajā regulā ietvertajām prasībām.

⁽¹⁾ 2009. gada 13. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 115, 20.5.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 27. jūlija Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

- (3) Ar šo regulu nevajadzētu noteikt vispārēju pienākumu finanšu instrumentus vai finanšu saistības vērtēt saskaņā ar šīs regulas prasībām. Jo īpaši ar šo regulu nebūtu jāparedz pienākums pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), kas definēti Padomes Direktīvā 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽¹⁾, vai papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību ⁽²⁾, ieguldīt tikai tajos finanšu instrumentos, ko novērtē saskaņā ar šo regulu.
- (4) Ar šo regulu nekādā ziņā nevajadzētu paredzēt vispārēju pienākumu finanšu iestādēm vai ieguldītājiem ieguldīt līdzekļus tikai tādos vērtspapīros, par kuriem ir publicēts prospekts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību ⁽³⁾, un Komisijas Regulu (EK) Nr. 809/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par Direktīvas 2003/71/EK īstenošanu attiecībā uz prospektos iekļauto informāciju, kā arī prospektu formu, informācijas iekļaušanu ar norādi un prospektu publicēšanu, un attiecībā uz reklāmas izplatīšanu ⁽⁴⁾, kuri ir novērtēti saskaņā ar šo regulu. Turklāt šai regulai nebūtu jānosaka, ka emitentiem vai piedāvātājiem, vai personām, kas lūdz atļauju tirdzniecības veikšanai regulētā tirgū, jāsaņem to vērtspapīru kredītreitingi, uz kuriem attiecas pienākums publicēt prospektu saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK un Regulu (EK) Nr. 809/2004.
- (5) Saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK un Regulu (EK) Nr. 809/2004 publicētajā prospektā būtu jāsniedz skaidra un viegli pamanāma informācija par to, vai attiecīgo vērtspapīru kredītreitingu ir izsniegusi kredītreitingu aģentūra, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu. Tomēr šīs regulas noteikumiem nekādā ziņā nebūtu jātraucē personām, kas atbildīgas par prospekta publicēšanu saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK un Regulu (EK) Nr. 809/2004, iekļaut prospektā jebkādu būtisku informāciju, tostarp trešās valstīs izsniegtus kredītreitingus un saistītu informāciju.
- (6) Kredītreitingu aģentūrām būtu jāizsniedz kredītreitingi un jāveic kredītreitingu noteikšanas darbības, kā arī tām jāļauj to profesionālajā darbā veikt papildu darbības. Papildu darbību veikšanai nevajadzētu ietekmēt to kredītreitingu noteikšanas darbību neatkarību vai godīgumu.
- (7) Šī regula būtu jāpiemēro kredītreitingiem, kurus izsniegušas Kopienā reģistrētas kredītreitingu aģentūras. Šīs regulas galvenais mērķis ir aizsargāt finanšu tirgu stabilitāti un ieguldītājus. Šīs regulas darbības joma neattiecas uz kredītspējas novērtējumiem, kredītspējas vērtēšanas sistēmām un līdzīgiem novērtējumiem attiecībā uz saistībām, kuras izriet no patērētāju attiecībām vai tirdzniecības un rūpnieciskām attiecībām.
- (8) Kredītreitingu aģentūrām būtu brīvprātīgi jāpiemēro Rīcības kodeksa pamatprincipi kredītreitingu aģentūrām ("IOSCO kodekss"), ko pieņēmusi Starptautiskā Vērtspapīru komisiju organizācija. Komisijas 2006. gada paziņojumā par kredītvērtējuma aģentūrām ⁽⁵⁾ Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju (CESR), kura izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ⁽⁶⁾ aicināja uzraudzīt IOSCO kodeksa ieviešanu un reizi gadā Komisijai iesniegt ziņojumu.
- (9) Eiropadome, kas tikās 2008. gada 13. un 14. martā, vienojās par secinājumu kopumu, lai reaģētu uz galvenajām finanšu sistēmā atklātajām nepilnībām. Viens no mērķiem bija uzlabot tirgus funkcionēšanu un stimulu struktūras, ietverot kredītreitingu aģentūru nozīmi.
- (10) Uzskata, ka kredītreitingu aģentūras, no vienas puses, savos kredītreitingos pietiekami un laikus neatspoguļoja to, ka tirgus apstākļi pasliktinās, un, no otras puses, savlaicīgi nepielāgoja kredītreitingus, tirgus krīzei padziļinoties. Šo kļūmi vislabāk var izlabot, izmantojot pasākumus, kas saistīti ar interešu konfliktiem, kredītreitingu kvalitāti, kredītreitingu aģentūru pārredzamību, to iekšējo pārvaldību un kredītreitingu aģentūru darbību uzraudzību. Tiem, kas izmanto kredītreitingus, nevajadzētu akli uz tiem paļauties. Viņiem vajadzētu būt ārkārtīgi uzmanīgiem un jāveic pašiem sava analīze, kā arī vienmēr jāveic atbilstīgas uzticamības pārbaudes saistībā ar savu paļaušanos uz šādiem kredītreitingiem.
- (11) Ir nepieciešams noteikt kopēju noteikumu sistēmu attiecībā uz kredītreitingu kvalitātes veicināšanu, jo īpaši attiecībā uz to kredītreitingu kvalitāti, kas jāizmanto attiecīgām finanšu iestādēm un personām, kuras Kopienā reglamentē saskaņoti noteikumi. Pretējā gadījumā pastāv risks, ka dalībvalstis valsts līmenī piemēro atšķirīgus pasākumus, kuriem būtu tieša negatīva ietekme uz iekšējā tirgus labu funkcionēšanu, un tas to kavētu, jo kredītreitingu aģentūrām, kas izsniedz kredītreitingus izmantošanai Kopienas finanšu iestādēs, dažādās dalībvalstīs piemērotu atšķirīgus noteikumus. Turklāt atšķirīgas kredītreitingu kvalitātes prasības varētu radīt atšķirīgus ieguldītāju un patērētāju aizsardzības līmeņus. Turklāt būtu jānodrošina iespēja kredītreitingu lietotājiem salīdzināt Kopienā izsniegtus kredītreitingus ar starptautiski izsniegtiem kredītreitingiem.

(1) OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīva no 2011. gada 1. jūlija aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 32. lappusi).

(2) OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

(3) OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

(4) OV L 149, 30.4.2004., 1. lpp.

(5) OV C 59, 11.3.2006., 2. lpp.

(6) OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

- (12) Šīs regulas noteikumiem nekādā ziņā nevajadzētu ietekmēt to, kā kredītreitingus izmanto personas, kas nav minētas šajā regulā.
- (13) Būtu vēlams paredzēt iespēju trešās valstīs izsniegtus kredītreitingus regulatīvos nolūkos izmantot Kopienā, ja tie atbilst tikpat stingrām prasībām, kādas noteiktas šajā regulā. Ar šo regulu tiek ieviests apstiprināšanas režīms, kas ļauj kredītreitingu aģentūrām, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir reģistrētas saskaņā ar šo regulu, apstiprināt trešās valstīs izsniegtus kredītreitingus. Apstiprinot trešās valstīs izsniegtus kredītreitingus, kredītreitingu aģentūrām būtu pastāvīgi jānosaka un jāpārtrauga, vai to kredītreitingu noteikšanas darbības, kuru rezultātā izsniedz šādu kredītreitingu, atbilst tikpat stingrām kredītreitingu izsniegšanas prasībām, kādas noteiktas šajā regulā un ar ko praksē sasniedz tādas pašas mērķus un rezultātus.
- (14) Lai reaģētu uz bažām, ka uzņēmējdarbības neveikšana Kopienā varētu būt nopietns šķērslis efektīvai uzraudzībai Kopienas finanšu tirgu interesēs, būtu jāievieš šāds apstiprināšanas režīms attiecībā uz tām kredītreitingu aģentūrām, kuras ir saistītas vai cieši sadarbojas ar kredītreitingu aģentūrām, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā. Tomēr var būt nepieciešams konkrētos gadījumos pielāgot prasības attiecībā uz fizisko klātbūtni Kopienā, jo īpaši saistībā ar mazākām trešo valstu kredītreitingu aģentūrām, kuras nav pārstāvētas Kopienā vai saistītas ar Kopienas uzņēmumu. Šādām kredītreitingu aģentūrām būtu jāizveido īpašs sertifikācijas režīms ar noteikumu, ka tās nav sistēmiski nozīmīgas vienas vai vairāku dalībvalstu finanšu tirgu finanšu stabilitātei vai integritātei.
- (15) Sertifikācijai vajadzētu būt iespējamai pēc tam, kad Komisija ir noteikusi trešās valsts tiesiskās un uzraudzības sistēmas līdzvērtību šīs regulas prasībām. Plānotajam līdzvērtības mehānismam nevajadzētu automātiski nodrošināt piekļuvi Kopienai, bet būtu jāsniedz iespēja atbilstīgas trešo valstu kredītreitingu aģentūras novērtēt katru atsevišķi un piešķirt tām atbrīvojumu no dažām organizatoriskām prasībām, kuras attiecas uz kredītreitingu aģentūrām, kas darbojas Kopienā, tostarp no prasības attiecībā uz fizisku klātbūtni Kopienā.
- (16) Regulā būtu arī jāparedz, ka trešās valsts kredītreitingu aģentūra atbilst kritērijiem, kas ir vispārīgi priekšnoteikumi tādu kredītreitingu noteikšanas darbību godīgumam, ko veic trešās valsts kredītreitingu aģentūra, lai novērstu attiecīgās trešās valsts kompetento iestāžu un citu valsts iestāžu iejaukšanos kredītreitingu saturā un lai nodrošinātu piemērotu politiku interešu konflikta jomā un reitinga analītiķu rotāciju, kā arī regulāru un pastāvīgu informācijas publiskošanu.
- (17) Vēl kāds atbilstīga apstiprināšanas režīma un līdzvērtības noteikšanas sistēmas svarīgs priekšnoteikums ir atbilstīgi sadarbības pasākumi starp mītnes dalībvalstu kompetentajām iestādēm un attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par kredītreitingu aģentūrām.
- (18) Kredītreitingu aģentūrai, kas ir apstiprinājusi trešā valstī izsniegtus kredītreitingus, vajadzētu būt pilnībā un bez nosacījumiem atbildīgai par apstiprinātajiem kredītreitingiem un attiecīgo šīs regulas noteikumu izpildi.
- (19) Šī regula nebūtu jāpiemēro kredītreitingiem, ko kredītreitingu aģentūra sagatavo pēc atsevišķa pasūtījuma un izdod vienīgi personai, kura to pasūtījusi, un kas nav paredzēti publiskošanai vai izplatīšanai pēc pasūtījuma.
- (20) Investīciju izpēte, investīciju ieteikumi un citi viedokļi par finanšu instrumenta vai finanšu saistību vērtību vai cenu nebūtu jāuzskata par kredītreitingiem.
- (21) Nepasūtīts kredītreitingis, t. i., kredītreitingis, kura sagatavošana nav sākta pēc izdevēja vai vērtētās juridiskās personas lūguma, būtu kā tāds skaidri jānorāda, un ar atbilstīgiem līdzekļiem būtu jānodrošina tā atšķirība no pasūtītiem kredītreitingiem.
- (22) Lai izvairītos no potenciāliem interešu konfliktiem, kredītreitingu aģentūrām savā profesionālajā darbībā būtu jākoncentrējas uz kredītreitingu izsniegšanu. Kredītreitingu aģentūrai nebūtu jāļauj sniegt konsultāciju vai padomdevības pakalpojumus. Jo īpaši kredītreitingu aģentūrai nebūtu jāiesniedz priekšlikumi vai ieteikumi attiecībā uz strukturēta finanšu instrumenta izstrādi. Tomēr kredītreitingu aģentūrām būtu jāļauj sniegt papildu pakalpojumus, ja tas nerada potenciālus interešu konfliktus saistībā ar kredītreitingu sniegšanu.
- (23) Kredītreitingu aģentūrām būtu jāizmanto stingra, sistēmātiska, pēctecīga un izvērtēšanai pakļauta metodika, kas tostarp būtu balstīta uz pagātnes pieredzi un atpakaļejošām pārbaudēm. Tomēr šim noteikumam nekādā gadījumā nevajadzētu būt par pamatojumu tam, lai kompetentās iestādes un dalībvalstis varētu iejaukties kredītreitingu un metodikas saturā. Līdzīgi – prasībai kredītreitingu aģentūrām pārskatīt kredītreitingus vismaz reizi gadā nevajadzētu ietekmēt pienākumu kredītreitingu aģentūrām pastāvīgi pārraudzīt kredītreitingus un vajadzības gadījumā tos pārskatīt. Šīs prasības nevajadzētu piemērot tā, lai ierobežotu jaunu kredītreitingu aģentūru ienākšanu tirgū.
- (24) Kredītreitingiem vajadzētu būt labi pamatotiem un pārlicinoši argumentētiem, lai tajos izvairītos no kompromisiem.
- (25) Kredītreitingu aģentūrām būtu jāpublisko informācija par metodiku, modeļiem un galvenajiem vērtēšanas pieņēmumiem, ko tās izmanto, veicot kredītreitingu noteikšanas darbības. Informācijas par modeļiem publiskošanas pakāpei vajadzētu būt tādai, lai sniegtu kredītreitingu lietotājiem pienācīgu informāciju, ļaujot pašiem veikt uzticamības pārbaudi, izvērtējot, vai uz šiem kredītreitingiem var vai nevar paļauties. No otras puses, publiskojot informāciju par modeļiem, nevajadzētu atklāt slepenu komercdarbības informāciju vai stipri kavēt jauninājumu izstrādi.

- (26) Kredītreitingu aģentūrām būtu jāievieš piemērota iekšējā politika un procedūras saistībā ar kredītreitingu noteikšanas procesā iesaistītajiem darbiniekiem un citām personām, lai novērstu, konstatētu, likvidētu vai risinātu un publiskotu interešu konfliktus un vienmēr nodrošinātu kredītreitingu noteikšanas un pārskatīšanas procesa kvalitāti, integritāti un vispusību. Šādai politikai un procedūrām jā īpaši būtu jāietver iekšējās kontroles mehānismi un atbildības uzraudzības funkcija.
- (27) Kredītreitingu aģentūrām būtu jāizvairās no interešu konfliktsituācijām un pienācīgi jārisina šie konflikti, ja no tiem nevar izvairīties, lai nodrošinātu savu neatkarību. Kredītreitingu aģentūrām būtu laikus jāatklāj informācija par interešu konfliktiem. Tām arī būtu jāveic uzskaitē, reģistrējot visus svarīgos apdraudējumus kredītreitingu aģentūras un kredītreitingu noteikšanas procesā iesaistīto darbinieku un citu personu neatkarībai, kā arī aizsargpasākumus, kas piemēroti, lai mazinātu šos apdraudējumus.
- (28) Kredītreitingu aģentūrai vai kredītreitingu aģentūru grupai būtu pastāvīgi jāveic pasākumi, kas nodrošina uzņēmuma pareizu vadību. Nosakot savus uzņēmuma vadības pasākumus, kredītreitingu aģentūrai un kredītreitingu aģentūru grupai būtu jāņem vērā, ka tai ir jānodrošina, lai tās izsniegtie kredītreitingi būtu neatkarīgi, objektīvi un pienācīgas kvalitātes.
- (29) Lai nodrošinātu kredītreitingu noteikšanas procesa neatkarību attiecībā pret kredītreitingu aģentūras kā uzņēmuma uzņēmējdarbības interesēm, kredītreitingu aģentūrām jānodrošina, ka administratīvajā vai uzraudzības valdē vismaz viena trešdaļa locekļu, bet ne mazāk kā divi locekļi ir neatkarīgi, kā noteikts Komisijas Ieteikuma 2005/162/EK (2005. gada 15. februāris) par biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru bez izpildpilnvarām vai padomes locekļu un (direktoru) padomes komiteju lomai⁽¹⁾ III iedaļas 13. punktā. Turklāt ir nepieciešams, lai augstākās vadības vairākumam, arī visiem neatkarīgajiem locekļiem, ir pietiekamas zināšanas attiecīgās finanšu pakalpojumu jomās. Atbildības uzraudzītājam būtu regulāri jāziņo augstākajai vadībai un neatkarīgajiem administratīvās vai uzraudzības valdes locekļiem par pienākumu izpildi.
- (30) Lai izvairītos no interešu konfliktiem, administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgo locekļu atalgojumam nevajadzētu būt atkarīgam no kredītreitingu aģentūras uzņēmējdarbības rādītājiem.
- (31) Kredītreitingu aģentūrai būtu jānodrošina pietiekams skaits darbinieku ar piemērotām zināšanām un pieredzi kredītreitingu noteikšanas darbību veikšanai. Jo īpaši kredītreitingu aģentūrai būtu jānodrošina, ka tiek nodrošināti piemēroti cilvēkresursi un finanšu resursi kredītreitingu izsniegšanai, uzraudzībai un atjaunošanai.
- (32) Lai ņemtu vērā to kredītreitingu aģentūru specifiku, kas nodarbina mazāk nekā 50 darbinieku, kompetentajām iestādēm būtu jāparedz iespēja atbrīvot šādas kredītreitingu aģentūras no dažiem šajā regulā paredzētajiem pienākumiem attiecībā uz neatkarīgo valdes locekļu nozīmi, atbildības uzraudzību un rotācijas mehānismu un ar noteikumu, ka minētās kredītreitingu aģentūras spēj apliecināt, ka tās atbilst īpašiem nosacījumiem. Kompetentajām iestādēm jā īpaši būtu jānoskaidro, vai kredītreitingu aģentūras lielums nav noteikts tā, lai kredītreitingu aģentūra vai kredītreitingu aģentūru grupa varētu izvairīties no šīs regulas prasību ievērošanas. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm atbrīvojumi būtu jāpiemēro tā, lai novērstu iekšējā tirgus sadrumstalošanas risku un nodrošinātu Kopienas tiesību aktu vienotu piemērošanu.
- (33) Ilgstošas attiecības ar vienām un tām pašām vērtējamām juridiskajām personām vai ar tām saistītām trešām personām varētu kompromitēt reitinga analītiķu un to personu neatkarību, kas apstiprina kredītreitingus. Tādēļ šiem analītiķiem un personām būtu jāpiemēro atbilstīgs rotācijas mehānisms, kam būtu jānodrošina analītisko grupu un kredītreitingu komiteju locekļu pakāpeniska nomaiņa.
- (34) Kredītreitingu aģentūrām būtu jānodrošina, ka kredītreitingu noteikšanai izmantotā metodika, modeļi un galvenie kredītreitingu noteikšanas pieņēmumi, piemēram, matemātiskie vai korelācijas pieņēmumi, tiek pienācīgi uzturēti un atjaunoti, kā arī ka tos visaptveroši un periodiski pārskata un ka to aprakstus publicē tā, lai būtu iespējama visaptveroša pārbaude. Gadījumos, kad uzticamu datu trūkums vai finanšu instrumenta jauna veida struktūras, jo īpaši strukturētu finanšu instrumentu, sarežģītība rada nopietnas šaubas par to, vai kredītreitingu aģentūra var nodrošināt ticamu kredītreitingu, kredītreitingu aģentūrai nevajadzētu izsniegt kredītreitingu vai būtu jāatceļ jau izsniegts kredītreitings. Izsniegta kredītreitinga uzraudzībai pieejamās informācijas kvalitātes izmaiņas būtu jāpublisko vienlaikus ar minēto pārbaudi, un vajadzības gadījumā kredītreitings būtu jāpārskata.
- (35) Lai nodrošinātu kredītreitingu kvalitāti, kredītreitingu aģentūrai būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka informācija, ko tā izmanto kredītreitingu piešķiršanai, ir uzticama. Šajā nolūkā kredītreitingu auditējam būtu jāpublisko elementu starpā paredzēt neatkarīgi audītētu finanšu pārskatu un publiski pieejamas informācijas izmantošanu, respektabli trešo personu pakalpojumu izmantošanu pārbaudes veikšanai, izlases paraugu pārbaudes, ko veic kredītreitingu aģentūras attiecībā uz saņemto informāciju, vai līguma noteikumus, kas skaidri paredz vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistīto trešo personu atbildību, ja saskaņā ar līgumu sniegtā informācija ir apzināti un būtiski kļūdaina vai maldinoša vai ja vērtējamā juridiskā persona vai ar to saistītās trešās personas neveic saprātīgas uzticamības pārbaudes attiecībā uz informācijas precizitāti, kā noteikts līguma noteikumos.

(1) OV L 52, 25.2.2005., 51. lpp.

- (36) Šī regula neskar kredītreitingu aģentūru pienākumu aizsargāt fizisko personu tiesības uz privāto dzīvi attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾.
- (37) Ir nepieciešams, ka kredītreitingu aģentūras izstrādā piemērotas procedūras izmantotās metodikas, modeļu un galveno kredītreitingu noteikšanas pieņemumu regulārai pārskatīšanai, lai varētu pienācīgi atspoguļot mainīgos apstākļus pamatā esošo aktīvu tirgos. Lai nodrošinātu pārredzamību, kredītreitingu aģentūru metodikas un prakses, kā arī procedūru un procesu būtiski grozījumi būtu jāpublicē pirms to stāšanās spēkā, ja vien ekstremālu tirgus apstākļu dēļ nav nepieciešams nekavējoties mainīt kredītreitingu.
- (38) Kredītreitingu aģentūrai būtu jānorāda uz jebkādu atbilstīgu riska brīdinājumu, ietverot attiecīgo pieņemumu jutīguma analīzi. Šajā analīzē būtu jāpaskaidro, kā dažādie notikumi tirgū, kas skar modeļi iestrādātos rādītājus, var ietekmēt kredītreitingu izmaiņas (piemēram, nepastāvība). Kredītreitingu aģentūrai būtu jānodrošina, ka dati par iepriekšējo saistību nepildīšanas statistiku katrā kredītreitingu kategorijā ir pārbaudāmi un izmērāmi, kā arī tā nodrošina ieinteresētajām pusēm pietiekamu pamatu, lai saprastu katras kredītreitingu kategorijas iepriekšējos rādītājus, kā arī to, vai un kā kredītreitingu kategorijas ir mainījušās. Ja kredītreitingu vai citu apstākļu būtība padara iepriekšējo saistību nepildīšanas statistiku par nepiemērotu, statistiski nederīgu vai citādi, visticamāk, maldinošu kredītreitingu lietotājiem, kredītreitingu aģentūrai būtu jānodrošina piemēroti precizējumi. Šai informācijai, cik tas iespējams, vajadzētu būt salīdzināmai ar jebkurām pastāvošām nozares tendencēm, lai palīdzētu ieguldītājiem salīdzināt dažādu kredītreitingu aģentūru rādītājus.
- (39) Lai veicinātu kredītreitingu pārredzamību un uzlabotu ieguldītāju aizsardzību, CESR būtu jāuztur centrālais repozitorijs, kurā glabātos informācija par kredītreitingu aģentūru iepriekšējiem darbības rādītājiem un iepriekš izsniegtajiem kredītreitingiem. Kredītreitingu aģentūrām būtu standartizētā veidā jāsniedz informācija šim repozitorijam. CESR būtu jādara šī informācija pieejama sabiedrībai un katru gadu būtu jāpublicē kopsavilkums par būtiskākajām tendencēm.
- (40) Konkrētos apstākļos strukturētajiem finanšu instrumentiem var būt ietekme, kas atšķiras no tradicionālajiem uzņēmumu parāda instrumentiem. Tas varētu maldināt ieguldītājus piemērot tās pašas kredītreitingu kategorijas abiem instrumentu veidiem bez turpmāka paskaidrojuma. Kredītreitingu aģentūrām būtu jārikojas, lai palielinātu kredītreitingu lietotāju informētību par strukturēto finanšu instrumentu specifiku salīdzinājumā ar tradicionālajiem instrumentiem. Tādēļ kredītreitingu aģentūrām būtu skaidri jānošķir kredītreitingu kategorijas, ko izmanto strukturēto finanšu instrumentu vērtēšanai, no vienas puses, un kredītreitingu kategorijas, ko izmanto citiem finanšu instrumentiem vai finanšu saistībām, no otras puses, reitinga kategorijai pievienojot atbilstīgu simbolu.
- (41) Kredītreitingu aģentūrām būtu jāveic pasākumi, lai izvairītos no situācijām, kurās emitenti pieprasa attiecīgā strukturētā finanšu instrumenta provizorisku kredītreitingu novērtējumu no vairākām kredītreitingu aģentūrām, lai noteiktu, kura aģentūra piedāvā labāko kredītreitingu attiecīgajai strukturai. Arī emitentiem būtu jāizvairās no šādas prakses.
- (42) Kredītreitingu aģentūrai būtu jāveic uzskaites par kredītreitingu noteikšanas metodiku un regulāri jāatjauno tā ar izmaiņām, kā arī būtu jāveic uzskaites par būtiskākajiem elementiem dialogā starp reitinga analītiķi un vērtējamo personu vai ar to saistītām trešām personām.
- (43) Lai nodrošinātu augstu ieguldītāju un patērētāju uzticības līmeni iekšējā tirgū, kredītreitingu aģentūrām, kas izsniedz kredītreitingus Kopienā, būtu jāpiemēro reģistrācijas prasība. Šāda reģistrācija ir galvenais priekšnosacījums, lai kredītreitingu aģentūras varētu izsniegt kredītreitingus, kas regulatīviem mērķiem paredzēti lietošanai Kopienā. Tādēļ nepieciešams paredzēt saskaņotus nosacījumus un procedūru šādas reģistrācijas piešķiršanai, apturēšanai uz laiku un anulēšanai.
- (44) Ar šo regulu nebūtu jāaizstāj saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK izveidotais ārējo kredītu novērtēšanas institūciju (ĀKNI) atzīšanas process. ĀKNI, kas Kopienā jau ir atzītas, būtu jāpiesakās reģistrācijai saskaņā ar šo regulu.
- (45) Kredītreitingu aģentūrai, ko reģistrējusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, būtu jāļauj izsniegt kredītreitingus visā Kopienā. Tādēļ katrai kredītreitingu aģentūrai ir nepieciešams noteikt vienotu reģistrācijas procedūru, kas ir spēkā visā Kopienā. Kredītreitingu aģentūras reģistrācijai būtu jāstājas spēkā, tiklīdz saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem ir stājies spēkā mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes izdots lēmums par reģistrāciju.
- (46) Ir nepieciešams izveidot vienotu reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas punktu. CESR būtu jāsaņem reģistrācijas pieteikumi un efektīvi jāinformē kompetentās iestādes visās dalībvalstīs. CESR būtu arī jākonsultē mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde par to, cik lielā mērā pieteikums ir pilnīgs. Reģistrācijas pieteikumu izskatīšana būtu jāveic valsts līmenī, un tas būtu jādara attiecīgajai kompetentajai iestādei. Lai efektīvi risinātu šo kredītreitingu aģentūru jautājumu, kompetentajām iestādēm būtu jāizveido operatīvs tīkls ("kolēģijas"), ko atbalsta efektīva informācijas tehnoloģiju infrastruktūra. CESR būtu jāizveido apakškomiteja, kura specializējas katras aktīvu klases, ko vērtē kredītreitingu aģentūras, kredītreitingu noteikšanas jomā.

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- (47) Dažas kredītreitingu aģentūras ietver vairākas juridiskās personas, kas kopā veido kredītreitingu aģentūru grupu. Reģistrējot katru no kredītreitingu aģentūrām, kas ietilpst šādā grupā, attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jākoordinē konkrētai grupai piederošo kredītreitingu aģentūru iesniegto pieteikumu izskatīšanas process, kā arī lēmumu pieņemšana par reģistrācijas piešķiršanu. Tomēr vajadzētu būt iespējai atteikties reģistrāciju kredītreitingu aģentūru grupā ietilpstošai kredītreitingu aģentūrai, ja kredītreitingu aģentūra neatbilst reģistrācijas prasībām, kaut arī pārējie šādas grupas locekļi atbilst visām reģistrācijas prasībām saskaņā ar šo regulu. Tā kā kompetento iestāžu kolēģijai nav dotas pilnvaras izdot juridiski saistošus lēmumus, kredītreitingu aģentūru grupas locekļu mītnes dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu katrai jāpieņem atsevišķs lēmums par to kredītreitingu aģentūru, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgās dalībvalsts teritorijā.
- (48) Kompetento iestāžu kolēģijai būtu jākalpo kā struktūrai, kas nodrošina uzraudzības informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kā arī koordinē kredītreitingu aģentūru praktiskai uzraudzībai vajadzīgās darbības un uzraudzības pasākumus. Kompetento iestāžu kolēģijai jo īpaši vajadzētu veicināt trešās valstīs izsniegtu kredītreitingu apstiprināšanas, sertifikācijas, ārpakalpojumu piesaistes un atbrīvojuma, kas šajā regulā paredzēts kredītreitingu aģentūrai, nosacījumu izpildes pārraudzību. Kompetento iestāžu kolēģijas darbībām būtu jāveicina saskaņota šīs regulas noteikumu piemērošana un uzraudzības prakses konverģence.
- (49) Lai uzlabotu kolēģijas darbību praktisku koordinēšanu, kolēģijas locekļiem būtu no sava vidus jāieceļ viens koordinators. Koordinatoram būtu jāvada kolēģijas sanāksmes, jāsaģatavo rakstiski formulēti koordinēšanas pasākumi un jākoordinē kolēģijas darbības. Reģistrācijas gaitā koordinātoram būtu jāizvērtē vajadzība pagarināt pieteikuma izskatīšanas laiku, jākoordinē šāda izskatīšana un jāsaģatavo ar CESR.
- (50) Komisija 2008. gada novembrī ir izveidojusi augsta līmeņa grupu, kas apsvērs turpmāko Eiropas uzraudzības procedūru finanšu pakalpojumu jomā, tostarp arī CESR nozīmi.
- (51) Pašreizējo uzraudzības sistēmu nevajadzētu uzskatīt par ilgtermiņa risinājumu kredītreitingu aģentūru pārraudzībai. Kompetento iestāžu kolēģijas, kurām jāpildinveido sadarbība un konverģence uzraudzības jomā Kopienā, ir ievērojams solis uz priekšu, bet var neaizvietot visas priekšrocības, ko sniedz kredītreitingu noteikšanas nozares konsolidētāka pārraudzība. Starptautiskā finanšu tirgus krīze ir skaidri parādījusi, ka ir lietderīgi turpināt izskatīt nepieciešamību pamatīgi reformēt Kopienas finanšu nozares regulatīvo un uzraudzības modeli. Lai Kopienā nodrošinātu nepieciešamo uzraudzības konverģences un sadarbības līmeni un lai stiprinātu finanšu sistēmas stabilitāti, ir vajadzīgas turpmākas plaša apjoma reformas
- Kopienas finanšu nozares regulatīvajā un uzraudzības modelī, un Komisijai tās būtu nekavējoties jāierosina, pienācīgi ņemot vērā *Jacques de Larosière* vadītās ekspertu grupas 2009. gada 25. februārī iesniegtos secinājumus. Komisijai cik iespējams drīz un jebkurā gadījumā līdz 2010. gada 1. jūlijam jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un citām attiecīgajām iestādēm ziņojums par visiem šajā sakarā izdarītajiem secinājumiem un jāierosina visi nepieciešamie likumdošanas priekšlikumi to nepilnību novēršanai, kuras konstatētas attiecībā uz koordinācijas un sadarbības pasākumiem uzraudzības jomā.
- (52) Kā būtiskas izmaiņas nosacījumos par kredītreitingu aģentūras sākotnējo reģistrāciju cita starpā būtu jāapsver ievērojamās izmaiņas apstiprināšanas režīmā, ārpakalpojumu piesaistes pasākumos, kā arī saistībā ar filiāļu atvēršanu un slēgšanu.
- (53) Kredītreitingu aģentūras uzraudzība ar kolēģijas starpniecību būtu jāveic mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei, sadarbojoties ar citu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, izmantojot atbilstīgo kolēģiju un pienācīgi iesaistot CESR.
- (54) Mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes un citu atbilstīgajā kolēģijā iesaistīto dalībvalstu spēju novērtēt un uzraudzīt kredītreitingu aģentūras atbilstību šīs regulas prasībām nevajadzētu ietekmēt tam, kādu kārtību attiecīgā kredītreitingu aģentūra izmanto ārpakalpojumu piesaistei. Ārpakalpojumu piesaistes gadījumā kredītreitingu aģentūrai būtu jāsaģatavo atbildība par visu to pienākumu izpildi, kas tai noteikti šajā regulā.
- (55) Lai uzturētu augstu ieguldītāju un patērētāju uzticības līmeni un lai nodrošinātu Kopienā izsniegtu kredītreitingu pastāvīgu uzraudzību, kredītreitingu aģentūrām, kuru galvenie biroji atrodas ārpus Kopienas, būtu jāprasa izveidot filiāli Kopienā, lai būtu iespējama efektīva uzraudzība attiecībā uz to darbību Kopienā, kā arī apstiprināšanas noteikumu efektīva izmantošana. Būtu jāveicina arī jaunu dalībnieku parādīšanās kredītreitingu aģentūru tirgū.
- (56) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai izmantot šajā regulā noteiktās pilnvaras saistībā ar kredītreitingu aģentūrām, personām, kas iesaistītas kredītreitingu noteikšanas darbībās, vērtējamām juridiskām personām vai saistītām trešām personām, trešām personām, kurām kredītreitingu aģentūras deleģējušas konkrētas funkcijas vai darbības, un citām personām, kas kādā veidā saistītas ar kredītreitingu aģentūrām vai kredītreitingu noteikšanas darbībām. Šādas personas varētu būt kredītreitingu aģentūru un vērtējamo juridisko personu akcionāri vai uzraudzības vai administratīvās valdes locekļi.
- (57) Šīs regulas noteikumiem par uzraudzības maksām nevajadzētu skart attiecīgus valstu tiesību aktu noteikumus, kas reglamentē uzraudzības maksas vai līdzvērtīgas maksas.

- (58) Ir piemēroti izveidot mehānismu, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu īstenošanu. Dalībvalstu kompetento iestāžu rīcībā jābūt nepieciešamajiem līdzekļiem, lai nodrošinātu, ka Kopienā izsniegtos kredītreitingus izsniedz saskaņā ar šo regulu. Šo uzraudzības pasākumu izmantošana būtu vienmēr jāaskaņo atbilstīgajā kolēģijā. Tādi pasākumi kā reģistrācijas anulēšana vai kredītreitingu izmantošanas regulatīviem nolūkiem pārtraukšana būtu jāveic gadījumos, kad tie uzskatāmi par proporcionāliem no šīs regulas izrietošo pienākumu pārkāpuma nozīmīgumam. Īstenojot uzraudzības pilnvaras, kompetentajām iestādēm būtu pienācīgi jāņem vērā ieguldītāju intereses un tirgus stabilitāte. Tā kā kredītreitingu izsniegšanas procesā būtu jāsaģlabā kredītreitingu aģentūras neatkarība, ne kompetentajām iestādēm, ne dalībvalstīm nevajadzētu iejaukties saistībā ar kredītreitingu būtību un metodiku, pēc kuras kredītreitingu aģentūra nosaka kredītreitingus, lai nepieļaujami neietekmētu to saturu. Ja kredītreitingu aģentūra tiek pakļauta spiedienam, tai par šo faktu būtu jāinformē Komisija un CESR. Komisijai, katru gadījumu izskatot atsevišķi, būtu jānosaka, vai ir jāveic turpmāki pasākumi attiecībā pret konkrēto dalībvalsti, kas nav ievērojusi šajā regulā noteiktos pienākumus.
- (59) Vēlams nodrošināt, lai šajā regulā minētos lēmumus pieņemtu, balstoties uz ciešu sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, un lēmumi par reģistrāciju tādēļ būtu jāpieņem, savstarpēji vienojoties. Tas ir nepieciešams priekšnoteikums efektīvam reģistrācijas un uzraudzības veikšanas procesam. Lēmumu pieņemšanas procesam vajadzētu būt efektīvam, ātram un balstītam uz vienprātību.
- (60) Lai nodrošinātu uzraudzības efektivitāti un lai izvairītos no uzdevumu pārklāšanās, dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jāsadarbojas.
- (61) Ir arī svarīgi paredzēt informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par kredītreitingu aģentūru uzraudzību saskaņā ar šo regulu, un kompetentajām iestādēm, kas uzrauga finanšu iestādes, kā norādīts šajā regulā, jo īpaši ar kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par konsultatīvu uzraudzību vai par finanšu stabilitāti dalībvalstīs.
- (62) Dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas nav mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes, vajadzētu būt iespējām iejaukties un veikt atbilstīgus uzraudzības pasākumus, pirms tam informējot CESR un mītnes dalībvalsts kompetento iestādi, kā arī konsultējoties ar kolēģiju, ja tās ir konstatējušas, ka reģistrēta kredītreitingu aģentūra, kuras izsniegtos kredītreitingus izmanto attiecīgās dalībvalsts teritorijā, neievēro šajā regulā noteiktos pienākumus.
- (63) Ja vien šajā regulā nav paredzēta īpaša procedūra attiecībā uz reģistrāciju, sertifikāciju vai tās anulēšanu, uzraudzības pasākumu pieņemšanu un uzraudzības pilnvaru īstenošanu, būtu jāpieņem valsts tiesību akti, kas reglamentē minētās procedūras, tostarp valodu lietojumu, dienesta noslēpumu un konfidencialitāti juridiskajās profesijās, un šādos tiesību aktos paredzētajām kredītreitingu aģentūru un citu personu tiesībām būtu jāpaliek neskartām.
- (64) Ir nepieciešams uzlabot kompetentajām iestādēm piešķirto pilnvaru konvergenci, lai panāktu vienlīdzīgu īstenošanas intensitāti visā iekšējā tirgū.
- (65) CESR vajadzētu nodrošināt saskaņotību šīs regulas piemērošanā. Tai būtu jāuzlabo un jāveicina kompetento iestāžu sadarbība un koordinācija attiecībā uz uzraudzību, kā arī vajadzības gadījumā jāizdod norādījumi. Tādēļ CESR būtu jāizveido starpniecības mehānisms un salīdzinošs novērtējums, lai sekmētu saskaņotu pieejas izmantošanu kompetentajās iestādēs.
- (66) Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un būtu jānodrošina, ka šie noteikumi tiek īstenoti. Sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām, un tās būtu jāpieņem vismaz par lieliem profesionālās darbības pārkāpumiem un uzticamības pārbaužu neveikšanu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja paredzēt administratīvos vai kriminālsodus. CESR būtu jāizstrādā pamatnostādnes par prakses konvergenci attiecībā uz šādiem sodiem.
- (67) Jebkādai informācijas apmaiņai vai nodošanai starp kompetentajām iestādēm, citām iestādēm, struktūrām vai personām būtu jānotiek saskaņā ar noteikumiem par personas datu nodošanu, kas paredzēti Direktīvā 95/46/EK.
- (68) Regulā būtu arī jāparedz noteikumi par informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, un jo īpaši ar tām, kas atbildīgas par apstiprināšanā un sertifikācijā iesaistīto kredītreitingu aģentūru uzraudzību.
- (69) Neskarot šā Kopienas tiesību akta piemērošanu, visas prasības pret kredītreitingu aģentūrām par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem būtu jāiesniedz saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem par civiltiesisko atbildību.
- (70) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (71) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro – ņemot vērā notikumus pasaulē – grozīt I un II pielikumu, kas nosaka konkrētus kritērijus, lai veiktu novērtējumu tam, kā kredītreitingu aģentūra pilda savus pienākumus saistībā ar iekšējo struktūru, darbības pasākumiem, darbiniekiem piemērojamiem noteikumiem, kredītreitingu prezentēšanu un informācijas publicēšanu, kā arī noteikt vai grozīt kritērijus, ar kuriem novērtē šīs regulas noteikumu līdzvērtību trešo valstu tiesiskajām un uzraudzības sistēmām. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia* papildinot to ar jauniem nebūtiskiem

(1) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

- (72) Lai ņemtu vērā turpmāko attīstību finanšu tirgos, Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, novērtējot šīs regulas piemērošanu, jo īpaši kredītreitingu izmantošanu regulatīviem nolūkiem un to, cik atbilstīga ir kredītreitingu aģentūras atalgošana, ko veic vērtējamā juridiskā persona. Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisijai būtu jāiesniedz atbilstīgi likumdošanas priekšlikumi.
- (73) Komisijai būtu arī jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, novērtējot stimulus emitentiem daļu kredītreitingu pasūtīt Kopienā reģistrētajās kredītreitingu aģentūrās, iespējamās alternatīvas modelim "emitents maksā", tostarp publiskas Kopienas kredītreitingu aģentūras izveidi, kā arī valstu noteikumu konvergenci attiecībā uz šīs regulas noteikumu pārkāpumiem. Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisijai būtu jāiesniedz atbilstīgi likumdošanas priekšlikumi.
- (74) Komisijai būtu arī jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, novērtējot kredītreitingu aģentūru regulatīvo un uzraudzības prasību attīstību trešās valstīs, kā arī šo tendenču un šajā regulā minēto pārejas noteikumu ietekmi uz finanšu tirgu stabilitāti Kopienā.
- (75) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt augstu patērētāju un ieguldītāju aizsardzības līmeni, nosakot kopēju regulējumu attiecībā uz to kredītreitingu kvalitāti, ko izsniegs iekšējā tirgū, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ņemot vērā pašreizējo valstu tiesību aktu nepietiekamību un to, ka vairākums esošo kredītreitingu aģentūru ir dibinātas ārpus Kopienas, un tā kā tādēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šī regula ievieš kopēju regulatīvu pieeju, lai palielinātu kredītreitingu noteikšanas darbību godīgumu, pārredzamību, atbildīgumu, labu pārvaldību un uzticamību, līdz ar to veicinot Kopienā izsniegto kredītreitingu kvalitāti, tādējādi sekmējot netraucētu

iekšējā tirgus darbību un vienlaikus panākot augstu patērētāju un ieguldītāju aizsardzības līmeni. Regula nosaka kredītreitingu izsniegšanas nosacījumus un noteikumus attiecībā uz kredītreitingu aģentūru struktūru un darbību, lai veicinātu to neatkarību un interešu konfliktu novēršanu.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro kredītreitingiem, ko izsniegušas Kopienā reģistrētas kredītreitingu aģentūras un ko publisko vai izplata pēc pasūtījuma.
2. Šo regulu nepiemēro:
 - a) privātiem kredītreitingiem, ko sagatavo pēc atsevišķa pasūtījuma un izsniedz vienīgi to pasūtītājam un kas nav paredzēti publiskošanai vai izplatīšanai pēc pasūtījuma;
 - b) kredītspējas novērtējumiem, kredītspējas vērtēšanas sistēmām un līdzīgiem novērtējumiem attiecībā uz saistībām, kuras izriet no patērētāju attiecībām vai tirdzniecības un rūpnieciskām attiecībām;
 - c) kredītreitingiem, kurus sagatavojušas eksporta kredīta aģentūras, kā minēts Direktīvas 2006/48/EK VI pielikuma 1. daļas 1.3. punktā; vai
 - d) centrālo banku noteiktajiem kredītreitingiem:
 - i) par kuriem nav maksājusi vērtējamā juridiskā persona;
 - ii) kuri nav publiskoti;
 - iii) kuri ir izsniegti, ievērojot principus, standartus un procedūras, kas nodrošina pienācīgu kredītreitingu noteikšanas darbību godīgumu un neatkarību, kā paredzēts šajā regulā; un
 - iv) kuri nav saistīti ar tās dalībvalsts, kuru pārstāv attiecīgā centrālā banka, emitētajiem finanšu instrumentiem.

3. Kredītreitingu aģentūra iesniedz reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar šo regulu, kas ir nosacījums, lai to atzītu par ārējo kredītu novērtēšanas institūciju (ĀKNI), kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK VI pielikuma 2. daļā, ja vien tā neizsniedz tikai kredītreitingus, kas minēti 2. punktā.

4. Lai nodrošinātu 2. punkta d) apakšpunkta vienotu piemērošanu, Komisija pēc dalībvalsts pieprasījuma var saskaņā ar 38. panta 3. punktā noteikto regulatīvo procedūru un šā panta 2. punkta d) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem pieņemt lēmumu, kurā noteikts, ka centrālā banka atbilst šim apakšpunktam un ka tādēļ tās kredītreitingi tiek atbrīvoti no šīs regulas piemērošanas.

Komisija savā tīmekļa vietnē publicē to centrālo banku sarakstu, kuras atbilst šā panta 2. punkta d) apakšpunktam.

3. pants

Definīcijas

1. Šīs regulas mērķiem piemēro šādas definīcijas:

- a) "kreditreitingu" ir atzinums par juridiskas personas kredītspēju, par parādu vai finanšu saistībām, parāda vērtspapīriem, priekšrocību akcijām vai citiem finanšu instrumentiem vai par šādu parādu vai finanšu saistību, parāda vērtspapīru, priekšrocību akciju vai cita finanšu instrumenta emitentu, un šo atzinumu izsniedz, izmantojot ieviestu un noteiktu kreditreitingu kategoriju klasifikācijas sistēmu;
- b) "kreditreitingu aģentūra" ir juridiska persona, kuras profesionālā darbība ietver kreditreitingu sniegšanu;
- c) "mītnes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā atrodas kreditreitingu aģentūras juridiskā adrese;
- d) "kreditreitingu analītiķis" ir persona, kas pilda analītiskas funkcijas, kuras nepieciešamas, lai izsniegtu kreditreitingu;
- e) "galvenais reitinga analītiķis" ir persona, uz kuru gulstas galvenā atbildība par kreditreitingu izstrādi un saziņu ar emitentu saistībā ar konkrētu kreditreitingu vai kopumā saistībā ar tā instrumenta reitinga noteikšanu, kuru izdod minētais emitents, un attiecīgā gadījumā par ierosinājumu sagatavošanu vērtējuma komitejai saistībā ar šādu reitingu;
- f) "vērtējamā juridiskā persona" ir juridiska persona, kuras kredītspēja tieši vai netieši tiek vērtēta saistībā ar kreditreitingu neatkarīgi no tā, vai šī juridiskā persona ir vai nav pasūtījusi šo kreditreitingu un vai tā ir vai nav sniegusi informāciju šim kreditreitingam;
- g) "regulatīvi nolūki" ir kreditreitingu izmantošana īpaši tam, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, kā tie iestrādāti dalībvalstu tiesību aktos;
- h) "kreditreitingu kategorija" ir kreditreitingu simbols, piemēram, burts vai skaitlis, kam var būt pievienotas citas identifikācijas zīmes, ko izmanto kreditreitingā relatīvam riska aprēķinam, lai nošķirtu atšķirīgās riska pazīmes, kuras piemīt vērtējamo juridisko personu, emitentu un finanšu instrumentu vai citu aktīvu veidiem;
- i) "saistīta trešā persona" ir iniciators, organizators, sponsors, apkalpotājfirma vai jebkura cita persona, kas sadarbojas ar kreditreitingu aģentūru vērtējamās juridiskās personas vārdā, arī jebkāda persona, kuru ar aģentūru tieši vai netieši saista kontrole;
- j) "kontrole" ir attiecības starp mātesuzņēmumu un filiāli, kā noteikts Padomes Direktīvas 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs) par konsolidētajiem kontiem ⁽¹⁾ 1. pantā, vai cieša saikne ar jebkuru fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;

⁽¹⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

k) "finanšu instrumenti" ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ⁽²⁾, I pielikuma C iedaļā uzskaitītie instrumenti;

l) "strukturēts finanšu instruments" ir finanšu instruments vai citi aktīvi, kas rodas no Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 36. punktā minētās pārvēršanas vērtspapīros vai shēmas;

m) "kreditreitingu aģentūru grupa" ir uzņēmumu grupa, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ko veido mātesuzņēmums un tā filiāles Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. panta nozīmē, kā arī uzņēmumi, kuri ir savstarpēji saistīti ar saiknēm Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punkta nozīmē un kuru darbība ietver kreditreitingu sniegšanu. Šīs regulas 4. panta 3. punkta a) apakšpunkta nolūkiem grupā ietilpst arī kreditreitingu aģentūras, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs;

n) "augstākā vadība" ir persona vai personas, kuras praktiski vada kreditreitingu aģentūras uzņēmējdarbību, kā arī aģentūras administratīvās vai uzraudzības valdes loceklis vai locekļi;

o) "kreditreitingu noteikšanas darbības" ir datu un informācijas analīze, vērtēšana, apstiprināšana, izsniegšana, kā arī kreditreitingu pārskatīšana.

2. Šīs regulas 1. punkta a) apakšpunkta nolūkiem par kreditreitingiem neuzskata:

a) ieteikumus Komisijas Direktīvas 2003/125/EK ⁽³⁾ 1. panta 3. punkta nozīmē;

b) ieguldījumu izpēti, kas definēta Direktīvas 2006/73/EK ⁽⁴⁾ 24. panta 1. punktā, un citus vispārīgus ieteikumus, piemēram, "pirkt", "pārdot" vai "paturēt", attiecībā uz darījumiem ar finanšu instrumentiem vai finanšu saistībām; kā arī

c) atzinumus par finanšu saistību vai finanšu instrumenta vērtību.

4. pants

Kreditreitingu izmantošana

1. Kredītiestādes, kā tās definētas Direktīvā 2006/48/EK, ieguldījumu sabiedrības, kā tās definētas Direktīvā 2004/39/EK, apdrošināšanas uzņēmumi, kuriem piemēro Padomes Pirmo direktīvu 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽⁵⁾, apdrošināšanas uzņēmumi, kā tie definēti Eiropas

⁽²⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 339, 24.12.2003., 73. lpp.

⁽⁴⁾ Komisijas Direktīva 2006/73/EK (2006. gada 10. augusts), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību organizatoriskām prasībām un darbības nosacījumiem un jēdzienu definīcijām minētās direktīvas mērķiem (OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu ⁽¹⁾, pārapdrošināšanas uzņēmumi, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu ⁽²⁾, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU), kā tie definēti Direktīvā 85/611/EEK, un papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas, kā tās definētas Direktīvā 2003/41/EK, regulatīviem nolūkiem drīkst izmantot tikai tādas kredītreitingus, ko izsniegušas kredītreitingu aģentūras, kuras veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir reģistrētas saskaņā ar šo regulu.

Ja saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK un Regulu (EK) Nr. 809/2004 publicētajā prospektā ir atsauce uz kredītreitingu vai kredītreitingiem, emitents, piedāvātājs vai persona, kas lūdz atļauju tirdzniecības veikšanai regulētā tirgū, nodrošina, ka prospektā ir iekļauta skaidra un viegli pamanāma informācija par to, vai attiecīgos kredītreitingus ir izsniegusi kredītreitingu aģentūra, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu.

2. Uzskata, ka kredītreitingu aģentūra, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu, ir izsniegusi kredītreitingu, ja kredītreitings ir publicēts kredītreitingu aģentūras tīmekļa vietnē vai citādā veidā vai izplatīts pēc pasūtījuma un publiskots saskaņā ar 10. pantā minētajiem pienākumiem, skaidri norādot, ka attiecīgais kredītreitings ir apstiprināts saskaņā ar šā panta 3. punktu.

3. Kredītreitingu aģentūra, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu, var apstiprināt trešā valstī izsniegtu kredītreitingu vienīgi tad, ja kredītreitingu noteikšanas darbības, kuru rezultātā šāds kredītreitings ir izsniegts, atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) kredītreitingu noteikšanas darbības, kuru rezultātā tiek izsniegts apstiprināms kredītreitings, daļēji vai pilnīgi veic apstiprinātā kredītreitingu aģentūra vai kredītreitingu aģentūras, kas ietilpst vienā grupā;
- b) kredītreitingu aģentūra ir pārbaudījusi un spēj mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei pastāvīgi apliecināt, ka trešās valsts kredītreitingu aģentūras veiktās kredītreitingu noteikšanas darbības, kuru rezultātā izsniedz apstiprināmu kredītreitingu, atbilst prasībām, kas ir vismaz tikpat stingras kā šīs regulas 6. līdz 12. pantā minētās prasības;
- c) apstiprinātā kredītreitingu aģentūras mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes spējas vai 29. pantā minētās kompetento iestāžu kolēģijas ("kolēģija") spējas novērtēt un pārraudzīt tādas kredītreitingu aģentūras, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, atbilstību b) apakšpunktā minētajām prasībām nav ierobežotas;

⁽¹⁾ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

- d) kredītreitingu aģentūra pēc pieprasījuma sniedz mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei visu vajadzīgo informāciju, lai šī kompetentā iestāde varētu pastāvīgi uzraudzīt atbilstību regulas prasībām;
- e) pastāv objektīvs iemesls, kādēļ kredītreitings būtu jāsaģatavo trešā valstī;
- f) kredītreitingu aģentūra, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ir saņēmusi atļauju vai ir reģistrēta un pakļauta uzraudzībai šajā trešā valstī;
- g) minētajā trešā valstī spēkā esošais regulatīvais režīms nedod iespēju kompetentajām iestādēm un citām šīs trešās valsts iestādēm iejaukties kredītreitingu saturā un metodikā; kā arī
- h) ir izveidots pienācīgs sadarbības mehānisms starp apstiprinātās kredītreitingu aģentūras mītnes dalībvalsts kompetento iestādi un attiecīgo tās kredītreitingu aģentūras kompetento iestādi, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde nodrošina, ka šie sadarbības mehānismi nosaka vismaz:
 - i) informācijas apmaiņas mehānismu starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm;
 - ii) uzraudzības darbību koordinēšanas procedūras, lai dotu iespēju apstiprinātās kredītreitingu aģentūras mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei pastāvīgi pārraudzīt kredītreitingu noteikšanas darbības, kuru rezultātā izsniedz apstiprinātu kredītreitingu.

4. Saskaņā ar 3. punktu apstiprinātu kredītreitingu uzskata par kredītreitingu, ko izsniegusi kredītreitingu aģentūra, kura veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu.

Kredītreitingu aģentūra, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu, neizmanto šādu apstiprinājumu, lai izvairītos no šīs regulas prasību pildīšanas.

5. Kredītreitingu aģentūra, kas atbilstīgi 3. punktam ir apstiprinājusi trešās valstīs izsniegtus kredītreitingus, ir pilnīgi atbildīga par šādiem kredītreitingiem un par 3. punktā minēto nosacījumu izpildi.

6. Ja Komisija saskaņā ar 5. panta 6. punktu ir atzinusi, ka tiesiskā un uzraudzības sistēma trešā valstī ir līdzvērtīga šīs regulas prasībām un tiek ievērota 5. panta 7. punktā noteiktā kārtība, kredītreitingu aģentūrai, kas apstiprina minētajā trešā valstī izsniegtu kredītreitingu, vairs nav attiecīgā gadījumā jāpārbauda vai jāaplūcina, ka ir izpildīts šā panta 3. punkta g) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

5. pants

Līdzvērtība un sertificēšana, ņemot vērā līdzvērtību

1. Kredītreitingus, kuri saistīti ar juridiskām personām, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, vai trešās valstīs izdotiem finanšu instrumentiem un kurus izsniegusi kredītreitingu aģentūra, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, var izmantot Kopienā saskaņā ar 4. panta 1. punktu bez apstiprinājuma piešķiršanas saskaņā ar 4. panta 3. punktu, ja:

- a) attiecīgā kredītreitingu aģentūra ir saņēmusi atļauju vai ir reģistrēta un tai piemēro uzraudzību šajā trešā valstī;
- b) Komisija saskaņā ar šā panta 6. punktu ir pieņēmusi lēmumu par līdzvērtību, atzīstot, ka tiesiskā un uzraudzības sistēma trešā valstī ir līdzvērtīga šīs regulas prasībām;
- c) tiek īstenoti šā panta 7. punktā minētie sadarbības pasākumi;
- d) kredītreitingu aģentūras izsniegtie kredītreitingi un tās kredītreitingu noteikšanas darbības nav sistēmiski nozīmīgas finanšu stabilitātei vai finanšu tirgu integritātei vienā vai vairākās dalībvalstīs; un
- e) attiecīgā kredītreitingu aģentūra ir sertificēta saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētā kredītreitingu aģentūra var iesniegt sertifikācijas pieteikumu. Pieteikumu iesniedz Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai (CESR) saskaņā ar 15. panta atbilstīgajiem noteikumiem. Piecās darb dienās pēc sertifikācijas pieteikuma saņemšanas CESR nosūta pieteikumu visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, aicinot tās izskatīt iespēju kļūt par atbilstīgās kolēģijas locekļiem saskaņā ar 29. panta 3. punkta b) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem. Tās kompetentās iestādes, kas nolēmušas kļūt par kolēģijas locekļiem, par to informē CESR desmit darb dienās pēc CESR aicinājuma saņemšanas. Kompetentās iestādes, kuras saskaņā ar šo punktu informē CESR, ir kolēģijas locekles. Divdesmit darb dienās pēc sertifikācijas pieteikuma saņemšanas CESR sagatavo un savā tīmekļa vietnē publicē to kompetento iestāžu sarakstu, kuras ir kolēģijas locekles. Par kolēģijas locekļiem kļūst tās kompetentās iestādes, kuras piekritušas CESR aicinājumam. Desmit darb dienās pēc publikācijas dienas kolēģijas locekles izraugās koordinatore saskaņā ar 29. panta 5. punktā noteiktajiem kritērijiem. Pēc kolēģijas izveides tās sastāvu un darbību reglamentē 29. panta atbilstīgie noteikumi.

3. Izvērtējot pieteikumu, ievēro atbilstīgos 16. pantā paredzētos noteikumus un procedūras. Lēmumu par sertifikāciju pieņem, pamatojoties uz šā panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

Lēmumu par sertifikāciju izziņo un publicē saskaņā ar 18. pantu.

4. Kredītreitingu aģentūra var atsevišķi iesniegt pieteikumu atbrīvot to no:

- a) katru gadījumu izskatot atsevišķi, dažu vai visu I pielikuma A iedaļā un 7. panta 4. punktā minēto prasību ievērošanas, ja šī kredītreitingu aģentūra spēj pierādīt, ka šīs prasības nav

samērīgas, ņemot vērā tās uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un kredītreitingu izsniegšanas būtību un klāstu;

- b) prasības pēc fiziskas klātbūtnes Kopienā, ja šāda prasība būtu pārāk apgrūtināša un neproporcionāla, ņemot vērā aģentūras uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un kredītreitingu izsniegšanas būtību un klāstu.

Izvērtējot šo pieteikumu, kompetentās iestādes ņem vērā pieteikumu iesniegušās kredītreitingu aģentūras lielumu, izvērtējot tās uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un kredītreitingu izsniegšanas būtību un klāstu, kā arī šīs kredītreitingu aģentūras izsniegto kredītreitingu ietekmi uz finanšu stabilitāti vai finanšu tirgu integritāti vienā vai vairākās dalībvalstīs. Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, kompetentā iestāde var piešķirt kredītreitingu aģentūrai šādu atbrīvojumu.

5. Lēmumus par atbrīvošanu no šā panta 4. punktā minētajām prasībām pieņem, ievērojot atbilstīgos 16. pantā paredzētos noteikumus un procedūras, izņemot 7. punkta otro daļu. Ja atbilstīgās kolēģijas locekļi ilgstoši nespēj vienoties par to, vai attiecīgajai kredītreitingu aģentūrai piešķirt atbrīvojumu, koordinators pieņem pilnībā pamatotu lēmumu.

Sertifikācijas, tostarp atbrīvojumu piešķiršanas, un uzraudzības nolūkos koordinators attiecīgā gadījumā veic mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes uzdevumus.

6. Komisija var pieņemt lēmumu par līdzvērtību saskaņā ar 38. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru, norādot, ka trešās valsts tiesiskā un uzraudzības sistēma nodrošina, ka šajā trešā valstī atļauju saņēmušās vai reģistrētās kredītreitingu aģentūras atbilst juridiski saistošām prasībām, kuras ir līdzvērtīgas šajā regulā noteiktajām prasībām un kuras attiecīgajā trešā valstī efektīvi uzrauga un īsteno.

Trešās valsts tiesisko un uzraudzības sistēmu var uzskatīt par līdzvērtīgu šīs regulas prasībām, ja šī sistēma atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

- a) kredītreitingu aģentūrām trešās valstīs ir jāsaņem atļauja vai jāreģistrējas, un tām pastāvīgi piemēro uzraudzību un nodrošina prasību izpildi;
- b) uz šīs trešās valsts kredītreitingu aģentūrām attiecas juridiski saistoši noteikumi, kas ir līdzvērtīgi 6. līdz 12. pantā un I pielikumā paredzētajiem noteikumiem; un
- c) šajā trešā valstī spēkā esošais regulatīvais režīms nedod iespēju uzraudzības iestādēm un citām šīs valsts iestādēm iejaukties kredītreitingu saturā un metodikā.

Komisija sīkāk definē vai groza otrās daļas a) līdz c) apakšpunktā noteiktos kritērijus, lai ņemtu vērā notikumus finanšu tirgos. Minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 38. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

7. Koordinators izveido sadarbības līgumus ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm trešā valstī, kuras tiesiskā un uzraudzības sistēma saskaņā ar 6. punktu tiek uzskatīta par līdzvērtīgu šīs regulas prasībām. Šādos līgumos nosaka vismaz:

- a) informācijas apmaiņas mehānismu starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm; un
- b) procedūras sadarbībai uzraudzības pasākumu jomā.

CESR koordinē sadarbības līgumu izstrādi starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un attiecīgajām kompetentajām iestādēm trešās valstīs, kuru tiesiskās un uzraudzības sistēmas saskaņā ar 6. punktu tiek uzskatītas par līdzvērtīgām šīs regulas prasībām.

8. Šīs regulas 20., 24. un 25. panta attiecīgos noteikumus pēc analogijas piemēro sertificētām kredītreitingu aģentūrām un to izsniegtajiem kredītreitingiem.

II SADAĻA

KREDĪTREITINGU IZSNIEGŠANA

6. pants

Neatkarība un interešu konfliktu novēršana

1. Kredītreitingu aģentūra veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kredītreitingu izsniegšanu neietekmē nekādi esoši vai potenciāli interešu konflikti vai uzņēmējdarbības attiecības, kurās iesaistīta kredītreitingu aģentūra, kas izsniedz kredītreitingu, tās vadītāji, kredītreitingu analītiķi, darbinieki vai jebkura cita fiziska persona, kuras pakalpojumus izmanto vai kontrolē kredītreitingu aģentūra, vai jebkura persona, kuru ar aģentūru tieši vai netieši saista kontrole.

2. Lai nodrošinātu atbilstību 1. punktam, kredītreitingu aģentūra ievēro I pielikuma A un B iedaļā noteiktās prasības.

3. Pēc kredītreitingu aģentūras pieprasījuma mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var piešķirt kredītreitingu aģentūrai atbrīvojumu no prasības ievērot I pielikuma A iedaļas 2., 5. un 6. punktā minētās prasības un 7. panta 4. punkta noteikumus, ja kredītreitingu aģentūra spēj apliecināt, ka prasības nav samērīgas no uzņēmējdarbības rakstura, apjoma un sarežģītības viedokļa un no kredītreitingu izsniegšanas rakstura un mēroga viedokļa un ka:

- a) kredītreitingu aģentūrā strādā mazāk nekā 50 darbinieku;
- b) kredītreitingu aģentūra ir ieviesusi pasākumus un procedūras, jo īpaši iekšējās kontroles mehānismus, ziņojumu sniegšanas pasākumus un pasākumus, ar ko nodrošina reitinga analītiķu un to personu neatkarību, kas apstiprina kredītreitingus, tādējādi nodrošinot atbilstību šajā regulā noteiktajiem mērķiem; un

- c) kredītreitingu aģentūras lielums nav noteikts tādā veidā, lai kredītreitingu aģentūra vai kredītreitingu aģentūru grupa izvairotos no šīs regulas prasību ievērošanas.

Attiecībā uz kredītreitingu aģentūru grupu kompetentās iestādes nodrošina, ka vismaz vienu no grupā ietilpstošajām kredītreitingu aģentūrām neatbrīvo no prasības ievērot I pielikuma A iedaļas 2., 5. un 6. punktā un 7. panta 4. punktā minētās prasības.

7. pants

Kredītreitingu analītiķi, darbinieki un citas kredītreitingu izsniegšanā iesaistītās personas

1. Kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka kredītreitingu analītiķiem, kredītreitingu aģentūras darbiniekiem, kā arī citām fiziskām personām, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē kredītreitingu aģentūra un kuri ir tieši iesaistīti kredītreitingu noteikšanas darbībās, ir veicamajiem pienākumiem piemērotas zināšanas un pieredze.

2. Kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka 1. punktā minētajām personām nav atļauts sākt sarunas vai piedalīties sarunās par maksām vai maksājumiem ne ar vienu vērtējamo juridisko personu, ar to saistītu trešo personu vai jebkuru personu, kuru ar vērtējamo juridisko personu tieši vai netieši saista kontrole.

3. Kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka 1. punktā minētās personas atbilst I pielikuma C iedaļā noteiktajām prasībām.

4. Kredītreitingu aģentūra izveido atbilstīgu pakāpenisku rotācijas mehānismu attiecībā uz kredītreitingu analītiķiem un personām, kas apstiprina kredītreitingus, kā noteikts I pielikuma C iedaļā. Rotāciju piemēro atsevišķām personām pēc kārtas, nevis visai komandai.

5. Kredītreitingu analītiķu un personu, kas apstiprina kredītreitingus, atalgojumu un veikuma novērtējumu nenosaka ieņēmumu apjoms, kuru kredītreitingu aģentūra gūst no vērtējamām juridiskām personām vai ar tām saistītām trešām personām.

8. pants

Metodika, modeļi un galvenie kredītreitingu noteikšanas pieņēmumi

1. Kredītreitingu aģentūra publisko metodiku, modeļus un galvenos kredītreitingu noteikšanas pieņēmumus, ko tā izmanto kredītreitingu noteikšanas darbībās, kā noteikts I pielikuma E iedaļas 5. punktā.

2. Kredītreitingu aģentūra pieņem, īsteno un izpilda atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās izsniegtie kredītreitingi pamatojas uz rūpīgu tās visas informācijas analīzi, kas aģentūrai ir pieejama un kas saskaņā ar aģentūras vērtēšanas metodiku ir svarīga

analīzes veikšanai. Aģentūra pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai kredītreitingu piešķiršanā izmantotā informācija būtu pietiekami kvalitatīva un nākusi no uzticamiem avotiem.

3. Kredītreitingu aģentūra izmanto stingru, sistemātisku, precīgu un izvērtēšanai pakļautu kredītreitingu noteikšanas metodi, balstoties uz pagātnes pieredzi, tostarp atpakaļejošām pārbaudēm.

4. Ja kredītreitingu aģentūra izmanto jau izsniegtu kredītreitingu, ko sagatavojusi cita kredītreitingu aģentūra, attiecībā uz pamatā esošajiem aktīviem vai strukturētiem finanšu instrumentiem, tā neatsakās izsniegt juridiskās personas vai finanšu instrumenta kredītreitingu, jo daļu juridiskās personas vai finanšu instrumenta bija iepriekš vērtējusi cita kredītreitingu aģentūra.

Kredītreitingu aģentūra reģistrē visus gadījumus, kad tā kredītreitingu noteikšanas procesā nepamatojas uz izsniegtiem un citas kredītreitingu aģentūras sagatavotiem kredītreitingiem attiecībā uz pamatā esošajiem aktīviem vai strukturētiem finanšu instrumentiem, pamatojot šo atšķirīgo novērtējumu.

5. Kredītreitingu aģentūra uzrauga kredītreitingus un regulāri un vismaz reizi gadā pārskata savus kredītreitingus un metodi, jo īpaši būtisku izmaiņu gadījumos, kas varētu ietekmēt kredītreitingu. Kredītreitingu aģentūra ievieš iekšējos pasākumus, lai uzraudzītu makroekonomikas un finanšu tirgu apstākļu pārmaiņu ietekmi uz kredītreitingiem.

6. Kad tiek mainīta kredītreitingu noteikšanas darbības izmantotā metodika, modeļi un galvenie kredītreitingu noteikšanas pieņēmumi, kredītreitingu aģentūra:

- a) nekavējoties, izmantojot tos pašu saziņas veidus, ko izmantoja skarto kredītreitingu izplatīšanā, publisko informāciju par to, kādā mērā, visticamāk, tiks ietekmēti kredītreitingi;
- b) pārskata skartos kredītreitingus, tiklīdz tas ir iespējams, bet ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc izmaiņām, vienlaikus novērojot šos reitingus; un
- c) atkārtoti vērtē visus kredītreitingus, kas tika noteikti, pamatojoties uz šo metodi, modeļiem un galvenajiem kredītreitingu noteikšanas pieņēmumiem, ja saskaņā ar pārskatu šo izmaiņu vispārējā kopējā ietekme nelabvēlīgi iespaido minētos kredītreitingus.

9. pants

Ārpakalpojumi

Svarīgu darbības funkciju nodošanu ārpakalpojumu sniedzējam neveic tādā veidā, kas būtiski pasliktinātu kredītreitingu aģentūras iekšējās kontroles kvalitāti un kompetento iestāžu spējas uzraudzīt, vai kredītreitingu aģentūra pilda šajā regulā noteiktos pienākumus.

10. pants

Kredītreitingu publiskošana un prezentēšana

1. Kredītreitingu aģentūra neselektīvi un savlaicīgi publisko jebkuru kredītreitingu, kā arī jebkādu lēmumu pārtraukt kredītreitingu noteikšanu. Ja tiek pieņemts lēmums pārtraukt kredītreitingu noteikšanu, publiskotā informācija ietver pilnīgus šā lēmuma iemeslus.

Pirmo daļu piemēro arī kredītreitingiem, ko izplata pēc pasūtījuma.

2. Kredītreitingu aģentūras nodrošina, ka kredītreitingus prezentē un ar tiem rīkojas saskaņā ar I pielikuma D iedaļā noteiktajām prasībām.

3. Izsniedzot kredītreitingus strukturētiem finanšu instrumentiem, kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka kredītreitingu kategorijas, ko piemēro strukturētiem finanšu instrumentiem, ir skaidri nošķirtas, izmantojot papildu simbolu, no kredītreitingu kategorijām, ko izmanto citām juridiskām personām, finanšu instrumentiem vai finanšu saistībām.

4. Kredītreitingu aģentūra publisko savu politiku un procedūras attiecībā uz nepasūtītiem kredītreitingiem.

5. Kad kredītreitingu aģentūra izsniedz nepasūtītu kredītreitingu, tā kredītreitingā skaidri norāda, vai vērtējamā juridiskā persona vai ar to saistītā trešā persona piedalījās vai nepiedalījās kredītreitingu noteikšanas procesā un vai kredītreitingu aģentūrai bija pieeja vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistītās trešās personas kontiem un citiem svarīgiem iekšējiem dokumentiem.

Nepasūtītus kredītreitingus attiecīgi apzīmē.

6. Kredītreitingu aģentūra raugās, lai neizmantotu kompetentās iestādes nosaukumu tādā veidā, ka tiktu norādīts vai būtu secināms, ka šī iestāde ir apstiprinājusi vai atzinīgi novērtējusi kredītreitingu aģentūras izsniegtos kredītreitingus vai kredītreitingu noteikšanas darbības.

11. pants

Vispārēja un periodiska publiskošana

1. Kredītreitingu aģentūra pilnībā atklāj sabiedrībai un nekavējoties atjauno informāciju par I pielikuma E iedaļas I daļā izklāstītajiem jautājumiem.

2. Kredītreitingu aģentūra CESR izveidotajā centrālajā repozitorijā dara pieejamu informāciju par savas iepriekšējās darbības datiem, tostarp informāciju par to, cik bieži reitingi ir mainīti, un informāciju par iepriekš izsniegtiem kredītreitingiem un to izmaiņām. Kredītreitingu aģentūra standartizētā veidā sniedz informāciju šim repozitorijam, kā to noteikusi CESR. CESR dara šo

informāciju publiski pieejamu un katru gadu publicē kopsavilkumu par būtiskākajām tendencēm.

3. Kredītreitingu aģentūra reizi gadā mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei un CESR sniedz informāciju par I pielikuma E iedaļas II daļas 2. punktā izklāstītajiem jautājumiem. Mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes atklāj šo informāciju atbilstīgās kolēģijas locekļiem.

12. pants

Pārredzamības ziņojums

Kredītreitingu aģentūra reizi gadā publicē pārredzamības ziņojumu, kas ietver informāciju par I pielikuma E iedaļas III daļā noteiktajiem jautājumiem. Kredītreitingu aģentūra publicē pārredzamības ziņojumu ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc katra finanšu gada beigām un nodrošina, ka tas aģentūras tīmekļa vietnē ir pieejams vismaz nākamajos piecus gadus.

13. pants

Publiskošanas maksas

Kredītreitingu aģentūra nepiemēro maksu par informāciju, kas sniegta saskaņā ar 8. līdz 12. pantu.

III SADAĻA

KREDĪTREITINGU NOTEIKŠANAS DARBĪBU UZRAUDZĪBA

I NODAĻA

Reģistrēšanas procedūra

14. pants

Reģistrēšanas prasība

1. Kredītreitingu aģentūra iesniedz reģistrācijas pieteikumu 2. panta 1. punkta nolūkiem, ja šī kredītreitingu aģentūra ir juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā.

2. Reģistrācija ir spēkā visā Kopienas teritorijā, tiklīdz saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem ir stājies spēkā mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes izdots lēmums par reģistrāciju, kā minēts 16. panta 7. punktā un 17. panta 7. punktā.

3. Reģistrēta kredītreitingu aģentūra vienmēr ievēro sākotnējās reģistrācijas nosacījumus.

Kredītreitingu aģentūras bez nepamatotas kavēšanās paziņo CESR, mītnes dalībvalsts kompetentajai iestādei un koordinātoram par jebkādam būtiskām izmaiņām sākotnējās reģistrācijas nosacījumos, tostarp par filiāles atvēršanu vai slēgšanu Kopienā.

4. Neskarot 16. vai 17. pantu, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde reģistrē kredītreitingu aģentūru, ja tā, izskatot pieteikumus, secina, ka kredītreitingu aģentūra atbilst šajā regulā noteiktajiem kredītreitingu izsniegšanas nosacījumiem, ņemot vērā 4. un 6. pantu.

5. Kompetentās iestādes reģistrācijai nepiemēro papildu prasības, kas nav paredzētas šajā regulā.

15. pants

Reģistrācijas pieteikums

1. Kredītreitingu aģentūra iesniedz reģistrācijas pieteikumu CESR. Pieteikumā ietver informāciju par II pielikumā noteiktajiem jautājumiem.

2. Ja reģistrācijas pieteikumu iesniedz kredītreitingu aģentūru grupa, grupas biedri pilnvaro vienu no grupas locekļiem grupas vārdā iesniegt visus pieteikumus CESR. Pilnvarotā kredītreitingu aģentūra nodrošina informāciju par II pielikumā noteiktajiem jautājumiem attiecībā uz katru grupas locekli.

3. Kredītreitingu aģentūras iesniedz reģistrācijas pieteikumu valodā, kas noteikta to attiecīgās mītnes dalībvalsts tiesību aktos, un arī valodā, ko parasti lieto starptautisko finanšu jomā.

Pieteikumus, ko mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes ir saņēmušas no CESR, uzskata par kredītreitingu aģentūru iesniegtiem pieteikumiem.

4. Piecās darbdienās pēc pieteikuma saņemšanas CESR nosūta pieteikuma kopijas visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Desmit darbdienās no pieteikuma saņemšanas CESR konsultē mītnes dalībvalsts kompetento iestādi par to, cik lielā mērā pieteikums ir pilnīgs.

5. Divdesmit piecās darbdienās pēc reģistrācijas pieteikuma saņemšanas mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde un atbilstīgās kolēģijas locekļi izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs, ņemot vērā 4. punktā minēto CESR konsultāciju. Ja pieteikums nav pilnīgs, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde nosaka termiņu, līdz kuram kredītreitingu aģentūrai tai un CESR ir jāsniedz papildu informācija, un par to paziņo attiecīgi kolēģijas locekļiem un CESR.

Kad mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka pieteikums ir pilnīgs, tā par to paziņo attiecīgi kredītreitingu aģentūrai, kolēģijas locekļiem un CESR.

6. Piecās darbdienās no 5. punktā minētās papildu informācijas saņemšanas CESR nosūta šo papildu informāciju tām kompetentajām iestādēm, kas nav mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes.

16. pants

Kreditreitingu aģentūras reģistrācijas pieteikuma izskatīšana, ko veic kompetentās iestādes

1. Sešdesmit darbdienās pēc 15. panta 5. punkta otrajā daļā minētās paziņošanas mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde un kompetentās iestādes, kas ir atbilstīgās kolēģijas locekles:

- a) kopīgi izskata reģistrācijas pieteikumu; un
- b) dara visu saprātīgi iespējamo, lai vienotos par to, vai piešķirt reģistrāciju kreditreitingu aģentūrai vai to atteikt, pamatojoties uz kreditreitingu aģentūras atbilstību šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Koordinators var pagarināt izskatīšanas laikposmu par 30 darbdienām, jo īpaši – ja kreditreitingu aģentūra:

- a) ir paredzējusi apstiprināt kreditreitingus, kā minēts 4. panta 3. punktā;
- b) ir paredzējusi izmantot ārpakalpojumus; vai
- c) prasa piešķirt atbrīvojumu no atbilstības saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

3. Koordinators koordinē kreditreitingu aģentūras iesniegtā pieteikuma izskatīšanu un nodrošina, ka atbilstīgās kolēģijas locekļi savstarpēji apmainās ar visu informāciju, kas nepieciešama pieteikuma izskatīšanai.

4. Pēc tam, kad ir panākta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā vienošanās, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde sagatavo pilnībā pamatotu lēmuma projektu un iesniedz to koordinatoram.

Ja starp atbilstīgās kolēģijas locekļiem nav panākta vienošanās, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde sagatavo pilnībā pamatotu lēmuma projektu par reģistrācijas atteikšanu, rakstiski izklāstot to kolēģijas locekļu viedokļus, kas iebilst pret reģistrāciju, un iesniedz šo lēmuma projektu koordinatoram. Kolēģijas locekļi, kuri uzskata, ka reģistrācija būtu jāpiešķir, sagatavo sīku paskaidrojumu, izklāstot sava viedokļa būtību un pamatojumu, un iesniedz to koordinatoram.

5. Sešdesmit darbdienās pēc 15. panta 5. punkta otrajā daļā minētās paziņošanas un jebkurā gadījumā deviņdesmit darbdienās, ja piemēro 2. punktu, koordinators paziņo CESR pilnībā pamatotu lēmuma projektu par reģistrāciju vai tās atteikšanu, pievienojot 4. punkta otrajā daļā minēto paskaidrojumu.

6. Divdesmit darbdienās pēc 5. punktā minētā iesnieguma saņemšanas CESR sniedz atbilstīgās kolēģijas locekļiem konsultāciju par attiecīgās kreditreitingu aģentūras atbilstību reģistrācijas prasībām. Pēc CESR konsultācijas saņemšanas kolēģijas locekļi atkārtoti izskata lēmuma projektu.

7. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde piecpadsmit darbdienās pēc CESR konsultācijas saņemšanas pieņem pilnībā pamatotu lēmumu par reģistrāciju vai tās atteikšanu. Ja mītnes dalībvalsts

kompetentās iestādes lēmums atšķiras no CESR konsultācijas, tā pilnībā pamato savu lēmumu. Ja CESR nav sniegusi konsultāciju, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem lēmumu trīsdesmit darbdienās pēc lēmuma projekta paziņošanas CESR saskaņā ar 5. punktu.

Ja atbilstīgās kolēģijas locekļi ilgstoši nespēj vienoties, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem pilnībā pamatotu lēmumu par reģistrācijas atteikšanu, kurā norāda kompetentās iestādes, kas nepiekrīt reģistrācijai, un izklāsta minēto iestāžu viedokļus.

17. pants

Kreditreitingu aģentūru grupas reģistrācijas pieteikuma izskatīšana, ko veic kompetentās iestādes

1. Sešdesmit darbdienās pēc 15. panta 5. punkta otrajā daļā minētās paziņošanas koordinators un kompetentās iestādes, kas ir atbilstīgās kolēģijas locekles:

- a) kopīgi izskata reģistrācijas pieteikumus; un
- b) dara visu saprātīgi iespējamo, lai vienotos par to, vai piešķirt reģistrāciju kreditreitingu aģentūru grupas biedriem vai to atteikt, pamatojoties uz šo kreditreitingu aģentūru atbilstību šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Koordinators var pagarināt izskatīšanas laikposmu par 30 darbdienām, jo īpaši – ja kāda no kreditreitingu aģentūru grupā ietilpstošajām kreditreitingu aģentūrām:

- a) ir paredzējusi apstiprināt kreditreitingus, kā minēts 4. panta 3. punktā;
- b) ir paredzējusi izmantot ārpakalpojumus; vai
- c) prasa piešķirt atbrīvojumu no atbilstības saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

3. Koordinators koordinē kreditreitingu aģentūru grupas iesniegto pieteikumu izskatīšanu un nodrošina, ka atbilstīgās kolēģijas locekļi savstarpēji apmainās ar visu informāciju, kas nepieciešama pieteikumu izskatīšanai.

4. Pēc tam, kad ir panākta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā vienošanās, mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes sagatavo katrai grupas kreditreitingu aģentūrai pilnībā pamatota atsevišķa lēmuma projektu un iesniedz to koordinatoram.

Ja atbilstīgās kolēģijas locekļi nespēj vienoties, mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes sagatavo pilnībā pamatotus lēmumu projektus par reģistrācijas atteikšanu, pamatojoties uz to kolēģijas locekļu rakstiski sagatavotiem viedokļiem, kuri iebilst pret reģistrāciju, un iesniedz tos koordinatoram. Kolēģijas locekļi, kuri uzskata, ka reģistrācija būtu jāpiešķir, sagatavo sīku paskaidrojumu, izklāstot sava viedokļa būtību un pamatojumu, un iesniedz to koordinatoram.

5. Sešdesmit darbdienās pēc 15. panta 5. punkta otrajā daļā minētās paziņošanas un jebkurā gadījumā deviņdesmit darbdienās, ja piemēro 2. punktu, koordinators paziņo CESR pilnībā

pamatota atsevišķa lēmuma projektu par reģistrāciju vai tās atteikšanu, pievienojot 4. punkta otrajā daļā minēto sīko paskaidrojumu.

6. Divdesmit darbdiēnās no 5. punktā minētā paziņojuma saņemšanas CESR sniedz atbilstīgās kolēģijas locekļiem konsultāciju par attiecīgās kredītreitingu aģentūras atbilstību reģistrācijas prasībām. Pēc CESR konsultācijas saņemšanas kolēģijas locekļi atkārtoti izskata lēmuma projektu.

7. Mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes piecpadsmit darbdiēnās pēc CESR konsultācijas saņemšanas pieņem pilnībā pamatotus lēmumus par reģistrāciju vai tās atteikšanu. Ja mītnes dalībvalstu kompetento iestāžu lēmumi atšķiras no CESR konsultācijas, tās pilnībā pamato savus lēmumus. Ja CESR nav sniegusi konsultāciju, mītnes dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem lēmumus trīsdesmit darbdiēnās pēc lēmuma projekta paziņošanas CESR saskaņā ar 5. punktu.

Ja atbilstīgās kolēģijas locekļi ilgstoši nespēj vienoties par to, vai reģistrēt kādu no grupas kredītreitingu aģentūrām, šādas kredītreitingu aģentūras mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem pilnībā pamatotu lēmumu par reģistrācijas atteikšanu, kurā norāda kompetentās iestādes, kas nepiekrīt reģistrācijai, un izklāsta minēto iestāžu viedokļus.

18. pants

Lēmumu paziņošana par kredītreitingu aģentūras reģistrāciju, reģistrācijas atteikšanu vai reģistrācijas anulēšanu

1. Piecās darbdiēnās pēc 16. vai 17. pantā minētā lēmuma pieņemšanas mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo attiecīgajai kredītreitingu aģentūrai par to, vai tā ir reģistrēta. Ja mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde atsakās reģistrēt kredītreitingu aģentūru, tā attiecīgajai kredītreitingu aģentūrai lēmumā par reģistrācijas atteikšanu sniedz atteikuma iemeslus.

2. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo Eiropas Komisijai, CESR un citām kompetentajām iestādēm par jebkuru lēmumu saskaņā ar 16., 17. vai 20. pantu.

3. Komisija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un savā tīmekļa vietnē publicē to kredītreitingu aģentūru sarakstu, kas ir reģistrētas saskaņā ar šo regulu. Minēto sarakstu atjaunina trīsdesmit dienās pēc 2. punktā minētās paziņošanas.

19. pants

Reģistrācijas un uzraudzības maksas

Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var kredītreitingu aģentūrai likt maksāt reģistrācijas un/vai uzraudzības maksas. Reģistrācijas un/vai uzraudzības maksas ir proporcionālas mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes izmaksām.

20. pants

Reģistrācijas anulēšana

1. Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde anulē kredītreitingu aģentūras reģistrāciju, ja kredītreitingu aģentūra:

- a) skaidri atsakās no reģistrācijas vai nav izsniegusi nevienu kredītreitingu sešus mēnešus pēc kārtas;
- b) ir ieguvusi reģistrāciju, sniedzot nepatiesu informāciju vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;
- c) vairs neatbilst nosacījumiem, ar kuriem saskaņā aģentūru reģistrēja; vai
- d) ir nopietni vai atkārtoti pārkāpusi šīs regulas noteikumus, kas reglamentē kredītreitingu aģentūru darbības nosacījumus.

2. Ja mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka kāds no 1. punktā minētajiem nosacījumiem ir izpildīts, tā informē koordinatoru un cieši sadarbojas ar atbilstīgās kolēģijas locekļiem, lai pieņemtu lēmumu par reģistrācijas anulēšanu attiecīgajai kredītreitingu aģentūrai.

Kolēģijas locekļi veic kopīgu novērtējumu un dara visu saprātīgi iespējamo, lai panāktu vienošanos par nepieciešamību anulēt kredītreitingu aģentūras reģistrāciju.

Ja kolēģijas locekļi nespēj vienoties, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pēc jebkura kolēģijas locekļa lūguma vai pēc savas iniciatīvas lūdz konsultāciju CESR. CESR sniedz savu padomu piecpadsmit darbdiēnās pēc šāda lūguma saņemšanas.

Katras mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem atsevišķu lēmumu par anulēšanu, pamatojoties uz kolēģijā panākto vienošanos.

Ja kolēģijas locekļi neparāc vienošanos trīsdesmit darbdiēnās pēc jautājuma paziņošanas koordinatoram, kā minēts pirmajā daļā, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var pieņemt atsevišķu lēmumu par anulēšanu. Lēmumā visas atšķirības no viedokļiem, kurus pauduši pārējie kolēģijas locekļi, un attiecīgā gadījumā atšķirības no CESR konsultācijas tiek pilnībā pamatotas.

3. Ja tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā izmanto attiecīgās kredītreitingu aģentūras izsniegtos kredītreitingus, uzskata, ka kāds no 1. punktā minētajiem nosacījumiem ir izpildīts, tā var pieprasīt, lai atbilstīgā kolēģija pārbauda, vai ir izpildīti nosacījumi reģistrācijas anulēšanai. Ja mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde izlemj neanulēt attiecīgās kredītreitingu aģentūras reģistrāciju, kompetentā iestāde paskaidro savu lēmumu, sniedzot pilnīgu pamatojumu.

4. Lēmums par reģistrācijas anulēšanu nekavējoties stājas spēkā visā Kopienā, ievērojot 24. panta 2. punktā noteikto pārejas laikposmu kredītreitingu izmantošanai.

II NODAĻA

CESR un kompetentās iestādes

21. pants

Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja

1. CESR konsultē kompetentās iestādes gadījumos, kas paredzēti šajā regulā. Kompetentās iestādes apsver šīs konsultācijas, pirms tās pieņem jebkādus galīgos lēmumus saskaņā ar šo regulu.
2. Līdz 2010. gada 7. jūnijam CESR pieņem norādījumus par:
 - a) reģistrācijas procesu un koordinācijas pasākumiem starp kompetentajām iestādēm un CESR, tostarp par II pielikumā izklāstīto informāciju un valodas lietojumu pieteikumos, kas iesniegti CESR;
 - b) kolēģijas darbību, tostarp par pasākumiem, lai noteiktu daļību šajās kolēģijās, 29. panta 5. punkta a) līdz d) apakšpunktā noteiktā koordinatora izvēles kritēriju piemērošanu un kolēģiju darbības rakstiski noteiktu kārtību, kā arī kolēģiju darbības koordinācijas kārtību;
 - c) to, lai kompetentās iestādes piemērotu 4. panta 3. punktā paredzēto apstiprināšanas kārtību; un
 - d) kopīgiem standartiem par tās informācijas sniegšanu, tostarp ziņojuma struktūru, formātu, metodēm un laikposmu, ko kredītreitingu aģentūras publisko saskaņā ar 11. panta 2. punktu un I pielikuma E iedaļas II daļas 1. punktu.
3. Līdz 2010. gada 7. septembrim CESR pieņem norādījumus par:
 - a) īstenošanas praksi un pasākumiem, ko kompetentās iestādes veiks saskaņā ar šo regulu;
 - b) kopīgiem standartiem, lai novērtētu kredītreitingu noteikšanas metodikas atbilstību 8. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām;
 - c) 24. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto pasākumu veidiem, lai nodrošinātu, ka kredītreitingu aģentūras turpina ievērot juridiskās prasības; un
 - d) informāciju, kas kredītreitingu aģentūrai būtu jāsniedz sertifikācijas pieteikumā un lai novērtētu sistēmisko nozīmīgumu saistībā ar finanšu stabilitāti vai finanšu tirgu integritāti, kā minēts 5. pantā.
4. CESR katru gadu un pirmoreiz līdz 2010. gada 7. decembrim publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajā ziņojumā jo īpaši ietverts novērtējums par to, kā saskaņā ar šo regulu reģistrētās kredītreitingu aģentūras īsteno I pielikumu.

5. CESR sadarbojas ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/78/EK ⁽¹⁾, un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju, kura izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ⁽²⁾, un apspriežas ar šīm komitejām, pirms tā publicē 2. un 3. punktā minētos norādījumus.

22. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts šīs regulas mērķiem ieceļ kompetento iestādi līdz 2010. gada 7. jūnijam.
2. Kompetentajām iestādēm nodrošina pietiekami daudz kompetentu darbinieku, lai tās varētu piemērot šo regulu.

23. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Pildot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, ne dalībvalsts kompetentās iestādes, ne arī citas tās iestādes neiejaucas kredītreitingu būtībā un metodikā.
2. Lai veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, kompetentajām iestādēm atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas to funkciju izpildei. Kompetentās iestādes savas pilnvaras īsteno:
 - a) tieši;
 - b) sadarbojoties ar citām iestādēm; vai
 - c) vēršoties kompetentajās tiesu iestādēs.
3. Lai veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, kompetentajām iestādēm atbilstīgi valstu tiesību aktiem, veicot uzraudzību, ir turpmāk minētās pilnvaras:
 - a) pieklūt jebkuram dokumentam jebkādā formātā, kā arī saņemt vai kopēt šo dokumentu;
 - b) pieprasīt informāciju no jebkuras personas un, ja nepieciešams, uzaicināt uz tikšanos un iztaujāt personu, lai iegūtu informāciju;
 - c) veikt pārbaudes uz vietas, par to paziņojot vai nepaziņojot; un
 - d) pieprasīt telefona sarunu izdrukas un datplūsmas pārskatus.

Kompetentās iestādes var izmantot pirmajā daļā minētās pilnvaras tikai saistībā ar kredītreitingu aģentūrām, personām, kas iesaisītās kredītreitingu noteikšanas darbībās, vērtējamām juridiskām personām un saistītām trešām personām, saistībā ar trešām personām, kuras sniedz ārpakalpojumus un kurām kredītreitingu aģentūras deleģējušas konkrētas funkcijas, un citām personām,

⁽¹⁾ OV L 25, 29.1.2009., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

kas citādi saistītas ar kredītreitingu aģentūrām vai kredītreitingu noteikšanas darbībām.

24. pants

Mītnes dalībvalsts kompetento iestāžu veiktie uzraudzības pasākumi

1. Ja mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde ir konstatējusi, ka reģistrēta kredītreitingu aģentūra neievēro šajā regulā noteiktos pienākumus, tā var piemērot šādus pasākumus:

- a) anulēt minētās kredītreitingu aģentūras reģistrāciju saskaņā ar 20. pantu;
- b) uz laiku aizliegt minētajai kredītreitingu aģentūrai izsniegt kredītreitingus, kas ir spēkā visā Kopienā;
- c) pārtraukt tādu minētās kredītreitingu aģentūras izsniegto kredītreitingu izmantošanu regulatīviem nolūkiem, kas ir spēkā visā Kopienā;
- d) veikt piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka kredītreitingu aģentūras turpina ievērot juridiskās prasības;
- e) sniegt publiskus paziņojumus;
- f) nodot jautājumus attiecīgajām valsts iestādēm krimināllietas ierosināšanai.

2. Pēc tam, kad ir pieņemti 1. punkta a) un c) apakšpunktā paredzētie pasākumi, regulatīviem nolūkiem var turpināt izmantot kredītreitingus laikposmā, kas nepārsniedz:

- a) desmit darbdienu, ja citas saskaņā ar šo regulu reģistrētas kredītreitingu aģentūras ir izsniegušas kredītreitingu par to pašu finanšu instrumentu vai juridisko personu; vai
- b) trīs mēnešus, ja citas saskaņā ar šo regulu reģistrētas kredītreitingu aģentūras nav izsniegušas kredītreitingus par to pašu finanšu instrumentu vai juridisko personu.

Kompetentā iestāde var pagarināt b) apakšpunktā minēto laikposmu uz trim mēnešiem izņēmuma gadījumos, kas saistīti ar iespējamiem tirgus darbības vai finanšu stabilitātes traucējumiem.

3. Pirms tiek pieņemti jebkuri 1. punktā minētie pasākumi, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde informē koordinatoru un apspriežas ar atbilstīgās kolēģijas locekļiem. Kolēģijas locekļi dara visu saprātīgi iespējamo, lai panāktu vienošanos par vajadzību veikt 1. punktā minētos pasākumus.

Ja kolēģijas locekļi nespēj vienoties, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar jebkura kolēģijas locekļa lūgumu vai pēc savas iniciatīvas lūdz padomu CESR. CESR sniedz padomu desmit darbdienu laikā pēc šāda lūguma saņemšanas.

Ja kolēģijas locekļi nespēj vienoties par to, vai veikt kādus no 1. punktā minētajiem pasākumiem, piecpadsmit darbdienu laikā pēc jautājuma paziņošanas koordinatoram, kā minēts pirmajā daļā, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu. Lēmumā visas atšķirības no viedokļiem, kurus pauduši pārējie kolēģijas locekļi, un attiecīgā gadījumā atšķirības no CESR sniegtās konsultācijas tiek pilnībā pamatotas. Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde bez nepamatotas kavēšanās paziņo koordinatoram un CESR par savu lēmumu.

Šā punkta piemērošana neskar 20. pantu.

25. pants

To kompetento iestāžu veiktie uzraudzības pasākumi, kas nav mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes

1. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde ir konstatējusi, ka reģistrēta kredītreitingu aģentūra, kuras kredītreitingu izmanto tās teritorijā, neievēro šajā regulā noteiktos pienākumus, tā var veikt šādus pasākumus:

- a) pieņemt visus 24. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā minētos uzraudzības pasākumus;
- b) pieņemt 24. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētos pasākumus, kas ir tās jurisdikcijā; pieņemot kādu no šiem pasākumiem, kompetentā iestāde pienācīgi apsver pasākumus, ko jau veikusi vai paredzējusi mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde;
- c) likt pārtraukt tādu kredītreitingu aģentūras kredītreitingu izmantošanu regulatīviem nolūkiem, ko izsniegušas iestādes, kuras minētas 4. panta 1. punktā un kuru juridiskā adrese ir tās jurisdikcijā, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto pārējas laiku;
- d) prasīt, lai atbilstīgā kolēģija izskatītu, vai 24. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētie pasākumi ir vajadzīgi.

2. Pirms tiek pieņemti jebkuri 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētie pasākumi, kompetentā iestāde informē koordinatoru un apspriežas ar atbilstīgās kolēģijas locekļiem. Kolēģijas locekļi dara visu saprātīgi iespējamo, lai panāktu vienošanos par vajadzību veikt jebkurus 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos pasākumus. Domstarpību gadījumā koordinators pēc jebkura kolēģijas locekļa lūguma vai pēc savas iniciatīvas lūdz padomu CESR. CESR sniedz padomu desmit darbdienu laikā pēc šāda lūguma saņemšanas.

3. Ja atbilstīgās kolēģijas locekļi nespēj vienoties piecpadsmit darbdienu laikā pēc jautājuma paziņošanas koordinatoram, kā minēts 2. punktā, attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu. Lēmumā visas atšķirības no viedokļiem, kurus pauduši pārējie kolēģijas locekļi, un attiecīgā gadījumā atšķirības no CESR sniegtās konsultācijas tiek pilnībā pamatotas. Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde bez nepamatotas kavēšanās paziņo koordinatoram un CESR par savu lēmumu.

4. Šā panta piemērošana neskar 20. pantu.

III NODAĻA

Kompetento iestāžu sadarbība

26. pants

Pienākums sadarboties

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, kad tas ir nepieciešams šīs regulas mērķiem, tostarp gadījumos, kad izmeklēšanā esošā darbība nav neviena tāda normatīva vai regulatīva noteikuma pārkāpums, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī.

2. Kompetentās iestādes cieši sadarbojas arī ar kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par 4. panta 1. punktā minēto iestāžu uzraudzību.

27. pants

Informācijas apmaiņa

1. Kompetentās iestādes cita citai bez nepamatotas kavēšanās sniedz informāciju, kas nepieciešama, lai izpildītu šajā regulā paredzētos pienākumus.

2. Kompetentās iestādes var nosūtīt kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par 4. panta 1. punktā minēto iestāžu uzraudzību, centrālajām bankām, Eiropas Centrālo banku sistēmai un Eiropas Centrālajai bankai kā monetārām iestādēm un attiecīgā gadījumā citām valsts iestādēm, kas atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārzināšanu, konfidenciālu informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei. Līdzīgi šīm iestādēm vai struktūrām neliedz paziņot kompetentajām iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt nepieciešama, lai veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.

28. pants

Sadarbība gadījumā, kad ir pieprasītas pārbaudes vai izmeklēšana uz vietas

1. Vienas dalībvalsts kompetentā iestāde var citas dalībvalsts kompetentajai iestādei pieprasīt palīdzību saistībā ar pārbaudēm vai izmeklēšanu uz vietas.

Kompetentā iestāde informē CESR par jebkādiem pirmajā daļā minētajiem pieprasījumiem. Pārrobežu pārbaudes vai izmeklēšanas gadījumā kompetentās iestādes var lūgt CESR uzņemties pārbaudes vai izmeklēšanas koordinēšanu.

2. Ja kompetentā iestāde no citas dalībvalsts kompetentās iestādes saņem pieprasījumu veikt pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas, tā rīkojas šādi:

- a) pati veic pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas;
- b) ļauj kompetentajai iestādei, kas iesniegusi pieprasījumu, piedalīties pārbaudē vai izmeklēšanā uz vietas;

- c) ļauj kompetentajai iestādei, kas iesniegusi pieprasījumu, pašai veikt pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas;
- d) ieceļ revidentus vai ekspertus, lai veiktu pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas;
- e) daļa konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar uzraudzības darbībām, ar citām kompetentām iestādēm.

29. pants

Kompetento iestāžu kolēģijas

1. Desmit darb dienās pēc reģistrācijas pieteikuma saņemšanas, kā paredzēts 15. pantā, mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde vai gadījumā, ja tā ir kredītreitingu aģentūru grupa, saskaņā ar 15. panta 2. punktu pilnvarotās kredītreitingu aģentūras mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde izveido kompetento iestāžu kolēģiju, lai atvieglotu 4., 5., 6., 16., 17., 20., 24., 25. un 28. pantā minēto uzdevumu veikšanu.

2. Ja ir viena aģentūra, kolēģiju veido mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde un 3. punktā minētās kompetentās iestādes, savukārt kredītreitingu aģentūru grupas gadījumā kolēģiju veido mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes un 3. punktā minētās kompetentās iestādes.

3. Kompetentā iestāde, kas nav mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde, var jebkurā laikā pieņemt lēmumu kļūt par kolēģijas locekli, ja:

- a) kredītreitingu aģentūras vai kāda kredītreitingu aģentūru grupas uzņēmuma filiāle ir izveidota minētās kompetentās iestādes jurisdikcijā; vai
- b) attiecīgās kredītreitingu aģentūras vai kredītreitingu aģentūru grupas sniegto kredītreitingu izmantošana regulatīviem nolūkiem ir plaši izplatīta vai tai ir vai varētu būt svarīga ietekme minētās kompetentās iestādes jurisdikcijā.

4. Kompetentās iestādes, kuras nav kolēģijas locekles, kā minēts 3. punktā, un kuru jurisdikcijā izmanto kredītreitingu aģentūras vai kredītreitingu aģentūru grupas izsniegtos kredītreitingus, var piedalīties kolēģijas sanāksmē vai tās darbībās.

5. Piecpadsmit darb dienās pēc kolēģijas izveidošanas tās biedri izvēlas koordinatoru, apspriežoties ar CESR, ja netiek panākta vienošanās. Šajā nolūkā ņem vērā vismaz turpmāk minētos kritērijus:

- a) attiecības starp kompetento iestādi un kredītreitingu aģentūru vai kredītreitingu aģentūru grupu;
- b) to, ciktāl kredītreitingus izmantos regulatīviem nolūkiem attiecīgajā teritorijā vai teritorijās;
- c) vietu Kopienā, kur kredītreitingu aģentūra vai kredītreitingu aģentūru grupa veic vai plāno veikt svarīgāko daļu kredītreitingu noteikšanas darbību; un

- d) pārvaldes vienkāršošanu, optimālu noslogojuma sadalīšanu un atbilstīgu darba slodzes sadalījumu.

Kolēģijas locekļi vismaz reizi piecos gados pārskata koordinatora izvēli, lai nodrošinātu to, ka izvēlētais koordinators joprojām vislabāk atbilst pirmajā daļā izklāstītajiem kritērijiem.

6. Koordinators vada kolēģijas sanāksmes, koordinē kolēģijas darbības un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu starp kolēģijas locekļiem.

7. Lai nodrošinātu ciešu sadarbību starp kolēģijas kompetentajām iestādēm, koordinators desmit darbdiēnās pēc viņa iecelšanas izstrādā rakstiskus kolēģijas koordinēšanas pasākumus par šādiem jautājumiem:

- a) informāciju, ar kuru jāapmainās kompetentajām iestādēm;
- b) kompetento iestāžu kopīgas lēmumu pieņemšanas procesu, neskarot 16., 17. un 20. pantu;
- c) gadījumiem, kuros kompetentajām iestādēm savstarpēji jāapspriežas;
- d) gadījumiem, kuros kompetentās iestādes piemēro 31. pantā minēto starpniecības mehānismu; un
- e) gadījumiem, kuros kompetentās iestādes uzraudzības uzdevumus var deleģēt saskaņā ar 30. pantu.

8. Ja nav panākta vienošanās par rakstiskiem koordinācijas pasākumiem saskaņā ar 7. punktu, jebkurš kolēģijas loceklis var iesniegt jautājumu izskatīšanai CESR. Koordinators pirms galīgās teksta redakcijas pieņemšanas pienācīgi ņem vērā CESR sniegto konsultāciju par rakstiski formulētajiem koordinēšanas pasākumiem. Rakstiskos pasākumus izklāsta vienā dokumentā, kurā ietverts pilnībā pamatots paskaidrojums par katru būtisku atkāpi no CESR konsultācijas par rakstiskiem koordinācijas pasākumiem. Koordinators nosūta šo dokumentu kolēģijas locekļiem un CESR.

30. pants

Uzdevumu deleģēšana starp kompetentajām iestādēm

Mītnes dalībvalsts kompetentā iestāde var deleģēt jebkuru no saviem uzdevumiem citas dalībvalsts kompetentajai iestādei, ja šī iestāde tam piekrīt. Uzdevumu deleģēšanas nolūks neietekmē ieceltās kompetentās iestādes atbildību.

31. pants

Starpniecība

1. CESR izveido starpniecības mehānismu, lai palīdzētu rast attiecīgo kompetento iestāžu viedokļu kopsaucēju.
2. Ja kompetentās iestādes nevar vienoties par izskatīšanu vai rīcību saskaņā ar šo regulu, tās nosūta jautājumu CESR

starpniecībai. Attiecīgās kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā CESR konsultāciju un pilnībā pamato jebkuru atšķirību no minētās konsultācijas.

32. pants

Dienesta noslēpums

1. Pienākumu ievērot dienesta noslēpumus piemēro visām personām, kas strādā vai ir strādājušas CESR, kompetentajā iestādē vai jebkurā citā iestādē, vai personai, kurai kompetentā iestāde ir deleģējusi uzdevumus, arī revidentiem un ekspertiem, ar ko kompetentā iestāde ir slēgusi līgumus. Informāciju, kam piemēro dienesta noslēpuma principu, atklāj citai personai vai iestādei tikai tad, ja šāda publiskošana ir nepieciešama tiesvedībai.

2. Visu informācijas apmaiņu starp CESR un kompetentajām iestādēm, kā arī kompetento iestāžu starpā saskaņā ar šo regulu uzskata par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad CESR vai attiecīgā kompetentā iestāde paziņojuma sniegšanas laikā norāda, ka šādu informāciju drīkst atklāt, vai gadījumos, kad šāda publiskošana ir nepieciešama tiesvedībai.

33. pants

No citas dalībvalsts saņemtas informācijas atklāšana

Dalībvalsts kompetentā iestāde drīkst atklāt no citas dalībvalsts kompetentās iestādes saņemto informāciju tikai tad, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde ir saņēmusi skaidru piekrišanu no kompetentās iestādes, kas sniegusi informāciju, un attiecīgos gadījumos – ja informāciju atklāj tikai tiem nolūkiem, kuriem šī kompetentā iestāde devusi savu piekrišanu, neskarot gadījumus, kad šāda publiskošana ir nepieciešama tiesvedībai.

IV NODAĻA

Sadarbība ar trešām valstīm

34. pants

Vienošanās par informācijas apmaiņu

Kompetentās iestādes var slēgt sadarbības nolīgumus par informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm tikai tad, ja atklātajai informācijai piemēro dienesta noslēpuma nodrošinājumu, kas ir vismaz līdzvērtīgs 32. pantā noteiktajiem nodrošinājumiem.

Šādas informācijas apmaiņas nolūks ir šo kompetento iestāžu uzdevumu izpilde.

Attiecībā uz personas datu nodošanu trešām valstīm dalībvalstis piemēro Direktīvu 95/46/EK.

35. pants

No trešām valstīm saņemtas informācijas atklāšana

Dalībvalsts kompetentā iestāde drīkst atklāt no trešo valstu kompetentajām iestādēm saņemto informāciju tikai tad, ja tā ir

saņēmusi skaidru piekrišanu no kompetentās iestādes, kas sniegusi informāciju, un attiecīgos gadījumos – ja informāciju atklāj tikai tiem nolūkiem, kuriem šī kompetentā iestāde devusi savu piekrišanu, neskarot gadījumus, kad šāda publiskošana ir nepieciešama tiesvedībai.

IV SADAĻA

SANKCIJAS, KOMITEJAS PROCEDŪRA, ZIŅOJUMI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

Sankcijas, komitejas procedūra un ziņojumi

36. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka noteikumus par sankcijām, kas piemērojami šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un pieņem visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tos īsteno. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgā kompetentā iestāde atklāj sabiedrībai visas sankcijas, kas ir piemērotas par šīs regulas neievērošanu, izņemot gadījumus, kad to publiskošana radītu nopietnus traucējumus finanšu tirgos vai izraisītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm.

Dalībvalstis minētos noteikumus līdz 2010. gada 7. decembrim dara zināmus Komisijai un tūlīt paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem.

37. pants

Grozījumi pielikumos

Komisija var grozīt pielikumus, lai ņemtu vērā notikumus finanšu tirgos, tostarp notikumus pasaulē, jo īpaši saistībā ar jauniem finanšu instrumentiem un attiecībā uz uzraudzības prakses konvergenci.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 38. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

38. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK ⁽¹⁾.

(1) OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

39. pants

Ziņojumi

1. Līdz 2012. gada 7. decembrim Komisija novērtē šīs regulas piemērošanu, ietverot novērtējumu par kredītreitingu uzticamību Kopienā, ietekmi uz koncentrāciju kredītreitingu tirgū, regulas ietekmes izmaksām un ieguvumiem un par kredītreitingu aģentūras saņemto atalgojumu no vērtējamās juridiskās personas (modelis "emitents maksā"), un iesniedz par to ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Līdz 2010. gada 7. decembrim Komisija, ņemot vērā apspriedes ar kompetentajām iestādēm, novērtē šīs regulas III sadaļas piemērošanu, jo īpaši kompetento iestāžu sadarbību, CESR juridisko statusu un uzraudzības praksi. Komisija par šiem jautājumiem iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā kopā ar priekšlikumiem par minētās sadaļas pārskatīšanu.

Minētajā ziņojumā ietver atsauci uz Komisijas 2008. gada 12. novembra priekšlikumu regulai par kredītreitingu aģentūrām un uz ar to saistīto Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārās komitejas 2009. gada 23. marta ziņojumu.

3. Līdz 2010. gada 7. decembrim Komisija, ņemot vērā izmaiņas kredītreitingu aģentūru regulatīvajā un uzraudzības sistēmā trešās valstīs, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šo izmaiņu un 40. pantā minēto pārejas noteikumu ietekmi uz finanšu tirgu stabilitāti Kopienā.

II NODAĻA

Pārejas un nobeiguma noteikumi

40. pants

Pārejas noteikums

Kredītreitingu aģentūras, kas jau darbojās Kopienā pirms 2010. gada 7. jūnija ("esošas kredītreitingu aģentūras") un ir paredzējušas iesniegt reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar šo regulu, pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai līdz 2010. gada 7. septembrim nodrošinātu atbilstību tās noteikumiem.

Kredītreitingu aģentūras iesniedz reģistrācijas pieteikumu ne agrāk kā 2010. gada 7. jūnija. Esošas kredītreitingu aģentūras reģistrācijas pieteikumu iesniedz līdz 2010. gada 7. septembrim.

Kredītreitingu aģentūras, kas jau darbojas, var turpināt izsniegt kredītreitingus, kurus regulatīviem mērķiem var izmantot finanšu iestādes, kas minētas 4. panta 1. punktā, ja vien reģistrācija netiek atteikta. Ja reģistrācija tiek atteikta, piemēro 24. panta 2. punktu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 16. septembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK*

41. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro, sākot no tās spēkā stāšanās dienas. Tomēr:

- 4. panta 1. punktu piemēro no 2010. gada 7. decembra, un
- 4. panta 3. punkta f), g) un h) apakšpunktu piemēro no 2011. gada 7. jūnija.

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. MALMSTRÖM*

I PIELIKUMS

NEATKARĪBA UN INTEREŠU KONFLIKTU NOVĒRŠANA

A iedaļa

Organizatoriskas prasības

1. Kredītreitingu aģentūrai ir administratīva vai uzraudzības valde. Tās augstākā vadība nodrošina:
 - a) kredītreitingu noteikšanas darbību neatkarību, tostarp no jebkādas politiskas un ekonomiskās ietekmes vai spiediena;
 - b) interešu konfliktu pienācīgu konstatēšanu, risināšanu un publiskošanu;
 - c) kredītreitingu aģentūras atbilstību pārējām šīs regulas prasībām.
2. Kredītreitingu aģentūras organizācija ir tāda, lai tā nodrošinātu, ka tās uzņēmējdarbības intereses nemazina kredītreitingu noteikšanas darbību neatkarību un precizitāti.

Kredītreitingu aģentūras augstākajai vadībai ir laba reputācija, kā arī pietiekamas zināšanas un pieredze, un tā nodrošina pareizu un saprātīgu kredītreitingu aģentūras pārvaldību.

Kredītreitingu aģentūras administratīvajā vai uzraudzības valdē vismaz trešdaļa locekļu, bet ne mazāk kā divi locekļi ir neatkarīgi valdes locekļi, kuri nav tieši iesaistīti kredītreitingu noteikšanas darbībās.

Administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgo locekļu atalgojums nav saistīts ar kredītreitingu aģentūras uzņēmējdarbības rādītājiem, un to veido tā, lai nodrošinātu šo locekļu sprieduma neatkarību. Par administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgo locekļu pilnvaru termiņu vienojas pirms tā sākuma, un tas ir fiksēts laikposms, kas nepārsniedz piecus gadus un ko nevar atjaunot. Administratīvās vai uzraudzības valdes neatkarīgos locekļus atbrīvo no amata tikai profesionālās darbības pārkāpumu vai nepilnīgas pienākumu izpildes gadījumā.

Vairākumam administratīvās vai uzraudzības valdes locekļu, tostarp visiem neatkarīgajiem locekļiem, ir pietiekamas zināšanas finanšu pakalpojumu jomā. Ja kredītreitingu aģentūra izsniedz strukturētu finanšu instrumentu kredītreitingu, vismaz vienam no neatkarīgajiem valdes locekļiem un vēl vienam valdes loceklim ir padziļinātas zināšanas un augstākā vadības līmeņa pieredze par strukturēto finanšu instrumentu tirgiem.

Turklāt administratīvās vai uzraudzības valdes un tās neatkarīgo locekļu vispārējā atbildība ir saistīta ar konkrēto pienākumu pārraudzīt:

- a) kredītreitingu politikas un tās metodikas attīstību, ko kredītreitingu aģentūra izmanto kredītreitingu noteikšanas darbībās;
- b) kredītreitingu aģentūras iekšējās kvalitātes kontroles sistēmas efektivitāti saistībā ar kredītreitingu noteikšanas darbībām;
- c) to pasākumu un procedūru efektivitāti, kas izveidotas, lai nodrošinātu, ka interešu konflikti tiek konstatēti, novērsti vai risināti un publiskoti; un
- d) atbilstības uzraudzības un pārvaldības procesus, tostarp šīs iedaļas 9. punktā minētās pārskatīšanas funkcijas efektivitāti.

Valdei periodiski iesniedz neatkarīgo administratīvās vai uzraudzības valdes locekļu sniegtos atzinumus par šiem jautājumiem, un pieeju šiem atzinumiem nodrošina arī kompetentajai iestādei, kad tā to pieprasa.

3. Kredītreitingu aģentūra izstrādā atbilstīgu politiku un procedūras, lai nodrošinātu atbilstību šajā regulā paredzētajiem pienākumiem.
4. Kredītreitingu aģentūrai ir pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, iekšējie kontroles mehānismi, efektīvas riska novērtēšanas procedūras, kā arī efektīvi kontroles pasākumi un aizsargpasākumi attiecībā uz informācijas apstrādes sistēmām.

Iekšējās kontroles mehānismus izveido tā, lai nodrošinātu lēmumu un procedūru ievērošanu visos kredītreitingu aģentūras līmeņos.

Kredītreitingu aģentūra īsteno un uztur lēmumu pieņemšanas procedūras un organizatoriskās struktūras, kuras skaidri un dokumentētā veidā nosaka ziņojumu sniegšanas kārtību un piešķir funkcijas un pienākumus.

5. Kredītreitingu aģentūra izveido un uztur pastāvīgu un efektīvu atbilstības uzraudzītāja amatu ("atbilstības uzraudzītājs"), kurš darbojas neatkarīgi. Atbilstības uzraudzītājs uzrauga un sniedz ziņojumus par to, kā kredītreitingu aģentūra un tās darbinieki pilda šajā regulā paredzētos kredītreitingu aģentūras pienākumus. Atbilstības uzraudzītājam ir šādi pienākumi:
 - a) uzraudzīt un pastāvīgi izvērtēt atbilstību un efektivitāti pasākumiem un procedūrām, kuras ir izveidotas atbilstīgi 3. punktam, un darbībām, kas veiktas, lai novērstu tos trūkumus, kuru dēļ kredītreitingu aģentūra nepilda tās pienākumus;
 - b) sniegt konsultācijas un palīdzēt vadītājiem, kredītreitingu analītiķiem, kā arī visām citām fiziskām personām, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē kredītreitingu aģentūra vai kāda cita persona, ko ar kredītreitingu aģentūru tieši vai netieši saista kontrole, un kuri ir atbildīgi par kredītreitingu noteikšanas darbību veikšanu, lai pildītu šajā regulā paredzētos kredītreitingu aģentūras pienākumus.
6. Lai nodrošinātu to, ka atbilstības uzraudzītājs var veikt savus pienākumus pareizi un neatkarīgi, kredītreitingu aģentūra nodrošina šādu nosacījumu izpildi:
 - a) atbilstības uzraudzītājam ir vajadzīgās pilnvaras, resursi, kompetence un pieeja visai būtiskajai informācijai;
 - b) ieceļ atbilstības uzraudzības amatpersonu, kas ir atbildīga par atbilstības uzraudzības funkcijas veikšanu un par visu atbilstības ziņojumu sniegšanu, kā noteikts 3. punktā;
 - c) vadītāji, kredītreitingu analītiķi, kā arī visas citas fiziskas personas, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē kredītreitingu aģentūra vai kāda cita persona, ko ar kredītreitingu aģentūru tieši vai netieši saista kontrole, un kuri ir atbildīgi par kredītreitingu noteikšanas darbību veikšanu, nav iesaistīti to kredītreitingu noteikšanas darbību veikšanā, kuras tie pārrauga;
 - d) atbilstības uzraudzības amatpersonas atalgojums nav saistīts ar kredītreitingu aģentūras uzņēmējdarbības rādītājiem, un to veido tā, lai nodrošinātu viņa sprieduma neatkarību.

Atbilstības uzraudzības amatpersona nodrošina, ka ir pienācīgi konstatēti un novērsti visi interešu konflikti, kas saistīti ar personām, kuras iesaistītas atbilstības uzraudzības funkcijas veikšanā.

Atbilstības uzraudzības amatpersona regulāri ziņo augstākajai vadībai un neatkarīgajiem administratīvās vai uzraudzības valdes locekļiem par savu pienākumu veikšanu.
7. Kredītreitingu aģentūra ievieš atbilstīgus un efektīvus organizatoriskus un administratīvus pasākumus, lai novērstu, konstatētu, likvidētu vai risinātu un publiskotu visus B iedaļas 1. punktā minētos interešu konfliktus. Tā nodrošina uzskaites veikšanu, reģistrējot visus būtiskus apdraudējumus kredītreitingu noteikšanas darbību neatkarībai, tostarp apdraudējumus C iedaļā minētajiem noteikumiem par kredītreitingu analītiķiem, kā arī aizsargpasākumus, kas piemēroti, lai šos apdraudējumus mazinātu.
8. Kredītreitingu aģentūra izmanto piemērotas sistēmas, resursus un procedūras, lai nodrošinātu savu kredītreitingu noteikšanas darbību nepārtrauktību un regularitāti.
9. Kredītreitingu aģentūra izveido pārskatītāja amatu, kurš ir atbildīgs par metodikas, modeļu un galveno kredītreitingu noteikšanas pieņēmumu, piemēram, matemātisko vai korelācijas pieņēmumu, un jebkuru tajos izdarītu būtisku izmaiņu vai grozījumu periodisku pārskatīšanu, kā arī par šīs metodikas, modeļu un galveno kredītreitingu noteikšanas pieņēmumu piemērotību, ja tos izmanto vai tos ir paredzēts izmantot jaunu finanšu instrumentu vērtēšanai.

Šis pārskatītāja amats ir neatkarīgs no uzņēmējdarbības elementiem, kas ir atbildīgi par kredītreitingu noteikšanas darbībām, un atskaitās šīs iedaļas 2. punktā minētajiem administratīvās vai uzraudzības valdes locekļiem.
10. Kredītreitingu aģentūra pārrauga un novērtē savu sistēmu, iekšējo kontroles mehānismu un to pasākumu piemērotību un efektivitāti, kuri ieviesti saskaņā ar šo regulu, un piemēro atbilstīgus pasākumus, lai risinātu jebkādu trūkumu.

B iedaļa**Darbības prasības**

1. Kredītreitingu aģentūra skaidri un pamanāmi konstatē, novērš vai risina un publisko faktiskos vai potenciālos interešu konfliktus, kas var ietekmēt analīzes un spriedumus, ko sniedz reitingu noteikšanā iesaistītie analītiķi, darbinieki, kā arī citas fiziskas personas, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai pārbauda kredītreitingu aģentūra un kas ir tieši iesaistīti kredītreitingu izsniegšanā, un to personu analīzes un spriedumus, kas apstiprina kredītreitingus.
2. Kredītreitingu aģentūra atklāj sabiedrībai vērtējamo juridisko personu vai ar tām saistīto trešo personu nosaukumus, no kurām tā saņem vairāk nekā 5 % no saviem gada ieņēmumiem.
3. Kredītreitingu aģentūra neizsniedz kredītreitingu jebkurā no turpmāk minētajiem gadījumiem vai, ja kredītreitings ir izsniegts, nekavējoties paziņo, ka attiecīgā kredītreitinga saturs, iespējams, ir negatīvi ietekmēts, ja:
 - a) kredītreitingu aģentūrai vai 1. punktā minētajām personām tieši vai netieši pieder vērtējamās juridiskās personas vai saistītas trešās personas finanšu instrumenti vai ir jebkāda cita tieša vai netieša līdzdalība šajā juridiskajā personā vai trešā personā, kas nav īpašumu daļas dažādās kolektīvā ieguldījuma shēmās vai pārvaldīti fondi, tostarp pensiju fondi un dzīvības apdrošināšana;
 - b) kredītreitings ir izsniegts attiecībā uz juridisko personu vai saistītu trešo personu, ko ar kredītreitingu aģentūru tieši vai netieši saista kontrole;
 - c) persona, kas minēta 1. punktā, ir vērtējamās juridiskās personas vai saistītas trešās personas administratīvās vai uzraudzības valdes loceklis; vai
 - d) kredītreitingu noteikšanā iesaistītajam reitinga analītiķim vai personai, kas apstiprinājusi kredītreitingu, ar vērtējamo juridisko personu vai ar saistītu trešo personu ir bijušas jebkādas attiecības, kuras, iespējams, var radīt interešu konfliktu.

Izdotā kredītreitingā nekavējoties arī novērtē, vai ir pamats atkārtoti noteikt kredītreitingu vai atsaukt izsniegto kredītreitingu.

4. Kredītreitingu aģentūra nesniedz konsultācijas vai padomdevības pakalpojumus vērtējamai juridiskajai personai vai saistītai trešai personai attiecībā uz uzņēmumu vai juridisko struktūru, aktīviem, vērtējamās juridiskās personas vai saistītās trešās personas saistībām vai darbībām.

Kredītreitingu aģentūra var sniegt pakalpojumus, kas nav kredītreitingu izsniegšana ("papildu pakalpojumi"). Papildu pakalpojumi nav daļa no kredītreitingu noteikšanas darbības; tie ietver tirgus prognozes, ekonomisko tendenču aplēses, cenu analīzi un cita veida vispārēju datu analīzi, kā arī saistītus izplatīšanas pakalpojumus.

Kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka papildu pakalpojumu sniegšana nerada interešu konfliktus saistībā ar tās kredītreitingu noteikšanas darbībām, un galīgajos kredītreitingu ziņojumos publisko visus papildu pakalpojumus, ko tā ir sniegusi vērtējamai juridiskajai personai vai ar to saistītai trešai personai.

5. Kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka reitinga analītiķi un personas, kas apstiprina reitingus, neierosina ne oficiālus, ne arī neoficiālus priekšlikumus vai ieteikumus saistībā ar tādu strukturēto finanšu instrumentu izstrādi, par kuriem no kredītreitingu aģentūras sagaida kredītreitingu.
6. Kredītreitingu aģentūra izstrādā savus ziņošanas un saziņas kanālus tā, lai nodrošinātu 1. punktā minēto personu neatkarību attiecībā pret pārējām kredītreitingu aģentūras darbībām, kuras veic komerciālos nolūkos.
7. Kredītreitingu aģentūra veic pasākumus, lai nodrošinātu savu kredītreitingu noteikšanas darbību atbilstīgu uzskaiti un attiecīgā gadījumā auditēšanas pierakstu glabāšanu. Šī uzskaitē ietver šādu informāciju:
 - a) attiecībā uz katru lēmumu par kredītreitingu – kredītreitingu noteikšanā iesaistīto reitinga analītiķu identitāte, to personu identitāte, kas apstiprinājušas kredītreitingu, informācija par to, vai tas bijis pasūtīts vai nepasūtīts kredītreitings, un datums, kad veikta kredītreitingu noteikšanas darbība;
 - b) konta izraksti par maksām, kas saņemtas no visām vērtējamām juridiskajām personām vai saistītām trešām personām, vai arī reitingu izmantotājiem;
 - c) konta izraksti par katru personu, kas pasūtījusi kredītreitingus vai saistītos pakalpojumus;

- d) uzskaitē, kurā dokumentētas procedūras un metodika, ko kredītreitingu aģentūra ir izveidojusi un izmanto kredītreitingu noteikšanai;
 - e) iekšējā uzskaitē un dokumenti, tostarp nepublicējama informācija un darba dokumenti, kas izmantoti, lai pamatotu pieņemto lēmumu par kredītreitingu;
 - f) kredītanalīzes ziņojumi, ziņojumi par kredītreitingu noteikšanas procesu, kā arī privāti kredītreitingu ziņojumi un iekšējā uzskaitē, tostarp nepublicējama informācija un darba dokumenti, kas izmantoti, lai pamatotu šajos ziņojumos paustos viedokļus;
 - g) uzskaitē par procedūrām un pasākumiem, ko kredītreitingu aģentūra īsteno, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai; un
 - h) kredītreitingu aģentūras un tās darbinieku saņemto un nosūtīto iekšējās un ārējās saziņas, tostarp elektroniskās saziņas, dokumentu kopijas, kuri attiecas uz kredītreitingu noteikšanas darbībām.
8. Šīs iedaļas 7. punktā minēto uzskaiti un auditēšanas pierakstus glabā reģistrētās kredītreitingu aģentūras telpās vismaz piecus gadus un pēc attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu pieprasījuma tiem nodrošina pieeju.

Ja kredītreitingu aģentūras reģistrāciju anulē, uzskaites datus glabā vēl vismaz trīs gadus.

9. Dokumentācija, kurā izklāstīta kredītreitingu aģentūras un vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistīto trešo personu attiecīgās tiesības un pienākumi saskaņā ar vienošanos sniegt kredītreitingu noteikšanas pakalpojumus, glabā vismaz tik ilgi, kamēr ilgst attiecības ar vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām.

C iedaļa

Noteikumi attiecībā uz reitinga analītiķiem un citām personām, kas tieši iesaistītas kredītreitingu noteikšanas darbībās

1. Reitinga analītiķi un kredītreitingu aģentūras darbinieki, kā arī citas fiziskas personas, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē kredītreitingu aģentūra un kuras ir tieši iesaistītas kredītreitingu noteikšanas darbībās, kā arī personas, kas ir cieši saistītas ar iepriekš minētajām personām, kā uzskaitīts Direktīvas 2004/72/EK ⁽¹⁾ 1. panta 2. punktā, nepērk, nepārdod un neiesaistās nekādos darījumos saistībā ar emitēto, nodrošināto vai citādi minētās personas atbilstīgo finanšu instrumentu, kas nav īpašumu daļas dažādotās kolektīvā ieguldījuma shēmās vai pārvaldīti fondi, tostarp pensiju fondi un dzīvības apdrošināšana, to primārās analītiskās atbildības jomā.
2. Neviena no 1. punktā minētajām personām nepiedalās kādas konkrētas vērtējamās juridiskās personas kredītreitingu noteikšanā vai to citādi neietekmē, ja šai personai:
 - a) pieder vērtējamās juridiskās personas finanšu instrumenti, kas nav īpašumu daļas dažādotās kolektīvā ieguldījuma shēmās;
 - b) pieder jebkuras juridiskās personas, kura ir saistīta ar vērtējamo juridisko personu, finanšu instrumenti, kas nav īpašumu daļas dažādotās kolektīvā ieguldījuma shēmās un kuru īpašumtiesības var radīt interešu konfliktu vai var tikt vispārēji uzskatītas par aspektiem, kas rada interešu konfliktu;
 - c) nesēn bijis amats, uzņēmējdarbības attiecības vai jebkuras citas attiecības ar vērtējamo juridisko personu, kas var radīt interešu konfliktu vai var tikt vispārēji uzskatītas par tādām, kas rada interešu konfliktu.
3. Kredītreitingu aģentūras nodrošina, ka 1. punktā minētās personas:
 - a) piemēro visus saprātīgos pasākumus, lai aizsargātu kredītreitingu aģentūras īpašumu un tās rīcībā esošo uzskaiti no krāpšanas, zādzības vai ļaunprātīgas izmantošanas, ņemot vērā uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un kredītreitingu noteikšanas darbību būtību un klāstu;
 - b) neatklāj nekādu informāciju par kredītreitingu aģentūras kredītreitingiem vai iespējamiem nākotnes kredītreitingiem, izņemot vērtējamai juridiskajai pusei vai ar to saistītai trešai personai;

⁽¹⁾ Komisijas Direktīva 2004/72/EK (2004. gada 29. aprīlis), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK attiecībā uz pieņemto tīrģus praksi, ar atvasinātiem preču instrumentiem saistītās iekšējās informācijas definēšanu, to personu saraksta sastādīšanu, kam ir pieejama iekšējā informācija, vadības veikto darījumu izziņošanu un paziņošanu par aizdomīgiem darījumiem (OV L 162, 30.4.2004., 70. lpp.).

- c) kredītreitingu aģentūrai uzticēto konfidenciālo informāciju neizpauž reitinga analītiķiem un nevienas juridiskas personas darbiniekiem, kuru ar to tieši vai netieši saista kontrole, kā arī nevienai citai fiziskai personai, kuras sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē kāda persona, ar kuru to tieši vai netieši saista kontrole un kura ir tieši iesaistīta kredītreitingu noteikšanas darbībās;
 - d) neizmanto vai neizpauž konfidenciālu informāciju, lai tirgotos ar finanšu instrumentiem vai lai veiktu jebkādas citas darbības, izņemot kredītreitingu noteikšanas darbības.
4. Šīs iedaļas 1. punktā minētās personas nepieprasa un nepieņem naudu, dāvanas vai pakalpojumus no personām, kurām kredītreitingu aģentūra sniedz pakalpojumus.
5. Ja 1. punktā minētā persona uzskata, ka kāda cita šāda persona ir iesaistīta darbībā, ko minētā persona uzskata par nelikumīgu, 1. punktā minētā persona nekavējoties šādu informāciju paziņo atbilstības uzraudzības amatpersonai, un šāda paziņošana nerada negatīvas sekas personai, kura sniedz attiecīgo informāciju.
6. Ja reitinga analītiķis beidz savas darba attiecības un pāriet strādāt pie vērtējamās juridiskās personas, kurai tas veicis reitingu, vai uz finanšu uzņēmumu, ar kuru tas strādāja, veicot pienākumus kredītreitingu aģentūrā, kredītreitingu aģentūra pārskata šā reitinga analītiķa pēdējo divu gadu darbu līdz viņa aiziešanai.
7. Šīs iedaļas 1. punktā minētās personas neieceļ nekādos galvenajos vadītāju amatos vērtējamā juridiskajā personā vai ar to saistītā trešā personā, pirms nav pagājuši seši mēneši kopš kredītreitingu izsniegšanas.
8. Šīs regulas 7. panta 4. punkta nolūkiem kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka:
- a) galvenie reitinga analītiķi neiesaistās kredītreitingu noteikšanas darbībās, kas saistītas ar to pašu vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām, uz laiku, kas pārsniedz četrus gadus;
 - b) reitinga analītiķi neiesaistās kredītreitingu noteikšanas darbībās, kas saistītas ar to pašu vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām, uz laiku, kas pārsniedz piecus gadus;
 - c) personas, kuras apstiprina kredītreitingus, neiesaistās kredītreitingu noteikšanas darbībās, kas saistītas ar to pašu vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām, uz laiku, kas pārsniedz septiņus gadus.

Pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētās personas neiesaistās kredītreitingu noteikšanas darbībās saistībā ar vērtējamo juridisko personu vai ar to saistītām trešām personām, kas minētas a), b) un c) apakšpunktā, divus gadus pēc šajos apakšpunktos minētā laikposma.

D iedaļa

Noteikumi par kredītreitingu prezentēšanu

I. Vispārējie pienākumi

1. Kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka jebkurā kredītreitingā ir skaidri un pamanāmi uzrādīts attiecīgās kredītreitingu noteikšanas darbības galvenā reitinga analītiķa vārds un amats un tās personas vārds un amats, kura galvenokārt bija atbildīga par kredītreitingu apstiprināšanu.
2. Kredītreitingu aģentūra nodrošina, ka vismaz:
 - a) ir norādīti visi būtiskie avoti, kas tika izmantoti, lai sagatavotu kredītreitingu, tostarp vērtējamā juridiskā persona vai attiecīgos gadījumos ar to saistītā trešā persona, kā arī norādīts, vai kredītreitings ticis atklāts šai vērtējamai juridiskajai personai vai ar to saistītajai trešajai personai un grozīts pēc informācijas atklāšanas pirms kredītreitingu izplatīšanas;
 - b) ir skaidri norādīta galvenā metodika vai metodikas veids, ko izmantoja, lai noteiktu reitingu, atsaucoties uz tās visaptverošu aprakstu; ja kredītreitings ir pamatots uz vairāk nekā vienu metodikas veidu vai ja atsauce tikai uz galveno metodiku varētu novest pie tā, ka ieguldītāji neievēro citus svarīgus kredītreitingu aspektus, tostarp jebkādas svarīgus pielāgojumus un novirzes, kredītreitingu aģentūra to kredītreitingā paskaidro un norāda, kā dažāda veida metodika vai šie citi aspekti tikuši ņemti vērā kredītreitingā;

- c) ir paskaidrota katras reitinga kategorijas nozīme, saistību neizpildes vai atgūšanas definīcija un jebkāds piemērots riska brīdinājums, tostarp attiecīgo galveno reitingu noteikšanas pieņēmumu, piemēram, matemātisko vai korelācijas pieņēmumu, jutīguma analīze, kam pievieno kredītreitingus, kas būtu spēkā vissliktākajā iespējamā gadījumā, un kredītreitingus, kuri būtu spēkā vislabākajā iespējamā gadījumā;
 - d) skaidri un pamanāmi ir norādīts datums, kurā kredītreitingu pirmo reizi izsniedza izplatīšanai un kad kredītreitingu pēdējo reizi atjaunoja; un
 - e) ir sniegta informācija, vai kredītreitings attiecas uz tikko izdotu finanšu instrumentu un vai kredītreitingu aģentūra attiecīgajam finanšu instrumentam pirmo reizi nosaka kredītreitingu.
3. Kredītreitingu aģentūra vismaz 12 stundas pirms publicēšanas paziņo vērtējamai juridiskajai personai kredītreitingu un galvenos apsvērumus, uz kuriem tas pamatots, lai juridiskajai personai būtu iespēja kredītreitingu aģentūrai norādīt uz jebkādiem kļūdainiem faktiem.
 4. Publiskojot kredītreitingus, kredītreitingu aģentūra skaidri un pamanāmi min visas kredītreitingu pazīmes un ierobežojumus. Jo īpaši kredītreitingu aģentūra, publiskojot jebkuru kredītreitingu, pamanāmi norāda, vai tā uzskata, ka par vērtējamo juridisko personu pieejamās informācijas kvalitāte ir pieņemama, un to, kādā mērā tā ir pārbaudījusi vērtējamās juridiskās personas vai ar to saistītās trešās personas sniegto informāciju. Ja kredītreitings ir saistīts ar juridiskās personas vai finanšu instrumentu veidu, par kuru ir ierobežoti iepriekšējie dati, kredītreitingu aģentūra skaidri un pamanāmi norāda šādus kredītreitingu ierobežojumus.

Gadījumos, kad uzticamu datu trūkums vai jauna veida finanšu instrumentu struktūras sarežģītība vai pieejamās informācijas kvalitāte nav pietiekama vai rada nopietnas šaubas par to, vai kredītreitingu aģentūra var nodrošināt ticamu kredītreitingu, kredītreitingu aģentūra atturas no kredītreitingu izsniegšanas vai atceļ jau izsniegtu kredītreitingu.

5. Izziņojot kredītreitingu, kredītreitingu aģentūra paziņojumos preseī paskaidro vai paziņo kredītreitingu pamatā esošos galvenos elementus.

Ja 1., 2. un 4. punktā noteiktā informācija būtu neproporcionāla saistībā ar izplatītā paziņojuma apjomu, ir pietiekami skaidri un pamanāmi pašā kredītreitingā atsaukties uz vietu, kur šādai informācijai var tieši un vienkārši piekļūt, ietverot tiešu saiti uz šo informāciju attiecīgajā kredītreitingu aģentūras tīmekļa vietnē.

II. Papildu pienākumi saistībā ar strukturētu finanšu instrumentu kredītreitingiem

1. Ja kredītreitingu aģentūra vērtē strukturētu finanšu instrumentu, tā kredītreitingā nodrošina visu informāciju par zaudējumu un skaidras naudas plūsmas analīzi, ko tā ir veikusi vai uz ko tā paļaujas, kā arī norāda gaidāmās kredītreitinga izmaiņas.
2. Kredītreitingu aģentūra norāda, kāda līmeņa novērtējumu tā ir veikusi attiecībā uz uzticamības pārbaudēm, kas piemērotas pamatā esošo finanšu instrumentu vai citu strukturētu finanšu instrumentu aktīvu līmenī. Kredītreitingu aģentūra atklāj, vai tā ir uzņēmusies jebkādu šādas uzticamības pārbaudes procesa novērtējumu vai arī tā ir paļāvusies uz trešās personas novērtējumu, norādot, kā šāda novērtējuma rezultāti ietekmē kredītreitingu.
3. Ja kredītreitingu aģentūra izsniedz kredītreitingus par strukturētiem finanšu instrumentiem, tā ne tikai publisko metodiku, modeļus un galvenos reitinga noteikšanas pieņēmumus, bet arī norādījumus, kas izskaidro pieņēmumus, parametrus, ierobežojumus un neskaidrības par šādos kredītreitingos izmantotajiem modeļiem un reitinga noteikšanas metodiku, tostarp nelabvēlīgu situāciju simulācijas, ko aģentūras veic, sagatavojot vērtējumus. Šādi norādījumi ir skaidri un viegli saprotami.
4. Kredītreitingu aģentūra regulāri publisko informāciju par visiem strukturētajiem finanšu produktiem, kurus iesniedz pirmajai izvērtēšanai vai provizorisks kredītreitingu noteikšanai. Šādu informāciju publisko neatkarīgi no tā, vai emitenti slēdz līgumu ar kredītreitingu aģentūru galīgā kredītreitinga noteikšanai.

E iedaļa**Informācijas publicēšana****I. Vispārēja informācijas publicēšana**

Kreditreitingu aģentūra parasti atklāj to, ka tā ir reģistrēta saskaņā ar šo regulu, un šādu informāciju:

- 1) faktiskos un potenciālos interešu konfliktus, kas minēti B iedaļas 1. punktā;
- 2) tās papildu pakalpojumu sarakstu;
- 3) kreditreitingu aģentūras politiku attiecībā uz kreditreitingu publicēšanu un citu saistītu saziņu;
- 4) vispārējās atalgojuma struktūras iezīmes;
- 5) metodiku, modeļu aprakstus un galvenos kreditreitingu noteikšanas pieņēmumus, piemēram, tās kreditreitingu noteikšanas darbībās izmantotos matemātiskos vai korelācijas apsvērumus, kā arī būtiskas izmaiņas tajos;
- 6) visas būtiskās izmaiņas savās sistēmās, resursos vai procedūrās; un
- 7) attiecīgā gadījumā tās rīcības kodeksu.

II. Periodiska informācijas publicēšana

Kreditreitingu aģentūra periodiski atklāj šādu informāciju:

- 1) katrus sešus mēnešus – datus par iepriekšējo saistību nepildīšanas statistiku katrā kreditreitingu kategorijā, nošķirot galvenos emitentu ģeogrāfiskos apgabalus, un par to, vai šo kreditreitingu kategoriju saistību nepildīšanas statistika laika gaitā ir mainījusies;
- 2) reizi gadā – šādu informāciju:
 - a) 20 lielāko kreditreitingu aģentūras klientu sarakstu, ņemot vērā to radītos ieņēmumus; un
 - b) to kreditreitingu aģentūras klientu sarakstu, kuru kreditreitingu aģentūras devums ieņēmumu radīšanas izaugsmes koeficientā iepriekšējā finanšu gadā par pusotru reizi pārsniedza kreditreitingu aģentūras kopējo ieņēmumu izaugsmes koeficientu tajā pašā gadā. Jebkuru šādu klientu iekļauj sarakstā tikai tad, ja tajā gadā šis klients veidoja vairāk nekā 0,25 % no kopējiem kreditreitingu aģentūras ieņēmumiem visā pasaulē.

Šā punkta nolūkos "klients" nozīmē juridisku personu, tā filiāles un asociētās juridiskās personas, kurās juridiskajai personai pieder vairāk nekā 20 % akciju, kā arī jebkuras citas juridiskas personas, ar kurām saistībā ir organizētas sarunas par parāda jautājuma struktūru klienta vārdā un kuras ir tieši vai netieši kreditreitingu aģentūrai samaksājušas maksu par šā parāda jautājuma kreditreitingu.

III. Pārredzamības ziņojums

Kreditreitingu aģentūra reizi gadā publicē šādu informāciju:

- 1) detalizētu informāciju par kreditreitingu aģentūras juridisko struktūru un īpašumtiesībām, tostarp informāciju par īpašumtiesībām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū⁽¹⁾, 9. un 10. panta nozīmē;
- 2) aprakstu par iekšējās kontroles mehānismu, ar kuru nodrošina tās kreditreitingu noteikšanas darbību kvalitāti;
- 3) statistiku par tās personāla nodrošināšanu jauniem kreditreitingiem, kreditreitingu pārskatīšanai un augstākās vadības metodikas vai modeļu novērtēšanai;

(¹) OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

- 4) tās uzskaites politikas aprakstu;
- 5) tās neatkarības atbilstības funkcijas ievērošanas ikgadējā iekšējā pārskata rezultātus;
- 6) tās vadības un reitinga analītiķu rotācijas politikas aprakstu;
- 7) finanšu informāciju par kredītreitingu aģentūras ieņēmumiem, kas sadalīts maksās no kredītreitingiem un darbībās, kas nav kredītreitingu noteikšanas darbības, pievienojot katras vienības visaptverošu aprakstu; un
- 8) pārvaldības ziņojumu Padomes Direktīvas 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs) par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾ 46.a panta 1. punkta nozīmē. Šā ziņojuma nolūkiem kredītreitingu aģentūra sniedz minētās direktīvas 46.a panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto informāciju neatkarīgi no tā, vai šai aģentūrai piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.

II PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ REĢISTRĀCIJAS PIETEIKUMĀ

1. Kredītreitingu aģentūras pilns nosaukums un juridiskā adrese Kopienā.
 2. Kontaktpersonas un atbilstības uzraudzības amatpersonas vārds un kontaktinformācija.
 3. Juridiskais statuss.
 4. Kredītreitingu klase, saistībā ar kuru kredītreitingu aģentūra iesniedz pieteikumu reģistrācijai.
 5. Īpašumtiesību struktūra.
 6. Organizatoriskā struktūra un uzņēmuma vadība.
 7. Finanšu resursi kredītreitingu noteikšanas darbību veikšanai.
 8. Kredītreitingu aģentūras personāls un tā kompetence.
 9. Informācija par kredītreitingu aģentūras filiālēm.
 10. Kredītreitingu izsniegšanai un pārskatīšanai izmantotās metodikas un procedūru apraksts.
 11. Politika un procedūras, lai konstatētu, risinātu un atklātu interešu konfliktus.
 12. Informācija par reitinga analītiķiem.
 13. Atalgojumu un veikuma novērtēšanas struktūra.
 14. Citi pakalpojumi, kuri nav kredītreitingu noteikšanas darbības un kurus kredītreitingu aģentūra plāno veikt.
 15. Darbību programma, ietverot norādes, kur ir paredzēts veikt galveno uzņēmējdarbību un izveidot filiāles, un izklāstot plānotās uzņēmējdarbības veidu.
 16. Dokumenti un sīki izklāstīta informācija attiecībā uz paredzēto apstiprinājuma izmantošanu.
 17. Dokumenti un sīki izklāstīta informācija attiecībā uz paredzēto ārpalpojumu piesaistes kārtību, tostarp informācija par juridiskām personām, kuras veic ārpalpojumus.
-

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/65/EK

(2009. gada 13. jūlijs)

par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU)

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽²⁾ ir vairākkārt būtiski grozīta ⁽³⁾. Tā kā jāveic turpmāki grozījumi, skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.
- (2) Direktīva 85/611/EEK lielā mērā ir palīdzējusi attīstīt Eiropas ieguldījumu fondu nozari un veicinājusi tās panākumus. Tomēr, neraugoties uz uzlabojumiem, kas ieviesti kopš tās pieņemšanas, jo īpaši 2001. gadā, pamazām ir kļuvis skaidrs, ka PVKIU tiesiskais regulējums ir jāgroza, lai pielāgotu to 21. gadsimta finanšu tirgiem. Līdz ar Komisijas 2005. gada 12. jūlija Zaļo grāmatu par ES regulējuma uzlabošanu ieguldījumu fondiem sākās sabiedriskā apspriešana par to, kā Direktīvu 85/611/EK vajadzētu grozīt, lai risinātu šos jaunus uzdevumus. Pēc intensīvā apspriešanas procesa kopumā tika secināts, ka minētajā direktīvā vajadzīgi būtiski grozījumi.
- (3) Valstu tiesību akti, kas reglamentē kolektīvo ieguldījumu uzņēmumus, būtu jākoordinē, lai Kopienas līmenī tuvinātu

konkurences nosacījumus starp šādiem uzņēmumiem, vienlaikus nodrošinot efektīvāku un vienotāku aizsardzību sertifikātu turētājiem. Šāda koordinācija ļauj vieglāk atcelt ierobežojumus PVKIU sertifikātu brīvai aprītei Kopienā.

- (4) Ņemot vērā minētos mērķus, ir vēlams nodrošināt kopīgus pamatnoteikumus par dalībvalstīs nodibināto PVKIU darbības atļaušanu, uzraudzību, struktūru, darbību un informāciju, kas tiem jāpublicē.
- (5) Dalībvalstu tiesību aktu koordinācija būtu jāveic tikai attiecībā uz PVKIU, kas nav slēgta veida uzņēmumi un kas veic savu sertifikātu publisku tirdzniecību Kopienā. Vēlams atļaut, lai daļa no PVKIU ieguldījuma mērķa būtu ieguldījumi pietiekami likvidos finanšu instrumentos, kas nav vērtspapīri. Finanšu instrumenti, ko var izmantot kā PVKIU portfeļa ieguldījumu aktīvus, būtu jāuzskaita šajā direktīvā. Ieguldījumu atlase portfelim ar indeksa palīdzību ir pārvaldīšanas metode.
- (6) Ja šīs direktīvas noteikums PVKIU nosaka veikt pasākumus, šo pienākumu vajadzētu saprast kā atsauci uz pārvaldības sabiedrību, ja PVKIU ir izveidots kā kopīgs fonds, kuru pārvalda pārvaldības sabiedrība, un ja šāds fonds nevar darboties patstāvīgi, jo tam pašam nav juridiskas personas statusa.
- (7) PVKIU sertifikātus uzskata par finanšu instrumentiem atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 22. jūnija Lēmums.

⁽²⁾ OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.

⁽³⁾ Sk. III pielikuma A daļu.

⁽⁴⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

- (8) Pārvaldības sabiedrībai tās piederības dalībvalstī izsniegtajai atļaujai būtu jānodrošina ieguldītāju aizsardzība un pārvaldības sabiedrību maksātspēja, lai veicinātu finanšu sistēmas stabilitāti. Šajā direktīvā paredzētajai pieejai ir jānodrošina būtiskā saskaņošana, kāda vajadzīga un ir pietiekama, lai nodrošinātu pilnvarojuma un piesardzīgu uzraudzības sistēmu savstarpēju atzīšanu, dodot iespēju izsniegt vienotu atļauju, kas ir derīga visā Kopienā, un piemērot piederības dalībvalsts veiktu uzraudzību.
- (9) Lai nodrošinātu, ka pārvaldības sabiedrība spēj veikt pienākumus, kas saistīti ar tās darbību, un tādējādi nodrošināt savu stabilitāti, ir nepieciešams sākumkapitāls un pašu kapitāla papildu summa. Lai ņemtu vērā izmaiņas, jo īpaši attiecībā uz kapitalizdevumiem saistībā ar darbības risku Kopienā un citos starptautiskos forumos, šīs prasības, tostarp garantiju izmantošana, būtu jāpārskata.
- (10) Lai aizsargātu ieguldītājus, jāgarantē katras pārvaldības sabiedrības iekšējā pārraudzība, jo īpaši divu cilvēku vadības sistēmas un atbilstošu iekšējās kontroles mehānismu veidā.
- (11) Ņemot vērā piederības dalībvalsts uzraudzības principu, pārvaldības sabiedrībām, kas pilnvarotas savā piederības dalībvalstī, būtu jāatļauj sniegt pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tās saņēmušas atļauju, visā Kopienā, izveidojot filiāles vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību.
- (12) Attiecībā uz kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanu (kopīgo ieguldījumu fondu vai ieguldījumu sabiedrību pārvaldīšana) atļaujā, kas izsniegta piederības dalībvalstī pilnvarotai pārvaldības sabiedrībai, būtu jāatļauj šai sabiedrībai uzņēmajās dalībvalstīs, neskarot XI nodaļu, veikt šādas darbības: izveidojot filiāles, izplatīt šīs sabiedrības piederības dalībvalstī pārvaldīto saskaņoto kopīgo ieguldījumu fondu sertifikātus; izplatīt šīs sabiedrības pārvaldīto saskaņoto ieguldījumu sabiedrību akcijas, izveidojot filiāli; izplatīt pārvaldīto saskaņoto kopīgo ieguldījumu fondu sertifikātus vai to saskaņoto ieguldījumu sabiedrību akcijas, kuras pārvalda citas pārvaldības sabiedrības; veikt visas pārējās funkcijas un uzdevumus, kas iekļauti kolektīvā portfeļa pārvaldīšanā; pārvaldīt to ieguldījumu sabiedrību aktīvus, kuras juridiski noformētas dalībvalstīs, kas nav to piederības dalībvalstis; pamatojoties uz pilnvarojumu, veikt kolektīvā portfeļa pārvaldīšanā iekļautās funkcijas to pārvaldības sabiedrību vārdā, kuras juridiski noformētas dalībvalstīs, kas nav to piederības dalībvalsts. Ja pārvaldības sabiedrība uzņēmajās dalībvalstīs izplata pašas saskaņoto kopīgo ieguldījumu fondu sertifikātus vai to saskaņoto ieguldījumu sabiedrību akcijas, neveidojot filiāli, tas būtu jāregulē vienīgi noteikumiem attiecībā uz pārrobežu tirdzniecību.
- (13) Saskaņā ar pārvaldības sabiedrību darbības jomu un lai ņemtu vērā dalībvalstu tiesību aktus un atļautu šādām sabiedrībām panākt nozīmīgas, ar plaša mēroga darbību saistītas priekšrocības un atvieglojumus, vēlams atļaut tām veikt arī ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanu attiecībā uz katru atsevišķu klientu (individuālā portfeļa pārvaldīšana), tostarp pensiju fondu pārvaldīšanu, kā arī dažas konkrētas ar pamatdarbību saistītas blakusdarbības, kas neietekmētu šādu sabiedrību stabilitāti. Tomēr, lai novērstu interešu konfliktus, ja pārvaldības sabiedrības ir pilnvarotas veikt gan kolektīvā portfeļa, gan individuālo portfeļu pārvaldīšanu, būtu jāparedz īpaši noteikumi.
- (14) Individuālo ieguldījumu portfeļa pārvaldīšana ir ieguldījumu pakalpojums, uz ko attiecas Direktīva 2004/39/EK. Lai nodrošinātu viendabīgu regulatīvo sistēmu šajā jomā, uz pārvaldības sabiedrībām, kuru pilnvarojums attiecas arī uz šo pakalpojumu, vēlams attiecināt minētajā direktīvā izvirzītos darbības nosacījumus.
- (15) Piederības dalībvalstij parasti vajadzētu būt iespējai ieviest stingrākus noteikumus par tiem, kas paredzēti šajā direktīvā, jo īpaši attiecībā uz atļaujas piešķiršanas nosacījumiem, uzraudzības normām un noteikumiem par darbības pārskatu un prospektu.
- (16) Vēlams izstrādāt noteikumus, kas nosaka priekšnosacījumus, ar kādiem pārvaldības sabiedrība, ņemot vērā pilnvarojumu, var deleģēt konkrētus uzdevumus un funkcijas trešām personām, lai paaugstinātu savas uzņēmējdarbības efektivitāti. Lai nodrošinātu piederības dalībvalsts uzraudzības principa pareizu darbību, dalībvalstīm, kuras atļauj šādu deleģēšanu, būtu jānodrošina, ka pārvaldības sabiedrības, kurām tās piešķirušas atļaujas, nedelegētu visas savas funkcijas vienai vai vairākām trešām personām, tādējādi kļūstot par pastkastītes uzņēmumu, kā arī jānodrošina, lai pilnvarojums netraucētu veikt pārvaldības sabiedrības efektīvu uzraudzību. Faktam, ka pārvaldības sabiedrība ir deleģējusi savas funkcijas, tomēr nekādā gadījumā nebūtu jāietekmē šīs sabiedrības saistības vai depozitārija saistības attiecībā pret sertifikātu turētājiem un kompetentajām iestādēm.
- (17) Lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus un attiecīgu uzraudzību ilgtermiņā, Komisijai vajadzētu būt iespējai novērtēt iespējas saskaņot pilnvarošanas noteikumus Kopienas līmenī.

- (18) Piederības dalībvalsts uzraudzības princips paredz, ka kompetentās iestādes atsauc vai atsakās izsniegt atļauju, ja tādi faktori kā darbības programmu saturs, ģeogrāfiskā izplatība vai faktiski veiktās darbības skaidri liecina, ka ieguldījumu sabiedrība ir izvēlējusies vienas dalībvalsts tiesību sistēmu, lai izvairītos no stingrākiem standartiem, kas ir spēkā citā dalībvalstī, kuras teritorijā tā plāno veikt vai veic lielāko daļu savu darbību. Šīs direktīvas vajadzībām pārvaldības sabiedrībai būtu jāsaņem atļauja dalībvalstī, kurā ir tās juridiskā adrese. Saskaņā ar piederības valsts uzraudzības principu tikai pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var uzskatīt par kompetentām uzraudzīt pārvaldības sabiedrības organizāciju, tostarp visas procedūras un resursus, kas nepieciešami II pielikumā minēto administratīvo funkciju īstenošanai, ko vajadzētu reglamentēt pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts tiesību aktiem.
- (19) Ja PVKIU pārvalda citā, nevis PVKIU piederības dalībvalstī pilnvarota pārvaldības sabiedrība, šai pārvaldības sabiedrībai vajadzētu pieņemt un izveidot procedūras un kārtību ieguldītāju sūdzību izskatīšanai, piemēram, paredzot attiecīgu izplatīšanas kārtību vai adresi PVKIU piederības dalībvalstī, kura varētu nebūt pašas pārvaldības sabiedrības adrese. Šādai pārvaldības sabiedrībai vajadzētu arī izveidot attiecīgas procedūras un kārtību, lai pēc pieprasījuma padarītu pieejamu informāciju sabiedrībai vai PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, piemēram, no pārvaldības sabiedrības nodarbināto vidus ieceļot kontaktpersonu, kas nodarbojas ar informācijas pieprasījumiem. Tomēr PVKIU piederības dalībvalsts tiesību aktos nevajadzētu prasīt, ka šādai pārvaldības sabiedrībai jāizmanto vietējais pārstāvis šajā dalībvalstī, lai pildītu savus pienākumus.
- (20) Kompetentajām iestādēm, kuras piešķir PVKIU atļaujas, vajadzētu ņemt vērā kopīgā fonda nolikumu vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentus, depozitārija izvēli un pārvaldības sabiedrības spēju pārvaldīt PVKIU. Ja pārvaldības sabiedrība dibināta citā dalībvalstī, kompetentajām iestādēm būtu jāspēj paļauties uz apliecinājumu, ko izsniegušas pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un kas attiecas uz to PVKIU tipu, kuras pārvaldības sabiedrībai ir atļauts pārvaldīt. Atļaujas piešķiršanu PVKIU nevajadzētu saistīt ar prasību par papildu kapitālu pārvaldības sabiedrībai, ne ar to, vai pārvaldības sabiedrības juridiskā adrese atrodas PVKIU piederības dalībvalstī, vai to, vai pārvaldības sabiedrība kādu no savām darbībām veic PVKIU piederības dalībvalstī.
- (21) PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt atbildīgām par atbilstības noteikumiem, attiecībā uz to PVKIU izveidi un darbību, kuriem vajadzētu piemērot PVKIU piederības dalībvalsts tiesību aktus, uzraudzību. Tādēļ pārvaldības sabiedrības PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai saņemt informāciju tiešā veidā no pārvaldības sabiedrības.
- Pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes it īpaši var pieprasīt pārvaldības sabiedrībām sniegt informāciju, kas attiecas uz darījumiem saistībā ar to PVKIU ieguldījumiem, kuriem piešķirta atļauja šajā dalībvalstī, tostarp informāciju, kas iekļauta šādu darījumu un fonda pārskatu grāmatvedības dokumentos un uzskaites datos. Lai uzlabotu jebkuru situāciju, kad pārkāpti noteikumi, kuri ietilpst to atbildības jomā, pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu spēt paļauties uz sadarbību ar pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, un vajadzības gadījumā tām vajadzētu spēt veikt pasākumus tieši pret pārvaldības sabiedrību.
- (22) PVKIU piederības dalībvalstij vajadzētu būt iespējai paredzēt noteikumus, kas reglamentē PVKIU sertifikātu turētāju reģistrā iekļaujamo informāciju. Šā reģistra uzturēšanas organizēšanai un atrašanās vietai tomēr arī turpmāk vajadzētu būt daļai no pārvaldības sabiedrības organizatoriskajiem pasākumiem.
- (23) Ir nepieciešams PVKIU piederības dalībvalstij nodrošināt visas iespējas, lai labotu jebkuru situāciju, kad pārkāpti PVKIU noteikumi. Šajā sakarā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu spēt īstenot aizsargpasākumus, kā arī noteikt sodus attiecībā uz pārvaldības sabiedrību. Visbeidzot, PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt pārvaldības sabiedrībai pārtraukt šo PVKIU pārvaldību. Dalībvalstīm vajadzētu paredzēt nepieciešamos noteikumus, lai šādā gadījumā nodrošinātu likumīgu PVKIU pārvaldību vai likvidēšanu.
- (24) Lai nepieļautu regulējuma arbitražu un sekmētu uzticību piederības dalībvalsts kompetento iestāžu veiktās uzraudzības efektivitātei, atļauju nepiešķir, ja PVKIU ir liegta to sertifikātu tirdzniecība tā piederības dalībvalstī. PVKIU vajadzētu būt iespējai brīvi izvēlēties dalībvalsti(-is), kur tā sertifikātus tirgotu saskaņā ar šo direktīvu, ja tam ir piešķirta atļauja.
- (25) Lai aizsargātu akcionāru intereses un nodrošinātu saskaņotiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem līdzvērtīgus spēles noteikumus tirgū, ieguldījumu sabiedrībām ir nepieciešams sākumkapitāls. Ieguldījumu sabiedrības, kas ir izraudzījušas pārvaldības sabiedrību, segumu tomēr iegūs ar pārvaldības sabiedrības pašu kapitāla papildu summas starpniecību.

- (26) Ja pastāv noteikumi darbības veikšanai un funkciju deleģēšanai, kā arī ja pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts tiesību akti atļauj šādu deleģēšanu, pilnvarotajām ieguldījumu sabiedrībām *mutatis mutandis* būtu jāievēro šie noteikumi vai nu tieši, ja tās nav nozīmējušas pārvaldības sabiedrību, kas pilnvarota saskaņā ar šo direktīvu, vai netieši, ja tās ir nozīmējušas šādu pārvaldības sabiedrību.
- (27) Neraugoties uz nepieciešamību PVKIU apvienoties, PVKIU apvienošana Kopienā ir saistīta ar daudziem tiesiskiem un administratīviem sarežģījumiem. Tāpēc, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību, ir jāpieņem Kopienas noteikumi, kas veicinātu PVKIU (un to ieguldījumu apakšstruktūru) apvienošanu. Lai gan dažas dalībvalstis var atļaut tikai līgumfondu apvienošanu, katrai dalībvalstij būtu jāatļauj un jāatzīst pārrobežu apvienošanās starp visa veida fondiem (līgumfondiem, korporatīviem fondiem un ieguldījumu fondiem), dalībvalstu tiesību aktos neieviešot jaunas PVKIU juridiskās formas.
- (28) Šī direktīva attiecas uz tiem apvienošanas paņēmieniem, kurus visplašāk izmanto dalībvalstīs. Tas nenozīmē, ka visām dalībvalstīm ir jāievieš visi trīs paņēmieni savos tiesību aktos, tomēr ikvienai dalībvalstij būtu jāatzīst aktīvu nodošana, kas radusies pēc šo apvienošanas paņēmienu izmantošanas. Ar šo direktīvu PVKIU neaizliedz izmantot citas metodes apvienošanai tikai vienas valsts ietvaros situācijās, kad neviens no attiecīgajiem PVKIU, uz kuriem attiecas apvienošana, nav informēts par savu sertifikātu pārrobežu tirdzniecību. Uz šādām apvienošanām joprojām attieksies atbilstīgi valstu tiesību akti. Valstu noteikumiem par kvorumu nevajadzētu būt diskriminējošiem attiecībā uz valsts iekšienē organizētu apvienošanu vai pārrobežu apvienošanu, un tie nedrīkstētu būt stingrāki par tiem, kas noteikti attiecībā uz korporatīvo struktūru apvienošanu.
- (29) Lai aizsargātu ieguldītāju intereses, dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai starp PVKIU ierosinātās apvienošanas valsts vai pārrobežu mērogā atļautu to kompetentās iestādes. Ja paredzēta pārrobežu apvienošana, to PVKIU kompetentajām iestādēm, kuri apvienojas, būtu jāatļauj apvienošanās, lai nodrošinātu to sertifikātu turētāju interešu pienācīgu aizsardzību, kuri faktiski maina PVKIU. Ja apvienošanā iesaistīts vairāk nekā viens pievienojamais PVKIU un šādi PVKIU atrodas dažādās dalībvalstīs, katra pievienojamā PVKIU kompetentajām iestādēm, cieši sadarbojoties vienai ar otru, jāatļauj apvienošana, tostarp apmainoties ar nepieciešamo informāciju. Tā kā pienācīgi ir jāaizsargā arī iegūstošā PVKIU sertifikātu turētāju intereses, tās vajadzētu ņemt vērā iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
- (30) Ja iespējams, pievienojamā PVKIU un iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem arī vajadzētu būt iespējai pieprasīt to sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu vai spēt pārvērst savus sertifikātus tāda cita PVKIU sertifikātos, kuram ir līdzīga ieguldījumu politika un kuru pārvalda tā pati pārvaldības sabiedrība vai ar to saistīta sabiedrība. Par šo tiesību īstenošanu nevajadzētu prasīt papildu samaksu, izņemot maksājumus, kuri jāpatur attiecīgajiem PVKIU, lai nosegtu ieguldījuma samazināšanas izmaksas visās situācijās, kā tas noteikts prospektos par PVKIU pievienošanu un iegūšanu.
- (31) Būtu jānodrošina arī apvienošanas kontrole, ko īsteno trešās personas. Katra apvienošanā iesaistītā PVKIU depozitārijiem būtu jāpārbauda kopīgā apvienošanas projekta noteikumu atbilstība attiecīgiem šīs direktīvas noteikumiem un PVKIU fondu noteikumiem. Depozitārijam vai neatkarīgam revidentam būtu jāsaprot ziņojums visu to PVKIU vārdā, kuri iesaistīti apvienošanā, pārbaudot šādu PVKIU aktīvu un saistību novērtēšanas paņēmienus un maiņas kursa aprēķināšanas paņēmieni, kas noteikts apvienošanas kopīgo noteikumu projektā, kā arī jāparedz faktiskais maiņas kurss un vajadzības gadījumā skaidras naudas maksājums par sertifikātu. Lai ierobežotu ar pārrobežu apvienošanu saistītās izmaksas, vajadzētu paredzēt iespēju sagatavot vienu ziņojumu visiem iesaistītajiem PVKIU un to vajadzētu uzdot sagatavot pievienojamā PVKIU un/vai iegūstošā PVKIU apstiprinātajam revidentam. Lai aizsargātu ieguldītājus, sertifikātu turētājiem vajadzētu būt iespējai pēc pieprasījuma saņemt šāda ziņojuma eksemplāru bez maksas.
- (32) Īpaši svarīgi ir tas, lai sertifikātu turētāji par ierosināto apvienošanu būtu pienācīgi informēti un lai viņu tiesības būtu pietiekami aizsargātas. Lai gan apvienošana visvairāk attiecas uz pievienojamā PVKIU sertifikātu turētāju interesēm, būtu jāaizsargā arī iegūstošo PVKIU sertifikātu turētāju intereses.
- (33) Apvienošanas noteikumi, kas paredzēti šajā direktīvā, neskar to tiesību aktu piemērošanu, kas attiecas uz kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju, jo īpaši Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) ⁽¹⁾.
- (34) Tādu PVKIU sertifikātu brīva tirdzniecība, kam līdz pat 100 % aktīvu ir atļauts ieguldīt pārvedamos vērtspapīros, kurus ir emitējusi tā pati iestāde (valsts, vietējā pašvaldība utt.), nedrīkstētu tieši vai netieši traucēt kapitāla tirgus darbību vai apgrūtināt dalībvalstu finanšu stāvokli.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

- (35) Šajā direktīvā iekļautā pārvedamo vērtspapīru definīcija attiecas tikai uz šīs direktīvas mērķiem, un tā neietekmē dažādās definīcijas, ko attiecīgo valstu tiesību aktos izmanto citiem nolūkiem, tādiem kā nodokļi. Tādējādi šī definīcija neattiecas uz akcijām un citiem akcijām līdzvērtīgiem vērtspapīriem, kurus emitē tādas institūcijas kā dzīvokļu celtniecības kooperatīvi, industriālās un sociālās nodrošināšanas sabiedrības un īpašumtiesības uz kuriem praktiski nav nododamas, izņemot gadījumus, kad emitents atpērk šos vērtspapīrus.
- (36) Naudas tirgus instrumenti ir pārvedamie instrumenti, par kuriem slēdz darījumus naudas tirgū, nevis regulētā tirgū, piemēram, valsts iekšējā aizņēmuma parādzīmes un vietējo pārvaldes iestāžu parādzīmes, noguldījumu sertifikāti, īstermiņa parādzīmes, vidēja termiņa parādzīmes un bankas pārvedu vekseli.
- (37) Regulētā tirgus jēdziens šajā direktīvā atbilst jēdzienam, kas definēts Direktīvā 2004/39/EK.
- (38) Vēlams atļaut PVKIU ieguldīt to aktīvus tādu PVKIU un citu atklāta tipa kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos, kuri arī veic ieguldījumus šajā direktīvā minētajos likvīdajos finanšu aktīvos un darbojas pēc dalīta riska principa. PVKIU vai citi kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kuros iegulda kāds PVKIU, jāpakļauj efektīvai uzraudzībai.
- (39) Būtu jāveicina attīstība saistībā ar PVKIU iespējām veikt ieguldījumus PVKIU un citos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt, lai šāda ieguldījumu darbība nemazinātu ieguldītāju aizsardzību. Sakarā ar PVKIU paplašinātajām iespējām veikt ieguldījumus citu PVKIU un kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos sertifikātos ir jāizstrādā atsevišķi noteikumi par daudzuma limitiem, informācijas izpaušanu un "lavīnveida efekta" novēršanu.
- (40) Lai ņemtu vērā tirgus attīstību un apsvērtu ekonomikas un monetārās savienības izveidi, vēlams atļaut PVKIU izvietot līdzekļus banku noguldījumos. Lai nodrošinātu noguldījumu atbilstošu likviditāti, šiem noguldījumiem vajadzētu būt atmaksājamiem pēc pieprasījuma vai ar tiesībām izņemt tos no aprites. Ja noguldījumus izdara kredītiestādē, kuras juridiskā adrese ir trešā valstī, uz šo kredītiestādi būtu jāattiecinā uzraudzības noteikumi, kas ir līdzvērtīgi Kopenhāgnes tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem.
- (41) Papildus gadījumam, kad PVKIU izvieto līdzekļus banku noguldījumos saskaņā ar tā fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentiem, vajadzētu būt iespējai atļaut visiem PVKIU turēt papildu likvīdus aktīvus, tādus kā banku noguldījumi, ko izmaksā pēc pieprasījuma. Šādu papildu likvīdu aktīvu turēšana var būt pamatota, *inter alia*, lai segtu kārtējos vai ārkārtas maksājumus; pārdošanas gadījumos uz laiku, kāds vajadzīgs, lai veiktu atkārtotus ieguldījumus vērtspapīros, naudas tirgus instrumentos vai citos finanšu aktīvos, kas paredzēti šajā direktīvā; vai uz laikposmu, kāds noteikti nepieciešams, kad nelabvēlīgu tirgus apstākļu dēļ ieguldījumi vērtspapīros, naudas tirgus instrumentos un citos finanšu aktīvos ir pārtraukti.
- (42) Piesardzības dēļ jāizvairās no PVKIU pārmērīgas koncentrēšanās uz ieguldījumiem, kas pakļauj to darījumu partnera riskam tajā pašā organizācijā vai šai pašai grupai piederošajās organizācijās.
- (43) PVKIU to vispārējās ieguldījumu politikas īstenošanai vai drošības nolūkos, lai sasniegtu izvirzīto finansiālo mērķi vai prospektā norādīto riska profilu, būtu nepārprotami jāatļauj ieguldījumi atvasinātos finanšu instrumentos. Lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību, jāierobežo maksimāli iespējamais risks attiecībā uz atvasinātiem instrumentiem, lai tie nepārsniegtu PVKIU portfeļa kopējo neto vērtību. Lai nodrošinātu pastāvīgu izpratni par riskiem un saistībām, kas izriet no darījumiem ar atvasinātiem instrumentiem, un pārbaudītu atbilstību ieguldījumu limitiem, šie riski un saistības pastāvīgi būtu jāizvērtē un jāuzrauga. Visbeidzot, lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību ar informācijas atklāšanas starpniecību, PVKIU būtu jāraksturo sava stratēģija, metodes un ieguldījumu limiti, kas attiecas uz to operācijām ar atvasinātiem instrumentiem.
- (44) Pasākumiem iespējamo interešu pretrunu risināšanai attiecībā uz produktiem, ja kredītrisks tiek pārņemts, veicot pārvešanu vērtspapīros, kā tas paredzēts, lai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (pārstrādāta versija) ⁽²⁾ būtu atbilstīga un saskaņota ar finanšu nozares attiecīgo regulējumu. Kad Komisija būs pamatīgi apsvērusi šādu priekšlikumu ietekmi, tā iesniegs attiecīgus tiesību aktu priekšlikumus arī attiecībā uz šo direktīvu, lai nodrošinātu šādu atbilstību un saskaņotību.
- (45) Attiecībā uz atvasinātiem ārpusbiržas instrumentiem būtu jānosaka prasības par darījumos iesaistīto pušu un instrumentu piemērotību, likviditāti un pozīcijas pastāvīgu novērtējumu. Šādu prasību nolūks ir nodrošināt atbilstošu ieguldītāju aizsardzības līmeni, kas būtu tuvs tādām aizsardzības līmenim, ko ieguldītāji iegūst, iegādājoties atvasinātos instrumentus, ko tirgo regulētos tirgos.
- (46) Operācijas ar atvasinātiem instrumentiem nekad nedrīkstētu izmantot, lai apietu šajā direktīvā izklāstītos noteikumus vai principus. Attiecībā uz atvasinātiem ārpusbiržas instrumentiem viena darījumu partnera vai darījumu partneru grupas riska darījumiem būtu jāpiemēro papildu noteikumi par dalīto risku.

(1) OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

(2) OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

- (47) Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu, kuri veic ieguldījumus galvenokārt akcijās vai parāda vērtspapīros, dažu portfeļa pārvaldības metožu pamatā ir akciju indeksu replikācija vai parāda vērtspapīru indeksu replikācija. Vēlams atļaut PVKIU pazīstamu un atzītu akciju indeksu vai parāda vērtspapīru indeksu replikāciju. Tādēļ šim nolūkam var būt nepieciešams ieviest elastīgus dalīta riska noteikumus attiecībā uz PVKIU, kas veic ieguldījumus akcijās vai parāda vērtspapīros.
- (48) Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, uz kuriem attiecas šī direktīva, būtu jāizmanto tikai atbilstoši šajā direktīvā izklāstītajiem noteikumiem par sabiedrības kapitāla kolektīviem ieguldījumiem. Gadījumos, kas noteikti šajā direktīvā, PVKIU vajadzētu būt iespējai veidot filiāles tikai tad, kad savā vārdā efektīvi jāveic konkrētas darbības, kas arī noteiktas šajā direktīvā. Jānodrošina PVKIU efektīva uzraudzība. Tādēļ PVKIU filiāles izveide trešā valstī būtu jāatļauj tikai šajā direktīvā noteiktajos gadījumos un ievērojot šajā direktīvā noteiktos nosacījumus. Pamatpienākums darboties tikai sertifikātu turētāju interesēs un jo īpaši mērķis paugstināt izmaksu lietderību nekādā gadījumā neattaisno PVKIU pasākumus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes efektīvi pildīt to uzraudzības funkcijas.
- (49) Attiecībā uz obligācijām, ko emitē un garantē dalībvalsts, Direktīvas 85/611/EEK sākotnējā versijā bija iekļauta atkāpe no ierobežojuma attiecībā uz to, cik procentu savu aktīvu PVKIU drīkst ieguldīt vienas iestādes emitētos pārvedamos vērtspapīros. Šī atkāpe ļāva PVKIU šādās obligācijās ieguldīt līdz 35 % savu aktīvu. Līdzīga, bet ierobežotāka atkāpe ir pamatota attiecībā uz privātā sektora obligācijām, kuras saskaņā ar tām piemērojamiem īpašiem noteikumiem pat bez valsts garantijas piedāvā ieguldītājam īpašas garantijas. Tāpēc atkāpe ir jāattiecinā uz visām privātā sektora obligācijām, kas atbilst kopīgi noteiktiem kritērijiem, atstājot dalībvalstu ziņā to obligāciju sarakstu izveidošanu, kam tās nodomājušas vajadzības gadījumā piešķirt šo atkāpi.
- (50) Vairākas dalībvalstis ir pieņēmušas noteikumus, kas ļauj nekoordinētiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem apvienot savus aktīvus vienā tā sauktajā galvenajā fondā. Lai ļautu PVKIU izmantot šādas struktūras, "pakārtotie PVKIU", kas vēlas apvienot savus aktīvus "galvenajā PVKIU", ir jāatbrīvo no aizlieguma ieguldīt vairāk nekā 10 % savu aktīvu vai attiecīgā gadījumā 20 % savu aktīvu vienā kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā. Šāds atbrīvojums ir pamatots, jo pakārtotais PVKIU iegulda visus vai gandrīz visus savus aktīvus galvenā PVKIU diversificētajā portfelī, kuram piemēro PVKIU diversifikācijas noteikumus.
- (51) Lai veicinātu iekšējā tirgus efektīvu darbību un visā Kopienā nodrošinātu vienlīdzīgu ieguldītāju aizsardzības līmeni, būtu jāatļauj gan tādas galvenās-pakārtotās struktūras, kurās galvenais uzņēmums un pakārtotais uzņēmums ir nodibināti vienā dalībvalstī, gan tādas, kad tie ir nodibināti dažādās dalībvalstīs. Lai ieguldītāji labāk izprastu galvenās-pakārtotās struktūras un regulatori varētu tās vienkāršāk uzraudzīt, jo īpaši pārrobežu situācijā, nevien pakārtotais PVKIU nedrīkstētu ieguldīt vairāk kā vienā galvenajā uzņēmumā. Lai visā Kopienā nodrošinātu ieguldītājiem vienlīdzīgu aizsardzības līmeni, galvenajam uzņēmumam arī vajadzētu būt pilnvarotam PVKIU. Lai izvairītos no pārmērīga administratīvā sloga, noteikumus, kas paredz paziņošanu par pārrobežu tirdzniecību, nevajadzētu piemērot, ja galvenais PVKIU nepaliekina kapitālu, piesaistot publiskus ieguldījumus citā dalībvalstī, nevis tajā, kur tas izveidots, bet tam tikai ir viens vai vairāki pakārtoti PVKIU šajā citā dalībvalstī.
- (52) Lai aizsargātu pakārtotā PVKIU ieguldītājus, pakārtotā PVKIU ieguldījums galvenajā PVKIU vispirms būtu jāapstiprina pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Apstiprinājums ir vajadzīgs tikai sākotnējam ieguldījumam galvenajā PVKIU, ar kuru pakārtotais PVKIU pārsniedz ierobežojumu, ko piemēro ieguldījumiem citā PVKIU. Lai veicinātu iekšējā tirgus efektīvu darbību un visā Kopienā nodrošinātu vienlīdzīgu ieguldītāju aizsardzības līmeni, vajadzētu vispusīgi izstrādāt atbilstības nosacījumus, kā arī paredzēt iesniedzamos dokumentus un informāciju, lai apstiprinātu pakārtotā PVKIU ieguldījumu galvenajā PVKIU.
- (53) Lai ļautu pakārtotajam PVKIU pēc iespējas labāk darboties tā sertifikātu turētāju interesēs, jo īpaši ļautu tam no galvenā PVKIU iegūt visu informāciju un dokumentus, kas nepieciešami savu saistību izpildei, pakārtotajam un galvenajam PVKIU būtu jānoslēdz saistoša un izpildāma vienošanās. Ja pakārtoto un galveno PVKIU pārvalda viena un tā pati pārvaldības sabiedrība, tomēr vajadzētu pietikt ar to, ka šī sabiedrība izstrādā iekšējos noteikumus par uzņēmējdarbības veikšanu. Noslēdzot vienošanās par informācijas apmaiņu attiecīgi starp pakārtotā PVKIU un galvenā PVKIU depozitārijiem vai revidentiem, būtu jānodrošina informācijas un dokumentu plūsma, kas vajadzīga, lai pakārtotā PVKIU depozitārijs vai revidents varētu pildīt savus pienākumus. Šai direktīvai būtu jānodrošina, ka, izpildot šādas prasības, depozitāriji vai revidenti nepārkāpj nekādus ierobežojumus, kuri attiecas uz informācijas izpaušanu vai datu aizsardzību.

- (54) Lai pakārtotā PVKIU ieguldītājiem nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni, prospekts, ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kā arī visi tirgvedības paziņojumi būtu jāpielāgo pakārtotās galvenās struktūras specifikai. Pakārtotā PVKIU ieguldījumi galvenajā PVKIU nedrīkstētu ietekmēt pakārtotā PVKIU spēju atpirkt vai izpirkt sertifikātus pēc tā sertifikātu turētāju pieprasījuma vai rīkoties pakārtotā PVKIU sertifikātu turētāju interesēs.
- (55) Saskaņā ar šo direktīvu sertifikātu turētāji būtu jāaizsargā pret nepamatotām papildu izmaksām, aizliedzot galvenajam PVKIU iekasēt no pakārtotā PVKIU parakstīšanās vai dzēšanas maksu. Tomēr galvenajam PVKIU vajadzētu spēt iekasēt parakstīšanās vai dzēšanas maksu citiem ieguldītājiem galvenajā PVKIU.
- (56) Pārveidošanas noteikumiem būtu jāļauj pastāvošu PVKIU pārveidot par pakārtotu PVKIU. Vienlaicīgi tiem būtu pieņemami jāaizsargā arī sertifikātu turētāji. Tā kā pārveidošana savā būtībā būtiski maina ieguldījumu politiku, pārveidojamajam PVKIU būtu jānosaka pienākums pietiekami informēt savus sertifikātu turētājus, lai ļautu tiem pieņemt lēmumu par ieguldījumu saglabāšanu. Kompetentās iestādes nedrīkstētu pieprasīt pakārtotajam PVKIU sniegt plašāku informāciju vai citu informāciju, kas atšķiras no šajā direktīvā norādītās informācijas.
- (57) Ja galvenā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir informētas par jebkādu pārkāpumu attiecībā uz galveno PVKIU vai ir atklājušas, ka galvenais PVKIU neatbilst šīs direktīvas noteikumiem, tās vajadzības gadījumā var nolemt veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka galvenā PVKIU sertifikātu turētāji saņem pilnīgu informāciju.
- (58) Dalībvalstīm nepārprotami būtu jānodala tirgvedības paziņojumi un ieguldītājiem obligāti sniedzama informācija, kā paredzēts šajā direktīvā. Ieguldītājiem obligāti sniedzamā informācijā ietilpst pamatinformācija ieguldītājiem, prospekts un gada un pusgada pārskats.
- (59) Ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju savlaicīgi pirms parakstīšanās uz PVKIU sertifikātiem bez atbildības vajadzētu sniegt īpaša dokumenta veidā, lai palīdzētu tiem pieņemt pamatotus lēmumus par ieguldījumiem. Šādā ieguldītājiem paredzētajā pamatinformācijā vajadzētu iekļaut tikai būtiskus elementus šādu lēmumu pieņemšanai. Pamatinformācijā ieguldītājiem iekļautās informācijas būtību vajadzētu pilnībā saskaņot, lai nodrošinātu ieguldītāju atbilstošu aizsardzību un šādas informācijas salīdzināmību. Pamatinformācija ieguldītājiem jāsniedz isā formā. Vispiemērotākais veids, kā nodrošināt skaidrību un vienkāršību, kas nepieciešama privātajiem ieguldītājiem, ir viens ierobežota garuma dokuments ar noteiktā secībā izkārtotu informāciju, un tam jāļauj izdarīt noderīgus salīdzinājumus, īpaši attiecībā uz izmaksām un riska profilu, kas ir svarīgi lēmuma pieņemšanai par ieguldījuma izdarīšanu.
- (60) Ikvienas dalībvalsts kompetentās iestādes īpaši šim nolūkam atvēlētā savas tīmekļa vietnes iedaļā var darīt publiski pieejamu ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju par visiem PVKIU, kam ir atļauts darboties attiecīgajā dalībvalstī.
- (61) Pamatinformācija ieguldītājiem būtu jāsaņem visiem PVKIU. Pārvaldības sabiedrībām vai attiecīgā gadījumā ieguldījumu sabiedrībām pamatinformācija ieguldītājiem būtu jāsniedz attiecīgām iestādēm atbilstīgi izmantotajam izplatīšanas paņēmienam (tiešā pārdošana vai pārdošana caur starpniekiem). Starpniekiem vajadzētu nodrošināt, ka klienti un iespējamie klienti saņem ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju.
- (62) PVKIU vajadzētu būt iespējai tirgot savus sertifikātus citās dalībvalstīs ar noteikumu, ka uz to attiecas paziņošanas procedūra, pamatojoties uz uzlabotu informācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Pēc tam, kad PVKIU piederības dalībvalsts ir nosūtījusi pilnīgu paziņojumu, PVKIU uzņēmējai dalībvalstij nevajadzētu būt iespējai liegt citā dalībvalstī nodibinātam PVKIU piekļūt tās tirgum vai apstrīdēt citā valstī izdoto atļauju.
- (63) PVKIU vajadzētu būt iespējai tirgot savus sertifikātus ar noteikumu, ka tie ir veikusi nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu iespēju veikt maksājumus sertifikātu turētājiem, sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu, kā arī darīt pieejamu informāciju, kas PVKIU ir jāsniedz.
- (64) Lai veicinātu PVKIU sertifikātu pārrobežu tirdzniecību, uzņēmējā dalībvalstī PVKIU sertifikātu tirdzniecības pasākumu atbilstības kontroli šīs dalībvalsts piemērojamajiem tiesību aktiem, noteikumiem un administratīvajām procedūrām vajadzētu veikt pēc tam, kad PVKIU ir piekļūvis šīs dalībvalsts tirgum. Šī kontrole jo īpaši varētu attiekties uz tirdzniecības noteikumu atbilstību, īpaši uz izplatīšanas noteikumu atbilstību un pienākumu patiesā, skaidrā un nemaldinošā veidā sniegt tirgvedības paziņojumus. Ar šo direktīvu atbilstīgi valsts tiesību aktiem nevajadzētu aizliegt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm pārbaudīt tirgvedības paziņojumus (kas neietver pamatinformāciju ieguldītājiem, prospektus un gada un pusgada pārskatus), kurus PVKIU drīkst izmantot tikai pēc tam, tomēr šai pārbaudei nevajadzētu būt diskriminējošai un šim PVKIU nevajadzētu liegt piekļuvi tirgum.
- (65) Juridiskās noteiktības palielināšanas labad ir jānodrošina, lai PVKIU, kas nodarbojas ar savu sertifikātu pārrobežu tirdzniecību, būtu elektroniskas publikācijas veidā un starptautisko finanšu jomā parasti izmantojamā valodā viegli pieejama pilnīga informācija par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas ir spēkā PVKIU uzņēmējā dalībvalstī, kā arī to, lai tā konkrēti attiecas uz PVKIU sertifikātu tirdzniecības kārtību. Atbildība par šāda veida publikācijām būtu jāreglamentē valsts tiesību aktiem.

- (66) Lai veicinātu PVKIU piekļuvi citu dalībvalstu tirgiem, būtu jānosaka prasība, ka PVKIU jāpārtulko PVKIU uzņēmējas valsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām vai kompetentas iestādes akceptētā valodā tikai pamatinformācija ieguldītājiem. Pamatinformācijā ieguldītājiem būtu jānorāda valoda(-as), kurā(-ās) ir pieejami pārējie informatīvie dokumenti un papildu informācija. Tulkojumu izgatavošanai vajadzētu būt PVKIU kompetencē, kuram vajadzētu lemt par to, vai nepieciešams vienkāršs vai apliecināts tulkojums.
- (67) Lai veicinātu piekļuvi citu dalībvalstu tirgiem, ir svarīgi nodrošināt publicēšanas maksas izziņošanu.
- (68) Dalībvalstīm vajadzētu veikt nepieciešamos administratīvos un organizatoriskos pasākumus, lai būtu iespējams īstenot sadarbību starp valsts iestādēm un citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tostarp izmantojot starp šīm iestādēm noslēgtus divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus, kuros var paredzēt uzdevumu brīvprātīgu deleģēšanu.
- (69) Jāuzlabo kompetento iestāžu to pilnvaru konverģence, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienlīdzīgu piemērošanu visās dalībvalstīs. Uzraudzības efektivitāte būtu jāgarantē kopīgam minimālo pilnvaru kopumam, kas atbilst tām, kas kompetentajām iestādēm jau piešķirtas ar citiem finanšu pakalpojumu tiesību aktiem. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu paredzēt tādas noteikumus par sodiem, kuri var aptvert kriminālsodus vai administratīvos sodus, kā arī administratīviem pasākumiem, kas piemērojami attiecībā uz šīs direktīvas pārkāpumiem. Turklāt dalībvalstīm vajadzētu veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šo sodu izpildi.
- (70) Jāpastiprina noteikumi par informācijas apmaiņu starp valstu kompetentajām iestādēm, un jāstiprina to palīdzības un sadarbības pienākumi.
- (71) Attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu sniegšanu būtu precīzi jādeleģē pilnvaras attiecīgajām kompetentajām iestādēm, lai novērstu trūkumus un izvairītos no uzdevumu pārklāšanās saskaņā ar piemērojamajos tiesību aktos noteikto.
- (72) Šīs direktīvas noteikumi par kompetento iestāžu uzraudzības uzdevuma sekmīgu izpildi aptver konsolidētu uzraudzību, kas jāveic attiecībā uz PVKIU vai uzņēmumu, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, ja Kopienas tiesības to paredz. Šādos gadījumos iestādēm, kurās griežas pēc atļaujas, jābūt spējīgām noteikt iestādes, kas ir tiesīgas veikt šā PVKIU vai uzņēmuma, kas iesaistīts tā uzņēmējdarbībā, konsolidētu uzraudzību.
- (73) Piederības dalībvalsts uzraudzības princips nosaka, ka kompetentās iestādes nepiešķir atļauju vai atsauc to, ja tādi faktori kā darbības programmu saturs, ģeogrāfiskā izplatība vai faktiski veiktās darbības skaidri norāda, ka PVKIU vai uzņēmums, kas iesaistīts tā uzņēmējdarbībā, ir izvēlējies vienas dalībvalsts tiesību sistēmu ar mērķi apiet stingrākus standartus, kas ir spēkā citā dalībvalstī, kuras teritorijā tas veic vai plāno veikt lielāko daļu darbības.
- (74) Tāda rīcība kā krāpšana vai to personu, kam pieejama konfidenciāla informācija, pārkāpumi var iespaidot finanšu sistēmas stabilitāti, arī vienotību, pat ja tas saistīts ar uzņēmumiem, kas nav PVKIU vai uzņēmumi, kas iesaistīti tā uzņēmējdarbībā.
- (75) Lietderīgi paredzēt iespēju kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas ar savu darbu palīdz stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti, savā starpā apmainīties ar informāciju. Tomēr, lai nosūtīto informāciju paturētu slepenībā, šādas apmaiņas adresātu lokam būtu jāpaliek stingri ierobežotam.
- (76) Ir jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem šāda informācijas apmaiņa ir atļauta.
- (77) Ja ir paredzēts, ka informāciju var izpaust tikai ar kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, šīs iestādes vajadzības gadījumā savu piekrišanu var padarīt atkarīgu no stingru nosacījumu izpildes.
- (78) Būtu jāatļauj arī informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm, no vienas puses, un centrālajām bankām, iestādēm ar centrālajām bankām līdzīgu uzdevumu, ciktāl tās darbojas kā monetārās iestādes, vai vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kas atbild par norēķinu sistēmu uzraudzību, no otras puses.
- (79) Šajā direktīvā būtu jāiekļauj tas pats profesionālā noslēpuma pienākums iestādēm, kas atbild par atļauju piešķiršanu PVKIU un to uzraudzību, un uzņēmumiem, kas iesaistīti šādā atļauju piešķiršanā un uzraudzībā, kā arī tādās pašās iespējas apmainīties ar informāciju kā tās, kas piešķirtas iestādēm, kas atbild par atļauju piešķiršanu kredītiestādēm, ieguldījumu sabiedrībām un apdrošināšanas sabiedrībām un to uzraudzību.
- (80) Lai stiprinātu PVKIU vai uzņēmuma, kas iesaistīts tā uzņēmējdarbībā, konsultatīvo uzraudzību un PVKIU vai uzņēmuma, kas iesaistīts tā uzņēmējdarbībā, klientu aizsardzību, revidentam būtu tūlīt jāziņo kompetentajām iestādēm, kā to paredz šī direktīva, ikreiz, kad, pildot uzdevumus, viņš konstatē faktus, kas varētu būtiski iespaidot finanšu sistēmu vai PVKIU vai uzņēmuma, kas iesaistīts tā uzņēmējdarbībā, pārvaldes vai grāmatvedības organizāciju.

- (81) Ņemot vērā šīs direktīvas mērķi, ir vēlams, lai dalībvalstis noteiktu, ka šāds pienākums būtu jāpieņem visos gadījumos, kad revidents šādus faktus konstatē, pildot savus uzdevumus uzņēmumā, kam ir ciešas saiknes ar PVKIU vai uzņēmumu, kas iesaistīts tā uzņēmējdarbībā.
- (82) Revidentu pienākums vajadzības gadījumā par PVKIU vai uzņēmumu, kas iesaistīts tā uzņēmējdarbībā, darīt zināmus kompetentajām iestādēm faktus un lēmumus, kurus viņi atklājuši, pildot savus uzdevumus uzņēmumā, kas nav ne PVKIU, ne uzņēmums, kas iesaistīts UCITS uzņēmējdarbībā, nemaina viņu uzdevumus šajā uzņēmumā, ne arī to, kā šie uzdevumi šajā uzņēmumā ir pildāmi.
- (83) Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt valstu noteikumus par aplikšanu ar nodokļiem, tostarp par pasākumiem, kurus dalībvalstis paredzējušas, lai nodrošinātu atbilstību šiem noteikumiem to teritorijā.
- (84) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (85) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt šādus īstenošanas pasākumus. Attiecībā uz pārvaldības sabiedrībām Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, kas ir paredzēti, lai pielāgotu organizatoriskās prasības, riska pārvaldību, interešu konfliktus un darbības noteikumus. Attiecībā uz depozitārijiem Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, lai precizētu pasākumus, kas jāveic depozitārijiem nolūkā pildīt to pienākumu attiecībā uz PVKIU, ko pārvalda pārvaldības sabiedrība, kas ir izveidota dalībvalstī, kas nav PVKIU piederības dalībvalsts, kā arī lai noteiktu informāciju, kas iekļaujama starp depozitāriju un pārvaldības sabiedrību noslēdzamās vienošanās tekstā. Šiem īstenošanas pasākumiem vajadzētu veicināt pārvaldības sabiedrību un depozitāriju saistību vienotu piemērošanu, tomēr tie nedrīkstētu būt priekšnoteikums, lai īstenotu pārvaldības sabiedrību tiesības veikt darbības visā Kopienā, attiecībā uz kurām tās pilnvarotas savās piederības dalībvalstīs, izveidojot filiāles vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, tostarp pārvaldīt PVKIU citā dalībvalstī.
- (86) Attiecībā uz apvienošanu Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, kas ir paredzēti, lai precīzi norādītu sertifikātu turētājiem sniedzamās informācijas saturu, formātu un veidu, kādā to nodrošina.
- (87) Attiecībā uz galvenajām–pakārtotajām struktūrām Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, kas ir paredzēti, lai noteiktu tās vienošanās saturu, ko noslēdz starp galveno un pakārtoto PVKIU, vai iekšējo uzņēmējdarbības noteikumu saturu, informācijas pieejamības līguma starp to depozitārijiem vai to revidentiem saturu, lai definētu piemērotus pasākumus nolūkā koordinēt laiku to tīro aktīvu vērtības aprēķināšanai un publicēšanai, lai novērstu tirdzniecības aizkavēšanas risku, galvenā uzņēmuma apvienošanās ietekmi uz pakārtotā uzņēmuma darbības atļauju, galvenā uzņēmuma izdarītu pārkāpumu veidus, par kuriem jāziņo pakārtotajam uzņēmumam, formātu un veidu, kādā informācija sniedzama sertifikātu turētājiem, ja notiek PVKIU pārveidošana par pakārtoto PVKIU, procedūru, kā veikt vērtēšanu un revīziju, ja pakārtotā uzņēmuma aktīvus nodod galvenajam uzņēmumam, un pakārtotā uzņēmuma depozitārija nozīmi šajā procesā.
- (88) Attiecībā uz noteikumiem par informācijas izplatīšanu Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, kas ir paredzēti, lai norādītu konkrētus nosacījumus, kas jāievēro, ja prospektu nodrošina pastāvīgā informācijas nesējā, kas nav papīrs, vai tīmekļa vietnē, kas nav pastāvīgs informācijas nesējs, norādītu precīzu un izsmelšu pamatinformācijas ieguldītājiem saturu, formu un sniegšanas veidu, ņemot vērā konkrētā PVKIU atšķirīgo būtību vai struktūrvienības, un konkrētus nosacījumus ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas sniegšanai, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, vai tīmekļa vietni, kas nav pastāvīgs informācijas nesējs.
- (89) Attiecībā uz paziņošanu Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, kas ir paredzēti, lai noteiktu informācijas par piemērojamo vietējo noteikumu apjomu, kas jāpublicē uzņēmējas dalībvalsts kompetentām iestādēm, un tehnisku informāciju par uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu piekļuvi uzglabātiem un atjauninātiem PVKIU dokumentiem.
- (90) Komisija būtu arī jāpilnvaro, *inter alia*, precizēt definīcijas un piemērot terminoloģiju un struktūrdefinīcijas saskaņā ar turpmākiem tiesību aktiem par PVKIU un saistītiem jautājumiem.
- (91) Tā kā 85. līdz 90. apsvērumā minētie pasākumi ir vispārēji un paredzēti, lai grozītu šīs direktīvas nebūtiskus elementus, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, tie jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (92) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, paredzēt regulējumu ar Kopienas līmenī piemērojamiem kopīgiem noteikumiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ šīs rīcības mēroga vai iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (93) Pienākumam šo direktīvu transponēt valstu tiesību aktos būtu jāattiecas vienīgi uz noteikumiem, ar kuriem paredzētas ievērojamas izmaiņas salīdzinājumā ar direktīvām, kuras tā pārstrādā. Pienākums transponēt noteikumus, kas netiek grozīti, izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (94) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz III pielikuma B daļā minētajiem termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai.
- (95) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

SATURS

I NODAĻA	PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS	1. līdz 4. pants
II NODAĻA	PVKIU DARBĪBAS ATĻAUSĀNA	5. pants
III NODAĻA	SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PĀRVALDĪBAS SABIEDRĪBĀM	
1. IEDAĻA	Nosacījumi uzņēmējdarbības sākšanai	6. līdz 8. pants
2. IEDAĻA	Attiecības ar trešām valstīm	9. pants
3. IEDAĻA	Darbības nosacījumi	10. līdz 15. pants
4. IEDAĻA	Tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība	16. līdz 21. pants
IV NODAĻA	SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ DEPOZITĀRIJU	22. līdz 26. pants
V NODAĻA	SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ IEGULDĪJUMU SABIEDRĪBĀM	
1. IEDAĻA	Nosacījumi uzņēmējdarbības sākšanai	27. līdz 29. pants
2. IEDAĻA	Darbības nosacījumi	30. un 31. pants
3. IEDAĻA	Saistības attiecībā uz depozitāriju	32. līdz 36. pants
VI NODAĻA	PVKIU APVIENOŠANA	
1. IEDAĻA	Princips, atļauja un apstiprinājums	37. līdz 40. pants
2. IEDAĻA	Trešo personu veikta kontrole, informācija sertifikātu turētājiem un citas sertifikātu turētāju tiesības	41. līdz 45. pants
3. IEDAĻA	Izmaksas un stāšanās spēkā	46. līdz 48. pants
VII NODAĻA	SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PVKIU IEGULDĪJUMU POLITIKU	49. līdz 57. pants
VIII NODAĻA	GALVENĀS-PAKĀRTOTĀS STRUKTŪRAS	
1. IEDAĻA	Darbības joma un apstiprinājums	58. un 59. pants
2. IEDAĻA	Kopīgi noteikumi pakārtotajiem PVKIU un galvenajiem PVKIU	60. pants
3. IEDAĻA	Depozitāriji un revidenti	61. un 62. pants
4. IEDAĻA	Obligātā informācija un tirgvedības paziņojumi, ko sniedz pakārtotie PVKIU	63. pants
5. IEDAĻA	Pastāvošu PVKIU pārveidošana par pakārtotu PVKIU un galvenā PVKIU maiņa	64. pants
6. IEDAĻA	Pienākumi un kompetentās iestādes	65. līdz 67. pants
IX NODAĻA	SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ INFORMĀCIJU, KO SNIEDZ IEGULDĪTĀJIEM	
1. IEDAĻA	Prospekta un periodisko pārskatu publicēšana	68. līdz 75. pants
2. IEDAĻA	Citas informācijas publicēšana	76. un 77. pants
3. IEDAĻA	Pamatinformācija ieguldītājiem	78. līdz 82. pants

X NODAĻA	VISPĀRĪGIE PVKIU PIENĀKUMI	83. līdz 90. pants
XI NODAĻA	ĪPAŠI NOTEIKUMI, KO PIEMĒRO PVKIU, KURI TIRGO SAVUS SERTIFIKĀTUS DALĪBVALSTĪS, KAS NAV TO NODIBINĀŠANAS VALSTIS	91. līdz 96. pants
XII NODAĻA	NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ IESTĀDĒM, KAS ATBILD PAR DARBĪBAS ATĻAUSĀNU UN UZRAUDZĪBU	97. līdz 110. pants
XIII NODAĻA	EIROPAS VĒRTSPAPĪRU KOMITEJA	111. un 112. pants
XIV NODAĻA	IZŅĒMUMI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI	
1. IEDAĻA	Izņēmumi	113. un 114. pants
2. IEDAĻA	Pārejas un nobeiguma noteikumi	115. līdz 119. pants
I PIELIKUMS	A un B saraksts	
II PIELIKUMS	Kolektīvā portfeļa pārvaldīšanā iekļautās funkcijas	
III PIELIKUMS		
A daļa	Atceltā direktīva ar sekojošo tās grozījumu sarakstu	
B daļa	Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai	
IV PIELIKUMS	Atbilstības tabula	

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

1. Šo direktīvu piemēro pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (turpmāk – "PVKIU"), kas nodibināti dalībvalstu teritorijā.

2. Šajā direktīvā, ievērojot 3. pantu, PVKIU ir uzņēmumi:

- kuru vienīgais mērķis ir sabiedrības naudas līdzekļu kolektīvie ieguldījumi vērtspapīros un/vai citos 50. panta 1. punktā norādītajos likvidajos finanšu aktīvos un kuri darbojas pēc dalīta riska principa; un
- kuru sertifikāti pēc turētāju lūguma tieši vai netieši tiek atpirkti vai izpirkti no šo uzņēmumu aktīviem. Pasākumus, ko PVKIU veic, lai nodrošinātu, ka to sertifikātu fondu biržas cena būtiski neatšķiras no to tīrās aktīvu vērtības, uzskata par līdzvērtīgiem šādi atpirkšanai vai izpirkšanai.

Dalībvalstis var atļaut, ka PVKIU tiek izveidots no dažādam ieguldījumu kategorijām.

3. Saskaņā ar tiesību aktiem 2. punktā minētos uzņēmumus drīkst izveidot atbilstīgi līgumtiesībām (kā kopīgos fondus, ko pārvalda pārvaldības sabiedrības) vai trasta tiesībām (kā ieguldījumu fondus) vai saskaņā ar statūtiem (kā ieguldījumu sabiedrības).

Šajā direktīvā:

- "kopīgie fondi" ir arī kopieguldījumu fondi;
- PVKIU "sertifikāti" ir arī PVKIU akcijas.

4. Šī direktīva neattiecas uz ieguldījumu sabiedrībām, kuru aktīvi ar meitasuzņēmumu starpniecību lielākoties tiek ieguldīti citādi, nevis pārvedamos vērtspapīros.

5. Dalībvalstis aizliedz PVKIU, uz kuriem attiecas šī direktīva, pārveidoties par tādiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, uz kuriem šī direktīva neattiecas.

6. Ievērojot Kopienas tiesību aktu noteikumus, kas attiecas uz kapitāla apriti, kā arī 91., 92. pantu un 108. panta 1. punkta otro daļu, neviena dalībvalsts attiecībā uz PVKIU, kas nodibināti citā dalībvalstī, vai attiecībā uz sertifikātiem, ko ir emitējuši šādi PVKIU, ja tie tirgo savus sertifikātus šīs dalībvalsts teritorijā, nedrīkst piemērot nekādus citus noteikumus jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

7. Neskarot šo sadaļu, dalībvalsts drīkst piemērot PVKIU, kas nodibināti to teritorijā, prasības, kuras ir stingrākas par tām, kas noteiktas šajā direktīvā, vai papildina tās – ar nosacījumu, ka tās ir vispārpiemērojamas un nav pretrunā šīs direktīvas noteikumiem.

2. pants

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) “depozitārijs” ir iestāde, kurai uzticēti 22. un 32. pantā minētie pienākumi un uz kuru attiecas pārējie IV nodaļā un V nodaļas 3. iedaļā izklāstītie noteikumi;
- b) “pārvaldības sabiedrība” ir sabiedrība, kuras regulārā uzņēmējdarbība ir PVKIU pārvaldīšana kopīgā fonda un/vai ieguldījumu sabiedrības veidā (PVKIU kolektīvā portfeļa pārvaldīšana);
- c) “pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā ir pārvaldības sabiedrības juridiskā adrese;
- d) “pārvaldības sabiedrības uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kuras teritorijā pārvaldības sabiedrībai ir filiāle vai kuras teritorijā pārvaldības sabiedrība sniedz pakalpojumus;
- e) “PVKIU piederības dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā PVKIU ir atļauts darboties saskaņā ar 5. punktu;
- f) “PVKIU uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kura nav PVKIU piederības dalībvalsts un kurā laiž pārdošanā PVKIU sertifikātus;
- g) “filiāle” ir uzņēmējdarbības vieta, kas ir pārvaldības sabiedrības daļa, kurai nav juridiskas personas statusa un kura sniedz pakalpojumus, attiecībā uz kuriem ir pilnvarota pārvaldības sabiedrība;
- h) “kompetentās iestādes” ir iestādes, ko katra dalībvalsts nozīmē saskaņā ar 97. pantu;
- i) “cieša saikne” ir stāvoklis, kad divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas saista:
- i) “līdzdalība”, tas nozīmē, ka vismaz 20 % balsstiesību vai kapitāla kādā uzņēmumā pieder tieši vai atrodas pārraudzībā; vai
- ii) “kontrolē”, kas ir saistība starp “mātesuzņēmumu” un “meitasuzņēmumu”, kā noteikts Padomes Septītās direktīvas 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem ⁽¹⁾, 1. un 2. pantā un visos gadījumos, kuri minēti Direktīvas 83/349/EEK 1. panta 1. un 2. punktā, vai līdzīga saistība starp kādu fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu;
- j) “būtiska līdzdalība” ir tieša vai netieša līdzdalība pārvaldības sabiedrībā, kas ir 10 % vai vairāk no tās kapitāla vai balsstiesībām vai kas ļauj ievērojami ietekmēt vadību attiecīgajā pārvaldības sabiedrībā, kurā ir šī līdzdalība;
- k) “sākumkapitāls” ir līdzekļi, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) un b) punktā;
- l) “pašu kapitāls” ir pašu kapitāls, kā noteikts Direktīvas 2006/48/EK V sadaļas 2. nodaļas 1. iedaļā;
- m) “pastāvīgs informācijas nesējs” ir instruments, kurš dod ieguldītājam iespēju personīgi viņam adresētu informāciju uzglabāt tā, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucei laika posmā, kas atbilst informācijas mērķiem, un kurš ļauj neizmainītā veidā pavairot uzglabāto informāciju;
- n) “pārvedamie vērtspapīri” ir:
- i) uzņēmējdarbības akcijas un uzņēmējdarbības akcijām līdzvērtīgi vērtspapīri (“akcijas”);
- ii) obligācijas un cita veida parādzīmes (“parāda vērtspapīri”);
- iii) visi citi tirgojami vērtspapīri ar tiesībām iegādāties jebkurus šādus vērtspapīrus parakstīšanās vai apmaiņas ceļā;
- o) “naudas tirgus instrumenti” ir likvidi instrumenti, ko parasti tirgo naudas tirgū un kuru vērtību katrā laikā var precīzi noteikt;
- p) “apvienošana” ir darbība, kad:
- i) viens vai vairāki PVKIU vai to ieguldījumu apakšstruktūras (“pievienojamais PVKIU”), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, visus aktīvus un saistības nodod citam pastāvošam PVKIU vai tā ieguldījumu apakšstruktūrai (“iegūstošais PVKIU”) un apmaiņā to sertifikātu turētāji saņem iegūstošā PVKIU sertifikātus un attiecīgā gadījumā samaksu naudā, kas nepārsniedz 10 % no minēto sertifikātu neto aktīvu vērtības;
- ii) divi vai vairāki PVKIU vai to ieguldījumu apakšstruktūras (“pievienojamais PVKIU”), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, visus aktīvus un saistības nodod PVKIU, kuru tie izveido, vai šāda PVKIU ieguldījumu apakšstruktūrai (“iegūstošais PVKIU”) un apmaiņā to sertifikātu turētāji saņem iegūstošā PVKIU sertifikātus un attiecīgā gadījumā samaksu naudā, kas nepārsniedz 10 % no minēto sertifikātu neto aktīvu vērtības;
- iii) viens vai vairāki PVKIU vai to ieguldījumu apakšstruktūras (“pievienojamais PVKIU”), kurš turpina pastāvēt līdz saistību izpildei, savus neto aktīvus nodod citai tā paša PVKIU ieguldījumu apakšstruktūrai, PVKIU, kuru tie veido, vai citam pastāvošam PVKIU vai tā ieguldījumu apakšstruktūrai (“iegūstošais PVKIU”);

⁽¹⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

- q) "pārrobežu apvienošana" ir tādu PVKIU apvienošana:
- i) no kuriem vismaz divi ir nodibināti dažādās dalībvalstīs; vai
 - ii) kuri nodibināti vienā dalībvalstī un kurus apvieno jaunizveidotā PVKIU, kas nodibināts citā dalībvalstī;
- r) "iekšzemes apvienošana" ir vienā dalībvalstī nodibinātu PVKIU apvienošana, ja vismaz viens no iesaistītajiem PVKIU ir paziņots saskaņā ar 93. pantu.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pārvaldības sabiedrības regulārā uzņēmējdarbība iekļauj II pielikumā minētās funkcijas.

3. Šā panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē visas darbījumu vietas, ko vienā dalībvalstī ir izveidojusi pārvaldības sabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli.

4. Šā panta 1. punkta i) apakšpunkta ii) punktā:

- a) arī meitasuzņēmumu meitasuzņēmumus uzskata par galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem;
- b) situācija, kad divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas ir pastāvīgi saistītas kontroles attiecībās ar vienu personu, arī ir uzskatāma par ciešu saikni starp šīm personām.

5. Šā panta 1. punkta j) apakšpunktā ņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū⁽¹⁾, 9. un 10. pantā minētās balsstiesības.

6. Šā panta 1. punkta l) apakšpunktā *mutatis mutandis* piemēro Direktīvas 2006/49/EK 13. līdz 16. pantu.

7. Šā panta 1. punkta n) apakšpunktā pārvedami vērtspapīri nav 51. pantā norādītās metodes un instrumenti.

3. pants

Šī direktīva neattiecas uz šādiem uzņēmumiem:

- a) slēgta veida kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi;
- b) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kuri iegūst kapitālu, neveicinot savu sertifikātu publisku pārdošanu Kopienā vai kādā tās daļā;

⁽¹⁾ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

- c) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kuru sertifikātus saskaņā ar fonda nolikumu vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentiem drīkst publiski pārdot tikai trešās valstīs;
- d) tādas kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu kategorijas, ko noteikusi dalībvalsts, kurā kolektīvo ieguldījumu uzņēmums ir nodibināts, un uz ko – ņemot vērā to ieguldījumu un aizņēmumu politiku – neattiecas VII nodaļā un 83. pantā paredzētie noteikumi.

4. pants

Šajā direktīvā uzskata, ka PVKIU ir nodibināts savā piederības dalībvalstī.

II NODAĻA

PVKIU DARBĪBAS ATĻAUSĀNA

5. pants

1. Lai veiktu darbību, PVKIU jābūt atļaujai, kas izsniegta saskaņā ar šīs direktīvas prasībām.

Šāda atļauja ir derīga visās dalībvalstīs.

2. Kopīgā fonda darbību atļauj vienīgi tad, ja tā piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apstiprinājušas pārvaldības sabiedrības pieteikumu par šā kopējā fonda pārvaldību, fonda nolikumu un depozitārija izvēli. Ieguldījumu sabiedrības darbību atļauj vienīgi tad, ja tās piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apstiprinājušas gan tās dibināšanas dokumentus, gan depozitārija izvēli un, vajadzības gadījumā, ieceltās pārvaldības sabiedrības pieteikumu pārvaldīt šo ieguldījumu sabiedrību.

3. Neskarot 2. punktu, ja PVKIU nav dibināts pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalstī, PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, pamatojoties uz pārvaldības sabiedrības pieteikumu, lemj par PVKIU pārvaldīšanu atbilstīgi 20. pantam. Piešķirot atļauju, nedrīkst izvirzīt prasību, ka PVKIU jāpārvalda tādai pārvaldības sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir PVKIU piederības dalībvalstī, vai ka pārvaldības sabiedrība veic vai deleģē jebkuru savu darbību PVKIU piederības dalībvalstī.

4. PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var neatļaut PVKIU darbību, ja:

- a) tās konstatē, ka ieguldījumu sabiedrība neievēro V nodaļā izklāstītos priekšnosacījumus; vai
- b) pārvaldības sabiedrībai nav piešķirta atļauja pārvaldīt PVKIU tās piederības dalībvalstī.

Neskarot 29. panta 2. punktu, divu mēnešu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas pilna apjomā pārvaldības sabiedrību vai vajadzības gadījumā ieguldījumu sabiedrību informē par to, vai PVKIU atļauja tiek piešķirta.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes neatļauj PVKIU darbību, ja depozitārija direktoriem nav atbilstīga reputācija vai ja viņiem nav pietiekamas pieredzes attiecībā uz pārvaldāmā PVKIU tipu. Tālab depozitārija direktoru vārdus un visu viņu vietnieku vārdus tūlīt paziņo kompetentajām iestādēm.

Direktori ir personas, kas saskaņā ar tiesību aktiem vai dibināšanas dokumentiem pārstāv depozitāriju vai faktiski nosaka depozitārija politiku.

5. PKVIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes neizsniedz atļauju, ja PVKIU juridiski (piemēram, ar fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentiem) ir aizliegts laist pārdošanā tā sertifikātus piederības dalībvalstī.

6. Bez PKVIU piederības dalībvalsts kompetento iestāžu atļaujas nedrīkst mainīt ne pārvaldības sabiedrību, ne arī depozitāriju, kā arī nedrīkst grozīt fonda nolikumu vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentus.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka pilnīga informācija par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu un kuri attiecas uz PVKIU izveidi un darbību, ir viegli pieejama no attāluma un elektroniski. Dalībvalstis pārliecinās par to, ka šī informācija ir pieejama valodā, kuru parasti lieto starptautisko finanšu jomā, ka tā tiek sniegta skaidrā un nepārprotamā veidā un regulāri aktualizēta.

III NODAĻA

SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PĀRVALDĪBAS SABIEDRĪBĀM

1. IEDAĻA

Nosacījumi uzņēmējdarbības sākšanai

6. pants

1. Pārvaldības sabiedrību piekļuvi uzņēmējdarbībai nosaka iepriekšēja atļauja, ko izsniedz pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Atļauja, kas saskaņā ar šo direktīvu izsniegta pārvaldības sabiedrībai, ir derīga visās dalībvalstīs.

2. Neviena pārvaldības sabiedrība nedrīkst iesaistīties citādā darbībā kā tikai PVKIU pārvaldīšanā, kas atļauta saskaņā ar šo direktīvu, izņemot tādu citu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldīšanu, uz kuriem neattiecas šī direktīva un attiecībā uz kuriem pārvaldības sabiedrība ir pakļauta konsultatīvai uzraudzībai, bet kuri saskaņā ar šo direktīvu nevar savus sertifikātus pārdot citās dalībvalstīs.

Šajā direktīvā PVKIU pārvaldīšana ietver II pielikumā minētās funkcijas.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis papildus PVKIU pārvaldīšanai var pilnvarot pārvaldības sabiedrības sniegt šādus pakalpojumus:

- a) ieguldījumu portfeļu, tostarp pensiju fondu, pārvaldīšanu saskaņā ar diskrecionāru, atsevišķu klientu sniegtu pilnvarojumu, ja šādā portfelī ir viens vai vairāki Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļā uzskaitītie instrumenti; un
- b) kā blakuspakalpojumus:
 - i) ieguldījumu konsultācijas attiecībā uz vienu vai vairākiem Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļā uzskaitītajiem instrumentiem;
 - ii) uzraudzību un administratīvo vadību attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikātiem.

Pārvaldības sabiedrībām saskaņā ar šo direktīvu nav atļauts sniegt tikai šajā punktā minētos pakalpojumus vai sniegt blakuspakalpojumus bez atļaujas attiecībā uz pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem.

4. Uz to pārvaldības sabiedrību pakalpojumu sniegšanu, kuri minēti šā panta 3. punktā, attiecas Direktīvas 2004/39/EK 2. panta 2. punkts un 12., 13. un 19. pants.

7. pants

1. Neierobežojot citus vispārēji piemērojamus attiecīgās valsts tiesību aktu nosacījumus, kompetentās iestādes piešķir pārvaldības sabiedrībai darbības atļauju vienīgi tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) pārvaldības sabiedrības sākumkapitāls ir vismaz EUR 125 000, ņemot vērā sekojošo:
 - i) ja pārvaldības sabiedrības portfeļu vērtība pārsniedz EUR 250 000 000, jānosaka, ka pārvaldības sabiedrībai ir jānodrošina pašu kapitāla papildu summa, kas ir 0,02 % no summas, par kādu pārvaldības sabiedrības portfeļu vērtība pārsniedz EUR 250 000 000, tomēr kopumā nepieciešamais sākumkapitāls un papildu summa tomēr nepārsniedz EUR 10 000 000;
 - ii) šajā punktā par pārvaldības sabiedrības portfeļiem jāuzskata šādi portfeļi:
 - pārvaldības sabiedrības pārvaldītos kopīgos fondus, tostarp portfeļus, attiecībā uz kuriem tā ir deleģējusi pārvaldības funkciju, taču izņemot portfeļus, ko tā pārvalda saskaņā ar deleģēšanu,

- ieguldījumu sabiedrības, attiecībā uz kurām pārvaldības sabiedrība ir atbildīgā pārvaldības sabiedrība,
 - pārvaldības sabiedrības pārvaldītos citus kolektīvo ieguldījumu uzņēmumus, tostarp portfeļus, attiecībā uz kuriem tā ir deleģējusi pārvaldības funkciju, taču izņemot portfeļus, ko tā pārvalda saskaņā ar deleģēšanu;
- iii) neatkarīgi no šo prasību apjoma pārvaldības sabiedrības pašu kapitāls nekad nevar būt mazāks par summu, kas noteikta Direktīvas 2006/49/EK 21. pantā;
- b) personām, kuras faktiski vada pārvaldības sabiedrības darbību, ir atbilstīga reputācija un pietiekama pieredze arī attiecībā uz pārvaldības sabiedrības pārvaldītā PVKIU tipu; šo personu vārdi un visu viņu vietnieku vārdi ir nekavējoties paziņoti kompetentajām iestādēm, un par pārvaldības sabiedrības uzņēmējdarbības veikšanu ir lēmušas vismaz divas personas, kuras atbilst šādiem nosacījumiem;
- c) atļaujas saņemšanas pieteikumam ir pievienota darbības programma, kurā norādīta vismaz pārvaldības sabiedrības organizatoriskā struktūra;
- d) pārvaldības sabiedrības galvenais birojs un juridiskā adrese ir vienā un tajā pašā dalībvalstī.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos dalībvalstis var atļaut pārvaldības sabiedrībām nenodrošināt līdz 50 % no a) apakšpunkta i) punktā minētās pašu kapitāla papildu summas, ja tās gūst labumu no tāda paša apmēra garantijas, ko sniedz kredītiestāde vai apdrošināšanas sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir dalībvalstī vai trešā valstī, kur uz to attiecas uzraudzības normas, ko kompetentās iestādes uzskata par līdzvērtīgām normām, kas noteiktas Kopienas tiesību aktos.

2. Ja pārvaldības sabiedrībai ir cieša saikne ar citām fiziskām vai juridiskām personām, kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja šī ciešā saikne nekavē sabiedrību efektīvi veikt uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes atsaka atļauju arī tad, ja trešās valsts administratīvie un normatīvie akti, kas attiecas uz vienu vai vairākām fiziskām vai juridiskām personām, ar kurām pārvaldības sabiedrība ir cieši saistīta, vai grūtības šo aktu izpildē kavē pārvaldības sabiedrību efektīvi veikt uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes pieprasa, lai pārvaldības sabiedrības sniegtu tām informāciju, kas nepieciešama šajā punktā minēto nosacījumu izpildes nepārtrauktai kontrolei.

3. Kompetentās iestādes sešu mēnešu laikā pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas informē pieteikuma iesniedzēju, vai atļauja ir piešķirta. Ja atļauja atsaka, norāda atteikuma iemeslus.

4. Pārvaldības sabiedrība var sākt uzņēmējdarbību, tiklīdz ir piešķirta atļauja.

5. Kompetentās iestādes var atsaukt atļauju, kas izsniegta pārvaldības sabiedrībai, ievērojot šo direktīvu, tikai tad, ja šī sabiedrība:

- a) 12 mēnešu laikā neizmanto atļauju, skaidri atsakās no atļaujas vai jau ilgāk nekā sešus mēnešus ir izbeigusi darbību, uz ko attiecas šī direktīva, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;
- b) ir saņēmusi atļauju, sniedzot nepatiesas ziņas vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
- c) vairs neatbilst nosacījumiem, ar kādiem atļauja piešķirta;
- d) vairs neatbilst Direktīvai 2006/49/EK, ja tās pilnvarojums attiecas arī uz šīs direktīvas 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā norādīto portfeļu diskrecionāras pārvaldīšanas pakalpojumu;
- e) ir nopietni vai sistemātiski pārkāpusi noteikumus, kas pieņemti atbilstoši šai direktīvai; vai arī
- f) atbilst kādam no gadījumiem, kuros attiecīgās valsts tiesību akti paredz atļaujas atsaukšanu.

8. pants

1. Kompetentās iestādes nepiešķir atļauju sākt pārvaldības sabiedrību darbību, kamēr nav informētas par tiešu vai netiešu akcionāru vai dalībnieku personas datiem, fiziskām vai juridiskām personām, kurām ir būtiska līdzdalība, un par šīs līdzdalības apmēru.

Kompetentās iestādes atsaka atļauju, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārvaldības sabiedrības pārdomātu un piesardzīgu vadību, tās nav pārliecinātas par pirmajā daļā minēto akcionāru vai dalībnieku piemērotību.

2. Attiecībā uz tādu pārvaldības sabiedrību filiālēm, kuru juridiskā adrese ir ārpus Kopienas un kuras uzsāk vai veic darbību, dalībvalstis nepiemēro nekādus noteikumus, kas nosaka labvēlīgāku režīmu par to, kādu piešķir tādu pārvaldības sabiedrību filiālēm, kuru juridiskā adrese ir dalībvalstīs.

3. Kompetentās iestādes iepriekš apspriežas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, piešķirot atļauju pārvaldības sabiedrībai, kura ir:

- a) jebkuras citas pārvaldības sabiedrības, ieguldījumu sabiedrības, kredītiestādes vai apdrošināšanas sabiedrības, kas ir pilnvarota citā dalībvalstī, meitasuzņēmums;

- b) jebkuras citas pārvaldības sabiedrības, ieguldījumu sabiedrības, kredītiestādes vai apdrošināšanas sabiedrības, kas ir pilnvarota citā dalībvalstī, mātesuzņēmuma meitasuzņēmums; vai
- c) sabiedrība, ko kontrolē tās pašas fiziskās vai juridiskās personas, kuras kontrolē citu pārvaldības sabiedrību, ieguldījumu sabiedrību, kredītiestādi vai apdrošināšanas sabiedrību, kas ir pilnvarota citā dalībvalstī.

2. IEDAĻA

Attiecības ar trešām valstīm

9. pants

1. Attiecības ar trešām valstīm reglamentē saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kas izklāstīti Direktīvas 2004/39/EK 15. pantā.

Šajā direktīvā Direktīvas 2004/39/EK 15. pantā ietvertie jēdzieni "ieguldījumu sabiedrība" un "ieguldījumu sabiedrības" attiecīgi nozīmē "pārvaldības sabiedrība" un "pārvaldības sabiedrības"; Direktīvas 2004/39/EK 15. panta 1. punkta jēdziens "sniedz ieguldījumu pakalpojumus" nozīmē "sniedz pakalpojumus".

2. Dalībvalstis informē Komisiju par vispārējām grūtībām, ar kādām PVKIU sastopas savu sertifikātu tirdzniecībā jebkurā trešā valstī.

3. IEDAĻA

Darbības nosacījumi

10. pants

1. Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasa, lai pārvaldības sabiedrība, kuru tās pilnvarojušas, katrā laikā ievērotu 6. pantā un 7. panta 1. un 2. punktā izklāstītos nosacījumus.

Pārvaldības sabiedrības pašu kapitāla apmērs nedrīkst kristies zem 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā līmeņa. Ja tā notiek, kompetentās iestādes, ja apstākļi to attaisno, var piešķirt šādām sabiedrībām ierobežotu laika posmu, kurā izlabot šādu stāvokli vai izbeigt darbību.

2. Par pārvaldības sabiedrības piesardzīgu uzraudzību atbild pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes neatkarīgi no tā, vai pārvaldības sabiedrība nodibina filiāli vai sniedz pakalpojumus citā dalībvalstī, neierobežojot tos šīs direktīvas noteikumus, kuri atbildību piešķir pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

11. pants

1. Uz būtisku līdzdalību pārvaldības sabiedrībās attiecas tādi paši noteikumi, kādi noteikti Direktīvas 2004/39/EK 10., 10.a un 10.b pantā.

2. Šajā direktīvā Direktīvas 2004/39/EK 10. pantā ietvertie termini "ieguldījumu sabiedrība" un "ieguldījumu sabiedrības" attiecīgi nozīmē "pārvaldības sabiedrība" un "pārvaldības sabiedrības".

12. pants

1. Katra dalībvalsts izstrādā uzraudzības noteikumus, kurus pārvaldības sabiedrības, kurām atļauja izsniegta šajā dalībvalstī, pastāvīgi ievēro attiecībā uz to PVKIU pārvaldīšanu, kuriem piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu.

Jo īpaši pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, ņemot vērā arī pārvaldības sabiedrības pārvaldītā PVKIU raksturu, pieprasa, lai katra šāda sabiedrība:

- a) izmantotu pareizas administratīvas un grāmatvedības procedūras, kontroles un aizsardzības pasākumus elektronisko datu apstrādei un atbilstīgus iekšējās kontroles mehānismus, jo īpaši noteikumus attiecībā uz darbinieku personīgajiem darījumiem vai tādu glabāšanu vai pārvaldību, kas attiecas uz ieguldījumiem finanšu instrumentos, lai ieguldītu pašu kontos, un nodrošinātu vismaz to, ka katru ar PVKIU saistīto darījumu var rekonstruēt pēc tā izcelsmes, iesaistītajām pusēm, būtības, veikšanas laika un vietas un ka PVKIU aktīvus, kas ir pārvaldības sabiedrības pārvaldībā, iegulda atbilstīgi fondu nolikumiem vai dibināšanas dokumentiem un spēkā esošajām tiesību normām;
- b) būtu veidota un organizēta tādā veidā, lai samazinātu risku, ka interešu konflikti starp sabiedrību un tās klientu, diviem tās klientiem, vienu tās klientu un PVKIU vai diviem PVKIU skar PVKIU vai klientu intereses.

2. Katra pārvaldības sabiedrība, kuras pilnvarojums attiecas arī uz 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto portfeļa diskrecionāras pārvaldīšanas pakalpojumu:

- a) nedrīkst ieguldīt visus vai daļu no ieguldītāja portfeļa kolektīvo ieguldījumu uzņēmumā, ko tā pārvalda, sertifikātiem, ja vien pārvaldības sabiedrība nesaņem no klienta iepriekšēju vispārēju akceptu;
- b) attiecībā uz 6. panta 3. punktā norādītajiem pakalpojumiem ievēro noteikumus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensāciju ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.

3. Neskarot 116. pantu, Komisija līdz 2010. gada 1. jūlijam pieņem īstenošanas pasākumus, precizējot procedūru un kārtību, kā tas noteikts 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā, kā arī struktūru un organizatoriskās prasības, lai izvairītos no interešu konfliktiem, kas minēti 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktā.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

13. pants

1. Ja pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts tiesību akti to darbības efektīvākas veikšanas nolūkā atļauj šīm sabiedrībām deleģēt trešām personām veikt to vārdā vienu vai vairākas to funkcijas, jāizpilda visi turpmāk minētie priekšnosacījumi:

- a) pārvaldības sabiedrībai piemērotā veidā jāinformē tās piederības dalībvalsts kompetentās iestādes; pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties nodod informāciju PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm;
- b) pilnvarojums nekavē veikt efektīvu pārvaldības sabiedrības uzraudzību, un jo īpaši tas nekavē pārvaldības sabiedrības darbību vai PVKIU pārvaldīšanu veidā, kas vislabāk atbilst ieguldītāju interesēm;
- c) ja deleģēšana attiecas uz ieguldījumu pārvaldīšanu, pilnvarojums jānodrošina uzņēmumiem, kas ir pilnvaroti vai reģistrēti aktīvu pārvaldīšanai un ir pakļauti konsultatīvai uzraudzībai; deleģēšanai jāatbilst ieguldījumu sadalījuma kritērijiem, ko periodiski nosaka pārvaldības sabiedrības;
- d) ja pilnvarojums attiecas uz ieguldījumu pārvaldīšanu un to piešķir trešās valsts uzņēmumam, jānodrošina attiecīgo uzraudzības iestāžu sadarbība;
- e) pilnvarojumu attiecībā uz ieguldījumu pārvaldīšanas pamatfunkciju nepiešķir depozitārijam vai jebkuram citam uzņēmumam, kura intereses var būt pretrunā pārvaldības sabiedrības vai sertifikātu turētāju interesēm;
- f) pastāv pasākumi, kas dod iespēju personām, kuras vada pārvaldības sabiedrības darbību, katrā laikā efektīvi kontrolēt tā uzņēmuma darbību, kam piešķirts pilnvarojums;
- g) pilnvarojums neattiecas uz personas, kuras vada pārvaldības sabiedrības darbību, katrā laikā dot turpmākus norādījumus uzņēmumiem, kuriem funkcijas deleģētas, un nekavējoties atsaukt pilnvarojumu, ja tas ir ieguldītāju interesēs;

h) ņemot vērā deleģējamo funkciju būtību, uzņēmumam, kuram šīs funkcijas deleģē, jābūt kvalificētam un spējīgam uzņemties attiecīgās funkcijas; un

i) PVKIU prospektos ir uzskaitītas funkcijas, kuras pārvaldības sabiedrībai atļauts deleģēt saskaņā ar šo pantu.

2. Pārvaldības sabiedrības vai depozitārija atbildību neietekmē tas, ka pārvaldības sabiedrība ir deleģējusi funkcijas trešām personām. Pārvaldības sabiedrība nedeleģē funkcijas tādā apmērā, ka tā kļūst par pastkastītes uzņēmumu.

14. pants

1. Katra dalībvalsts izstrādā ētikas noteikumus, kurus vienmēr ievēro šajā dalībvalstī pilnvarotās pārvaldības sabiedrības. Ar šādiem noteikumiem ievieš vismaz tos principus, kas izklāstīti šajā punktā. Minētie principi nodrošina, ka pārvaldības sabiedrība:

- a) savā darbībā rīkojas godīgi un taisnīgi, ievērojot tās pārvaldīto PVKIU un tirgus vienotības intereses;
- b) darbojas pietiekami prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi, ievērojot tās pārvaldīto PVKIU un tirgus vienotības intereses;
- c) nodrošina un efektīvi izmanto darbības pienācīgai veikšanai vajadzīgos resursus un procedūras;
- d) mēģina novērst interešu konfliktus un, ja tos nevar novērst, nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret tās pārvaldītajiem PVKIU; un
- e) izpilda visas normatīvās prasības, kas piemērojamas tās uzņēmējdarbībai, lai atbalstītu ieguldītāju intereses un veicinātu tirgus vienotību.

2. Neskarot 116. pantu, Komisija līdz 2010. gada 1. jūlijam pieņem īstenošanas pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārvaldības sabiedrība pilda 1. punktā noteiktos pienākumus, jo īpaši:

- a) izstrādā atbilstīgus kritērijus godīgai un taisnīgai, pietiekami prasmīgai, rūpīgai un uzcītīgai rīcībai, kuru īstenojot tiek ņemtas vērā PVKIU intereses;
- b) precizē principus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka pārvaldības sabiedrības efektīvi izmanto uzņēmējdarbības pienācīgai veikšanai vajadzīgos resursus un procedūras; un

- c) formulē darbības, attiecībā uz kurām var pamatoti sagaidīt, ka tās veiks pārvaldības sabiedrības, lai identificētu, novērstu, pārvaldītu un/vai atklātu interešu konfliktus, kā arī lai izveidotu atbilstīgus kritērijus to interešu konfliktu noteikšanai, kuru esamība var kaitēt PVKIU interesēm.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

15. pants

Pārvaldības sabiedrības vai vajadzības gadījumā ieguldījumu sabiedrības īsteno pasākumus saskaņā ar 92. pantu un izstrādā atbilstīgas procedūras un kārtību, lai nodrošinātu ieguldītāju sūdzību pienācīgu izskatīšanu un to, ka ieguldītājiem nav nekādu ierobežojumu īstenot savas tiesības tādā gadījumā, ja pārvaldības sabiedrībai ir piešķirta atļauja citā dalībvalstī, nevis PVKIU piederības dalībvalstī. Šie pasākumi atļauj ieguldītājiem iesniegt sūdzības to dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām.

Pārvaldības sabiedrības izstrādā arī atbilstošu kārtību un noteikumus, lai nodrošinātu informācijas pieejamību pēc valsts vai PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma.

4. IEDAĻA

Tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība

16. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pārvaldības sabiedrība, ko pilnvarojusi tās piederības dalībvalsts, var turpināt to teritorijā darbību, kādai tā pilnvarota, izveidojot filiāli vai brīvi sniedzot pakalpojumus.

Ja šāda pārvaldības sabiedrība, kurai ir piešķirta atļauja, neveidojot filiāli, piedāvā vienīgi pārdot tāda PVKIU sertifikātus, kura pārvaldību tā veic saskaņā ar II pielikumu, kādā citā dalībvalstī, nevis PVKIU piederības dalībvalstī, nepiedāvājot veikt citas darbības vai sniegt citus pakalpojumus, šāda tirdzniecība pakļauta vienīgi XI nodaļas prasībām.

2. Dalībvalstis nedrīkst attiecināt uz filiāles izveidi vai pakalpojumu sniegšanu prasību par atļaujas saņemšanu, prasību nodrošināt dotāciju kapitālu vai citus līdzīgas iedarbības pasākumus.

3. Ievērojot šā panta nosacījumus, PVKIU brīvi var iecelt pārvaldības sabiedrību, kurai piešķirta atļauja citā, nevis PVKIU piederības dalībvalstī, vai pakļauties tādās sabiedrības pārvaldībai saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem ar nosacījumu, ka šī pārvaldības sabiedrība atbilst šādiem kritērijiem:

- a) tā atbilst 17. vai 18. panta noteikumiem; un
b) tā atbilst 19. un 20. panta noteikumiem.

17. pants

1. Papildus to nosacījumu izpildei, kas noteikti 6. un 7. pantā, pārvaldības sabiedrības, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, lai veiktu tādas darbības, par kurām tai ir piešķirta atļauja, atbilstīgi dara to zināmu piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai ikviena pārvaldības sabiedrība, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, iesniedzot 1. punktā paredzēto paziņojumu, nodrošinātu šādas ziņas un dokumentus:

- a) dalībvalsts, kuras teritorijā pārvaldības sabiedrība plāno izveidot filiāli;
b) darbības programma, kurā atbilstoši 6. panta 2. un 3. punktam izklāstītas paredzētās darbības un pakalpojumi, kā arī filiāles organizatoriskā struktūra, kurā ir iekļauts riska pārvaldības procedūras apraksts, ko ieviesusi pārvaldības sabiedrība. Tajā iekļauts arī saskaņā ar 15. pantu veicamo procedūru un pasākumu apraksts;
c) adrese pārvaldības sabiedrības uzņēmējā dalībvalstī, kur var iegūt dokumentus; un
d) par filiāles vadību atbildīgo personu vārds.

3. Ja vien pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ņemot vērā paredzētās darbības, nav iemesla apšaubīt pārvaldības sabiedrības administratīvo struktūru vai finanšu stāvokli, tās divu mēnešu laikā pēc visas 2. punktā minētās informācijas saņemšanas dara šo informāciju zināmu pārvaldības sabiedrības uzņēmējās dalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgi informē attiecīgo pārvaldības sabiedrību. Tās sīki informē arī par visām kompensācijas shēmām, kas paredzētas ieguldītāju aizsardzībai.

Ja pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās sniegt pārvaldības sabiedrības uzņēmējās dalībvalsts kompetentajām iestādēm 2. punktā minēto informāciju, tās divu mēnešu laikā pēc visas informācijas saņemšanas dara attiecīgajai pārvaldības sabiedrībai zināmus atteikuma iemeslus. Atteikums vai atbildes nesniegšana dod tiesības vērsties pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts tiesās.

Ja pārvaldības sabiedrība vēlas sniegt kolektīvā portfeļa pārvaldīšanas pakalpojumus, kas minēti II pielikumā, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajās iestādēs esošajiem dokumentiem, kurus nosūta pārvaldības sabiedrības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pievieno apliecinājumu par to, ka šai pārvaldības sabiedrībai ir piešķirta atļauja saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, kā arī aprakstu par pārvaldības sabiedrībai piešķirtās atļaujas darbības jomu un detalizētu informāciju par jebkādiem ierobežojumiem attiecībā uz tiem PVKIU tipiem, ko pārvaldības sabiedrība ir pilnvarota pārvaldīt.

4. Pārvaldības sabiedrība, kas uzņēmējas dalībvalsts teritorijā darbojas ar filiāles starpniecību, pakļaujas noteikumiem, kurus izstrādājis pārvaldības sabiedrības uzņēmēja dalībvalsts saskaņā ar 14. pantu.

5. Pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par atbilstības uzraudzību 4. punktam.

6. Pirms pārvaldības sabiedrības filiāle sāk uzņēmējdarbību, pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes viena mēneša laikā pēc 2. punktā minētās informācijas saņemšanas sagatavoja, lai uzraudzītu pārvaldības sabiedrības atbilstību tiem noteikumiem, kuri ir to pārziņā.

7. Filiāli var izveidot un tās darbību var sākt pēc tam, kad saņemts paziņojums no pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai ja, beidzoties 6. punktā paredzētajam termiņam, nav nekāda paziņojuma.

8. Ja mainās kādi dati, ko iesniedz saskaņā ar 2. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, pārvaldības sabiedrība rakstiski ziņo par šīm izmaiņām pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts un pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu īstenošanas, lai pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes varētu pieņemt lēmumu par izmaiņām saskaņā ar 3. punktu un pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes varētu pieņemt šādu lēmumu saskaņā ar 6. punktu.

9. Ja mainās dati, ko paziņo saskaņā ar 3. punkta pirmo daļu, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes attiecīgi informē pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atjaunina apliecinājumā sniegto informāciju, kas minēta 3. punkta trešajā daļā, un informē pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes tad, ja tiek mainīta pārvaldības sabiedrībai piešķirtās atļaujas darbības joma vai detalizēta informācija par jebkādiem ierobežojumiem attiecībā uz tiem PVKIU tipiem, ko pārvaldības sabiedrība ir pilnvarota pārvaldīt.

18. pants

1. Visas pārvaldības sabiedrības, kas pirmo reizi saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību vēlas veikt darbības, attiecībā uz kurām tai piešķirta atļauja, citas dalībvalsts teritorijā, dara zināmu pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

- dalībvalsts, kuras teritorijā pārvaldības sabiedrība paredz darbības; un
- darbības programma, kurā noteiktas 6. panta 2. un 3. punktā norādītās paredzētās darbības un pakalpojumi. Šajā programmā ir iekļauts riska pārvaldības procedūras apraksts, ko ieviesusi pārvaldības sabiedrība. Tajā iekļauts arī saskaņā ar 15. pantu veicamo procedūru un pasākumu apraksts.

2. Mēneša laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nosūta to pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes sīki informē arī par visām piemērojamajām kompensācijas shēmām, kas paredzētas ieguldītāju aizsardzībai.

Ja pārvaldības sabiedrība vēlas sniegt kolektīvā portfeļa pārvaldīšanas pakalpojumus, kas minēti II pielikumā, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādēs esošajiem dokumentiem, kurus nosūta pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pievieno apliecinājumu par to, ka šai pārvaldības sabiedrībai ir piešķirta atļauja saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, kā arī aprakstu par pārvaldības sabiedrībai piešķirtās atļaujas darbības jomu un detalizētu informāciju par jebkādiem ierobežojumiem attiecībā uz tiem PVKIU veidiem, ko pārvaldības sabiedrība ir pilnvarota pārvaldīt.

Neskarot 20. un 93. panta noteikumus, pārvaldības sabiedrība tad var sākt darbību pārvaldības sabiedrības uzņēmējā dalībvalstī.

3. Pārvaldības sabiedrība, kura veic darbības saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbilst noteikumiem, kurus izstrādājis pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts saskaņā ar 14. pantu.

4. Ja jāgroza saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu sniegtās informācijas saturs, pārvaldības sabiedrība rakstiski paziņo par grozījumu pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts un pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm pirms šo izmaiņu īstenošanas. Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atjaunina apliecinājumā sniegto informāciju, kas minēta 2. punktā, un informē pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes tad, ja tiek mainīta pārvaldības sabiedrībai piešķirtās atļaujas darbības joma vai detalizēta informācija par jebkādiem ierobežojumiem attiecībā uz tiem PVKIU veidiem, ko pārvaldības sabiedrība ir pilnvarota pārvaldīt.

19. pants

1. Pārvaldības sabiedrība, kas sniedz kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanas pārrobežu pakalpojumus, dibinot filiāli vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, ievēro pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts noteikumus attiecībā uz pārvaldības sabiedrības darbības organizēšanu, tostarp deleģēšanas noteikumus, riska pārvaldības procedūras, uzraudzības un pārraudzības noteikumus, 12. pantā minētās procedūras un ziņojumu sniegšanas prasības attiecībā uz pārvaldības sabiedrību. Šie noteikumi nedrīkst būt stingrāki kā tie, kurus piemēro pārvaldības sabiedrībām, kuras darbojas tikai savā piederības dalībvalstī.

2. Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par 1. punkta atbilstības uzraudzību.

3. Pārvaldības sabiedrība, kas sniedz kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanas pārrobežu pakalpojumus, dibinot filiāli vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību, ievēro PVKIU piederības dalībvalsts noteikumus attiecībā uz PVKIU struktūru un darbību, proti, noteikumus, kas attiecas uz:

- a) PVKIU izveidi un apstiprināšanu;
- b) sertifikātu un akciju emisiju un izpirkšanu;
- c) ieguldījumu politiku un ierobežojumiem, tostarp aprēķinot kopējo kredīta risku un parādus;
- d) ierobežojumiem attiecībā uz aizņēmumiem, aizdevumiem un nenodrošināto tirdzniecību;
- e) aktīvu novērtēšanu un PVKIU grāmatvedību;
- f) emisijas cenas vai izpirkšanas cenas aprēķināšanu un kļūdām aktīvu patiesās vērtības un ar to saistītās ieguldītājiem paredzētās kompensācijas aprēķinos;
- g) ieņēmumu sadali vai atkārtotu ieguldīšanu;
- h) PVKIU informācijas un ziņojumu sniegšanas prasībām, tostarp attiecībā uz prospektiem, ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju un periodiskajiem pārskatiem;
- i) tirdzniecības nodrošināšanai veiktajiem pasākumiem;
- j) attiecībām ar sertifikātu turētājiem;
- k) PVKIU apvienošanu un pārstrukturēšanu;
- l) PVKIU likvidāciju un darbības izbeigšanu;
- m) vajadzības gadījumā – sertifikātu turētāju reģistrā iekļaujamo informāciju;
- n) maksu par PVKIU licencēšanu un uzraudzību; un
- o) sertifikātu turētāju balsstiesību un citu tiesību, kas saistītas ar a) līdz m) apakšpunktu, īstenošanu.

4. Pārvaldības sabiedrība ievēro fonda nolikumā vai dibināšanas dokumentos noteiktās saistības, kā arī prospektā noteiktās saistības, kas atbilst spēkā esošajiem 1. un 3. punktā minētajiem tiesību aktiem.

5. PVKIU pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par 3. un 4. punkta atbilstības uzraudzību.

6. Pārvaldības sabiedrība pieņem lēmumu un ir atbildīga par pasākumu un organizatorisko lēmumu pieņemšanu un īstenošanu, kas nepieciešami, lai nodrošinātu pārvaldības sabiedrības atbilstību noteikumiem, kuri attiecas uz PVKIU izveidi un darbību, un pienākumiem, kas noteikti fonda nolikumā vai dibināšanas dokumentos, kā arī prospektā noteiktajiem pienākumiem.

7. Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes uzrauga pasākumu atbilstību un pārvaldības sabiedrības organizēšanu, lai pārvaldības sabiedrība spētu nodrošināt atbilstību noteikumiem un tiesību normām attiecībā uz tās pārvaldītā PVKIU uzbūvi un darbību.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai attiecībā uz šīs direktīvas priekšmetu, izņemot šajā direktīvā skaidri noteiktos gadījumos, pārvaldības sabiedrībām netiktu piemērotas citas PVKIU piederības dalībvalstī noteiktās prasības.

20. pants

1. Neskarot 5. pantu, pārvaldības sabiedrība, kura iesniegusi pieteikumu par citā dalībvalstī nodibināta PVKIU pārvaldību, iesniedz PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādus dokumentus:

- a) rakstisku vienošanos, kas parakstīta ar depozitāriju, kurš minēts 23. un 33. pantā; un
- b) informāciju par deleģēšanas kārtību attiecībā uz ieguldījumu pārvaldīšanas un administratīvajām funkcijām, kas minētas II pielikumā.

Ja PVKIU piederības dalībvalstī pārvaldības sabiedrība jau pārvalda citu tāda paša veida PVKIU, pietiek ar atsauci uz jau iesniegtiem dokumentiem.

2. Ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem, par kuriem ir atbildīgas PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, tās var pieprasīt no pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm paskaidrojumus un informāciju par 1. punktā minētajiem dokumentiem un, pamatojoties uz 17. un 18. pantā minēto apliecinājumu, to, vai šis fonda tips, attiecībā uz kuru ir pieprasīta atļauja, atbilst pārvaldības sabiedrībai piešķiramās atļaujas darbības jomai. Vajadzības gadījumā pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz savu atzinumu 10 darbdienu laikā pēc sākotnējā pieprasījuma.

3. PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var noraidīt pārvaldības sabiedrības pieteikumu tikai tad, ja:

- a) pārvaldības sabiedrība neatbilst noteikumiem, kuri ietilpst to kompetencē atbilstīgi 19. pantam;
- b) pārvaldības sabiedrība nav saņēmusi savas piederības dalībvalsts kompetento iestāžu atļauju pārvaldīt to PVKIU veidu, attiecībā uz kuru ir pieprasīta atļauja; vai
- c) pārvaldības sabiedrība nav iesniegusi 1. punktā minētos dokumentus.

Pirms pieteikuma noraidīšanas PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir jāapspriežas ar pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Pārvaldības sabiedrībai jāpaziņo PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par visām turpmākām būtiskām izmaiņām 1. punktā minētajos dokumentos.

21. pants

1. Pārvaldības sabiedrības uzņēmēja dalībvalsts statistikas vajadzībām var pieprasīt, lai visas pārvaldības sabiedrības un to filiāles to teritorijās regulāri ziņotu šīs uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību šajā uzņēmējā dalībvalstī.

2. Pārvaldības sabiedrības uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt, lai pārvaldības sabiedrības, kas darbojas tās teritorijā saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību vai izveidojot filiāli, sniegtu informāciju, kas vajadzīga, lai uzraudzītu, kā tiek ievēroti uz tām attiecināmie pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts paredzētie noteikumi.

Šīs prasības nedrīkst būt stingrākas par tām, ko tā pati dalībvalsts nosaka pārvaldības sabiedrībām, kurām piešķirta atļauja šajā dalībvalstī, lai uzraudzītu, kā tās ievēro šīs pašas normas.

Pārvaldības sabiedrības nodrošina, ka 15. pantā minētās procedūras un pasākumi ļauj PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm saņemt šajā punktā minēto informāciju tieši no pārvaldības sabiedrības.

3. Ja pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka pārvaldības sabiedrība, kurai ir filiāle vai kura sniedz pakalpojumus tās teritorijā, pārkāpj kādu no tās kompetencē esošajiem noteikumiem, tad minētās iestādes pieprasa attiecīgajai pārvaldības sabiedrībai šos pārkāpumus novērst un informēt pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

4. Ja attiecīgā pārvaldības sabiedrība atsakās sniegt pārvaldības sabiedrības uzņēmējai dalībvalstij tās kompetencē esošo informāciju vai neveic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu 3. punktā minētos pārkāpumus, pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par to attiecīgi informē pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes iespējami īsā laikā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā pārvaldības sabiedrība sniedz tās uzņēmējas dalībvalsts saskaņā ar 2. punktu pieprasīto informāciju vai novērs minētos pārkāpumus. Šo pasākumu būtību dara zināmu pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5. Ja, neraugoties uz pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetento iestāžu veiktajiem pasākumiem vai tādēļ, ka šie pasākumi izrādās nepiemēroti vai nav attiecīgajā dalībvalstī veicami, pārvaldības sabiedrība turpina atteikties sniegt pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts saskaņā ar 2. punktu pieprasīto informāciju vai pārkāpt šajā pašā punktā minētās tiesību normas, kas ir spēkā pārvaldības sabiedrības uzņēmējā dalībvalstī, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pēc pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas var veikt attiecīgus pasākumus, tostarp tādus, kas minēti 98. un 99. pantā, lai novērstu turpmākus pārkāpumus vai noteiktu par tiem sodus un, ciktāl vajadzīgs, liegtu šai pārvaldības sabiedrībai veikt tās teritorijā jebkādus turpmākus darījumus. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams oficiāli izsniegt juridiskos dokumentus, kas vajadzīgi šiem pasākumiem attiecībā uz pārvaldības sabiedrībām. Ja pārvaldības sabiedrības uzņēmējā dalībvalstī sniegtais pakalpojums ir PVKIU pārvaldība, pārvaldības sabiedrības uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt pārvaldības sabiedrībai pārtraukt šā PVKIU pārvaldību.

6. Visus pasākumus, kuri paredzēti, ievērojot 4. un 5. punktu, un kuri paredz pasākumus vai sodus, pienācīgi pamato un dara zināmus attiecīgajai pārvaldības sabiedrībai. Par katru šādu pasākumu drīkst vērsties tās dalībvalsts tiesās, kura to pieņēmusi.

7. Pirms 3., 4. vai 5. punktā noteiktās procedūras izpildes pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas gadījumos var veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu ieguldītāju un citu pakalpojumu saņēmēju intereses. Par šādiem pasākumiem iespējami īsā laikā informē Komisiju un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Apspriedusies ar attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, Komisija var nolemt, ka konkrētai dalībvalstij jāgroza vai jāatceļ šie pasākumi.

8. Pirms pārvaldības sabiedrībai izdotās atļaujas atsaukšanas pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes konsultējas ar PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Šādos gadījumos PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veic attiecīgus pasākumus, lai aizsargātu ieguldītāju intereses. Šādi pasākumi var ietvert lēmumus, ar kuriem attiecīgajai pārvaldības sabiedrībai liedz veikt jebkādus turpmākus darījumus šīs valsts teritorijā.

Reizi divos gados Komisija sniedz ziņojumu par šādiem gadījumiem.

9. Dalībvalstis informē Komisiju par to gadījumu skaitu un veidiem, kuros tās saskaņā ar 17. pantu ir atteikušas atļauju izsniegšanu vai saskaņā ar 20. pantu noraidījušas pieteikumu, un par jebkādiem pasākumiem saskaņā ar šā panta 5. punktu.

Reizi divos gados Komisija sniedz ziņojumu par šādiem gadījumiem.

IV NODAĻA

SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ DEPOZITĀRIJU

22. pants

1. Kopīgā fonda aktīvi jānodod depozitārijam glabāšanā.
2. Depozitārija atbildību, kas minēta 24. pantā, neiespaido tas, ka tas visus tās glabāšanā nodotos aktīvus vai to daļu ir uzticējies trešai personai.
3. Depozitārijs:
 - a) nodrošina, ka sertifikātu pārdošana, emisija, atpirkšana, izpirkšana un atcelšana, ko veic kopīgā fonda vārdā vai pārvaldības sabiedrība, tiek veikta saskaņā ar piemērojamiem valstu tiesību aktiem un fonda nolikumu;
 - b) nodrošina, ka sertifikātu vērtība tiek aprēķināta saskaņā ar piemērojamiem valstu tiesību aktiem un fonda nolikumu;
 - c) izpilda pārvaldības sabiedrības norādījumus, ja vien tie nav pretrunā piemērojamiem valstu tiesību aktiem vai fonda nolikumam;
 - d) nodrošina, ka darījumos ar kopīgā fonda aktīviem atlīdzība tiek sniegta parastajā termiņā;
 - e) nodrošina, ka kopīgā fonda ieņēmumus izmanto saskaņā ar piemērojamiem valstu tiesību aktiem un fonda nolikumu.

23. pants

1. Depozitārija juridiskā adrese ir vai tas ir izveidots PVKIU piederības dalībvalstī.
2. Depozitārijs ir iestāde, kas ir pakļauta piesardzīgam regulējumam un nepārtrauktai uzraudzībai. Tas arī sniedz pietiekamas finansiālas un profesionālas garantijas, lai tas kā depozitārijs varētu sekmīgi veikt savu darbu un pildīt saistības, ko uzliek šāds statuss.
3. Dalībvalstis nosaka 2. punktā paredzēto iestāžu kategorijas, no kurām var izraudzīties depozitāriju.
4. Depozitārijs ļauj PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma saņemt visu informāciju, ko depozitārijs ir ieguvis, pildot savus pienākumus, un kas ir nepieciešama kompetentajām iestādēm, lai uzraudzītu PVKIU atbilstību šīs direktīvas prasībām.

5. Ja pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts nav PVKIU piederības dalībvalsts, depozitārijs slēdz tādu rakstisku vienošanos ar pārvaldības sabiedrību, kas regulē tās informācijas plūsmu, kas ir nepieciešama, lai tas varētu veikt 22. pantā un citos tiesību aktos, noteikumos vai administratīvos aktos, kas PVKIU piederības dalībvalstī ir saistoši depozitārijiem, noteiktās funkcijas.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus par depozitārija veicamajiem pasākumiem, lai tas varētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz citā dalībvalstī dibinātu pārvaldības sabiedrības pārvaldītu PVKIU, tostarp par informāciju, kas jāiekļauj standarta vienošanās tekstā, kura, kā minēts 5. punktā, jāizmanto depozitārijam un pārvaldības sabiedrībai.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

24. pants

Depozitārijs saskaņā ar PVKIU piederības dalībvalsts tiesību aktiem atbild pārvaldības sabiedrībai un sertifikātu turētājiem par visiem zaudējumiem, kas radušies tādēļ, ka depozitārijs bez attaisnojuma nav pildījis savus pienākumus vai tos pildījis nepilnīgi.

Prasīt atbildību attiecībā pret sertifikātu turētājiem drīkst tieši vai netieši ar pārvaldības sabiedrības starpniecību atkarībā no juridiskajām attiecībām starp depozitāriju, pārvaldības sabiedrību un sertifikātu turētājiem.

25. pants

1. Neviens sabiedrība nedrīkst darboties gan kā pārvaldības sabiedrība, gan kā depozitārijs.

2. Pārvaldības sabiedrība un depozitārijs, veicot attiecīgos pienākumus, darbojas neatkarīgi un tikai sertifikātu turētāju interesēs.

26. pants

Tiesību akti vai fonda nolikums paredz pārvaldības sabiedrības un depozitārija maiņas nosacījumus un noteikumus, kas ļauj nodrošināt sertifikātu turētāju aizsardzību šādas maiņas gadījumā.

V NODAĻA

SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ IEGULDĪJUMU SABIEDRĪBĀM

1. IEDAĻA

Nosacījumi uzņēmējdarbības sākšanai

27. pants

Pieklūvi ieguldījumu sabiedrības uzņēmējdarbībai nosaka iepriekšēja atļauja, ko izsniedz ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

Dalībvalstis nosaka ieguldījumu sabiedrības juridisko formu.

Ieguldījumu sabiedrības juridiskā adrese atrodas ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalstī.

28. pants

Ieguldījumu sabiedrības nedrīkst veikt darbības, kas nav minētas 1. panta 2. punktā.

29. pants

1. Neierobežojot pārējos vispārējās piemērošanas nosacījumus, kas noteikti attiecīgās valsts tiesību aktos, ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes neizsniedz atļauju ieguldījumu sabiedrībai, kura nav izraudzījusi pārvaldības sabiedrību, ja vien ieguldījumu sabiedrībai nav pietiekams sākmkapitāls vismaz EUR 300 000 apmērā.

Turklāt, ja ieguldījumu sabiedrība nav izraudzījusi pārvaldības sabiedrību, kas pilnvarota saskaņā ar šo direktīvu, piemēro šādus nosacījumus:

- a) atļauju neizsniedz, ja vien atļaujas saņemšanas pieteikumam nav pievienota darbības programma, kurā norādīta vismaz ieguldījumu sabiedrības organizatoriskā struktūra;
- b) ieguldījumu sabiedrības direktoriem jābūt ar atbilstīgu reputāciju un pietiekamu pieredzi attiecībā arī uz ieguldījumu sabiedrības veiktās uzņēmējdarbības veidu, tālab direktoru un visu viņu vietnieku vārdi tūlīt jāpaziņo kompetentajām iestādēm; par ieguldījumu sabiedrības uzņēmējdarbību jālemj vismaz divām personām, kuras atbilst šādiem nosacījumiem; un direktori ir personas, kuras saskaņā ar tiesību aktiem vai dibināšanas dokumentiem pārstāv ieguldījumu sabiedrību vai kuras faktiski nosaka šīs sabiedrības politiku; un
- c) ja pārvaldības sabiedrībai ir cieša saikne ar citām fiziskām vai juridiskām personām, kompetentās iestādēm atļauja ir jāizsniedz vienīgi tad, ja šī ciešā saikne nekavē sabiedrību efektīvi veikt tās uzraudzības funkcijas.

Ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atsaka atļauju arī tad, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas attiecas uz vienu vai vairākām fiziskām vai juridiskām personām, ar kurām ieguldījumu sabiedrībai ir cieša saikne, vai grūtības šo aktu izpildē kavē ieguldījumu sabiedrību efektīvi veikt uzraudzības funkcijas.

Ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasa, lai ieguldījumu sabiedrības sniegtu tām nepieciešamo informāciju.

2. Ja ieguldījumu sabiedrība nav iecēlusi pārvaldības sabiedrību, ieguldījumu sabiedrību sešu mēnešu laikā pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas informē, vai atļauja ir piešķirta. Ja atļauju atsaka, norāda atteikuma iemeslus.

3. Ieguldījumu sabiedrība var sākt uzņēmējdarbību, tiklīdz ir piešķirta atļauja.

4. Ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var atsaukt atļauju, kas izsniegta ieguldījumu sabiedrībai, ievērojot šo direktīvu, tikai tad, ja šī sabiedrība:

- a) 12 mēnešu laikā neizmanto atļauju, skaidri atsakās no atļaujas vai jau ilgāk nekā sešus mēnešus ir izbeigusi darbību, uz ko attiecas šī direktīva, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;
- b) ir saņēmusi atļauju, sniedzot nepatiesas ziņas vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
- c) vairs neatbilst nosacījumiem, ar kādiem atļauja piešķirta;
- d) ir nopietni vai sistemātiski pārkāpusi noteikumus, kas pieņemti atbilstoši šai direktīvai; vai arī
- e) atbilst kādam no gadījumiem, kuros attiecīgās valsts tiesību akti paredz atļaujas atsaukšanu.

2. IEDAĻA

Darbības nosacījumi

30. pants

Ieguldījumu sabiedrībām, kuras nav izraudzījušas pārvaldības sabiedrību, kas pilnvarota saskaņā ar šo direktīvu, *mutatis mutandis* piemēro 13. un 14. pantu.

Šā panta pirmajā daļā minētajos pantos termins "pārvaldības sabiedrība" nozīmē "ieguldījumu sabiedrība".

Ieguldījumu sabiedrības var pārvaldīt tikai sava portfeļa aktīvus, un nekādos apstākļos tās nedrīkst pieņemt pilnvarojumu aktīvu pārvaldībai trešās personas vārdā.

31. pants

Katra ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts izstrādā uzraudzības noteikumus, ko pastāvīgi ievēro ieguldījumu sabiedrības, kuras nav izraudzījušās pārvaldības sabiedrību, kas pilnvarota saskaņā ar šo direktīvu.

Jo īpaši ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, ņemot vērā arī ieguldījumu sabiedrības būtību, pieprasa, lai šī sabiedrība ieviestu pareizas administratīvas un grāmatvedības procedūras, kontroles un aizsardzības pasākumus elektronisko datu apstrādei un atbilstīgus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp noteikumus attiecībā uz darbinieku personīgajiem darījumiem vai to ieguldījumu glabāšanu vai pārvaldību, kas ir finanšu instrumentos, lai ieguldītu sākumkapitālu, un nodrošinātu vismaz to, ka katru darījumu, kurā iesaistīta sabiedrība, var rekonstruēt pēc tā izcelsmes, iesaistītajām pusēm, būtības, veikšanas laika un vietas un ka ieguldījumu sabiedrības aktīvus iegulda atbilstīgi dibināšanas dokumentiem un spēkā esošajām tiesību normām.

3. IEDAĻA

Saistības attiecībā uz depozitāriju

32. pants

1. Ieguldījumu sabiedrības aktīvus nodod glabāšanā depozitārijam.

2. Depozitārija atbildību, kas minēta 34. pantā, neiespaido tas, ka tas visus viņa glabāšanā nodotos aktīvus vai to daļu ir uzticējis trešai personai.

3. Depozitārijs nodrošina to, ka:

- sertifikātu pārdošana, emisija, atpirkšana, izpirkšana un atcelšana, ko veic ieguldījumu sabiedrība vai tās vārdā, tiek veikta saskaņā ar tiesību aktiem un ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentiem;
- darījumos ar ieguldījumu sabiedrības aktīviem atbildība tiek sniegta parastajā termiņā; un
- ieguldījumu sabiedrības ieņēmumi tiek izmantoti saskaņā ar tiesību aktiem un tās dibināšanas dokumentiem.

4. Ieguldījumu sabiedrību piederības dalībvalsts drīkst pieņemt lēmumu, ka attiecībā uz to teritorijā nodibinātajām ieguldījumu sabiedrībām, kuras tirgo savus sertifikātus tikai vienā vai vairākās tādās fondu biržās, kur to sertifikāti ir iekļauti oficiālajā sarakstā, netiek izvirzīta prasība, lai tām būtu depozitāriji šīs direktīvas nozīmē.

Šādām ieguldījumu sabiedrībām nepiemēro 76., 84. un 85. pantu. Tomēr šādu ieguldījumu sabiedrību aktīvu vērtēšanas noteikumi ir norādīti piemērojamos valsts tiesību aktos vai sabiedrību dibināšanas dokumentos.

5. Ieguldījumu sabiedrību piederības dalībvalsts drīkst pieņemt lēmumu, ka to teritorijā nodibinātajām ieguldījumu sabiedrībām, kuras vismaz 80 % no saviem sertifikātiem tirgo ar vienas vai vairāku fondu biržu starpniecību, kas ir norādītas to dibināšanas dokumentos, neizvirza prasību, lai tām būtu depozitāriji šīs direktīvas nozīmē, ja to sertifikāti ir iekļauti to dalībvalstu fondu biržu oficiālajos sarakstos, kuru teritorijās sertifikātus tirgo, un ja visus darījumus, ko šāda ieguldījumu sabiedrība veic ārpus fondu biržām, veic tikai par fondu biržas cenām.

Ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos ir norādīta tā fondu birža tirdzniecības valstī, kuras cenas nosaka tās cenas, par kādām ieguldījumu sabiedrība veic darījumus ārpus fondu biržas šajā valstī.

Dalībvalsts izmanto pirmajā daļā paredzēto atkāpi vienīgi tad, ja atzīst, ka sertifikātu turētājiem ir aizsardzība, kas ir līdzvērtīga aizsardzībai, ko sertifikātu turētājiem sniedz PVKIU, kam ir depozitāriji šīs direktīvas nozīmē.

Šajā punktā un 4. punktā minētās ieguldījumu sabiedrības jo īpaši:

- dibināšanas dokumentos norāda savu sertifikātu tīro aktīvu cenu aprēķina metodes, ja tās nenosaka valsts tiesību akti šajā jomā;
- veic tirgus intervenci, lai novērstu savu sertifikātu fondu biržas cenu svārstības, kas pārsniedz 5 % no to tīro aktīvu vērtības;
- nosaka savu sertifikātu tīro aktīvu vērtību un paziņo to kompetentajām iestādēm vismaz divreiz nedēļā un publicē divreiz mēnesī.

Vismaz divreiz mēnesī neatkarīgs revidents pārlicinās par to, ka sertifikātu cenas aprēķins veikts saskaņā ar tiesību aktiem un ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentiem.

To darot, revidents pārlicinās, ka ieguldījumu sabiedrības aktīvi ir ieguldīti saskaņā ar tiesību aktos un ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos paredzētajiem noteikumiem.

6. Dalībvalsts nosauc Komisijai tās ieguldījumu sabiedrības, uz kurām attiecas 4. un 5. punktā paredzētās atkāpes.

33. pants

1. Depozitārija juridiskā adrese ir vai to izveido tajā pašā dalībvalstī, kur ir ieguldījumu sabiedrības juridiskā adrese.

2. Depozitārijs ir iestāde, kas ir pakļauta piesardzīgam regulējumam un nepārtrauktai uzraudzībai.

3. Dalībvalsts nosaka 2. punktā paredzēto iestāžu kategorijas, no kurām var izraudzīties depozitāriju.

4. Depozitārijs ļauj PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma saņemt visu informāciju, ko depozitārijs ir ieguvis, pildot savus pienākumus, un kas ir nepieciešama kompetentajām iestādēm, lai uzraudzītu PVKIU atbilstību šīs direktīvas prasībām.

5. Ja pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts nav PVKIU piederības dalībvalsts, depozitārijs slēdz rakstisku vienošanos ar pārvaldības sabiedrību, kas regulē tādas informācijas plūsmu, kas ir nepieciešama, lai tas varētu veikt 32. pantā un citos normatīvos un administratīvos aktos, kas PVKIU piederības dalībvalstī ir saistoši depozitārijiem, noteiktās funkcijas.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus par depozitārija veicamajiem pasākumiem, lai tas varētu pildīt savus pienākumus attiecībā uz citā dalībvalstī dibinātu pārvaldības sabiedrības pārvaldītu PVKIU, tostarp par informāciju, kas jāiekļauj standarta vienošanās tekstā, kura saskaņā ar 5. punktu jāizmanto depozitārijam un pārvaldības sabiedrībai.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

34. pants

Depozitārijs saskaņā ar ieguldījumu sabiedrības piederības dalībvalsts tiesību aktiem atbild ieguldījumu sabiedrībai un sertifikātu turētājiem par visiem zaudējumiem, kas radušies tādēļ, ka depozitārijs bez attaisnojuma nav pildījis savus pienākumus vai tos pildījis nepilnīgi.

35. pants

1. Neviena sabiedrība nedrīkst darboties gan kā ieguldījumu sabiedrība, gan kā depozitārijs.

2. Pildot depozitārija uzdevumus, depozitārijs rīkojas tikai sertifikātu turētāju interesēs.

36. pants

Tiesību aktos vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos paredz depozitārija maiņas nosacījumus un noteikumus, kas ļauj nodrošināt sertifikātu turētāju aizsardzību šādas maiņas gadījumā.

VI NODAĻA

PVKIU APVIENOŠANA

1. IEDAĻA

Princips, atļauja un apstiprinājums

37. pants

Šajā nodaļā jēdziens PVKIU ietver arī tā ieguldījumu apakšstruktūras.

38. pants

1. Dalībvalstis, ievērojot šajā nodaļā izklāstītos nosacījumus un neņemot vērā veidu, kādā PVKIU ir izveidots atbilstīgi 1. panta 3. punktā minētajam, atļauj pārrobežu apvienošanu un iekšzemes apvienošanu saskaņā ar 2. panta 1. punkta q) un r) apakšpunktu atbilstoši vienai vai vairākām apvienošanas metodēm, kas noteiktas 2. panta 1. punkta p) apakšpunktā.

2. Apvienošanas metodēm, ko izmanto, lai veiktu pārrobežu apvienošanu, ir jābūt atļautām saskaņā ar pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts tiesību aktiem.

Apvienošanas metodēm, ko izmanto, lai veiktu iekšzemes apvienošanu, kā noteikts 2. panta 1. punkta r) apakšpunktā, ir jābūt atļautām saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā PVKIU ir izveidots.

39. pants

1. Apvienošanai ir vajadzīga pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetento iestāžu iepriekšēja atļauja.

2. Pievienojamais PVKIU sniedz savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

a) ierosinātās apvienošanas vispārīgo noteikumu projektu, ko pienācīgi apstiprinājuši pievienojamais PVKIU un iegūstošais PVKIU;

b) iegūstošā PVKIU prospekta un 78. pantā minētās ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas jaunāko redakciju, ja iegūstošais PVKIU ir nodibināts citā dalībvalstī;

c) paziņojumu, kuru izdevuši gan pievienojamā PVKIU, gan iegūstošā PVKIU depozitāriji un kurā saskaņā ar 41. pantu apstiprināts, ka viņi ir pārbaudījuši 40. panta 1. punkta a), f) un g) apakšpunktā noteikto elementu atbilstību šīs direktīvas prasībām un attiecīgā PVKIU fonda nolikumam vai dibināšanas dokumentiem; un

d) informāciju, ko pievienojamais PVKIU un iegūstošais PVKIU plāno sniegt to attiecīgajiem sertifikātu turētājiem par ierosināto apvienošanu.

Šo informāciju pievienojamais PVKIU sniedz tādā veidā, lai gan pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, gan iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes varētu ar to iepazīties attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu oficiālajā valodā vai valodās vai attiecīgo kompetento iestāžu akceptētā valodā.

3. Kad dokumentācija pilnībā ir iesniegta, pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties nosūta 2. punktā minētās informācijas kopiju iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes attiecīgi izvērtē apvienošanas iespējamo ietekmi uz pievienojamā PVKIU un iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem, lai novērtētu, vai sertifikātu turētājiem ir sniegta atbilstoša informācija.

Ja pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata par vajadzīgu, tās var rakstveidā pieprasīt, lai pievienojamā PVKIU sertifikātu turētājiem paredzētā informācija tiktu precizēta.

Ja iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata, ka tas nepieciešams, tās rakstveidā ne vēlāk kā 15 darbdienu laikā pēc pilnīgas informācijas saņemšanas, kas minēta 2. punktā, var pieprasīt, ka iegūstošais PVKIU atjauno tā sertifikātu turētājiem paredzēto informāciju.

Šādā gadījumā iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nosūta pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm norādi par to neapmierinātību. Tās 20 darbdienu laikā pēc informācijas saņemšanas informē pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, vai tās ir apmierinātas ar atjaunoto informāciju, kura jāsniedz iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem.

4. Pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atļauj ierosināto apvienošanu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) ierosinātā apvienošana atbilst visām 39. līdz 42. panta prasībām;
- b) saskaņā ar 93. pantu ir paziņots, ka iegūstošais PVKIU tirgū tā sertifikātus visās dalībvalstīs, kurās pievienojamajam PVKIU ir atļauts tirgot tā sertifikātus vai arī par tā sertifikātu tirdzniecību ir paziņots saskaņā ar 93. pantu; un
- c) pievienojamā un iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir vai nu apmierinātas ar piedāvāto informāciju, kas sniedzama pievienojamā PVKIU sertifikātu turētājiem, vai arī no iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar 3. punkta ceturto daļu nav saņemta nekāda norāde par neapmierinātību.

5. Ja pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata, ka visi dokumenti nav iesniegti, tās pieprasa papildu informāciju ne vēlāk kā 10 darbdienu laikā pēc 2. punktā minētās informācijas saņemšanas.

Pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes vēlākais 20 darbdienu laikā pēc pilnīgas informācijas iesniegšanas atbilstīgi 2. punktam, informē pievienojamo PVKIU par to, vai apvienošana ir atļauta.

Pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par savu lēmumu informē iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

6. Dalībvalstis saskaņā ar 57. panta 1. punkta otro daļu var attiecībā uz iegūstošo PVKIU paredzēt atkāpes no 52. līdz 55. panta noteikumiem.

40. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai pievienojamais PVKIU un iegūstošais PVKIU sagatavo apvienošanas vispārīgo noteikumu projektu.

Apvienošanas vispārīgo noteikumu projektā izklāsta šādas ziņas:

- a) apvienošanas veids un iesaistītie PVKIU;
- b) ierosinātās apvienošanas priekšvēsture un pamatojums;
- c) ierosinātās apvienošanas paredzamā ietekme gan uz pievienojamā PVKIU, gan iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem;
- d) kritēriji, kas pieņemti aktīvu un attiecīgā gadījumā saistību vērtēšanai dienā, kad aprēķina apmaiņas koeficientu, kā norādīts 47. panta 1. punktā;
- e) apmaiņas koeficienta aprēķināšanas metode;
- f) plānotā apvienošanas spēkā stāšanās diena;
- g) noteikumi, ko piemēro attiecīgi aktīvu nodošanai un sertifikātu apmaiņai; un
- h) ja notiek apvienošana saskaņā ar 2. panta 1. punkta p) apakšpunkta ii) punktu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar 2. panta 1. punkta p) apakšpunkta iii) punktu, jaunizveidotā iegūstošā PVKIU fonda nolikums vai dibināšanas dokumenti.

Kompetentās iestādes nevar pieprasīt, lai apvienošanas vispārīgo noteikumu projektā tiktu iekļautas citas prasības.

2. Pievienojamais PVKIU un iegūstošais PVKIU var pieņemt lēmumu apvienošanas vispārīgo noteikumu projektā iekļaut vairāk informācijas.

2. IEDAĻA

Trešo personu veikta kontrole, informācija sertifikātu turētājiem un citas sertifikātu turētāju tiesības

41. pants

Dalībvalstis pieprasa, lai pievienojamā PVKIU un iegūstošā PVKIU depozitāriji pārbaudītu 40. panta 1. punkta a), f) un g) apakšpunktā izklāstīto elementu atbilstību šīs direktīvas un attiecīgā PVKIU fonda nolikuma vai dibināšanas dokumentu prasībām.

42. pants

1. Pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts tiesību aktos paredz, ka depozitārijs vai neatkarīgs revidents, kas apstiprināts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas ⁽¹⁾, apstiprina:

- a) kritērijus, kas pieņemti aktīvu un attiecīgā gadījumā saistību vērtēšanai dienā, kad aprēķina apmaiņas koeficientu, kā norādīts 47. panta 1. punktā;
- b) attiecīgos gadījumos maksājumu skaidrā naudā par vienu sertifikātu; un
- c) apmaiņas koeficienta aprēķināšanas metodi, kā arī faktisko apmaiņas koeficientu, kas noteikts dienā, kurā jāaprēķina minētais koeficients, kā noteikts 47. panta 1. punktā.

2. Šā panta 1. punkta nozīmē pievienojamā PVKIU apstiprinātos revidentus vai iegūstošā PVKIU apstiprinātos revidentus uzskata par neatkarīgiem revidentiem.

3. Neatkarīgā revidenta vai attiecīgā gadījumā depozitārija sagatavoto ziņojumu kopijas pēc pieprasījuma bez maksas dara pieejamu gan pievienojamā PVKIU, gan iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem un to attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

43. pants

1. Dalībvalstis pieprasa pievienojamajam un iegūstošajam PVKIU sniegt to sertifikātu turētājiem pienācīgu un pareizu informāciju par ierosināto apvienošanu, lai tie varētu pieņemt pamatotu vērtējumu par šā ierosinājuma ietekmi uz savu ieguldījumu.

2. Informāciju gan pievienojamā, gan iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem sniedz vienīgi pēc tam, kad pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir atļāvušas ierosināto apvienošanu saskaņā ar 39. pantu.

To sniedz vismaz 30 dienas pirms pēdējās dienas, kad bez papildu samaksas var pieprasīt atpirkšanu vai izpirkšanu, vai attiecīgā gadījumā pārvēršanu, kā paredzēts 45. panta 1. punktā.

3. Informācijā, kas sniedzama pievienojamā PVKIU un iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem, iekļauj pienācīgas un pareizas ziņas par ierosināto apvienošanu, lai tie varētu pieņemt pamatotu lēmumu par apvienošanas iespējamo ietekmi uz savu ieguldījumu un izmantot 44. un 45. pantā minētās tiesības.

Tajā iekļauj šādas ziņas:

- a) ierosinātās apvienošanas priekšvēsture un pamatojums;

⁽¹⁾ OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

- b) ierosinātās apvienošanas iespējamā ietekme uz sertifikātu turētājiem, tostarp (bet ne tikai) visas būtiskās atšķirības attiecībā uz ieguldījumu politiku un stratēģiju, izmaksām, gaidāmo rezultātu, periodisku pārskatu sagatavošanu un iespējamo darbības rezultātu pasliktināšanos, un attiecīgā gadījumā nepārprotams brīdinājums ieguldītājiem par to, ka pēc apvienošanas var mainīties tiem piemērotais nodokļu režīms;

- c) visas īpašās tiesības, kas sertifikātu turētājiem ir saistībā ar ierosināto apvienošanu, tostarp (bet ne tikai) tiesības iegūt papildu informāciju, tiesības pēc pieprasījuma saņemt neatkarīgā revidenta vai depozitārija ziņojuma kopiju un tiesības bez maksas pieprasīt sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu, vai attiecīgā gadījumā pārvēršanu, kā norādīts 45. panta 1. punktā, un datums, līdz kuram šīs tiesības var izmantot;

- d) attiecīgie procedūras aspekti un plānotā apvienošanas spēkā stāšanās diena; un

- e) ieguldītājiem paredzētās un 78. pantā minētās iegūstošā PVKIU pamatinformācijas eksemplārs.

4. Ja par pievienojamo PVKIU vai iegūstošo PVKIU ir paziņots saskaņā ar 93. pantu, šā panta 3. punktā minētā informācija ir jānodrošina attiecīgā PVKIU uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām vai šīs valsts kompetento iestāžu apstiprinātā valodā. PVKIU, kuram pieprasīts sniegt informāciju, ir atbildīgs par tulkojuma sagatavošanu. Minētais tulkojums patiesi atspoguļo oriģināla saturu.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, tādējādi precizējot 1. un 3. punktā minētās informācijas detalizētu saturu, formātu un metodi, kādā tā nodrošināma.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

44. pants

Ja dalībvalstu tiesību aktos ir noteikts, ka PVKIU apvienošanai ir nepieciešams sertifikātu turētāju apstiprinājums, dalībvalstis nodrošina to, ka šādam apstiprinājumam nav vajadzīgi vairāk kā 75 % no sertifikātu turētāju kopsapulcē klātesošo vai pārstāvēto sertifikātu turētāju faktiski nodotajām balsīm.

Pirmā daļa neskar valsts tiesību aktos paredzētu pārstāvības kvorumu. Attiecīgos gadījumos dalībvalstis pārrobežu apvienošanai nepiemēro stingrākus noteikumus attiecībā uz pārstāvības kvorumu nekā iekšzemes apvienošanai, kā arī PVKIU apvienošanai nepiemēro stingrākus noteikumus attiecībā uz kvorumu nekā korporatīvo struktūru apvienošanai.

45. pants

1. Dalībvalstu tiesību aktos paredz, ka pievienojamā PVKIU un iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem ir tiesības bez maksas, izņemot PVKIU ieturēto maksu ieguldījumu samazināšanas vai likvidēšanas izmaksu segšanai, pieprasīt savu sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu vai, ja iespējams, pārvērst tos tāda cita PVKIU sertifikātos, kuram ir līdzīga ieguldījumu politika un kuru pārvalda tā pati pārvaldības sabiedrība vai cita sabiedrība, ko ar attiecīgo pārvaldības sabiedrību saista kopēja pārvaldība vai kontrole, vai arī būtiska tieša vai netieša līdzdalība. Šīs tiesības stājas spēkā no brīža, kad pievienojamā PVKIU un iegūstošā PVKIU sertifikātu turētāji ir informēti par ierosināto apvienošanu saskaņā ar 43. pantu un zaudē spēku piecas darbdienu pirms datuma, kad aprēķina 47. panta 1. punktā minēto apmaiņas koeficientu.

2. Neskarot 1. punkta noteikumus un atkāpjoties no 84. panta 1. punkta, dalībvalstis attiecībā uz PVKIU apvienošanu var atļaut kompetentajām iestādēm pieprasīt vai atļaut parakstīšanās uz sertifikātiem, to atpirkšanas vai izpirkšanas pagaidu apturēšanu, ja šādas apturēšanas pamatojums ir sertifikātu turētāju aizsardzība.

3. IEDAĻA

Izmaksas un stāšanās spēkā

46. pants

Izņemot gadījumus, kad PVKIU ieguldījumu sabiedrība nav noteikusi pārvaldības sabiedrību, dalībvalstis nodrošina to, ka visas juridiskās, konsultatīvās vai administratīvās izmaksas, kas saistītas ar apvienošanas sagatavošanu un pilnīgu īstenošanu, nesiedz ne pievienojamais PVKIU, ne iegūstošais PVKIU, ne to sertifikātu turētāji.

47. pants

1. Attiecībā uz iekšzemes apvienošanu atbilstīgo dalībvalstu tiesību aktos nosaka dienu, kad apvienošana stājas spēkā, kā arī dienu, kad aprēķina apmaiņas koeficientu pievienojamā PVKIU sertifikātu pārvēršanai iegūstošā PVKIU sertifikātos, un attiecīgos gadījumos dienu, kad nosaka neto aktīvu vērtību skaidras naudas maksājumiem.

Attiecībā uz pārrobežu apvienošanu minētās dienas nosaka iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts tiesību aktos. Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecīgos gadījumos šīs dienas tiek noteiktas pēc tam, kad iegūstošā PVKIU vai pievienojamā PVKIU sertifikātu turētāji ir apstiprinājuši apvienošanu.

2. Apvienošanas stāšanās spēkā, izmantojot visus piemērotos līdzekļus, dara zināmu atklātībai tā, kā paredzēts iegūstošā PVKIU piederības dalībvalsts tiesību aktos, un par to paziņo iegūstošā PVKIU un pievienojamā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

3. Apvienošanu, kas stājusies spēkā atbilstīgi 1. punktam, nevar pasludināt par spēkā neesošu.

48. pants

1. Apvienošanai, kas notiek saskaņā ar 2. panta 1. punkta p) apakšpunkta i) punktu, ir šādas sekas:

- a) visi pievienojamā PVKIU aktīvi un saistības tiek nodoti iegūstošajam PVKIU vai, attiecīgos gadījumos, iegūstošā PVKIU depozitārijam;
- b) pievienojamā PVKIU sertifikātu turētāji kļūst par iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem un attiecīgos gadījumos tiem ir tiesības uz skaidras naudas maksājumu, kas nepārsniedz 10 % no tiem piederošo pievienojamā PVKIU sertifikātu neto aktīvu vērtības; un
- c) apvienošanai stājoties spēkā, pievienojamais PVKIU pārstāj pastāvēt.

2. Apvienošanai, kas notiek saskaņā ar 2. panta 1. punkta p) apakšpunkta ii) punktu, ir šādas sekas:

- a) visi pievienojamā PVKIU aktīvi un saistības tiek nodoti jaunizveidotajam iegūstošajam PVKIU vai, attiecīgos gadījumos, iegūstošā PVKIU depozitārijam;
- b) pievienojamā PVKIU sertifikātu turētāji kļūst par jaunizveidotā iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem un attiecīgos gadījumos tiem ir tiesības uz skaidras naudas maksājumu, kas nepārsniedz 10 % no tiem piederošo pievienojamā PVKIU sertifikātu neto aktīvu vērtības; un
- c) apvienošanai stājoties spēkā, pievienojamais PVKIU pārstāj pastāvēt.

3. Apvienošanai, kas notiek saskaņā ar 2. panta 1. punkta p) apakšpunkta iii) punktu, ir šādas sekas:

- a) pievienojamā PVKIU neto aktīvi tiek nodoti iegūstošajam PVKIU vai, attiecīgos gadījumos, iegūstošā PVKIU depozitārijam;
- b) pievienojamā PVKIU sertifikātu turētāji kļūst par iegūstošā PVKIU sertifikātu turētājiem; un
- c) pievienojamais PVKIU turpina pastāvēt līdz saistību izpildei.

4. Dalībvalstis nosaka, ka tiek noteikta procedūra, ar kuras palīdzību iegūstošā PVKIU pārvaldības sabiedrība paziņo iegūstošā PVKIU depozitārijam, ka aktīvu un attiecīgā gadījumā saistību nodošana ir pabeigta. Ja iegūstošais PVKIU nav noteicis pārvaldības sabiedrību, iegūstošā PVKIU depozitārijam šādu paziņojumu sniedz iegūstošais PVKIU.

VII NODAĻA

SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PVKIU IEGULDĪJUMU POLITIKU

49. pants

Šajā nodaļā tiem PVKIU, kurus veido vairāk nekā viena apakšstruktūra, katra ieguldījumu apakšstruktūra tiek uzskatīta par atsevišķu PVKIU.

50. pants

1. PVKIU ieguldījumus veido vienas vai vairāku šādu kategoriju vērtspapīri:

- a) pārvedami vērtspapīri un naudas tirgus instrumenti, ko iekļauj un tirgo regulētajā tirgū, kā tas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14) apakšpunktā;
- b) pārvedami vērtspapīri un naudas tirgus instrumenti, ko tirgo citā regulētā dalībvalsts tirgū, kas darbojas regulāri un ir atzīts un atvērts plašai sabiedrībai;
- c) pārvedami vērtspapīri un naudas tirgus instrumenti, kas ir iekļauti fondu biržas oficiālajā sarakstā trešā valstī vai ko trešā valstī tirgo citā regulētā tirgū, kas darbojas regulāri un ir atzīts un atvērts plašai sabiedrībai, ja kompetentās iestādes ir apstiprinājušas fondu biržas vai tirgus izvēli vai arī tā ir paredzēta kādā tiesību aktā vai fonda nolikumā, vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos;
- d) nesēni emitēti pārvedami vērtspapīri, ja:
 - i) emisijas noteikumos ir ietverta saistība iesniegt pietiekumu iekļaušanai fondu biržas oficiālajā sarakstā vai citā regulētā tirgū, kas darbojas regulāri un ir atzīts un atvērts plašai sabiedrībai, ja kompetentās iestādes ir apstiprinājušas fondu biržas vai tirgus izvēli vai arī tā ir paredzēta kādā tiesību aktā vai fonda nolikumā, vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos; un
 - ii) iekļaušanu, kas minēta i) punktā, panāk gada laikā pēc emisijas;
- e) saskaņā ar šo direktīvu pilnvarotu PVKIU sertifikāti vai citu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikāti 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta nozīmē neatkarīgi no tā, vai šie uzņēmumi ir vai nav nodibināti dalībvalstī, ja:
 - i) attiecīgajiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem atļauju piešķir saskaņā ar tiesību aktiem, kuros paredzēts, ka uz uzņēmumiem attiecas uzraudzība, ko PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata par līdzvērtīgu Kopienas tiesībās noteiktajai uzraudzībai, kā arī ir pietiekami nodrošināta iestāžu sadarbība;

ii) sertifikātu turētāju aizsardzības līmenis citos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos ir līdzvērtīgs PVKIU sertifikātu turētājiem nodrošinātajam aizsardzības līmenim un jo īpaši noteikumi par aktīvu nošķiršanu, aizņēmumiem, kredītešanu un vērtspapīru un naudas tirgus instrumentu nenodrošinātu tirdzniecību ir līdzvērtīgi šīs direktīvas prasībām;

iii) pārējo kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu darbību atspoguļo pusgada un gada pārskatos, lai varētu novērtēt aktīvus un pasīvus, ieņēmumus un darījumus attiecīgajā pārskata periodā; un

iv) kopumā ne vairāk kā 10 % PVKIU vai citu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu aktīvu, kurus paredzēts pārņemt, saskaņā ar to fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentiem var veikt ieguldījumus cita PVKIU vai citu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikātos;

f) noguldījumi kredītiestādēs, kurus atmaksā pēc pieprasījuma vai kurus ir tiesības izņemt un kuru noguldījuma termiņš nepārsniedz 12 mēnešus, ja šīs kredītiestādes juridiskā adrese ir dalībvalstī vai ja šīs kredītiestādes juridiskā adrese ir trešā valstī, ar nosacījumu, ka uz to attiecas uzraudzības noteikumi, ko PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata par līdzvērtīgiem Kopienas tiesību aktos noteiktajiem noteikumiem;

g) atvasināti finanšu instrumenti, tostarp līdzvērtīgi skaidras naudas norēķinu instrumenti, ko tirgo regulētajā tirgū, kā norādīts a), b) un c) apakšpunktā, vai atvasināti ārpusbiržas finanšu instrumenti ("ārpusbiržas atvasinājumi"), ja:

i) pakārtotos atvasinājumus veido instrumenti, uz ko attiecas šis punkts, finanšu indeksi, procentu likmes, valūtas maiņas likmes vai valūtas, kurās PVKIU var veikt ieguldījumus atbilstoši tā ieguldījumu mērķiem, kā noteikts tā fonda nolikumā vai dibināšanas dokumentos;

ii) darījumu partneri darījumos ar ārpusbiržas atvasinājumiem ir institūcijas, uz kurām attiecas konsultatīvā uzraudzība un kuras ietilpst PVKIU piederības dalībvalsts kompetento iestāžu apstiprinātajās kategorijās; un

iii) ārpusbiržas atvasinājumus katru dienu pakļauj ticamam un pamatotam vērtējumam un tos, likvidētus vai slēgtus ar kompensējoša darījuma palīdzību, katrā laikā pēc PVKIU ierosmes var pārdot par vidējo cenu; vai

- h) naudas tirgus instrumenti, kurus netirgo regulētā tirgū un uz kuriem attiecas 2. panta 1. punkta o) apakšpunkts, ja šādu instrumentu emisija vai emitents pats sevi regulē, lai aizsargātu ieguldītājus un noguldījumus, ar nosacījumu, ka tos:
- i) emitē vai garantē dalībvalsts centrālās, reģionālās vai vietējās varas iestādes vai centrālā banka, Eiropas Centrālā banka, Kopiena vai Eiropas Investīciju banka, trešā valsts vai, federālās valsts gadījumā, viens no federācijas locekļiem, vai starptautiska sabiedriska organizācija, kurā piedalās viena vai vairākas dalībvalstis;
 - ii) emitē uzņēmums, kura vērtspapīrus tirgo regulētos tirgos, kas norādīti a), b) vai c) apakšpunktā;
 - iii) emitē vai garantē uzņēmums, uz kuru attiecas konsultatīva uzraudzība saskaņā ar Kopienas tiesībās noteiktiem kritērijiem, vai uzņēmums, uz kuru attiecas un kurš ievēro uzraudzības noteikumus, ko kompetentās iestādes uzskata par vismaz tikpat stingriem kā Kopienas tiesībās noteiktie noteikumi; vai
 - iv) emitē citas institūcijas, kas ietilpst PVKIU piederības dalībvalsts kompetento iestāžu apstiprinātajās kategorijās, ja uz ieguldījumiem šādos instrumentos attiecas ieguldītāju aizsardzība, kas ir līdzvērtīga i), ii) vai iii) punktā noteiktajai aizsardzībai, un ja emitents ir sabiedrība, kuras kapitāls un rezerves ir vismaz EUR 10 000 000 un kura uzrāda un publicē gada pārskatus saskaņā ar Padomes Ceturto direktīvu 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾, ir uzņēmums, kas sabiedrību grupā, kurā ietilpst viena vai vairākas minētās sabiedrības, ir paredzēts šīs grupas finansēšanai, vai ir uzņēmums, kas paredzēts, lai finansētu pārvēršanai vērtspapīros vajadzīgos līdzekļus, un kas izmanto banku likviditātes politiku.

2. PVKIU nedrīkst veikt šādas darbības:

- a) vairāk nekā 10 % no saviem aktīviem ieguldīt pārvedamos vērtspapīros vai naudas tirgus instrumentos, kas nav 1. punktā minētie vērtspapīri; vai
- b) iegūt dārgmetālus vai sertifikātus par tiem.

PVKIU drīkst turēt papildu likvidus līdzekļus.

3. Ieguldījumu sabiedrība drīkst iegūt kustamu vai nekustamu īpašumu, kas ir būtisks tās tiešai darbībai.

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

51. pants

1. Pārvaldības vai ieguldījumu sabiedrība izmanto riska pārvaldības procesu, kas ļauj tai katrā laikā kontrolēt un izvērtēt pozīciju risku un to daļu portfeļa kopējā riska profilā.

Tā izmanto ārpusbiržas instrumentu vērtības precīza un neatkarīga novērtējuma procesu.

Tā regulāri piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm dara zināmus atvasināto instrumentu tipus, pakārtotos riskus, daudzuma limitus un izvēlētas metodes, lai novērtētu riskus saistībā ar atvasināto instrumentu darījumiem attiecībā uz katru pārvaldīto PVKIU.

2. Dalībvalstis var atļaut PVKIU izmantot metodes un līdzekļus attiecībā uz vērtspapīriem un naudas tirgus instrumentiem atbilstīgi nosacījumiem un ierobežojumiem, ko tās nosaka, ja šādas metodes un līdzekļus izmanto efektīvai portfeļa pārvaldībai.

Ja šīs darbības attiecas uz atvasināto instrumentu izmantošanu, šie nosacījumi un ierobežojumi atbilst šajā direktīvā izklāstītajiem noteikumiem.

Šīs darbības nekādos apstākļos neliek PVKIU novirzīties no PVKIU fonda nolikuma, dibināšanas dokumentos vai prospektā noteiktajiem ieguldījumu mērķiem.

3. PVKIU nodrošina, ka tā vispārējie riska darījumi attiecībā uz atvasinātiem instrumentiem nepārsniedz tā portfeļa kopējo tīro vērtību.

Riska darījumus aprēķina, ņemot vērā pakārtoto aktīvu pašreizējo vērtību, darījuma partnera risku, turpmākas tirgus svārstības un iespējami pieejamo laiku pozīciju likvidācijai. Tādi paši noteikumi attiecas arī uz trešo un ceturto daļu.

PVKIU, īstenojot savu ieguldījumu politiku un ievērojot 52. panta 5. punktā noteikto limitu, var veikt ieguldījumus atvasinātos finanšu instrumentos, ja darījuma risks attiecībā uz pakārtotajiem aktīviem kopumā nepārsniedz 52. pantā noteiktos ieguldījumu limitus. Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumā, ja PVKIU veic ieguldījumus indeksētos atvasinātos finanšu instrumentos, šie ieguldījumi nav jāapvieno saskaņā ar 52. pantā noteiktajiem limitiem.

Ja pārvedamie vērtspapīri vai naudas tirgus instrumenti ietver atvasinātu instrumentu, atvasināto instrumentu ņem vērā, izpildot šā panta prasības.

4. Neskarot 116. pantu, Komisija līdz 2010. gada 1. jūlijam pieņem īstenošanas pasākumus, precizējot šādus jautājumus:

- a) pārvaldības sabiedrības izmantotos kritērijus riska pārvaldības procesa piemērotības novērtēšanai saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas noteikumiem;
- b) sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz ārpusbiržas atvasinājumu rūpīgu un neatkarīgu vērtības noteikšanu; un

- c) sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz informācijas saturu un procedūru, ko izmanto šīs informācijas paziņošanai pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kā minēts 1. punkta trešajā daļā.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

52. pants

1. PVKIU drīkst ieguldīt ne vairāk kā:
- a) 5 % no tā aktīviem šīs pašas institūcijas emitētos pārvedamos vērtspapīros vai naudas tirgus instrumentos; vai
- b) 20 % no tā aktīviem noguldījumos, kas izdarīti šajā pašā institūcijā.

PVKIU riska darījums ar darījumu partneri atvasinātu ārpusbiržas instrumentu darījumā nedrīkst pārsniegt šādus ierobežojumus:

- a) 10 % no tā aktīviem, ja darījuma partneris ir 50. panta 1. punkta f) apakšpunktā norādītā kredītiestāde; vai
- b) 5 % no tā aktīviem pārējos gadījumos.

2. Dalībvalstis var paaugstināt 1. punkta pirmajā daļā noteikto 5 % limitu maksimāli līdz 10 %. Ja to veic, tad tādu pārvedamu vērtspapīru un naudas tirgus instrumentu, ko PVKIU tur emitent-iestādēs, kur katrā tas iegulda vairāk nekā 5 % aktīvu, kopējā vērtība nepārsniedz 40 % no PVKIU aktīvu vērtības. Šo ierobežojumu nepiemēro noguldījumiem vai atvasinātu ārpusbiržas instrumentu darījumiem, ko veic ar finanšu iestādēm, uz kurām attiecas konsultatīvā uzraudzība.

Neatkarīgi no 1. punktā noteiktajiem individuālajiem limitiem PVKIU nedrīkst apvienot turpmāk minētos darījumus, ja to rezultātā vairāk nekā 20 % no tā aktīviem tiktu ieguldīti vienā struktūrā:

- a) ieguldījumi pārvedamos vērtspapīros vai naudas tirgus instrumentos, ko emitējusi minētā struktūra;
- b) noguldījumi, ko pieņēmusi minētā struktūra;
- c) riska darījumi, kas izriet no darījumiem ar atvasinātiem ārpusbiržas instrumentiem, ko noslēgusi minētā struktūra.

3. Dalībvalstis var paaugstināt 1. punkta pirmajā daļā noteikto 5 % limitu maksimāli līdz 35 %, ja pārvedamos vērtspapīrus vai naudas tirgus instrumentus emitē vai garantē dalībvalsts, tās vietējās varas iestādes, trešā valsts vai starptautiska sabiedriska organizācija, kurā piedalās viena vai vairākas dalībvalstis.

4. Dalībvalstis var paaugstināt 1. punkta pirmajā daļā noteikto 5 % limitu maksimāli līdz 25 % attiecībā uz obligācijām, kuras emitē kredītiestāde, kuras juridiskā adrese ir dalībvalstī un uz kuru saskaņā ar likumu attiecas īpaša valsts uzraudzība, kas paredzēta šādu obligāciju turētāju aizsardzībai. Jo īpaši summas, kas iegūtas no šādu obligāciju emisijas, saskaņā ar likumu iegulda aktīvos,

kas visu obligāciju derīguma laiku sedz prasījumus sakarā ar šīm obligācijām un kas emitenta neveiksmes gadījumā pirmām kārtām izmantojami, lai kompensētu kapitālu un izmaksātu uzkrātos procentus.

Ja PVKIU iegulda vairāk nekā 5 % aktīvu pirmajā daļā minētajās obligācijās, ko emitējis viens emitents, šo ieguldījumu kopējā vērtība nepārsniedz 80 % PVKIU aktīvu vērtības.

Dalībvalstis saskaņā ar tiesību aktiem un pirmajā daļā minētajiem uzraudzības pasākumiem nosūta Komisijai tajā pašā daļā minēto obligāciju sarakstu kopā ar pilnvaroto emitentu kategorijām, lai emitētu obligācijas, ievērojot šajā pantā minētos kritērijus. Šiem sarakstiem pievieno paziņojumu, kurā precizēts piedāvāto garantiju statuss. Komisija tūlīt nosūta šo informāciju pārējām dalībvalstīm kopā ar atsauksmēm, ko tā uzskata par piemērotām, un nodrošina informācijas publisku pieejamību. Šādus ziņojumus var apspriest 112. panta 1. punktā minētajā Eiropas Vērtspapīru komitejā.

5. Pārvedamos vērtspapīrus un 3. un 4. punktā norādītos naudas tirgus instrumentus neņem vērā, piemērojot 2. punktā norādīto 40 % limitu.

Šā panta 1. līdz 4. punktā paredzētos limitus nedrīkst apvienot, un tādējādi ieguldījumi vienas emitentiestādes emitētajos pārvedamajos vērtspapīros vai naudas tirgus instrumentos, vai noguldījumos vai atvasinātos instrumentos šajā iestādē, kas veikti saskaņā ar 1. līdz 4. punktu, kopumā nepārsniedz 35 % no PVKIU aktīviem.

Lai aprēķinātu šajā pantā ietvertos limitus, sabiedrības, kas konsolidēto pārskatu dēļ ir iekļautas vienā grupā saskaņā ar Direktīvu 83/349/EEK vai atzītiem starptautiskiem grāmatvedības noteikumiem, uzskata par vienotu organizāciju.

Dalībvalstis var atļaut kumulatīvu ieguldījumu pārvedamos vērtspapīros un naudas tirgus instrumentos šajā grupā līdz 20 %.

53. pants

1. Neskarot 56. pantā noteiktos limitus, dalībvalstis šādos gadījumos var paaugstināt 52. pantā noteiktos limitus maksimāli līdz 20 % attiecībā uz tās pašas organizācijas emitētām akcijām vai parāda vērtspapīriem, ja saskaņā ar fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentiem PVKIU ieguldījumu politikas mērķis ir noteiktu akciju vai parāda instrumentu indeksa, ko atzīst kompetentās iestādes, sastāva replikācija, pamatojoties uz šādiem aspektiem:

- a) sastāvs ir pietiekami daudzveidīgs;
- b) indekss ir adekvāts attiecīgā tirgus standarts; un
- c) tas ir atbilstoši publicēts.

2. Dalībvalstis var paaugstināt 1. punktā noteikto limitu maksimāli līdz 35 %, ja to attaisno ārkārtēji tirgus nosacījumi, jo īpaši regulētajos tirgos, kuros dažu veidu pārvedami vērtspapīri vai naudas tirgus instrumenti ir lielā mērā dominējoši. Ieguldījumu līdz šim limitam atļauj attiecībā tikai uz vienu emitentu.

54. pants

1. Atkāpjoties no 52. panta, dalībvalstis drīkst ļaut PVKIU saskaņā ar dalīta riska principu ieguldīt līdz 100 % aktīvu dažādos pārvedamos vērtspapīros un naudas tirgus instrumentos, ko emitējusi vai garantējusi dalībvalsts, viena vai vairākas no tās vietējās varas iestādēm, trešā valsts vai starptautiska sabiedriska organizācija, kurā piedalās viena vai vairākas dalībvalstis.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes piešķir šādu atkāpi tikai tad, ja uzskata, ka PVKIU sertifikātu turētājiem ir aizsardzība, kas ir līdzvērtīga tādu PVKIU sertifikātu turētāju aizsardzībai, kuri nepārsniedz 52. pantā noteiktos ierobežojumus.

Šāda PVKIU turējumā ir vērtspapīri no vismaz sešām dažādām emisijām, bet vienas emisijas vērtspapīru apjoms nepārsniedz 30 % no PVKIU kopējiem aktīviem.

2. Ieguldījumu sabiedrības fonda nolikumā vai dibināšanas dokumentos 1. punktā minētie PVKIU skaidri norāda dalībvalstij, vietējām varas iestādēm vai starptautiskām sabiedriskajām organizācijām, kas emitē vai garantē vērtspapīrus, kuros šie PVKIU paredz ieguldīt vairāk nekā 35 % no to aktīviem.

Kompetentās iestādes apstiprina šo fondu nolikumus vai dibināšanas dokumentus.

3. Katrs šāds PVKIU, kas minēts 1. punktā, savā prospektā un tirgvedības paziņojumos iekļauj izceltu paziņojumu, vēršot uzmanību uz šādu atļauju un norādot dalībvalstis, vietējās varas iestādes vai starptautiskās sabiedriskās organizācijas, kuru vērtspapīros tas paredz ieguldīt vai ir jau ieguldījis vairāk nekā 35 % no saviem aktīviem.

55. pants

1. PVKIU var iegādāties PVKIU vai citu 50. panta 1. punkta e) apakšpunktā norādīto kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikātus, ja ne vairāk kā 10 % tā aktīvu ir ieguldīti individuāla rakstura PVKIU vai cita kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma sertifikātos. Dalībvalstis var paaugstināt šo limitu maksimāli līdz 20 %.

2. Ieguldījumi tādu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikātos, kas nav PVKIU, kopumā nedrīkst pārsniegt 30 % no PVKIU aktīviem.

Dalībvalstis var atļaut, ka gadījumā, ja PVKIU ir iegādājies citu PVKIU vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikātus, ar noteikumu, ka attiecīgā PVKIU vai citu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu aktīvi nav jāapvieno, lai piemērotu tiem 52. pantā noteiktos limitus.

3. Ja PVKIU veic ieguldījumus tādu citu PVKIU vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikātos, ko tieši vai deleģēšanas kārtībā pārvalda viena un tā pati pārvaldības sabiedrība vai cita sabiedrība, kuru ar pārvaldības sabiedrību saista kopīga vadība vai kontrole vai būtiska tieša vai netieša līdzdalība, šī pārvaldības sabiedrība vai attiecīgā minētā sabiedrība nedrīkst iekasēt parakstīšanas vai dzēšanas maksu par PVKIU ieguldījumu šo citu PVKIU vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu sertifikātos.

PVKIU, kas būtisku savu aktīvu daļu iegulda citos PVKIU vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos, prospektā paziņo pārvaldīšanas maksas maksimālo apjomu, kādu var noteikt pašam PVKIU un citiem PVKIU vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kuros tas plāno veikt ieguldījumus. Savā gada pārskatā PVKIU norāda maksimālo pārvaldīšanas maksas apjomu, kas iekasēts no paša PVKIU un no citiem PVKIU vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kuros attiecīgais PVKIU veic ieguldījumus.

56. pants

1. Ieguldījumu sabiedrība vai pārvaldības sabiedrība, kas darbojas saistīti ar visiem kopīgajiem fondiem, ko tā vada un uz ko attiecas šī direktīva, neiegādājas akcijas ar tādām balsstiesībām, kas ļautu tai būtiski ietekmēt emitentiestādes pārvaldību.

Līdz turpmākai koordinācijai dalībvalstīm jāievēro esošie noteikumi, kuri citu dalībvalstu tiesību aktos transponē principu, kas ir formulēts pirmajā daļā.

2. PVKIU nedrīkst iegūt vairāk kā:

- a) 10 % no vienas emitentiestādes akcijām bez balsstiesībām;
- b) 10 % no vienas emitentiestādes parāda vērtspapīriem;
- c) 25 % no sertifikātiem, kas pieder kādam atsevišķam PVKIU vai citam kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta nozīmē; vai
- d) 10 % no naudas tirgus instrumentiem, ko emitējis kāds atsevišķs emittents.

Šā punkta b), c) un d) apakšpunktā noteiktos limitus iegādes brīdī var neņemt vērā, ja tobrīd nav iespējams aprēķināt parāda vērtspapīru vai naudas tirgus instrumentu bruto vērtību vai emitējamo vērtspapīru tīro vērtību.

3. Dalībvalsts drīkst atteikties no 1. un 2. punkta piemērošanas attiecībā uz:

- a) pārvedamiem vērtspapīriem un naudas tirgus instrumentiem, ko emitējusi vai garantējusi dalībvalsts vai tās vietējās varas iestādes;
- b) pārvedamiem vērtspapīriem un naudas tirgus instrumentiem, ko emitējusi vai garantējusi trešā valsts;
- c) pārvedamiem vērtspapīriem un naudas tirgus instrumentiem, ko emitējušas starptautiskas sabiedriskās organizācijas, kurās piedalās viena vai vairākas dalībvalstis;
- d) akcijām, ko PVKIU tur tādas trešās valsts sabiedrības kapitālā, kura iegulda savus aktīvus galvenokārt tādu emitentiestāžu vērtspapīros, kuru juridiskā adrese atrodas šajā valstī, ja saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem PVKIU tikai tā var ieguldīt šīs valsts emitentiestāžu vērtspapīros; vai
- e) ieguldījumu sabiedrības vai ieguldījumu sabiedrību turētām akcijām tādu meitasuzņēmumu kapitālā, kas veic tikai pārvaldības, konsultatīvo vai tirdzniecības darbību valstī, kurā attiecīgais meitasuzņēmums ir nodibināts, attiecībā uz sertifikātu atpirkšanu pēc sertifikātu turētāju lūguma vienīgi šīs sabiedrības vai sabiedrību vārdā.

Šā punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minēto atkāpi piemēro vienīgi tad, ja trešās valsts sabiedrība savā ieguldījumu politikā ievēro ierobežojumus, kas noteikti 52. un 55. pantā un šā panta 1. un 2. punktā. Ja robežas, kas noteiktas 52. un 55. pantā, ir pārkāptas, *mutatis mutandis* piemēro 57. pantu.

57. pants

1. PVKIU nav jāievēro šajā nodaļā noteiktie ierobežojumi, izmantojot parakstīšanas tiesības attiecībā uz pārvedamiem vērtspapīriem vai naudas tirgus instrumentiem, kas ir to aktīvu sastāvdaļa.

Nodrošinot dalīta riska principa ievērošanu, dalībvalstis var atļaut tādiem PVKIU, kuru darbības atļauja piešķirta nesen, atkāpties no 52. līdz 55. panta sešus mēnešus pēc darbības atļaujas saņemšanas dienas.

2. Ja 1. punktā minētās robežas ir pārsniegtas no PVKIU neatkarīgu iemeslu dēļ vai īstenojot parakstīšanas tiesības, šis PVKIU attiecībā uz saviem tirdzniecības darījumiem par prioritāru mērķi pieņem minētā stāvokļa izlabošanu, atbilstīgi ņemot vērā tā sertifikātu turētāju intereses.

VIII NODAĻA

GALVENĀS-PAKĀRTOTĀS STRUKTŪRAS

1. IEDAĻA

Darbības joma un apstiprinājums

58. pants

1. Pakārtots PVKIU ir PVKIU vai tā ieguldījumu apakšstruktūra, kas ir saņēmusi atļauju, atkāpjoties no 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta, 50. panta, 52. panta, 55. panta un 56. panta 2. punkta c) apakšpunkta, vismaz 85 % no saviem aktīviem ieguldīt citā PVKIU vai kādā no tā ieguldījumu apakšstruktūrām ("galvenais PVKIU").

2. Pakārtots PVKIU līdz pat 15 % no saviem aktīviem var turēt vienā vai vairākos šādos posteņos:

- a) likvidi palīgaktīvi saskaņā ar 50. panta 2. punkta otro daļu;
- b) atvasināti finanšu instrumenti, kurus var izmantot tikai riska ierobežošanas nolūkā, saskaņā ar 50. panta 1. punkta g) apakšpunktu un 51. panta 2. un 3. punktu;
- c) kustamais un nekustamais īpašums, kas ir tieši nepieciešams darbības veikšanai, ja pakārtotais PVKIU ir ieguldījumu sabiedrība.

Lai nodrošinātu atbilstību 51. panta 3. punktam, pakārtotais PVKIU var aprēķināt savu vispārējo risku saistībā ar atvasinātiem finanšu instrumentiem, savu pirmās daļas b) apakšpunktā minēto tiešo risku kombinējot ar:

- a) galvenā PVKIU faktisko risku saistībā ar atvasinātiem finanšu instrumentiem proporcionāli pakārtotā PVKIU ieguldījumam galvenajā PVKIU; vai
- b) ar galvenā PVKIU iespējamo maksimālo vispārējo risku, kas saistīts ar atvasinātiem finanšu instrumentiem, kuri paredzēti galvenā PVKIU fonda nolikumā vai dibināšanas dokumentos, proporcionāli pakārtotā PVKIU ieguldījumam galvenajā PVKIU.

3. Galvenais PVKIU ir PVKIU vai tā ieguldījumu apakšstruktūra:

- a) no kura sertifikātu turētājiem vismaz viens ir pakārtotais PVKIU;
- b) kas pats nav pakārtots PVKIU;
- c) kas nav pakārtota PVKIU sertifikātu turētājs.

4. Attiecībā uz galveno PVKIU piemēro šādas atkāpes:

- a) ja galvenā PVKIU sertifikātus tur vismaz divi pakārtoti PVKIU, 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. panta b) punktu nepiemēro, ļaujot galvenajam PVKIU izvēlēties, vai jāpiesaista citu ieguldītāju kapitāls;

- b) ja galvenais PVKIU nepalielina kapitālu, piesaistot publiskus ieguldījumus citā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā tas nodibināts, bet tam vienīgi ir viens vai vairāki pakārtoti PVKIU šajā citā dalībvalstī, XI nodaļu un 108. panta 1. punkta otro daļu nepiemēro.

59. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka tādiem pakārtota PVKIU ieguldījumiem konkrētā galvenajā PVKIU, kuri pārsniedz robežvērtību, ko saskaņā ar 55. panta 1. punktu piemēro ieguldījumiem citā PVKIU, ir vajadzīgs pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetento iestāžu iepriekšējs apstiprinājums.
2. Pēc pilnīgas dokumentācijas iesniegšanas pakārtoto PVKIU 15 darbdienu laikā informē par to, vai kompetentās iestādes ir apstiprinājušas pakārtotā PVKIU ieguldījumu galvenajā PVKIU.
3. Pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes piešķir apstiprinājumu tad, ja pakārtotais PVKIU, tā depozitārijs un tā revidents, kā arī galvenais PVKIU, atbilst visām šajā nodaļā izklāstītajām prasībām. Šim nolūkam pakārtotais PVKIU iesniedz savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādus dokumentus:
 - a) pakārtotā PVKIU un galvenā PVKIU fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentus;
 - b) pakārtotā PVKIU un galvenā PVKIU prospektu un ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju, kas minēta 78. pantā;
 - c) pakārtotā PVKIU un galvenā PVKIU vienošanos vai noteikumus par iekšējās uzņēmējdarbības veikšanu, kā noteikts 60. panta 1. punktā;
 - d) attiecīgā gadījumā – sertifikātu turētājiem sniedzamo informāciju, kas minēta 64. panta 1. punktā;
 - e) ja galvenajam PVKIU un pakārtotajam PVKIU ir dažādi depozitāriji – 61. panta 1. punktā minēto vienošanos par informācijas apmaiņu starp to attiecīgajiem depozitārijiem;
 - f) ja galvenajam PVKIU un pakārtotajam PVKIU ir dažādi revidenti – 62. panta 1. punktā minēto vienošanos par informācijas apmaiņu starp to attiecīgajiem revidentiem.

Ja pakārtotais PVKIU ir nodibināts citā dalībvalstī nekā galvenais PVKIU, arī pakārtotais PVKIU iesniedz galvenā PVKIU piederības dalībvalsts kompetento iestāžu apliecinājumu, ka galvenais PVKIU ir PVKIU vai kāda no tā ieguldījumu apakšstrukturām, kas atbilst 58. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā noteiktajām prasībām. Dokumentus pakārtotais PVKIU iesniedz pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, vai arī šis valsts kompetento iestāžu apstiprinātā valodā.

2. IEDAĻA

Kopīgi noteikumi pakārtotajiem PVKIU un galvenajiem PVKIU

60. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai galvenais PVKIU pakārtotajam PVKIU iesniedz visus dokumentus un informāciju, kas pēdējam ir nepieciešami, lai varētu izpildīt šajā direktīvā izklāstītās prasības. Šajā nolūkā pakārtotais PVKIU noslēdz vienošanos ar galveno PVKIU.

Pakārtotā PVKIU ieguldījumi minētā galvenā PVKIU sertifikātos nepārsniedz 55. panta 1. punktā noteikto robežvērtību, kamēr nav stājies spēkā pirmajā daļā minētā vienošanās. Šī vienošanās pēc pieprasījuma un bez maksas ir pieejama visiem sertifikātu turētājiem.

Ja galveno un pakārtoto PVKIU pārvalda viena un tā pati pārvaldības vai administratīvā struktūra, vienošanos var aizstāt ar iekšējiem noteikumiem par uzņēmējdarbības veikšanu, nodrošinot atbilstību šajā punktā izklāstītajām prasībām.

2. Galvenais PVKIU un pakārtotais PVKIU veic piemērotus pasākumus, lai koordinētu to neto aktīvu vērtības aprēķināšanas un publicēšanas grafiku, nolūkā izvairīties no tirgus darbībai nozīmīgu lēmumu pieņemšanas grafika saskaņošanas to vienībās, novēršot kursu atšķirību iespējas.

3. Neskarot 84. pantu, ja galvenais PVKIU pēc paša iniciatīvas vai pēc tā kompetento iestāžu lūguma uz laiku aptur savu sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu vai parakstīšanos uz tiem, visi tā pakārtotie PVKIU ir tiesīgi apturēt savu sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu vai parakstīšanos uz tiem tajā pašā laikposmā kā galvenais PVKIU neatkarīgi no 84. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

4. Ja galvenais PVKIU tiek likvidēts, likvidē arī pakārtoto PVKIU, izņemot gadījumus, ja tā piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atļauj:

- a) vismaz 85 % no pakārtotā PVKIU aktīviem ieguldīt cita galvenā PVKIU sertifikātos;
- b) grozīt tā fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentus, lai pakārtoto PVKIU varētu pārveidot par PVKIU, kas nav pakārtots PVKIU.

Neskarot īpašus valsts tiesību aktus par obligātu likvidāciju, galveno PVKIU likvidē ne ātrāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad galvenais PVKIU ir informējis visus savus sertifikātu turētājus un šo pakārtoto PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par saistošo likvidācijas lēmumu.

5. Ja galveno PVKIU apvieno ar citu PVKIU vai sadala divos vai vairākos PVKIU, pakārtoto PVKIU likvidē, ja vien pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes neapstiprina, ka pakārtotais PVKIU drīkst:

- a) turpināt darboties kā galvenā PVKIU vai cita PVKIU pakārtotais PVKIU, kas radies galvenā PVKIU apvienošanas vai sadalīšanas rezultātā;

- b) vismaz 85 % no saviem aktīviem ieguldīt tāda cita galvenā PVKIU sertifikātos, kas nav radies apvienošanas vai sadalīšanas rezultātā;
- c) grozīt savu fonda nolikumu vai dibināšanas dokumentus, lai to pārveidotu par PVKIU, kas nav pakārtots PVKIU.

Galvenā PVKIU apvienošana vai sadalīšana stājas spēkā tikai tad, ja galvenais PVKIU ne vēlāk kā 60 dienas pirms ierosinātās apvienošanas vai sadalīšanas stāšanās spēkā nodrošina visus savus sertifikātu turētājus un savu PVKIU un šo pakārtoto PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ar informāciju, kas minēta 43. pantā vai ir tai līdzvērtīga.

Ja vien pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nav piešķirušas apstiprinājumu saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu, galvenais PVKIU ļauj pakārtotajam PVKIU atpirkt vai izpirkt visus savus sertifikātus no galvenā PVKIU, pirms stājas spēkā galvenā PVKIU apvienošana vai sadalīšana.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, tādējādi precizējot:

- a) šā panta 1. punktā minētās vienošanās vai iekšējo noteikumu par uzņēmējdarbības veikšanu saturu;
- b) kuri no 2. punktā minētajiem pasākumiem tiek uzskatīti par piemērotiem; un
- c) procedūras vajadzīgo apstiprinājumu piešķiršanai saskaņā ar 4. un 5. punktu galvenā PVKIU likvidācijas, apvienošanas vai sadalīšanas gadījumā.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. IEDAĻA

Depozitāriji un revidenti

61. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai tad, ja galvenajam PVKIU un pakārtotajam PVKIU ir dažādi depozitāriji, šie depozitāriji noslēdz vienošanos par informācijas apmaiņu, lai nodrošinātu abu depozitāriju pienākumu izpildi.

Pakārtotais PVKIU neveic ieguldījumus galvenā PVKIU sertifikātos, kamēr šāda vienošanās nav stājusies spēkā.

Ja galvenā PVKIU vai pakārtotā PVKIU depozitārijs pilda šajā nodaļā noteiktās prasības, uzskata, ka tas nepārkāpj nevienu ierobežojumu attiecībā uz informācijas izpaušanu vai datu aizsardzību, kuri tam ir saistoši saskaņā ar līgumu vai jebkuru normatīvu vai administratīvu aktu. Ja ir ievērotas šīs prasības, ne depozitārijs, ne jebkura cita persona, kas rīkojas tā vārdā, nav saucama ne pie kāda veida atbildības.

Dalībvalstis prasa, lai pakārtotais PVKIU vai, attiecīgos gadījumos, pakārtotā PVKIU pārvaldības sabiedrība uzņemas atbildību par to, lai pakārtotā PVKIU depozitārijam tiktu sniegta jebkāda informācija par galveno PVKIU, kas nepieciešama, lai pakārtotā PVKIU depozitārijs varētu pildīt savus pienākumus.

2. Galvenā PVKIU depozitārijs tūlīt informē galvenā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, pakārtoto PVKIU un – attiecīgā gadījumā – pakārtotā PVKIU pārvaldības sabiedrību un depozitāriju par visiem pārkāpumiem, ko tas atklāj saistībā ar galveno PVKIU un ko tas uzskata par nelabvēlīgiem pakārtotajam PVKIU.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, tādējādi sīkāk precizējot:

- a) ziņas, kas iekļaujamas 1. punktā minētās vienošanās tekstā; un
- b) šā panta 2. punktā minēto pārkāpumu veidus, ko uzskata par pārkāpumiem, kuriem ir negatīva ietekme uz pakārtoto PVKIU.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

62. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai tad, ja galvenajam PVKIU un pakārtotajam PVKIU ir dažādi revidenti, šie revidenti noslēdz vienošanos par informācijas apmaiņu, lai nodrošinātu abu revidentu pienākumu izpildi, iekļaujot pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu atbilstību 2. punkta prasībām.

Pakārtotais PVKIU neveic ieguldījumus galvenā PVKIU sertifikātos, kamēr šāda vienošanās nav stājusies spēkā.

2. Pakārtotā PVKIU revidents savā revīzijas ziņojumā ņem vērā galvenā PVKIU revīzijas ziņojumu. Ja pakārtotajam PVKIU un galvenajam PVKIU ir atšķirīgs pārskata gads, galvenā PVKIU revidents sagatavo *ad hoc* ziņojumu pakārtotā PVKIU pārskata gada pēdējā dienā.

Revidents jo īpaši ziņo par visiem pārkāpumiem, kas norādīti galvenā PVKIU revīzijas ziņojumā, un par to ietekmi uz pakārtoto PVKIU.

3. Ja galvenā PVKIU vai pakārtotā PVKIU revidents pilda šajā nodaļā noteiktās prasības, uzskata, ka tas nepārkāpj nevienu ierobežojumu attiecībā uz informācijas izpaušanu vai datu aizsardzību, kuri tam ir saistoši saskaņā ar līgumu vai jebkuru tiesību, normatīvu vai administratīvu aktu. Ja ir ievērotas šīs prasības, ne šāds revidents, ne jebkura cita persona, kas rīkojas tā vārdā, nav saucama ne pie kāda veida atbildības.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, tādējādi precizējot 1. punkta pirmajā daļā minētās vienošanās saturu.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. IEDAĻA

Obligātā informācija un tirgvedības paziņojumi, ko sniedz pakārtotie PVKIU

63. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai pakārtotā PVKIU prospektā papildus informācijai, kas paredzēta I pielikuma A sarakstā, būtu šāda informācija:

- a) apliecinājums, ka pakārtotais PVKIU ir pakārtots konkrētam galvenajam PVKIU un šādā statusā 85 % vai vairāk no saviem aktīviem pastāvīgi iegulda šā galvenā PVKIU sertifikātos;
- b) ieguldījumu mērķis un politika, tostarp riska profils un ziņas par to, vai pakārtotā PVKIU un galvenā PVKIU darbības rezultāti ir identiski, vai par to, cik lielā mērā un kādu iemeslu dēļ tie atšķiras, tostarp ieguldījumu, kas veikts saskaņā ar 58. panta 2. punktu, apraksts;
- c) īss apraksts par galveno PVKIU, tā organizāciju, tā ieguldījumu mērķi un politiku, tostarp riska profilu un par to, kā var iegūt aktualizētu galvenā PVKIU prospektu;
- d) saskaņā ar 60. panta 1. punktu noslēgtās pakārtotā PVKIU un galvenā PVKIU vienošanās vai noteikumu par iekšējās uzņēmējdarbības veikšanu kopsavilkums;
- e) ziņas par to, kā sertifikātu turētāji var iegūt vairāk informācijas par galveno PVKIU un par vienošanos, ko pakārtotais PVKIU un galvenais PVKIU noslēguši saskaņā ar 60. panta 1. punktu;
- f) apraksts par visu veidu atlīdzību vai izmaksu kompensāciju, ko pakārtotais PVKIU maksā saistībā ar saviem ieguldījumiem galvenā PVKIU sertifikātos, kā arī par pakārtotā PVKIU un galvenā PVKIU kopējām maksām; un
- g) apraksts par nodokļu sekām pakārtotajiem PVKIU, tiem ieguldot galvenajā PVKIU.

2. Pakārtotā PVKIU gada pārskatā papildus I pielikuma B sarakstā sniegtajai informācijai iekļauj paziņojumu par pakārtotā PVKIU un galvenā PVKIU kopējām maksām.

Pakārtotā PVKIU gada un pusgada pārskatā attiecīgi norāda, kur var iegūt galvenā PVKIU gada un pusgada pārskatu.

3. Papildus 74. un 82. pantā izklāstītajām prasībām pakārtotais PVKIU nosūta savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm galvenā PVKIU prospektu, 78. pantā minēto pamatinformāciju ieguldītājiem un visus tās grozījumus, kā arī gada un pusgada pārskatu.

4. Pakārtotais PVKIU visos attiecīgajos tirgvedības paziņojumos norāda, ka tas 85 % vai vairāk no saviem aktīviem pastāvīgi iegulda šā galvenā PVKIU sertifikātos.

5. Pakārtotais PVKIU pēc ieguldītāju pieprasījuma tiem bez maksas nodrošina galvenā PVKIU prospekta un gada un pusgada pārskata papīra kopiju.

5. IEDAĻA

Pastāvošu PVKIU pārveidošana par pakārtotu PVKIU un galvenā PVKIU maiņa

64. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, ka pakārtots PVKIU, kas jau veic darbības kā PVKIU, tostarp arī galvenā PVKIU darbības pakārtotā PVKIU, sniedz tā sertifikātu turētājiem šādu informāciju:

- a) apliecinājums, ka pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir apstiprinājušas pakārtotā PVKIU ieguldījumus šādu galveno PVKIU sertifikātos;
- b) ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas minēta 78. pantā un kas attiecas uz pakārtoto PVKIU un galveno PVKIU;
- c) diena, kad pakārtotajam PVKIU jāsāk veikt ieguldījumus galvenajā PVKIU, vai, ja attiecīgie ieguldījumi jau ir veikti, – diena, kad ieguldījums pārsniegs 55. panta 1. punktā noteikto limitu; un
- d) apliecinājums, ka sertifikātu turētājiem 30 dienu laikā ir tiesības pieprasīt savu sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu bez maksas, izņemot PVKIU ieturēto maksu ieguldījumu samazināšanas vai likvidēšanas izmaksu segšanai; šīs tiesības stājas spēkā brīdī, kad pakārtotais PVKIU ir nodrošinājis šajā punktā minēto informāciju.

Šo informāciju sniedz ne vēlāk kā 30 dienas pirms dienas, kas norādīta pirmās daļas c) apakšpunktā.

2. Gadījumā, ja par pakārtoto PVKIU ir paziņots saskaņā ar 93. pantu, šā panta 1. punktā minētā informācija ir jānodrošina pakārtotā PVKIU uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, vai tās kompetento iestāžu apstiprinātā valodā. Pakārtotais PVKIU atbild par tulkojuma sagatavošanu. Tulkojumā patiesi atspoguļo oriģināla saturu.

3. Dalībvalstis pārliecinās par to, ka pakārtotais PVKIU neveic ieguldījumus konkrēta galvenā PVKIU sertifikātos, pārsniedzot 55. panta 1. punktā noteikto robežvērtību, pirms ir beidzies 1. punkta otrajā daļā minētais 30 dienu periods.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, tādējādi precizējot:

- a) formātu un veidu, kādā jānodrošina 1. punktā minētā informācija; vai
- b) gadījumā, ja pakārtotais PVKIU visu savus aktīvus vai daļu no tiem apmaiņā pret sertifikātiem nodod galvenajam PVKIU, – procedūru šāda materiālā ieguldījuma vērtības noteikšanai un revīzijas veikšanai un pakārtotā PVKIU depozitārija lomu šajā procesā.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. IEDAĻA

Pienākumi un kompetentās iestādes

65. pants

1. Pakārtotajam PVKIU efektīvi jāuzrauga galvenā PVKIU darbība. Izpildot šo pienākumu, pakārtotais PVKIU var paļauties uz informāciju un dokumentiem, kas saņemti no galvenā PVKIU vai attiecīgā gadījumā tā pārvaldības sabiedrības, depozitārija un revidenta, ja vien nav iemesla apšaubīt to pareizību.

2. Ja pakārtotais PVKIU, tā pārvaldības sabiedrība vai ikviena persona, kas rīkojas pakārtotā PVKIU vai pakārtotā PVKIU pārvaldības sabiedrības vārdā, saistībā ar ieguldījumu galvenā PVKIU sertifikātos saņem izplatīšanas maksu, komisijas maksu vai labumu naudas izteiksmē, šo maksu vai labumu iemaksā pakārtotā PVKIU aktīvos.

66. pants

1. Galvenais PVKIU tūlīt informē savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par katra pakārtotā PVKIU identitāti, kurš veic ieguldījumu tā sertifikātos. Ja galvenais PVKIU un pakārtotais PVKIU ir nodibināti dažādās dalībvalstīs, galvenā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par šādu ieguldījumu tūlīt informē pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Galvenais PVKIU neuzliek parakstīšanās vai izpirkšanas maksas par pakārtotā PVKIU ieguldījumu tā sertifikātos vai par šādu ieguldījumu izņemšanu.

3. Galvenais PVKIU nodrošina to, ka visa informācija, kas pieprasīta saskaņā ar šo direktīvu, citiem Kopienas tiesību aktiem, piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, fonda nolikumu vai dibināšanas instrumentiem, laikus ir pieejama pakārtotajam PVKIU vai attiecīgā gadījumā tā pārvaldības sabiedrībai un pakārtotā PVKIU kompetentajām iestādēm, depozitārijam un revidentam.

67. pants

1. Ja galvenais PVKIU un pakārtotais PVKIU ir nodibināti vienā un tajā pašā dalībvalstī, kompetentās iestādes tūlīt dara pakārtotajam PVKIU zināmus visus lēmumus, pasākumus vai konstatētās neatbilstības šīs nodaļas nosacījumiem, kā arī visu informāciju, kas saskaņā ar 106. panta 1. punktu paziņota saistībā ar galveno PVKIU vai attiecīgā gadījumā tā pārvaldības sabiedrību, depozitāriju vai revidentu.

2. Ja galvenais PVKIU un pakārtotais PVKIU ir nodibināti dažādās dalībvalstīs, galvenā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt dara pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm zināmus visus lēmumus, pasākumus vai konstatētās neatbilstības šīs nodaļas nosacījumiem, kā arī visu informāciju, kas saskaņā ar 106. panta 1. punktu paziņota saistībā ar galveno PVKIU vai attiecīgā gadījumā tā pārvaldības sabiedrību, depozitāriju vai revidentu. Pakārtotā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt informē pakārtoto PVKIU.

IX NODAĻA

SAISTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ INFORMĀCIJU, KO SNIEDZ IEGULDĪTĀJIEM

1. IEDAĻA

Prospekta un periodisko pārskatu publicēšana

68. pants

1. Ieguldījumu sabiedrība un pārvaldības sabiedrība attiecībā uz katru tās pārvaldīto kopīgo fondu publicē šādu informāciju:

- a) prospektu;
- b) gada pārskatu par katru finanšu gadu; un
- c) pusgada pārskatu, kas aptver attiecīgā finanšu gada pirmos sešus mēnešus.

2. Gada un pusgada pārskatus publicē, ievērojot šādus termiņus no tā perioda beigām, uz kuru tie attiecas:

- a) četri mēneši attiecībā uz gada pārskatu; vai
- b) divi mēneši attiecībā uz pusgada pārskatu.

69. pants

1. Prospektā iekļauj informāciju, kas ieguldītājiem vajadzīga, lai pamatoti novērtētu viņiem piedāvāto ieguldījumu un jo īpaši ar to saistītos riskus.

Prospektā neatkarīgi no ieguldītājiem finanšu instrumentiem iekļauj skaidru un viegli saprotamu paskaidrojumu par fonda riska profilu.

2. Prospektā ietver vismaz I pielikuma A sarakstā paredzēto informāciju, ja šī informācija jau nav iekļauta fonda nolikumā vai dibināšanas dokumentos, ko prospektam pievieno saskaņā ar 71. panta 1. punktu.

3. Gada pārskatā iekļauj bilanci, aktīvu un pasīvu pārskatu, sīku ieņēmumu un izdevumu pārskatu par attiecīgo finanšu gadu, ziņojumu par darbību attiecīgajā finanšu gadā un pārējo I pielikuma B sarakstā paredzēto informāciju, kā arī visu nozīmīgo informāciju, lai ieguldītāji varētu pamatoti novērtēt PVKIU darbību un tās rezultātus.

4. Pusgada pārskatā iekļauj vismaz to informāciju, kas paredzēta I pielikuma B saraksta I līdz IV iedaļā. Ja PVKIU ir izmaksājis vai piedāvā izmaksāt starpposma dividendes, skaitliski jāuzrāda rezultāti pēc nodokļu atskaitījuma attiecīgajā pusgada laikā posmā un izmaksātās vai piedāvātās starpposma dividendes.

70. pants

1. Prospektā norāda, kādās aktīvu kategorijās PVKIU ir pilnvarots veikt ieguldījumus. Prospektā norāda, ja ir atļauti darījumi ar atvasinātiem finanšu instrumentiem, šajā gadījumā prospektā iekļauj skaidru paziņojumu, kurā norāda, vai šīs darbības var veikt cenu fiksēšanas nolūkā vai nolūkā sasniegt ieguldījumu mērķi, kā arī iespējamo atvasinātu finanšu instrumentu izmantošanas rezultātu attiecībā uz riska profilu.

2. Ja PVKIU galvenokārt veic ieguldījumus 50. pantā noteikto aktīvu kategorijās, kas nav pārvedami vērtspapīri vai naudas tirgus instrumenti, vai ja PVKIU veic akciju vai parāda vērtspapīru indeksa replikāciju saskaņā ar 53. pantu, tā prospektā un attiecīgā gadījumā tirgvedības paziņojumos iekļauj skaidri pamanāmu paziņojumu, kas pievērs uzmanību ieguldījumu politikai.

3. Ja portfeļa sastāva vai iespējami izmantoto portfeļa pārvaldības metožu dēļ PVKIU neto aktīvu vērtība var izrādīties ļoti nepastāvīga, PVKIU prospektā un attiecīgā gadījumā tirgvedības paziņojumos iekļauj skaidri pamanāmu paziņojumu, kas vērs uzmanību uz šo iezīmi.

4. Pēc ieguldītāja lūguma pārvaldības sabiedrība sniedz arī papildu informāciju attiecībā uz daudzuma limitiem, ko piemēro PVKIU riska pārvaldībā, attiecībā uz tālab izvēlētajām metodēm un instrumentu kategoriju galveno risku un ienesīguma jaunāko novērtējumu.

71. pants

1. Fonda nolikums un ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumenti ir prospekta neatņemama sastāvdaļa un ir tam jāpievieno.

2. Šā panta 1. punktā norādītos dokumentus tomēr nevajag pievienot prospektam, ja ieguldītājs ir informēts par to, ka viņam atsūtīs šos dokumentus vai informēs par vietu, kur katrā dalībvalstī, kurā šos sertifikātus tirgo, viņš varēs iepazīties ar šiem dokumentiem.

72. pants

Prospekta būtiskās daļas pastāvīgi aktualizē.

73. pants

Viena vai vairākas personas, ko tiesību akti pilnvaro veikt revīziju, saskaņā ar Direktīvu 2006/43/EK pārbauda gada pārskatos norādītos grāmatvedības datus. Revidentu ziņojumu, tostarp piezīmes, pilnībā iekļauj gada pārskatā.

74. pants

PVKIU nosūta PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm prospektu un visus tā grozījumus, kā arī gada un pusgada pārskatus. PVKIU pēc pieprasījuma iesniedz šos dokumentus pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

75. pants

1. Ieguldītājus pēc viņu pieprasījuma bez maksas nodrošina ar prospektu un jaunākajiem publicētajiem gada un pusgada pārskatiem.

2. Prospektu var nodrošināt, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju vai tīmekļa vietni. Pēc ieguldītāju pieprasījuma viņiem bez maksas nodrošina papīra kopiju.

3. Gada un pusgada pārskati ieguldītājiem ir pieejami tādā veidā, kā norādīts prospektā un 78. pantā minētajā pamatinformācijā ieguldītājiem. Pēc ieguldītāju pieprasījuma viņiem bez maksas nodrošina gada un pusgada pārskatu papīra kopiju.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, kuros paredz konkrētus nosacījumus, kas jāievēro, ja prospektu nodrošina, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, vai izmantojot tīmekļa vietni, kas nav uzskatāma par pastāvīgu informācijas nesēju.

Šos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. IEDAĻA

Citas informācijas publicēšana

76. pants

PVKIU piemērotā veidā publisko savu sertifikātu emisijas, pārdošanas, atpiršanas vai izpiršanas cenu ikreiz, kad tas tos emitē, pārdod, atpērk vai izpērk, un vismaz divreiz mēnesī.

Kompetentās iestādes tomēr drīkst PVKIU samazināt publicēšanas biežumu līdz vienai reizei mēnesī, ja šāds izņēmums neskar sertifikātu turētāju intereses.

77. pants

Visi tirgvedības paziņojumi ieguldītājiem ir nepārprotami atpazīstami kā šādi paziņojumi. Tie ir patiesi, skaidri un nav maldinoši. Jo īpaši visos tirgvedības paziņojumos, kuros iekļauts aicinājums iegādāties PVKIU sertifikātus un specifiska informācija par PVKIU, neiekļauj apgalvojumus, kas ir pretrunā informācijai, kura iekļauta prospektā un 78. pantā minētajā pamatinformācijā ieguldītājiem, vai kas mazina šādas informācijas nozīmi. Tajā ir norādīts, ka ir sagatavots prospekts un ka ir pieejama 78. pantā minētā pamatinformācija ieguldītājiem, un precizēts, kur un kādā valodā ieguldītāji vai potenciālie ieguldītāji var iegūt šādu informāciju vai dokumentus vai kā viņi var iegūt tiem piekļuvi.

3. IEDAĻA

Pamatinformācija ieguldītājiem

78. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai ieguldījumu sabiedrība un pārvaldības sabiedrība (par katru tās pārvaldīto kopīgo fondu) sagatavo īsu dokumentu, kurā iekļauta pamatinformācija ieguldītājiem. Šajā direktīvā šo dokumentu uzskata par "pamatinformāciju ieguldītājiem". Vārdi "pamatinformācija ieguldītājiem" skaidri jānorāda šajā dokumentā vienā no valodām, kas minētas 94. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

2. Ieguldītājiem paredzētajā pamatinformācijā iekļauj atbilstīgu informāciju, proti, par attiecīgā PVKIU pamatrādītājiem, un dara to zināmu ieguldītājiem, lai tie varētu pamatoti spriest par viņiem piedāvātā pakalpojuma raksturu un riskiem un attiecīgi pieņemt pamatotus lēmumus par ieguldījumiem.

3. Ieguldītājiem paredzētajā pamatinformācijā par attiecīgo PVKIU sniedz ziņas vismaz par šādiem galvenajiem elementiem:

- a) PVKIU identifikācijas datus;
- b) ieguldījumu mērķu un ieguldījumu politikas īsu aprakstu;
- c) līdzšinējo darbības rezultātu izklāstu vai – attiecīgā gadījumā – iespējamo darbības rezultātu prognozes;
- d) izmaksas un saistītās maksas; un
- e) ieguldījuma riska/ienesīguma profilu, tostarp piemērotus norādījumus un brīdinājumus attiecībā uz riskiem, kas saistīti ar ieguldījumiem attiecīgajā PVKIU.

Šiem galvenajiem elementiem ir jābūt ieguldītājam saprotamiem, bez atsaucēm uz citiem dokumentiem.

4. Pamatinformācijā ieguldītājiem skaidri norāda, kur un kā saistībā ar piedāvāto ieguldījumu var iegūt papildu informāciju, tostarp (bet ne tikai) ziņas par to, kur un kā pēc pieprasījuma jebkurā laikā bez maksas var saņemt prospektu un gada vai pusgada pārskatu, un norāda valodu, kādā šāda informācija ir pieejama ieguldītājiem.

5. Pamatinformāciju ieguldītājiem sagatavo konspektīvā veidā un vienkāršā valodā. Šo informāciju sagatavo, izmantojot vienotu formātu, lai atvieglotu tās salīdzināšanu, un izklāsta tā, lai tā būtu viegli uztverama privātajiem ieguldītājiem.

6. Ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju bez pārveidojumiem vai papildinājumiem (izņemot tulkojumu) izmanto visās dalībvalstīs, kurās PVKIU saskaņā ar 93. pantu ir paziņojis par savu sertifikātu pārdošanu.

7. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot:

- a) sīki izstrādātu un izsmelšu saturu ieguldītājiem paredzētajai pamatinformācijai, kas sniedzama ieguldītājiem saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu;
- b) sīki izstrādātu un izsmelšu saturu ieguldītājiem paredzētajai pamatinformācijai, kas sniedzama ieguldītājiem šādos konkrētos gadījumos:
 - i) PVKIU, kam ir dažādas ieguldījumu apakšstruktūras, – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz konkrētu ieguldījumu apakšstruktūru, iekļaujot ziņas par to, kā pāriet no vienas ieguldījumu apakšstruktūras uz citu un kādas ir ar to saistītās izmaksas;
 - ii) PVKIU, kas piedāvā dažādu kategoriju akcijas, – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz konkrētas kategorijas akcijām;
 - iii) fondu fondiem – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz tāda PVKIU sertifikātiem, kas pats veic ieguldījumu citā PVKIU vai citos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos, kuri minēti 50. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
 - iv) galvenajām–pakārtotajām struktūrām – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem, kuri parakstās uz pakārtota PVKIU sertifikātiem; un
 - v) strukturētiem PVKIU, PVKIU, kas dibināti kā kapitālsabiedrība, un citiem līdzīgiem PVKIU – ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem saistībā ar šāda PVKIU īpašajām iezīmēm; un
- c) sīki izstrādāti noteikumi par veidu un formu, kādā sagatavojama ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kas sniedzama ieguldītājiem saskaņā ar 5. punktu.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

79. pants

1. Pamatinformācija ieguldītājiem ir uzskatāma par pirmslīguma informāciju. Tā ir patiesa, skaidra un nav maldinoša. Tā ir atbilstīga attiecīgajām prospekta daļām.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka civiltiesiskā atbildība personai neiestājas tikai uz ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas, tostarp uz jebkura tās tulkojuma, pamata, ja vien tā nav maldinoša, neprecīza vai neatbilstīga attiecīgajām prospekta daļām. Pamatinformācijā ieguldītājiem iekļauj skaidru brīdinājumu šajā sakarā.

80. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai ieguldījumu sabiedrība un pārvaldības sabiedrība (par katru tās pārvaldīto kopīgo fondu), kas tieši vai ar citas fiziskas vai juridiskas personas starpniecību, kura rīkojas attiecīgās sabiedrības vārdā, tai par šīs personas rīcību uzņemties pilnīgu beznosacījuma atbildību, pārdod PVKIU sertifikātus, laikus pirms paredzētās parakstīšanās uz šādu PVKIU sertifikātiem nodrošinātu ieguldītājus ar tiem paredzēto pamatinformāciju par šiem PVKIU.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai ieguldījumu sabiedrība un pārvaldības sabiedrība (par katru tās pārvaldīto kopīgo fondu), kas PVKIU sertifikātus ieguldītājiem nepārdod tieši vai ar tādas personas palīdzību, kura rīkojas attiecīgās sabiedrības vārdā, tai par šīs personas rīcību uzņemties pilnīgu beznosacījuma atbildību, sniegtu ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju starpniekiem, kuri pārdod pakalpojumus vai konsultē ieguldītājus par potenciāliem ieguldījumiem šādā PVKIU. Dalībvalstis pieprasa, lai starpnieki, kuri pārdod pakalpojumus vai konsultē ieguldītājus par iespējām ieguldīt PVKIU, sniegtu ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju saviem esošajiem vai potenciālajiem klientiem.

3. Ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju tiem sniedz bez maksas.

81. pants

1. Dalībvalstis atļauj ieguldījumu sabiedrībām un pārvaldības sabiedrībām (par katru to pārvaldīto kopīgo fondu) nodrošināt ar ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju vai tīmekļa vietni. Pēc ieguldītāja pieprasījuma tam bez maksas nosūta minētās informācijas papīra kopiju.

Turklāt ieguldījumu sabiedrības vai pārvaldības sabiedrības tīmekļa vietnē dara pieejamu ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas atjauninātu versiju.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, kuros paredz konkrētus nosacījumus, kas jāievēro, ja pamatinformāciju ieguldītājiem nodrošina, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, kas nav papīrs, vai izmantojot tīmekļa vietni, kas nav uzskatāma par pastāvīgu informācijas nesēju.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

82. pants

1. Pamatinformāciju ieguldītājiem un visus tās grozījumus PVKIU nosūta savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas būtiskos elementus regulāri aktualizē.

X NODAĻA

VISPĀRĪGIE PVKIU PIENĀKUMI

83. pants

1. Nedrīkst aizņemties:

- a) ieguldījumu sabiedrība;
- b) pārvaldības sabiedrība vai deponētārs, kas darbojas kopīgā fonda vārdā.

Tomēr PVKIU drīkst iegūt valūtu ar kompensācijas aizņēmumu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalsts drīkst atļaut PVKIU aizņemties ar noteikumu, ka šāds aizņēmums:

- a) ir pagaidu aizņēmums un atbilst:
 - ieguldījumu sabiedrības gadījumā ne vairāk kā 10 % no tās aktīviem vai
 - kopīga fonda gadījumā ne vairāk kā 10 % no fonda vērtības; vai
- b) ļauj iegūt nekustamo īpašumu, kas ir būtisks tās uzdevumu tiešai veikšanai, un ieguldījumu sabiedrības gadījumā atbilst ne vairāk kā 10 % no tās aktīviem.

Ja ieguldījumu sabiedrībai saskaņā ar a) un b) apakšpunktu ir atļauts aizņemties, šis aizņēmums kopumā nedrīkst pārsniegt 15 % no tās aktīviem.

84. pants

1. Pēc katra sertifikātu turētāja lūguma PVKIU atpērk vai izpērk savus sertifikātus.

2. Atkāpjoties no 1. punkta:

- a) piemērojamos valsts tiesību aktos, fonda nolikumā vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos paredzētos gadījumos un saskaņā ar tajos paredzēto kārtību PVKIU drīkst uz laiku pārtraukt savu sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu;

b) PVKIU piederības dalībvalstis drīkst atļaut kompetentajām iestādēm prasīt sertifikātu atpirkšanas vai izpirkšanas pārtraukumu sertifikātu turētāju vai vispārības interesēs.

Šā punkta a) apakšpunktā minēto pārtraukumu uz laiku paredz tikai atkārtējos gadījumos, ja apstākļi to prasa un ja pārtraukums ir attaisnojams, ņemot vērā sertifikātu turētāju intereses.

3. Pārtraukuma uz laiku gadījumā, kas minēts 2. punkta a) apakšpunktā, PVKIU nekavējoties paziņo savu lēmumu piederības valsts kompetentajām iestādēm un attiecīgajām visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kur tas tirgo savus sertifikātus.

85. pants

Aktīvu vērtēšanas noteikumi un PVKIU sertifikātu pārdošanas vai emisijas cenas un atpirkšanas vai izpirkšanas cenas aprēķina noteikumi ir noteikti piemērojamos valsts tiesību aktos, fonda nolikumā vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos.

86. pants

PVKIU ieņēmumus sadala vai atkārtoti iegulda saskaņā ar tiesību aktiem un fonda nolikumu vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentiem.

87. pants

PVKIU sertifikātu emitē tikai tad, ja PVKIU aktīvos parastajā termiņā ir izdarīta iemaksa, kas ir vienāda ar tīro emisijas cenu. Šis noteikums neliedz izplatīt bezmaksas sertifikātus.

88. pants

1. Neskarot 50. un 51. pantu, piešķirt aizdevumus vai kā galvotājs darboties trešās personas vārdā nedrīkst:

- a) ieguldījumu sabiedrība;
- b) pārvaldības sabiedrība vai deponitārijs, kas darbojas kopīgā fonda vārdā.

2. Šā panta 1. punkts neliedz šādiem uzņēmumiem iegādāties pārvedamus vērtspapirus, naudas tirgus instrumentus vai citus 50. panta 1. punkta e), g) un h) apakšpunktā norādītos finanšu instrumentus, kas nav pilnībā apmaksāti.

89. pants

Nenodrošinātu tirdzniecību ar pārvedamiem vērtspapīriem, naudas tirgus instrumentiem vai citiem 50. panta 1. punkta e), g) un h) apakšpunktā norādītajiem finanšu instrumentiem nedrīkst veikt:

- a) ieguldījumu sabiedrība;

b) pārvaldības sabiedrība vai deponitārijs, kas darbojas kopīgā fonda vārdā.

90. pants

PVKIU piederības dalībvalsts tiesību aktos vai fonda nolikumā paredz atlīdzību un izdevumus, ko pārvaldības sabiedrība ir tiesīga prasīt no kopīgā fonda, un metodi, kā aprēķina šādu atlīdzību.

Tiesību aktos vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos paredz izdevumus, kurus segs sabiedrība.

XI NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI, KO PIEMĒRO PVKIU, KURI TIRGO SAVUS SERTIFIKĀTUS DALĪBVALSTĪS, KAS NAV TO NODIBINĀŠANAS VALSTIS

91. pants

1. PVKIU uzņēmējas dalībvalstis nodrošina, ka PVKIU var pārdot savus sertifikātus to teritorijā pēc paziņošanas saskaņā ar 93. pantu.

2. PVKIU uzņēmējas dalībvalstis šīs direktīvas reglamentētajā jomā nenosaka PVKIU piemērojamas papildu prasības vai administratīvas procedūras kā tikai tās, kas minētas 1. punktā.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka pilnīga informācija par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas neietilpst šīs direktīvas reglamentētajā jomā un kas konkrēti attiecas uz pasākumiem, kuri veikti citā dalībvalstī nodibinātu PVKIU sertifikātu tirdzniecībai to teritorijā, ir viegli pieejama no attāluma un elektroniski. Dalībvalstis pārliecinās par to, ka šī informācija ir pieejama valodā, kuru parasti lieto starptautisko finanšu jomā, ka tā tiek sniegta skaidrā un nepārprotamā veidā un regulāri aktualizēta.

4. Šajā nodaļā PVKIU jēdziens ietver arī tā ieguldījumu apakšstrukturās.

92. pants

PVKIU saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā tie tirgo savus sertifikātus, veic vajadzīgos pasākumus, lai šajā dalībvalstī nodrošinātu iespēju veikt maksājumus sertifikātu turētājiem, sertifikātu atpiršanu vai izpiršanu, kā arī darīt pieejamu informāciju, kas PVKIU ir jāsniedz.

93. pants

1. Ja PVKIU paredz laist tirgū savus sertifikātus dalībvalstī, kas nav šī PVKIU piederības dalībvalsts, tas vispirms nosūta paziņojuma vēstuli piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Paziņojuma vēstulē iekļauj informāciju par kārtību, kas noteikta PVKIU sertifikātu tirdzniecībai uzņēmējā dalībvalstī, tostarp attiecīgā gadījumā par akciju kategorijām. Atbilstīgi 16. panta 1. punktam tajā iekļauj norādi, ka ar PVKIU sertifikātu tirdzniecību nodarbojas pārvaldījuma sabiedrība, kas pārvalda PVKIU.

2. Paziņojuma vēstulei, kas minēta 1. punktā, PVKIU pievieno šādu dokumentu jaunāko redakciju:

- a) fonda nolikums vai dibināšanas dokumenti, prospekts un attiecīgā gadījumā jaunākais gada pārskats un attiecīgais pusgada pārskats, kuru tulkojums nodrošināts atbilstīgi 94. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkta noteikumiem; un
 - b) ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija, kura minēta 78. pantā un kuras tulkojums nodrošināts atbilstīgi 94. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktam.
3. PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pārbauda, vai dokumentācija, ko PVKIU iesniedzis saskaņā ar 1. un 2. punktu, ir pilnīga.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 10 darbdienu laikā pēc paziņojuma vēstules saņemšanas dienas nosūta tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā PVKIU plāno tirgot savus sertifikātus, pilnu informāciju, kas minēta 1. un 2. punktā, kurai pievienoti visi 2. punktā minētie dokumenti. Dokumentācijai tās pievieno apliecinājumu, ka PVKIU atbilst šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem.

Pēc dokumentācijas nosūtīšanas PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes tūlīt informē PVKIU par šo nosūtīšanu. PVKIU var piekļūt tirgum PVKIU uzņēmējā dalībvalstī no šā paziņojuma nosūtīšanas dienas.

4. Dalībvalstis nodrošina to, ka 1. punktā minētā paziņojuma vēstule un 3. punktā minētais apliecinājums tiek sniegti valodā, kuru parasti lieto starptautisko finanšu jomā, ja vien PVKIU piederības dalībvalsts un PVKIU uzņēmēja dalībvalsts nav vienojušās, ka šo paziņojuma vēstuli un šo apliecinājumu iesniedz vienā no abu dalībvalstu oficiālajām valodām.

5. Dalībvalstis nodrošina to, ka to kompetentās iestādes akceptē 3. punktā minēto dokumentu elektronisku nosūtīšanu un arhivēšanu.

6. Šajā pantā izklāstītās paziņošanas procedūras izpildei tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā PVKIU plāno tirgot savus sertifikātus, nepieprasa citus dokumentus, apstiprinājumus vai informāciju kā tikai šajā pantā paredzētos.

7. PVKIU piederības dalībvalsts pārlicinās par to, ka PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir elektroniski pieejami 2. punktā minētie dokumenti un attiecīgā gadījumā šo dokumentu tulkojumi. Tā nodrošina, ka PVKIU minētos dokumentus un tulkojumus atjaunina. Par jebkādiem grozījumiem 2. punktā minētajos dokumentos PVKIU paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei un norāda, kur šie dokumenti ir pieejami elektroniski.

8. Ja mainās informācija par pasākumiem, kas veikti tirgvedības nolūkā, kura darīta zināma paziņojuma vēstulē saskaņā ar 1. punktu, PVKIU pirms grozījumu izdarīšanas nosūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm rakstisku paziņojumu par šiem grozījumiem.

94. pants

1. Ja PVKIU tirgo savus sertifikātus PVKIU uzņēmējā dalībvalstī, tas ieguldītājiem šīs dalībvalsts teritorijā nodrošina visu informāciju un dokumentus, kas tam saskaņā ar IX nodaļas prasībām ir jānodrošina ieguldītājiem savā piederības dalībvalstī.

Šādu informāciju un dokumentus ieguldītājiem nodrošina saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) neskarot IX nodaļas noteikumus, šādu informāciju un/vai dokumentus ieguldītājiem nodrošina tādā veidā, kā noteikts PVKIU uzņēmējas dalībvalsts normatīvajos un/vai administratīvajos aktos;
- b) ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju, kas minēta 78. pantā, pārtulko PVKIU uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, vai arī valodā, ko akceptējušas PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes;
- c) informāciju vai dokumentus, kas nav 78. pantā minētā pamatinformācija ieguldītājiem, pēc PVKIU izvēles pārtulko PVKIU uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, vai valodā, ko akceptējušas PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, vai valodā, kuru parasti lieto starptautisko finanšu jomā; un
- d) PVKIU ir atbildīgs par b) un c) apakšpunktā minētās informācijas un dokumentu tulkojumu sagatavošanu, un šie tulkojumi ticami atspoguļo oriģinālvalodā sagatavoto informāciju.

2. Prasības, kas izklāstītas 1. punktā, piemēro visiem grozījumiem turpat minētajā informācijā un dokumentos.

3. PVKIU sertifikātu emisijas, pārdošanas, atpirkšanas vai izpirkšanas cenu saskaņā ar 76. pantu publicē tik bieži, kā noteikts PVKIU piederības dalībvalsts normatīvajos un administratīvajos aktos.

95. pants

1. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, tādējādi precizējot:

- a) šīs direktīvas 91. panta 3. punktā minētās informācijas saturu;
- b) veidu, kā atvieglot PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu piekļuvi 93. panta 1., 2. un 3. punktā minētajai informācijai un/vai dokumentiem saskaņā ar 93. panta 7. punktu.

Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Turklāt Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, tādējādi precizējot:

- a) formu un saturu tipveida paraugam, saskaņā ar kuru sagatavo paziņojuma vēstuli, kas PVKIU jāizmanto paziņošanai, kā minēts 93. panta 1. punktā; tostarp norādi uz kuriem dokumentiem attiecas tulkojumi;
- b) formu un saturu tipveida paraugam, saskaņā ar kuru sagatavo apliecinājumu, kas jāizmanto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kā minēts 93. panta 3. punktā;
- c) procedūru, saskaņā ar kuru veicama informācijas apmaiņa un elektroniskā saziņa starp kompetentajām iestādēm paziņošanas nolūkos saskaņā ar 93. panta noteikumiem.

Šos pasākumus pieņem saskaņā ar Līguma 112. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

96. pants

Nolūkā veikt savas darbības PVKIU drīkst PVKIU uzņēmējā dalībvalstī izmantot savā nosaukumā to pašu atsauci uz juridisko formu (kā ieguldījumu sabiedrība vai kopīgais fonds), ko tas izmanto tā piederības dalībvalstī.

XII NODAĻA

NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ IESTĀDĒM, KAS ATBILD PAR DARBĪBAS ATĻAUSĀNU UN UZRAUDZĪBU

97. pants

1. Dalībvalstis nozīmē kompetentās iestādes, kurām jāveic šajā direktīvā paredzētie pienākumi. Par to dalībvalstis informē Komisiju, norādot visu pienākumu sadalījumu.

2. Kompetentās iestādes ir valsts iestādes vai struktūras, kuras iecel valsts iestādes.

3. PVKIU piederības dalībvalsts iestāžu kompetencē ir minēto PVKIU uzraudzība, attiecīgos gadījumos arī saskaņā ar 19. pantu. Bet PVKIU uzņēmējas dalībvalsts iestāžu kompetencē ir uzraudzīt atbilstību noteikumiem, kuri neietilpst direktīvas reglamentētajā jomā, un 92. un 94. pantā izklāstītajām prasībām.

98. pants

1. Kompetentajām iestādēm piešķir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei. Šādas pilnvaras īsteno:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;

c) kompetento iestāžu atbildībā, deleģējot pilnvaras tiesību subjektiem, kuriem ir deleģēti uzdevumi; vai

d) vērstoties kompetentajās tiesu iestādēs.

2. Šā panta 1. punktā minētās pilnvaras ietver vismaz šādas tiesības:

- a) piekļūt jebkuram dokumentam jebkādā formā un saņemt tā kopiju;
- b) pieprasīt informāciju no jebkuras personas un, ja vajadzīgs, izsaukt un nopratināt personu, lai iegūtu informāciju;
- c) veikt pārbaudes uz vietas;
- d) pieprasīt telefonsarunu ierakstus un datu plūsmas ierakstus;
- e) pieprasīt izbeigt jebkuru darbību, kas ir pretrunā noteikumiem, kuri pieņemti, īstenojot šo direktīvu;
- f) pieprasīt aktīvu iesaldēšanu un/vai sekvestrāciju;
- g) pieprasīt profesionālās darbības pagaidu aizliegšanu;
- h) pieprasīt, lai pilnvarotās ieguldījumu sabiedrības, pārvaldības sabiedrības vai depozitāriji sniedz informāciju;
- i) pieņemt jebkāda veida pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ieguldījumu sabiedrības, pārvaldības sabiedrības un depozitāriji turpina pildīt šīs direktīvas prasības;
- j) pieprasīt sertifikātu izdošanas, atpirkšanas vai izpirkšanas apturēšanu sertifikātu turētāju vai vispārības interesēs;
- k) atsaukt PVKIU, pārvaldības sabiedrībai vai depozitārijam izdotu atļauju;
- l) nodot lietas kriminālvajāšanai; un
- m) ļaut revidentiem vai speciālistiem veikt pārbaudes vai izmeklēšanu.

99. pants

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par pasākumiem un sodiem, kas piemērojami saskaņā ar šo direktīvu pieņemtu valsts noteikumu pārkāpumu gadījumā, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šādu noteikumu ieviešanu. Neskarot atļaujas atsaukšanas procedūras vai dalībvalstu tiesības piemērot kriminālsodus, dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem jo īpaši nodrošina, ka var veikt attiecīgus administratīvos pasākumus vai piemērot administratīvos sodus atbildīgajām personām, ja nav ievēroti noteikumi, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu.

Paredzētajiem pasākumiem un sodiem jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.

2. Neizslēdzot noteikumus par pasākumiem un sankcijām, kas piemērojami par tādu citu valsts noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstis jo īpaši paredz efektīvus, samērīgus un preventīvus pasākumus un sankcijas attiecībā uz pienākumu sniegt pamatinformāciju ieguldītājiem tā, lai to varētu saprast privātie ieguldītāji, kā paredzēts 78. panta 5. punktā.

3. Dalībvalstis paredz, ka kompetentās iestādes var darīt zināmus atklātībai jebkurus pasākumus vai sankcijas, ko piemēro par tādu noteikumu neievērošanu, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu, izņemot gadījumus, kad šāda nodošana atklātībai varētu radīt nopietnus traucējumus finanšu tirgos, kaitēt ieguldītāju interesēm vai radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

100. pants

1. Dalībvalstis pārliecinās par to, ka ir izveidotas efektīvas un lietderīgas sūdzību un pārsūdzību procedūras, lai ārpustiesas kārtībā izšķirtu ar PVKIU darbību saistītus patērētāju strīdus, attiecīgā gadījumā izmantojot esošās iestādes.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka normatīvie akti nekavē 1. punktā minēto iestāžu efektīvu sadarbību pārrobežu strīdu izšķiršanā.

101. pants

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes savstarpēji sadarbojas vienmēr, kad tas ir vajadzīgs, lai izpildītu šajā direktīvā paredzētos pienākumus vai īstenotu pilnvaras, kas tām piešķirtas ar šo direktīvu vai ar valsts tiesību aktiem.

Dalībvalstis veic vajadzīgos administratīvos un organizatoriskos pasākumus, lai sekmētu šajā punktā paredzēto sadarbību.

Kompetentās iestādes izmanto savas pilnvaras, lai sadarbotos pat gadījumos, kad izmeklējamā rīcība nav to dalībvalstī spēkā esošu noteikumu pārkāpums.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes viena otrai tūlīt sniedz vajadzīgo informāciju, lai izpildītu šajā direktīvā paredzētos pienākumus.

3. Ja vienas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka tādu struktūru, kas nav pakļautas šīs iestādes uzraudzībai, citas dalībvalsts teritorijā veiktas darbības ir pretrunā šīs direktīvas noteikumiem, tā par šīm darbībām pēc iespējas precīzāk ziņo attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei. Attiecīgā

kompetentā iestāde atbilstoši rīkojas. Tā informē attiecīgo paziņojumu iesniegušo kompetento iestādi par rīcības rezultātiem un, ciktāl iespējams, arī par būtiskiem starpposma notikumiem. Šis punkts neskar kompetentās iestādes pilnvaras.

4. Vienas dalībvalsts kompetentās iestādes var lūgt citas dalībvalsts kompetentās iestādes sadarboties, lai veiktu uzraudzības darbību vai pārbaudi uz vietas vai izmeklēšanu minētās citas dalībvalsts teritorijā saskaņā ar pilnvarām, kas piešķirtas ar šo direktīvu. Ja kompetentā iestāde saņem lūgumu attiecībā uz pārbaudi uz vietas vai izmeklēšanu, tā:

- a) pati veic pārbaudi vai izmeklēšanu;
- b) atļauj lūguma izteicējai iestādei veikt pārbaudi vai izmeklēšanu;
- c) atļauj revidentiem vai speciālistiem veikt pārbaudi vai izmeklēšanu.

5. Ja pārbaudi vai izmeklēšanu dalībvalsts teritorijā veic tās pašas dalībvalsts kompetentā iestāde, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas izteikusi sadarbības lūgumu, var pieprasīt, lai tās darbinieki pavada personālu, kas veic pārbaudi vai izmeklēšanu. Tomēr pārbaude vai izmeklēšana ir tās dalībvalsts pilnīgā pārziņā, kuras teritorijā tiek veikta pārbaude vai izmeklēšana.

Ja pārbaudi vai izmeklēšanu vienas dalībvalsts teritorijā veic citas dalībvalsts kompetentās iestādes, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā notiek pārbaude vai izmeklēšana, var pieprasīt, lai tās darbinieki pavada personālu, kas veic pārbaudi vai izmeklēšanu.

6. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude vai izmeklēšana, kompetentās iestādes var atteikties apmainīties ar informāciju, kā paredzēts 2. punktā, vai atsaukties uz lūgumu sadarboties pārbaudes vai izmeklēšanas veikšanā, kā paredzēts 4. punktā, tikai tad, ja:

- a) šāda izmeklēšana, pārbaude uz vietas vai informācijas apmaiņa var nelabvēlīgi ietekmēt attiecīgās dalībvalsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kārtību;
- b) attiecībā uz tām pašām personām un darbībām jau ir uzsākta tiesvedība attiecīgās dalībvalsts iestādēs;
- c) attiecībā uz tām pašām personām un darbībām galīgais spriedums jau ir pasludināts attiecīgajā dalībvalstī.

7. Kompetentās iestādes par lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 6. punktu, paziņo kompetentajām iestādēm, kuras izteikušas lūgumu. Šajā paziņojumā iekļauj informāciju par lēmuma pieņemšanas iemesliem.

8. Kompetentās iestādes var informēt Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ⁽¹⁾, par šādām situācijām:

- a) kad uz lūgumu apmainīties ar informāciju saskaņā ar 109. pantu nav atbildēts saprātīgā termiņā vai tas ir noraidīts;
- b) kad uz lūgumu veikt izmeklēšanu vai pārbaudi saskaņā ar 110. pantu nav atbildēts saprātīgā termiņā vai tas ir noraidīts;
- c) kad uz lūgumu atļaut amatpersonām pavadīt citas dalībvalsts kompetentās iestādes personālu nav atbildēts saprātīgā termiņā vai tas ir noraidīts.

9. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz pārbaudēm uz vietas un izmeklēšanu.

Šos pasākumus pieņem saskaņā ar Līguma 112. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

102. pants

1. Dalībvalstis nosaka, ka visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetento iestāžu labā, kā arī kompetento iestāžu norīkotiem revidentiem un ekspertiem jāievēro profesionālais noslēpums. Šāds pienākums nozīmē, ka nekādu slepenu informāciju, ko šīs personas saņem, pildot pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā un tā, ka nav iespējams identificēt konkrētus PVKIU, pārvaldības sabiedrības un depozitārijus (turpmāk minēti kā uzņēmumi, kas iesaistīti PVKIU uzņēmējdarbībā), neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesību akti.

Tomēr, ja PVKIU vai uzņēmums, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, ir atzīts par bankrotējušu vai tiek likvidēts, slepenu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas ieguldījumu sabiedrības glābšanas pasākumos, var izpaust tiesvedības civillietās vai komercietās gaitā.

2. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm 1. punkts neliedz apmainīties ar informāciju saskaņā ar šo direktīvu vai citām direktīvām, ko piemēro PVKIU vai uzņēmumiem, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā. Uz šo informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā.

Kompetentās iestādes, kas veic informācijas apmaiņu ar citām kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo direktīvu, darot zināmu šādu informāciju, var norādīt, ka to nedrīkst izpaust bez šo iestāžu skaidras piekrišanas, tādējādi darot zināmu, ka šādas informācijas apmaiņu var veikt tikai tādiem mērķiem, attiecībā uz kuriem tas sniegušas piekrišanu.

⁽¹⁾ OV L 25, 29.1.2009., 18. lpp.

3. Dalībvalstis var slēgt sadarbības nolīgumus, kuros paredz informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai organizācijām, kā noteikts šā panta 5. punktā un 103. panta 1. punktā, vienīgi tad, ja uz sniedzamo informāciju attiecas profesionālā noslēpuma glabāšanas garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras minētas šajā pantā. Šāda informācijas apmaiņa notiek, lai šīs iestādes vai organizācijas varētu pildīt to uzraudzības funkcijas.

Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to drīkst izpaust tikai ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju, un attiecīgi tikai tiem mērķiem, attiecībā uz kuriem šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

4. Kompetentās iestādes, kas saņem slepenu informāciju saskaņā ar 1. vai 2. punktu, drīkst izmantot informāciju savu pienākumu izpildei vienīgi šādiem mērķiem:

- a) lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē PVKIU vai tādu uzņēmumu darbības sākšanu, kuri iegulda tā uzņēmējdarbībā, un lai atvieglinātu minētās darbības, pārvaldes un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu uzraudzību;
- b) lai piemērotu sodus;
- c) sakarā ar sūdzību administratīvā lietā par kādu kompetentās iestādes lēmumu; un
- d) tiesas procesos, ko sāk saskaņā ar 107. panta 2. punktu.

5. Šā panta 1. un 4. punkts neliedz veikt informācijas apmaiņu vienā dalībvalstī vai starp dalībvalstīm, starp kompetentajām iestādēm un:

- a) valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par kredītiestāžu, ieguldījumu uzņēmumu, apdrošināšanas sabiedrību vai citu finanšu iestāžu uzraudzību, vai iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu tirgu uzraudzību;
- b) struktūrām, kas ir iesaistītas PVKIU vai uzņēmumu, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, likvidācijā vai bankrota procedūrās, vai struktūrām, kas iesaistītas līdzīgās procedūrās; vai
- c) personām, kas ir atbildīgas par tiesību aktos noteiktās grāmatvedības pārbaudes veikšanu apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu uzņēmumos un citās finanšu iestādēs.

Jo īpaši 1. un 4. punkts neliedz iepriekš minētajām kompetentajām iestādēm veikt uzraudzības uzdevumus, nedz arī atklāt kompetences shēmas administrējošām struktūrām informāciju, kāda vajadzīga to pienākumu izpildei.

Uz informāciju, kuras apmaiņa veikta saskaņā ar pirmo daļu, attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 1. punktā.

103. pants

1. Neatkarīgi no 102. panta 1. līdz 4. punkta dalībvalstis drīkst atļaut informācijas apmaiņu starp kompetento iestādi un:

- a) iestādēm, kas pārrauga iestādes, kuras iesaistītas PVKIU vai uzņēmumu, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, likvidācijā un bankrota procedūrās, vai struktūrām, kas iesaistītas līdzīgās procedūrās;
- b) iestādēm, kas pārrauga personas, kuru uzdevums ir veikt tiesību aktos noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs.

2. Dalībvalstis, kas izmanto 1. punktā paredzēto atkāpi, prasa izpildīt vismaz šādus nosacījumus:

- a) informāciju izmanto, lai izpildītu 1. punktā minēto pārraudzības uzdevumu;
- b) uz saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kas paredzēti 102. panta 1. punktā; un
- c) ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to drīkst izpaust tikai ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju, un, attiecīgi, tikai tiem mērķiem, attiecībā uz ko šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar 1. punktu.

4. Neatkarīgi no 102. panta 1. līdz 4. punkta noteikumiem dalībvalstis, lai stiprinātu finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī vienotību, drīkst atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas saskaņā ar tiesību aktiem atbild par uzņēmējdarbības tiesību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

5. Dalībvalstis, kas izmanto 4. punktā paredzēto atkāpi, prasa izpildīt vismaz šādus nosacījumus:

- a) informāciju izmanto, lai izpildītu 4. punktā minēto uzdevumu;
- b) uz saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kas paredzēti 102. panta 1. punktā; un
- c) ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to drīkst izpaust tikai ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras ir sniegušas šo informāciju, un, attiecīgi, tikai tiem mērķiem, attiecībā uz ko šīs iestādes devušas savu piekrišanu.

Lai ieviestu c) apakšpunktu, 4. punktā minētās iestādes vai struktūras kompetentajām iestādēm, kas ir sniegušas attiecīgo informāciju, paziņo to personu vārdus un pienākumus, kam tā ir jāšūta.

6. Ja dalībvalstī iestādēm vai struktūrām, kas minētas 4. punktā, atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt personas, kas šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, un kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst attiecināt minētajā punktā paredzēto informācijas apmaiņu saskaņā ar 5. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

7. Dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo tās iestādes vai struktūras, kuras drīkst saņemt informāciju saskaņā ar 4. punktu.

104. pants

1. Šīs direktīvas 102. un 103. pants neliedz kompetentajai iestādei piegādāt centrālajām bankām un citām iestādēm ar līdzīgu uzdevumu, kas darbojas kā valsts iestādes, informāciju to uzdevuma veikšanai, tāpat minētie panti neliedz šādām valsts iestādēm vai struktūrām izpaust kompetentajām iestādēm informāciju, kas tām var būt vajadzīga 102. panta 4. punkta nolūkā. Uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 102. panta 1. punktā.

2. Šīs direktīvas 102. un 103. pants neliedz kompetentajām iestādēm sniegt 102. panta 1. līdz 4. punktā minēto informāciju ieskaista iestādei vai līdzīgai iestādei, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem sniedz ieskaista vai norēķinu pakalpojumus kādam dalībvalsts tirgum, ja tās atzīst, ka šāda informācija ir vajadzīga, lai nodrošinātu šo iestāžu pienācīgu darbību attiecībā uz tirgus dalībnieku pārkāpumiem vai varbūtējiem pārkāpumiem.

Uz šajā sakarā saņemto informāciju attiecas profesionālā noslēpuma nosacījumi, kā paredzēts 102. panta 1. punktā.

Dalībvalstis tomēr nodrošina, ka informācija, ko saņem saskaņā ar 102. panta 2. punktu, nav izpaužama šā punkta pirmajā daļā minētajos apstākļos bez to kompetento iestāžu noteiktas piekrišanas, kuras to ir sniegušas.

3. Neatkarīgi no 102. panta 1. un 4. punkta dalībvalstis atbilstīgi tiesību aktiem drīkst atļaut sniegt noteiktu informāciju citām valsts pārvaldes struktūrām, kas atbild par tiesību aktiem, kuri attiecas uz PVKIU un uzņēmumu, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu sabiedrību un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, un minēto struktūru norīkotiem inspektoriem.

Šādu informāciju tomēr drīkst sniegt tikai vajadzības gadījumā konsultatīvās uzraudzības nolūkā.

Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 102. panta 2. un 5. punktu, nedrīkst izpaust šajā punktā minētajos apstākļos citādi kā vien ar to kompetento iestāžu noteiktu piekrišanu, kuras šo informāciju ir sniegušas.

105. pants

Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz informācijas apmaiņas procedūrām starp kompetentajām iestādēm.

Šos pasākumus pieņem saskaņā ar Līguma 112. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

106. pants

1. Dalībvalstis nosaka vismaz to, ka personām, kuras apstiprinātas Direktīvas 2006/43/EK nozīmē un kuras PVKIU vai uzņēmumā, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, veic likumā noteikto revīziju, kas minēta Direktīvas 78/660/EEK 51. pantā, Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai šīs direktīvas 73. pantā, vai jebkuru citu tiesību aktos noteiktu uzdevumu, ir pienākums kompetentajām iestādēm tūlīt ziņot par visiem faktiem vai lēmumiem sakarā ar uzņēmumu, kas tām šo uzdevumu izpildē kļuvuši zināmi un var izraisīt turpmāk minētās sekas:

- a) to normatīvo aktu būtisks pārkāpums, kas nosaka atļaujas piešķiršanas nosacījumus vai kas īpaši reglamentē PVKIU vai uzņēmumu, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, darbību;
- b) traucējumi PVKIU vai uzņēmuma, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, turpmākajā darbībā; vai
- c) likt atteikties apstiprināt pārskatus vai likt izteikt iebildumus.

Šai personai ir pienākums ziņot par visiem faktiem un lēmumiem, kas tām kļuvuši zināmi, izpildot uzdevumu, kā aprakstīts a) apakšpunktā, uzņēmumā, kuram ar PVKIU vai uzņēmumu, kas iegulda tā uzņēmējdarbībā, ir ciešas saiknes kontroles attiecību dēļ un kurā tās pilda minēto uzdevumu.

2. Kāda 1. punktā minēta fakta vai lēmuma labticīga izpaušana kompetentajām iestādēm, ko izdara personas, kas ir apstiprinātas Direktīvas 2006/43/EK nozīmē, nav līgumā vai kādā normatīvā vai administratīvā aktā paredzēta informācijas izpaušanas ierobežojuma pārkāpums, un šādām personām neuzliek nekādu atbildību.

107. pants

1. Kompetentās iestādes rakstiski pamato katru lēmumu neizsniegt atļauju un katru atteikumu, kas pieņemts, ieviešot vispārīgos pasākumus, kuri noteikti šīs direktīvas piemērošanai, un pamatojumu dara zināmu iesniedzējam.

2. Dalībvalstis nosaka, ka jebkurš lēmums, ko pieņem atbilstoši tiesību aktiem, normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, ir attiecīgi pamatots un dod tiesības pārsūdzēt to tiesā, tostarp arī tad, ja attiecībā uz atļaujas pieteikumu, kurā sniegta visa vajadzīgā informācija, lēmums nav pieņemts sešu mēnešu laikā pēc tā iesniegšanas.

3. Lai nodrošinātu to, ka tiek piemēroti šīs direktīvas īstenošanai pieņemtie valsts noteikumi, dalībvalstis paredz, ka patērētāju interesēs un saskaņā ar valsts tiesību aktiem prasību tiesā vai kompetentajās administratīvajās iestādēs var iesniegt viena vai vairākas no šādām struktūrām, kā noteikts attiecīgajos valsts tiesību aktos:

- a) valsts iestādes vai to pārstāvji;
- b) patērētāju organizācijas, kam ir likumīgas intereses patērētāju aizsardzībā;
- c) profesionālas organizācijas, kam ir likumīgas intereses rīkoties, lai aizstāvētu savus biedrus.

108. pants

1. Tikai PVKIU piederības dalībvalsts iestādes ir tiesīgas veikt pasākumus attiecībā pret šo PVKIU, ja tas pārkāpis kādu no normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem vai fonda nolikumā vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos paredzētajiem noteikumiem.

Tomēr PVKIU piederības dalībvalsts iestādes ir tiesīgas veikt pasākumus attiecībā pret šo PVKIU, ja tas pārkāpj normatīvos vai administratīvo aktus, kas ir spēkā šīs dalībvalsts teritorijā un uz ko neattiecas šīs direktīvas darbības joma vai 92. un 94. pantā izklāstītās prasības.

2. Katru lēmumu atsaukt atļauju vai citādu nopietnu pasākumu, kas vērsti pret PVKIU, vai katru tā sertifikātu emisijas, atpiršanas vai izpiršanas pārtraukumu, kurš tam piemērots, PVKIU piederības dalībvalsts iestādes nekavējoties paziņo PVKIU uzņēmējas dalībvalsts iestādēm un arī PVKIU pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm gadījumā, ja pārvaldības sabiedrība atrodas citā dalībvalstī.

3. Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var attiecīgi veikt pasākumus pret pārvaldības sabiedrību, ja tā pārkāpj noteikumus, par kuru ievērošanu atbild šīs iestādes.

4. Gadījumā, ja PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir skaidri un pierādāmi iemesli uzskatīt, ka PVKIU, kura sertifikātus tirgo šīs dalībvalsts teritorijā, pārkāpj pienākumu, kas izriet no atbilstīgi šai direktīvai pieņemtiem noteikumiem, kuri nepiešķir pilnvaras PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tās par konstatētajiem faktiem informē PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, kuras veic attiecīgus pasākumus.

5. Ja, neraugoties uz PVKIU piederības dalībvalsts kompetento iestāžu veiktajiem pasākumiem vai tāpēc, ka šādi pasākumi izrādījušies nepiemēroti, vai tāpēc, ka PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nerīkojas saprātīgā termiņā, PVKIU turpina darboties tā, ka tas nepārprotami kaitē PVKIU uzņēmējas dalībvalsts ieguldītāju interesēm, PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats veikt kādu no turpmāk minētajām darbībām:

- a) pēc PVKIU piederības dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu ieguldītājus, tostarp izmantojot iespēju liegt attiecīgajam PVKIU turpināt sertifikātu pārdošanu PVKIU uzņēmējas dalībvalsts teritorijā; vai
- b) vajadzības gadījumā par šo jautājumu informēt Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju.

Komisiju tūlīt informē par visiem pasākumiem, kas veikti saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu.

6. Dalībvalstis nodrošina to, ka to teritorijā ir likumīgi iespējams iepazīties ar juridiskajiem dokumentiem, kas vajadzīgi, lai PVKIU uzņēmēja dalībvalsts saskaņā ar 2. līdz 5. punktu varētu veikt pasākumus attiecībā uz PVKIU.

109. pants

1. Ja pārvaldības sabiedrība sakarā ar pakalpojumu sniegšanu vai filiāļu izveidi darbojas vienā vai vairākās pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalstīs, visu šo attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas.

Pēc pieprasījuma tās nodod viena otrai visu to informāciju par šādu pārvaldības sabiedrību vadību un īpašumu, kas varētu veicināt šādu sabiedrību uzraudzību, un visas ziņas, kas varētu palīdzēt šādu sabiedrību kontrolē. Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts iestādes jo īpaši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts iestādes savāc 21. panta 2. punktā norādītos datus.

2. Ciktāl tas nepieciešams, lai īstenotu piederības dalībvalsts uzraudzības pilnvaras, pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes informē pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par visiem pasākumiem, ko pārvaldības sabiedrības uzņēmēja dalībvalsts veikusi saskaņā ar 21. panta 5. punktu un kas saistīti ar pārvaldības sabiedrībai noteiktiem pasākumiem vai sodiem vai pārvaldības sabiedrības darbības ierobežojumiem.

3. Pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties ziņo PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkuru problēmu, kas konstatēta pārvaldības sabiedrības līmenī un kas var būtiski ietekmēt pārvaldības sabiedrības spēju pienācīgi pildīt savus pienākumus attiecībā uz konkrēto fondu, un par jebkuru III nodaļas prasību neievērošanas gadījumu.

4. PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties ziņo pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkuru problēmu, kas konstatēta PVKIU līmenī un kas var būtiski ietekmēt pārvaldības sabiedrības spēju pienācīgi pildīt savus pienākumus vai pildīt tās šīs direktīvas prasības, par kurām ir atbildīga PVKIU piederības dalībvalsts.

110. pants

1. Katra pārvaldības sabiedrības uzņēmēja dalībvalsts nodrošina, ka, ja pārvaldības sabiedrība, kam darbības atļauja piešķirta citā dalībvalstī, veic darbību tās teritorijā ar filiāles starpniecību, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pēc pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas pašas vai ar šādam nolūkam sagatavotu starpnieku starpniecību var veikt 109. pantā norādītās informācijas pārbaudi uz vietas.

2. Šā panta 1. punkts neietekmē pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu tiesības, tām pildot pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, veikt šīs dalībvalsts teritorijā reģistrētu filiāļu pārbaudes uz vietas.

XIII NODAĻA

EIROPAS VĒRTSPAPĪRU KOMITEJA

111. pants

Komisija var pieņemt šīs direktīvas tehniskos grozījumus šādās jomās:

- a) definīciju precizējums, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienotu piemērošanu visā Kopienā; vai
- b) terminoloģijas sakārtošana un definīciju strukturēšana saskaņā ar turpmākiem tiesību aktiem par PVKIU un jautājumiem, kas ar tiem saistīti.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

112. pants

1. Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ievērojot tā 8. pantu.

2. IEDAĻA

Pārejas un nobeiguma noteikumi

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ievērojot tā 8. pantu.

115. pants

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

Līdz 2013. gada 1. jūlijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

XIV NODAĻA

IZŅĒMUMI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

116. pants

1. IEDAĻA

Izņēmumi

113. pants

1. Tikai attiecībā uz Dānijas PVKIU, Dānijā emitētos *pantebreve* uzskata par līdzvērtīgiem 50. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pārvedamajiem vērtspapīriem.

2. Atkāpjoties no 22. panta 1. punkta un 32. panta 1. punkta, kompetentās iestādes drīkst atļaut tiem PVKIU, kam 1985. gada 20. decembrī ir divi vai vairāk depozitāriji, saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem saglabāt attiecīgo depozitāriju skaitu, ja šīm iestādēm ir garantijas, ka uzdevumi, kas jāpilda saskaņā ar 22. panta 3. punktu un 32. panta 3. punktu, patiešām tiks pildīti.

3. Atkāpjoties no 16. panta, dalībvalstis drīkst ļaut pārvaldības sabiedrībām emitēt uzrādītāja sertifikātus, kas ir citu sabiedrību vārda vērtspapīri.

114. pants

1. Ieguldījumu sabiedrības, kā noteikts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, kuras ir pilnvarotas sniegt tikai minētās direktīvas pielikuma A iedaļas 4. un 5. punktā paredzētos pakalpojumus, saskaņā ar šo direktīvu var iegūt atļauju pārvaldīt PVKIU un kvalificēties kā "pārvaldības sabiedrības". Šādā gadījumā šīm ieguldījumu sabiedrībām jāatsakās no atļaujas, kas iegūta saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK.

2. Pārvaldības sabiedrības, kas saskaņā ar Direktīvu 85/611/EEK jau ir pilnvarotas savā piederības dalībvalstī līdz 2004. gada 13. februārim, lai pārvaldītu PVKIU, šajā pantā uzskata par pilnvarotām, ja šīs dalībvalsts tiesību akti nosaka, ka šādas darbības sākšanai sabiedrībām jāievēro nosacījumi, kas ir līdzvērtīgi 7. un 8. pantā noteiktajiem nosacījumiem.

1. Dalībvalstis līdz 2011. gada 30. jūnijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta 2. punkta otro daļu, 1. panta 3. punkta b) apakšpunktu, 2. panta 1. punkta e), m), p), q) un r) apakšpunktu, 2. panta 5. punktu, 4. pantu, 5. panta 1. līdz 4. punktu, 6. un 7. punktu, 6. panta 1. punktu, 12. panta 1. punktu, 13. panta 1. punkta ievadvārdus, 13. panta 1. punkta a) un i) apakšpunktu, 15. pantu, 16. panta 1. punktu, 16. panta 3. punktu, 17. panta 1. punktu, 17. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 17. panta 3. punkta pirmo un trešo daļu, 17. panta 4. līdz 7. punktu, 17. panta 9. punkta otro daļu, 18. panta 1. punkta ievadvārdus, 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 18. panta 2. punkta trešo un ceturto daļu, 18. panta 3. un 4. punktu, 19. pantu, 20. pantu, 21. panta 2. līdz 6. punktu, 8. un 9. punktu, 22. panta 1. punktu, 22. panta 3. punkta a), d) un e) apakšpunktu, 23. panta 1., 2., 4. un 5. punktu, 27. panta trešo daļu, 29. panta 2. punktu, 33. panta 2., 4. un 5. punktu, 37. līdz 42. pantu, 43. panta 1. līdz 5. punktu, 44. līdz 49. pantu, 50. panta 1. punkta ievadvārdus, 50. panta 3. punktu, 51. panta 1. punkta trešo daļu, 54. panta 3. punktu, 56. panta 1. punktu, 56. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdus, 58. un 59. pantu, 60. panta 1. līdz 5. punktu, 61. panta 1. un 2. punktu, 62. panta 1., 2. un 3. punktu, 63. pantu, 64. panta 1., 2. un 3. punktu, 65., 66. un 67. pantu, 68. panta 1. punkta ievadvārdus un a) apakšpunktu, 69. panta 1. un 2. punktu, 70. panta 2. un 3. punktu, 71., 72. un 74. pantu, 75. panta 1., 2. un 3. punktu, 77. līdz 82. pantu, 83. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 83. panta 2. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu, 86. pantu, 88. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 89. panta b) punktu, 90. līdz 94. pantu, 96. līdz 100. pantu, 101. panta 1. līdz 8. punktu, 102. panta 2. punkta otro daļu, 102. panta 5. punktu, 107. un 108. pantu, 109. panta 2., 3. un 4. punktu, 110. pantu un I pielikumu. Dalībvalstis par tiem tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro šos pasākumus no 2011. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tajos arī iekļauj teikumu, ka atsauces uz Direktīvu 85/611/EEK spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais teikums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

117. pants

Direktīvu 85/611/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar III pielikuma A daļā norādītajām direktīvām, atceļ no 2011. gada 1. jūlija, neierobežojot dalībvalstu pienākumus, kas saistīti ar III pielikuma B daļā norādītajiem termiņiem šo direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar IV pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

Atsauces uz vienkāršoto prospektu formulē kā atsauces uz 78. pantā minēto pamatinformāciju ieguldītājiem.

118. pants

1. Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs direktīvas 1. panta 1. punktu, 1. panta 2. punkta pirmo daļu, 1. panta 3. punkta a) apakšpunktu, 1. panta 4. līdz 7. punktu, 2. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktu, f) līdz l) apakšpunktu, n) un o) apakšpunktu, 2. panta 2., 3. un 4. punktu, 2. panta 6. un 7. punktu, 3. pantu, 5. panta 5. punktu, 6. panta 2., 3. un 4. punktu, 7. līdz 11. pantu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 1. punkta b) līdz h) apakšpunktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 1. punktu, 16. panta 2. punktu, 17. panta 2. punkta a), c) un d) apakšpunktu, 17. panta 3. punkta otro daļu, 17. panta 8. punktu, 17. panta 9. punkta pirmo daļu, 18. panta 1. punktu, izņemot ievadvārdus un a) apakšpunktu, 18. panta 2. punkta pirmo un otro daļu, 21. panta 1. un 7. punktu, 22. panta 2. punktu, 22. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu, 23. panta 3. punktu, 24. pantu, 25. un 26. pantu, 27. panta pirmo un otro daļu, 28. pantu, 29. panta 1., 3. un 4. punktu, 30., 31. un 32. pantu,

33. panta 1. un 3. punktu, 34., 35. un 36. pantu, 50. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunktu, 50. panta 2. punktu, 51. panta 1. punkta pirmo un otro daļu, 51. panta 2. un 3. punktu, 52. un 53. pantu, 54. panta 1. un 2. punktu, 55. pantu, 56. panta 2. punkta pirmo daļu, 56. panta 2. punkta otro daļu, 56. panta 3. punktu, 57. pantu, 68. panta 2. punktu, 69. panta 3. un 4. punktu, 70. panta 1. un 4. punktu, 73. pantu, 76. pantu, 83. panta 1. punktu, izņemot tā b) apakšpunktu, 83. panta 2. punkta a) apakšpunktu, izņemot tā otro ievilkumu, 84., 85. un 87. pantu, 88. panta 1. punktu, izņemot tā b) apakšpunktu, 88. panta 2. punktu, 89. pantu, izņemot tā b) punktu, 102. panta 1. punktu, 102. panta 2. punkta pirmo daļu, 102. panta 3. un 4. punktu, 103. līdz 106. pantu, 109. panta 1. punktu, 111., 112., 113. un 117. pantu un II, III un IV pielikumu piemēro no 2011. gada 1. jūlija.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka PVKIU iespējami drīz un ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc termiņa beigām 78. panta 7. punktā minēto īstenošanas pasākumu ieviešanai valsts tiesību aktos saīsinātos prospektus, kas sagatavoti saskaņā ar Direktīvas 85/611/EEK noteikumiem, aizstāj ar ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju, kas sagatavota saskaņā ar 78. pantu. Minētajā laikposmā PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes akceptē saīsinātos prospektus par PVKIU, kurus tirgo šo dalībvalstu teritorijā.

119. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 13. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
E. ERLANDSSON

I PIELIKUMS

A SARAKSTS

1. Ziņas par kopīgo fondu	1. Ziņas par pārvaldības sabiedrību, tostarp norāde, vai pārvaldības sabiedrība atrodas citā dalībvalstī, kas nav PVKIU piederības dalībvalsts	1. Ziņas par ieguldījumu sabiedrību
1.1. Nosaukums	1.1. Nosaukums vai veids, juridiskā forma, juridiskā adrese un pārvaldes iestādes adrese, ja tā nesakrīt ar juridisko adresi	1.1. Nosaukums vai veids, juridiskā forma, juridiskā adrese un pārvaldes iestādes adrese, ja tā nesakrīt ar juridisko adresi
1.2. Kopīgā fonda dibināšanas datums. Norāde par darbības laiku, ja tas ir ierobežots	1.2. Sabiedrības dibināšanas datums. Norāde par darbības laiku, ja tas ir ierobežots	1.2. Sabiedrības dibināšanas datums. Norāde par darbības laiku, ja tas ir ierobežots
	1.3. Ja sabiedrība pārvalda citus kopīgos fondus, norāde par šiem citiem fondiem	1.3. Ja ieguldījumu sabiedrībai ir dažādas ieguldījumu kategorijas, norāde par šīm kategorijām
1.4. Paziņojums par vietu, kur var saņemt fonda nolikumu, ja tas nav pielikumā, un periodiskos pārskatus		1.4. Paziņojums par vietu, kur var saņemt sabiedrības dibināšanas dokumentus, ja tie nav pielikumā, un periodiskos pārskatus
1.5. Sertifikātu turētājiem būtiskas īsas norādes par nodokļu sistēmu, ko piemēro kopīgajam fondam. Ziņas par to, vai sākumā izdara atskaitījumus no ieņēmumiem un vai kopīgais fonds maksā sertifikātu turētājiem no kapitāla peļņas		1.5. Sertifikātu turētājiem būtiskas īsas norādes par nodokļu sistēmu, ko piemēro sabiedrībai. Ziņas par to, vai sākumā izdara atskaitījumus no ieņēmumiem un vai sabiedrība maksā sertifikātu turētājiem no kapitāla peļņas
1.6. Aprēķina un sadales dienas		1.6. Aprēķina un sadales dienas
1.7. To personu vārdi, kas atbild par 73. pantā minēto grāmatvedības dokumentu pārbaudi		1.7. To personu vārdi, kas atbild par 73. pantā minēto grāmatvedības dokumentu pārbaudi
	1.8. Sabiedrības vadības, pārvaldības un pārraudzības struktūru locekļu vārdi un amati. Ziņas par galveno darbību, ko viņi veic ārpus sabiedrības, ja tai ir būtisks sakars ar šo sabiedrību	1.8. Sabiedrības vadības, pārvaldības un pārraudzības struktūru locekļu vārdi un amati. Ziņas par galveno darbību, ko viņi veic ārpus sabiedrības, ja tai ir būtisks sakars ar šo sabiedrību
	1.9. Reģistrētā kapitāla apmērs ar norādi par apmaksāto kapitālu	1.9. Pamatkapitāls

<p>1.10. Ziņas par attiecīgo sertifikātu veidiem un galvenajām pazīmēm, un jo īpaši:</p> <ul style="list-style-type: none"> — attiecīgā sertifikātā nostiprināto tiesību veids (materiālās, personiskās vai citas), — oriģināli vērtspapīri vai īpašumtiesību apliecības; iegrāmatojums reģistrā vai kontā, — sertifikātu veids: vārda vai uzrādītāja. Norāde par visiem nomināliem, kas var būt paredzēti, — norāde par sertifikātu turētāja balsstiesībām, ja tādas ir, — apstākļi, kādos var pieņemt lēmumu par kopīgā fonda likvidāciju un likvidācijas procedūra, īpaši attiecībā uz sertifikātu turētāju tiesībām 		<p>1.10. Ziņas par attiecīgo sertifikātu veidiem un galvenajām pazīmēm, un jo īpaši:</p> <ul style="list-style-type: none"> — oriģināli vērtspapīri vai īpašumtiesību apliecības; iegrāmatojums reģistrā vai kontā, — sertifikātu veids: vārda vai uzrādītāja. Norāde par visiem nomināliem, kas var būt paredzēti, — norāde par sertifikātu turētāja balsstiesībām, — apstākļi, kādos var pieņemt lēmumu par ieguldījumu sabiedrības likvidāciju, un likvidācijas procedūra, īpaši attiecībā uz sertifikātu turētāju tiesībām
<p>1.11. Vajadzības gadījumā norāde par fondu biržām vai tirgiem, kur sertifikāti tiek kotēti vai tirgoti</p>		<p>1.11. Vajadzības gadījumā norāde par fondu biržām vai tirgiem, kur sertifikāti tiek kotēti vai tirgoti</p>
<p>1.12. Sertifikātu emisijas un pārdošanas procedūras un nosacījumi</p>		<p>1.12. Sertifikātu emisijas un pārdošanas procedūras un nosacījumi</p>
<p>1.13. Sertifikātu atpiršanas vai izpiršanas procedūras un apstākļi, kādos atpiršanu vai izpiršanu drīkst pārtraukt</p>		<p>1.13. Sertifikātu atpiršanas vai izpiršanas procedūras un apstākļi, kādos atpiršanu vai izpiršanu drīkst pārtraukt. Ja ieguldījumu sabiedrībai ir dažādas ieguldījumu kategorijas, informācija par to, kā sertifikātu turētājs var pāriet no vienas kategorijas uz citu, un šādos gadījumos piemērojamie maksājumi</p>
<p>1.14. Ieņēmumu noteikšanas un izmantošanas noteikumi</p>		<p>1.14. Ieņēmumu noteikšanas un izmantošanas noteikumi</p>
<p>1.15. Kopīgā fonda ieguldījumu mērķu apraksts, tostarp tā finanšu mērķi (kapitāla pieaugums vai ieņēmumi), ieguldījumu politika (piem., specializācija ģeogrāfiskos apgabalos vai tautsaimniecības nozarēs), šīs ieguldījumu politikas ierobežojumi un norāde par visām metodēm, instrumentiem vai pilnvarām aizņemties, kuras var izmantot kopīgā fonda pārvaldībā</p>		<p>1.15. Sabiedrības ieguldījumu mērķu apraksts, tostarp tās finanšu mērķi (kapitāla pieaugums vai ieņēmumi), ieguldījumu politika (piem., specializācija ģeogrāfiskos apgabalos vai tautsaimniecības nozarēs), šīs ieguldījumu politikas ierobežojumi un norāde par visām metodēm, instrumentiem vai pilnvarām aizņemties, kuras var izmantot sabiedrības pārvaldībā</p>

1.16. Aktīvu vērtēšanas noteikumi		1.16. Aktīvu vērtēšanas noteikumi
1.17. Sertifikātu pārdošanas vai emisijas cenas un atpirkšanas vai izpirkšanas cenas noteikšana, jo īpaši: <ul style="list-style-type: none"> — šo cenu aprēķina metode un biežums, — ziņas par sertifikātu pārdošanas vai emisijas un atpirkšanas vai izpirkšanas izmaksām, — šo cenu publicēšanas līdzekļi, vietas un biežums 		1.17. Sertifikātu pārdošanas vai emisijas cenas un atpirkšanas vai izpirkšanas cenas noteikšana, jo īpaši: <ul style="list-style-type: none"> — šo cenu aprēķina metode un biežums, — ziņas par sertifikātu pārdošanas vai emisijas un atpirkšanas vai izpirkšanas izmaksām, — šo cenu publicēšanas līdzekļi, vietas un biežums ⁽¹⁾
1.18. Ziņas par atlīdzības veidu, apmēru un aprēķinu, kas kopīgajam fondam jāmaksā pārvaldības sabiedrībai, depozitārijam vai trešām personām, pārvaldības sabiedrības, depozitārija vai trešo pušu izdevumu atlīdzināšana, ko veic kopīgais fonds		1.18. Ziņas par atlīdzības veidu, apmēru un aprēķinu, kas sabiedrībai jāmaksā saviem direktoriem, vadības, pārvaldības un pārraudzības struktūru locekļiem, depozitārijam vai trešām personām, tās direktoru, depozitārija vai trešo pušu izdevumu atlīdzināšana, ko veic sabiedrība

(¹) Ieguldījumu sabiedrības šīs direktīvas 32. panta 5. punkta nozīmē norāda arī:

- sertifikātu tūrās aktīvu vērtības aprēķina metodi un biežumu,
- šīs vērtības publicēšanas līdzekļus, vietu un biežumu,
- tirdzniecības valsts fondu biržu, kuras cenas nosaka to darījumu cenas, ko šajā valstī veic ārpus fondu biržām.

2. Ziņas par depozitāriju:

2.1. Nosaukums vai veids, juridiskā forma, juridiskā adrese un pārvaldes iestādes adrese, ja tā nesakrīt ar juridisko adresi

2.2. Galvenā darbība

3. Ziņas par konsultatīvajiem uzņēmumiem vai ārējiem ieguldījumu konsultantiem, kas saskaņā ar līgumu sniedz padomus, par ko tiek maksāts no PVKIU aktīviem:

3.1. Uzņēmuma nosaukums vai veids vai konsultanta vārds

3.2. Līguma ar pārvaldības sabiedrību vai ieguldījumu sabiedrību būtiskākie noteikumi, kas var būt svarīgi sertifikātu turētājiem, izņemot noteikumus par atlīdzību

3.3. Citas nozīmīgas darbības

4. Ziņas par kārtību, kādā izdara maksājumus sertifikātu turētājiem, atpērk vai izpērk pajas un dara pieejamu informāciju par PVKIU. Šādai informācijai jebkurā gadījumā jābūt pieejamai dalībvalstī, kurā PVKIU ir nodibināts. Turklāt, ja sertifikāti tiek tirgoti citā dalībvalstī, šādu informāciju attiecībā uz šo valsti sniedz prospektā, ko publicē tur.

5. Pārējā informācija par ieguldījumiem:

5.1. PVKIU agrākā darbība (attiecīgā gadījumā) – šādu informāciju var iekļaut prospektā vai pievienot tam

- 5.2. Tipiskā ieguldītāja, kam paredzēts PVKIU, raksturojums
6. Ekonomiska informācija:
- 6.1. Iespējamie izdevumi vai maksājumi, kas nav minēti 1.17. punktā, nodalot maksājumus, kas jāveic sertifikātu turētājam, un maksājumus, kas jāveic no PVKIU aktīviem

B SARAKSTS

Ziņas, kas jāiekļauj regulārajos ziņojumos

- I. *Paziņojums par aktīviem un pasīviem:*
- pārvedami vērtspapīri,
 - banku bilances,
 - citi aktīvi,
 - kopējie aktīvi,
 - pasīvi,
 - tūrā aktīvu vērtība.
- II. *Apgrozībā esošo sertifikātu skaits*
- III. *Tīro aktīvu vērtība uz vienu sertifikātu*
- IV. *Vērtspapīru portfelis, norādot atsevišķi:*
- a) pārvedamus vērtspapīrus, kas reģistrēti fondu biržas oficiālā sarakstā;
 - b) pārvedamus vērtspapīrus, ko tirgo citā regulētā tirgū;
 - c) direktīvas 50. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā veida pārvedamus vērtspapīrus, kas nesen emitēti;
 - d) direktīvas 50. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā veida pārvedamus vērtspapīrus;
- turklāt – izvērtējot saskaņā ar vispiemērotākajiem kritērijiem, ņemot vērā PVKIU ieguldījumu politiku (piem., saskaņā ar ekonomikas, ģeogrāfijas vai valūtas kritēriju), izsakot kā procentuālo daļu no tīrajiem aktīviem; katram no iepriekš minētajiem ieguldījumiem – tā procentuālo daļu no attiecīgā PVKIU kopējiem aktīviem.
- Paziņojums par izmaiņām vērtspapīru portfeļa struktūrā pārskata periodā.
- V. *Paziņojums par pārmaiņām PVKIU aktīvos pārskata periodā, tostarp:*
- ieņēmumi no ieguldījumiem,
 - citi ieņēmumi,
 - pārvaldības izmaksas,
 - depozitārija izmaksas,
 - citas izmaksas un nodokļi,
 - tīrie ieņēmumi,

- sadalītie un no jauna ieguldītie ieņēmumi,
- izmaiņas kapitāla bilancē,
- ieguldījumu vērtības pieaugums vai samazinājums,
- visas citas izmaiņas, kas iespaido PVKIU aktīvus un pasīvus,
- darījuma izmaksas, kas ir PVKIU radītās izmaksas saistībā ar darījumiem tā portfeli.

VI. *Salīdzinājuma tabula, kura aptver pēdējos trīs finanšu gadus un kurā par katru finanšu gadu uzrāda finanšu gada beigu:*

- kopējo tīro aktīvu vērtību,
- tīro aktīvu vērtību uz vienu sertifikātu.

VII. *Ziņas par saistību galīgo apjomu pa darījumu kategorijām 51. panta izpratnē, kurus PVKIU ir izpildījis pārskata periodā.*

—

II PIELIKUMS

Kolektīvā portfeļa pārvaldīšanā iekļautās funkcijas:

- ieguldījumu pārvaldīšana,
 - administratīvā vadība:
 - a) juridiskie un līdzekļu pārvaldīšanas grāmatvedības pakalpojumi;
 - b) klienta pieprasījumi;
 - c) vērtēšana un cenas noteikšana (tostarp nodokļu deklarācijas);
 - d) reglamentējoša atbilstības uzraudzība;
 - e) sertifikātu turētāju reģistra kārtošana;
 - f) ienākuma sadale;
 - g) sertifikātu emisija un dzēšana;
 - h) līguma norēķini (tostarp sertifikātu nosūtīšanu);
 - i) lietvedība,
 - tirdzniecība.
-

III PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar sekojošo tās grozījumu sarakstu

(minēti 117. pantā)

Padomes Direktīva 85/611/EEK
(OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.)

Padomes Direktīva 88/220/EEK
(OV L 100, 19.4.1988., 31. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/26/EK
(OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.)

tikai 1. panta ceturtais ievilkums; 4. panta 7. punkts un
5. panta piektais ievilkums

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/64/EK
(OV L 290, 17.11.2000., 27. lpp.)

tikai 1. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/107/EK
(OV L 41, 13.2.2002., 20. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/108/EK
(OV L 41, 13.2.2002., 35. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK
(OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.)

tikai 66. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/1/EK
(OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.)

tikai 9. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/18/EK
(OV L 76, 19.3.2008., 42. lpp.)

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai

(minēti 117. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
85/611/EEK	1989. gada 1. oktobris	—
88/220/EEK	1989. gada 1. oktobris	—
95/26/EK	1996. gada 18. jūlijs	—
2000/64/EK	2002. gada 17. novembris	—
2001/107/EK	2003. gada 13. augusts	2004. gada 13. februāris
2001/108/EK	2003. gada 13. augusts	2004. gada 13. februāris
2004/39/EK	—	2006. gada 30. aprīlis
2005/1/EK	2005. gada 13. maijs	—

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 85/611/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkta ievadvārdi	1. panta 2. punkta ievadvārdi
1. panta 2. punkta pirmais un otrais ievilkums	1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
—	1. panta 2. punkta otrā daļa
1. panta 3. punkta pirmā daļa	1. panta 3. punkta pirmā daļa
1. panta 3. punkta otrā daļa	1. panta 3. punkta otrās daļas a) apakšpunkts
—	1. panta 3. punkta otrās daļas b) apakšpunkts
1. panta 4. līdz 7. punkts	1. panta 4. līdz 7. punkts
1. panta 8. punkta ievadvārdi	2. panta 1. punkta n) apakšpunkta ievadvārdi
1. panta 8. punkta pirmais, otrais un trešais ievilkums	2. panta 1. punkta n) apakšpunkta i), ii) un iii) punkts
1. panta 8. punkta pēdējais teikums	2. panta 7. punkts
1. panta 9. punkts	2. panta 1. punkta o) apakšpunkts
1.a panta ievadvārdi	2. panta 1. punkta ievadvārdi
1.a panta 1. punkts	2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
1.a panta 2. punkta teikuma pirmā daļa	2. panta 1. punkta b) apakšpunkts
1.a panta 2. punkta teikuma otrā daļa	2. panta 2. punkts
1.a panta 3. līdz 5. punkts	2. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunkts
1.a panta 6. punkts	2. panta 1. punkta f) apakšpunkts
1.a panta 7. punkta teikuma pirmā daļa	2. panta 1. punkta g) apakšpunkts
1.a panta 7. punkta teikuma otrā daļa	2. panta 3. punkts
1.a panta 8. līdz 9. punkts	2. panta 1. punkta h) līdz i) apakšpunkts
1.a panta 10. punkta pirmā daļa	2. panta 1. punkta j) apakšpunkts
1.a panta 10. punkta otrā daļa	2. panta 5. punkts
1.a panta 11. punkts	—
1.a panta 12. un 13. punkts, pirmais teikums	2. panta 1. punkta i) apakšpunkta ii) punkts
1.a panta 13. punkta otrais teikums	2. panta 4. punkta a) apakšpunkts
1.a panta 14. un 15. punkts, pirmais teikums	2. panta 1. punkta k) un l) apakšpunkts
1.a panta 15. punkta otrais teikums	2. panta 6. punkts
—	2. panta 1. punkta m) apakšpunkts
2. panta 1. punkta ievadvārdi	3. panta ievadvārdi
2. panta 1. punkta pirmais, otrais, trešais un ceturtais ievilkums	3. panta a), b), c) un d) punkts
2. panta 2. punkts	—
3. pants	4. pants
4. panta 1. un 2. punkts	5. panta 1. un 2. punkts
—	5. panta 3. punkts
4. panta 3. punkta pirmā daļa	5. panta 4. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts
—	5. panta 4. punkta otrā daļa
4. panta 3. punkta otrā daļa	5. panta 4. punkta trešā daļa
4. panta 3. punkta trešā daļa	5. panta 4. punkta ceturta daļa
4. panta 3.a punkts	5. panta 5. punkts
4. panta 4. punkts	5. panta 6. punkts

Direktīva 85/611/EEK	Šī direktīva
—	5. panta 7. punkts
5. panta 1. un 2. punkts	6. panta 1. un 2. punkts
5. panta 3. punkta pirmās daļas ievadvārdi	6. panta 3. punkta pirmās daļas ievadvārdi
5. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	6. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts
5. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta ievadvārdi	6. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta ievadvārdi
5. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums	6. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta i) un ii) punkts
5. panta 3. punkta otrā daļa	6. panta 3. punkta otrā daļa
5. panta 4. punkts	6. panta 4. punkts
5.a panta 1. punkta ievadvārdi	7. panta 1. punkta ievadvārdi
5.a panta 1. punkta a) apakšpunkta ievadvārdi	7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ievadvārdi
5.a panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums	7. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts
5.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma ievadvārdi	7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta ievadvārdi
5.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma i), ii) un iii) punkts	7. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta pirmais, otrais un trešais ievilkums
5.a panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais un ceturtais ievilkums	7. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkts
5.a panta 1. punkta a) apakšpunkta piektais ievilkums	—
5.a panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts	7. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts
5.a panta 2. līdz 5. punkts	7. panta 2. līdz 5. punkts
5.b pants	8. pants
5.c pants	9. pants
5.d pants	10. pants
5.e pants	11. pants
5.f panta 1. punkta pirmā daļa	12. panta 1. punkta pirmā daļa
5.f panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts	12. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts
5.f panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkta pirmais teikums	12. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkts
5.f panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkta pēdējais teikums	—
5.f panta 2. punkta ievadvārdi	12. panta 2. punkta ievadvārdi
5.f panta 2. punkta pirmais un otrais ievilkums	12. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
—	12. panta 3. punkts
5.g pants	13. pants
5.h pants	14. panta 1. punkts
—	14. panta 2. punkts
—	15. pants
6. panta 1. punkts	16. panta 1. punkta pirmā daļa
—	16. panta 1. punkta otrā daļa
6. panta 2. punkts	16. panta 2. punkts
—	16. panta 3. punkts
6.a panta 1. punkts	17. panta 1. punkts
6.a panta 2. punkts	17. panta 2. punkts
6.a panta 3. punkts	17. panta 3. punkta pirmā un otrā daļa
—	17. panta 3. punkta trešā daļa
—	17. panta 4. un 5. punkts
6.a panta 4. līdz 6. punkts	17. panta 6. līdz 8. punkts

Direktīva 85/611/EEK	Šī direktīva
6.a panta 7. punkts	17. panta 9. punkta pirmā daļa
—	17. panta 9. punkta otrā daļa
6.b panta 1. punkts	18. panta 1. punkts
6.b panta 2. punkts	18. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
—	18. panta 2. punkta trešā daļa
6.b panta 3. punkta pirmā daļa	18. panta 2. punkta ceturtdā daļa
6.b panta 3. punkta otrā daļa	—
—	18. panta 3. punkts
6.b panta 4. punkts	18. panta 4. punkts
6.b panta 5. punkts	—
—	19. un 20. pants
6.c panta 1. punkts	21. panta 1. punkts
6.c panta 2. punkta pirmā daļa	—
6.c panta 2. punkta otrā daļa	21. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
—	21. panta 2. punkta trešā daļa
6.c panta 3. līdz 5. punkts	21. panta 3. līdz 5. punkts
6.c panta 6. punkts	—
6.c panta 7. līdz 10. punkts	21. panta 6. līdz 9. punkts
7. pants	22. pants
8. pants	23. panta 1. līdz 3. punkts
—	23. panta 4. līdz 6. punkts
9. pants	24. pants
10. pants	25. pants
11. pants	26. pants
12. pants	27. panta pirmā un otrā daļa
—	27. panta trešā daļa
13. pants	28. pants
13.a panta 1. punkta pirmā daļa	29. panta 1. punkta pirmā daļa
13.a panta 1. punkta otrās daļas ievadvārdi	29. panta 1. punkta otrās daļas ievadvārdi
13.a panta 1. punkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums	29. panta 1. punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunkts
13.a panta 1. punkta trešā un ceturtdā daļa	29. panta 1. punkta trešā un ceturtdā daļa
13.a panta 2., 3. un 4. punkts	29. panta 2., 3. un 4. punkts
13.b pants	30. pants
13.c pants	31. pants
14. pants	32. pants
15. pants	33. panta 1. līdz 3. punkts
—	33. panta 4. līdz 6. punkts
16. pants	34. pants
17. pants	35. pants
18. pants	36. pants
—	37. līdz 49. pants
19. panta 1. punkta ievadvārdi	50. panta 1. punkta ievadvārdi
19. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts	50. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts
19. panta 1. punkta d) apakšpunkta ievadvārdi	50. panta 1. punkta d) apakšpunkta ievadvārdi

Direktīva 85/611/EEK	Šī direktīva
19. panta 1. punkta d) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums	50. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) un ii) punkts
19. panta 1. punkta e) apakšpunkta ievadvārdi	50. panta 1. punkta e) apakšpunkta ievadvārdi
19. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmais, otrais, trešais un ceturtais ievilkums	50. panta 1. punkta e) apakšpunkta i), ii), iii) un iv) punkts
19. panta 1. punkta f) apakšpunkts	50. panta 1. punkta f) apakšpunkts
19. panta 1. punkta g) apakšpunkta ievadvārdi	50. panta 1. punkta g) apakšpunkta ievadvārdi
19. panta 1. punkta g) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums	50. panta 1. punkta g) apakšpunkta i), ii) un iii) punkts
19. panta 1. punkta h) apakšpunkta ievadvārdi	50. panta 1. punkta h) apakšpunkta ievadvārdi
19. panta 1. punkta h) apakšpunkta pirmais, otrais, trešais un ceturtais ievilkums	50. panta 1. punkta h) apakšpunkta i), ii), iii) un iv) punkts
19. panta 2. punkta ievadvārdi	50. panta 2. punkta ievadvārdi
19. panta 2. punkta a) apakšpunkts	50. panta 2. punkta a) apakšpunkts
19. panta 2. punkta c) apakšpunkts	50. panta 2. punkta b) apakšpunkts
19. panta 2. punkta d) apakšpunkts	50. panta 2. punkta otrā daļa
19. panta 4. punkts	50. panta 3. punkts
21. panta 1. līdz 3. punkts	51. panta 1. līdz 3. punkts
21. panta 4. punkts	—
—	51. panta 4. punkts
22. panta 1. punkta pirmā daļa	52. panta 1. punkta pirmā daļa
22. panta 1. punkta otrās daļas ievadvārdi	52. panta 1. punkta otrās daļas ievadvārdi
22. panta 1. punkta otrās daļas pirmais un otrais ievilkums	52. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunkts
22. panta 2. punkta pirmā daļa	52. panta 2. punkta pirmā daļa
22. panta 2. punkta otrās daļas ievadvārdi	52. panta 2. punkta otrās daļas ievadvārdi
22. panta 2. punkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums	52. panta 2. punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunkts
22. panta 3. līdz 5. punkts	52. panta 3. līdz 5. punkts
22.a panta 1. punkta ievadvārdi	53. panta 1. punkta ievadvārdi
22.a panta 1. punkta pirmais, otrais un trešais ievilkums	53. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
22.a panta 2. punkts	53. panta 2. punkts
23. pants	54. pants
24. pants	55. pants
24.a pants	70. pants
25. panta 1. punkts	56. panta 1. punkts
25. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdi	56. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdi
25. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais, otrais, trešais un ceturtais ievilkums	56. panta 2. punkta pirmās daļas a), b), c) un d) apakšpunkts
25. panta 2. punkta otrā daļa	56. panta 2. punkta otrā daļa
25. panta 3. punkts	56. panta 3. punkts
26. pants	57. pants
—	58. līdz 67. pants
27. panta 1. punkta ievadvārdi	68. panta 1. punkta ievadvārdi
27. panta 1. punkta pirmais ievilkums	—
27. panta 1. punkta otrais, trešais un ceturtais ievilkums	68. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts

Direktīva 85/611/EEK	Šī direktīva
27. panta 2. punkta ievadvārdi	68. panta 2. punkta ievadvārdi
27. panta 2. punkta pirmais un otrais ievilkums	68. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
28. panta 1. un 2. punkts	69. panta 1. un 2. punkts
28. panta 3. un 4. punkts	—
28. panta 5. un 6. punkts	69. panta 3. un 4. punkts
29. pants	71. pants
30. pants	72. pants
31. pants	73. pants
32. pants	74. pants
33. panta 1. punkta pirmā daļa	—
33. panta 1. punkta otrā daļa	75. panta 1. punkts
33. panta 2. punkts	75. panta 1. punkts
33. panta 3. punkts	75. panta 3. punkts
—	75. panta 4. punkts
34. pants	76. pants
35. pants	77. pants
—	78. līdz 82. pants
36. panta 1. punkta pirmās daļas ievadvārdi	83. panta 1. punkta pirmās daļas ievadvārdi
36. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums	83. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) punkts
36. panta 1. punkta pirmās daļas nobeiguma vārdi	83. panta 1. punkta pirmās daļas ievadvārdi
36. panta 1. punkta otrā daļa	83. panta 1. punkta otrā daļa
36. panta 2. punkts	83. panta 2. punkts
37. pants	84. pants
38. pants	85. pants
39. pants	86. pants
40. pants	87. pants
41. panta 1. punkta ievadvārdi	88. panta 1. punkta ievadvārdi
41. panta 1. punkta pirmais un otrais ievilkums	88. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
41. panta 1. punkta nobeiguma vārdi	88. panta 1. punkta ievadvārdi
41. panta 2. punkts	88. panta 2. punkts
42. panta ievadvārdi	89. panta ievadvārdi
42. panta pirmais un otrais ievilkums	89. panta a) un b) punkts
42. panta nobeiguma vārdi	89. panta ievadvārdi
43. pants	90. pants
44. panta 1. līdz 3. punkts	—
—	91. panta 1. līdz 4. punkts
45. pants	92. pants
46. panta pirmās daļas ievadvārdi	93. panta 1. punkta pirmā daļa
—	93. panta 1. punkta otrā daļa
46. panta pirmās daļas pirmais ievilkums	—
46. panta pirmās daļas otrais, trešais un ceturtais ievilkums	93. panta 2. punkta a) apakšpunkts
46. panta pirmās daļas piektais ievilkums	—
46. panta otrā daļa	—
—	93. panta 2. punkta b) apakšpunkts

Direktīva 85/611/EEK	Šī direktīva
—	93. panta 3. līdz 8. punkts
47. pants	94. pants
—	95. pants
48. pants	96. pants
49. panta 1. līdz 3. punkts	97. panta 1. līdz 3. punkts
49. panta 4. punkts	—
—	98. līdz 100. pants
50. panta 1. punkts	101. panta 1. punkts
—	101. panta 2. līdz 9. punkts
50. panta 2. līdz 4. punkts	102. panta 1. līdz 3. punkts
50. panta 5. punkta ievadvārdi	102. panta 4. punkta ievadvārdi
50. panta 5. punkta pirmais, otrais, trešais un ceturtais ievilkums	102. panta 4. punkta a), b), c) un d) apakšpunkts
50. panta 6. punkta ievadvārdi un a) un b) apakšpunkts	102. panta 5. punkta pirmās daļas ievadvārdi
50. panta 6. punkta b) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums	102. panta 5. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts
50. panta 6. punkta b) apakšpunkta nobeiguma vārdi	102. panta 5. punkta otrā un trešā daļa
50. panta 7. punkta pirmās daļas ievadvārdi	103. panta 1. punkta ievadvārdi
50. panta 7. punkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums	103. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
50. panta 7. punkta otrās daļas ievadvārdi	103. panta 2. punkta ievadvārdi
50. panta 7. punkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums	103. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts
50. panta 7. punkta trešā daļa	103. panta 3. punkts
50. panta 8. punkta pirmā daļa	103. panta 4. punkts
50. panta 8. punkta otrās daļas ievadvārdi	103. panta 5. punkta pirmās daļas ievadvārdi
50. panta 8. punkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums	103. panta 5. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts
50. panta 8. punkta trešā daļa	103. panta 6. punkts
50. panta 8. punkta ceturtnā daļa	103. panta 5. punkta otrā daļa
50. panta 8. punkta piektā daļa	103. panta 7. punkts
50. panta 8. punkta sestā daļa	—
50. panta 9. līdz 11. punkts	104. panta 1. līdz 3. punkts
—	105. pants
50.a panta 1. punkta ievadvārdi	106. panta 1. punkta pirmās daļas ievadvārdi
50.a panta 1. punkta a) apakšpunkta ievadvārdi	106. panta 1. punkta pirmās daļas ievadvārdi
50.a panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums	106. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts
50.a panta 1. punkta b) apakšpunkts	106. panta 1. punkta otrā daļa
50.a panta 2. punkts	106. panta 2. punkts
51. panta 1. un 2. punkts	107. panta 1. un 2. punkts
—	107. panta 3. punkts
52. panta 1. punkts	108. panta 1. punkta pirmā daļa
52. panta 2. punkts	108. panta 1. punkta otrā daļa
52. panta 3. punkts	108. panta 2. punkts
—	108. panta 3. līdz 6. punkts
52.a pants	109. panta 1. un 2. punkts

Direktīva 85/611/EEK	Šī direktīva
—	109. panta 3. un 4. punkts
52.b panta 1. punkts	110. panta 1. punkts
52.b panta 2. punkts	—
52.b panta 3. punkts	110. panta 2. punkts
53.a pants	111. pants
53.b panta 1. punkts	112. panta 1. punkts
53.b panta 2. punkts	112. panta 2. punkts
—	112. panta 3. punkts
54. pants	113. panta 1. punkts
55. pants	113. panta 2. punkts
56. panta 1. punkts	113. panta 3. punkts
56. panta 2. punkts	—
57. pants	—
—	114. pants
58. pants	116. panta 2. punkts
—	115. pants
—	116. panta 1. punkts
—	117. un 118. pants
59. pants	119. pants
I pielikuma A un B saraksts	I pielikuma A un B saraksts
I pielikuma C saraksts	—
II pielikums	II pielikums
—	III pielikums
—	IV pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/111/EK

(2009. gada 16. septembris),

ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK, Direktīvu 2006/49/EK un Direktīvu 2007/64/EK attiecībā uz bankām, kuras saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla posteņiem, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropadomes un *Ecofin* secinājumiem un starptautiskajām iniciatīvām šajā jomā, piemēram, 2009. gada 2. aprīļa Divdesmit valstu grupas (G20) augstākā līmeņa sanākumi, šī direktīva uzskatāma par pirmo svarīgo soli finanšu krīzes atklāto trūkumu novēršanā, pirms tiek īstenotas citas Komisijas iniciatīvas, kas norādītas Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojumā "Impulsi Eiropas atveseļošanai".
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽⁴⁾ 3. pants ļauj dalībvalstīm ieviest īpašus piesardzības režīmus kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi saistītas ar galveno iestādi kopš 1977. gada 15. decembra, ar noteikumu, ka šie režīmi tikuši ieviesti valsts tiesību aktos ne vēlāk par 1979. gada 15. decembri. Šādi ierobežojumi

neļauj dalībvalstīm, īpaši tām, kas pievienojušās Eiropas Savienībai kopš 1980. gada, ieviest vai saglabāt tādus pašus režīmus līdzīgām kredītiestāžu pārstāvniecībām, kas izveidotas to teritorijā. Tādēļ ir piemēroti atcelt šādus 3. pantā noteiktos laika ierobežojumus, lai nodrošinātu vienādu konkurences nosacījumus kredītiestādēm dalībvalstīs. Eiropas Banku uzraudzītāju komitejai būtu jāizstrādā pamatnostādnes, lai uzlabotu konverģences uzraudzības praksi šajā ziņā.

- (3) Kapitāla hibrīda instrumentiem ir būtiska loma kredītiestāžu nepārtrauktā kapitāla pārvaldībā. Šie instrumenti ļauj kredītiestādēm nodrošināt dažādotu kapitāla struktūru un piekļūt plašam finanšu investoru lokam. 1998. gada 28. oktobrī Bāzeles Banku uzraudzības komiteja panāca vienošanos gan par atbilstības kritērijiem, gan par ierobežojumiem atsevišķu kapitāla hibrīda instrumentu veidu iekļaušanai kredītiestāžu sākotnējā pašu kapitālā.

- (4) Tādēļ ir svarīgi noteikt kritērijus šo kapitāla instrumentu atbilstībai kredītiestāžu sākotnējam pašu kapitālam un saskaņot Direktīvas 2006/48/EK noteikumus ar šīs vienošanās noteikumiem. Direktīvas 2006/48/EK XII pielikuma grozījumi tiešā veidā izriet no minēto kritēriju noteikšanas. Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) apakšpunktā minētajam pašu kapitālam būtu jāietver visi instrumenti, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzskata par pamatkapitālu, kas likvidācijas laikā ir līdzvērtīgi parastām akcijām un kas pilnībā sedz zaudējumus līdzvērtīgi ar parastām akcijām uz nepārtrauktas darbības principa pamata. Pie šiem instrumentiem vajadzētu piederēt instrumentiem, kas nekumulatīvi dod priekšrocības tiesības uz dividendu izmaksām, ar noteikumu, ka tie ir iekļauti Padomes Direktīvas 86/653/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ⁽⁵⁾ 22. pantā, likvidācijas laikā ir līdzvērtīgi parastajām akcijām un pilnībā sedz zaudējumus līdzvērtīgi ar parastajām akcijām uz nepārtrauktas darbības principa pamata. Sākotnējais pašu kapitāls, kas minēts Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) apakšpunktā, ietver arī jebkādus citus instrumentus, kas minēti kredītiestādes noteikumos, ņemot vērā kopieguldījumu fondu, kooperatīvu sabiedrību un līdzīgu iestāžu īpašo uzbūvi, un kas uzskatāmi par līdzvērtīgiem

⁽¹⁾ 2009. gada 24. marta Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 93, 22.4.2009., 3. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 6. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 27. jūlija Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.

- parastām akcijām to kapitāla īpašību ziņā, jo īpaši attiecībā uz spēju segt zaudējumus. Instrumentus, kas likvidācijas laikā nav līdzvērtīgi parastām akcijām vai kas nesedz zaudējumus uz nepārtrauktas darbības principa pamata līdzvērtīgi parastām akcijām, ietver Direktīvas 2006/48/EK 57. panta ca) apakšpunktā minētajā hibrīda instrumentu kategorijā.
- (5) Lai novērstu traucējumus tirgus darbībā un nodrošinātu nepārtrauktību visiem pašu kapitāla līmeņiem, ir lietderīgi paredzēt īpašus pārejas pasākumus jaunajam kapitāla instrumentu režīmam. Kad atgūšana ir nodrošināta, būtu jāveicina sākotnējā pašu kapitāla kvalitāte. Tādēļ Komisijai līdz 2011. gada 31. decembrim būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, pievienojot tam atbilstīgus priekšlikumus.
- (6) Lai stiprinātu Kopienas sistēmu krīzes pārvaldībai, ir svarīgi, lai kompetentās iestādes efektīvi saskaņotu savu rīcību ar citām kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā ar centrālajām bankām, tostarp arī nolūkā mazināt sistēmisko risku. Lai stiprinātu banku grupas konsolidētas konsultatīvas uzraudzības efektivitāti, būtu daudz efektīvāk jāsaņāgo uzraudzības pasākumi. Tādēļ būtu jāizveido uzraudzītāju kolēģijas. Uzraudzītāju kolēģiju izveidei nevajadzētu ietekmēt Direktīvā 2006/48/EK kompetentajām iestādēm noteiktās tiesības un pienākumus. To izveidei būtu jākalpo kā līdzeklim labākas sadarbības nodrošināšanai, ar kura palīdzību kompetentās iestādes vienojas par būtiskākajiem uzraudzības uzdevumiem. Uzraudzītāju kolēģijām būtu jāveicina nepārtraukta uzraudzība un ārkārtas situāciju risināšana. Konsolidētās uzraudzības iestāde sadarbībā ar citiem kolēģijas dalībniekiem var izlemt par tādu sanāksmju rīkošanu vai darbību veikšanu, kas nepieņemta vispārēju interesi, un tādējādi mērķtieciīgi piesaistīt ieinteresētos dalībniekus.
- (7) Kompetento iestāžu pilnvarojumā pienācīgā veidā būtu jāpievērš uzmanība Kopienas aspektam. Tādēļ kompetentajām iestādēm būtu pienācīgi jāapsver to pieņemto lēmumu ietekme uz finanšu sistēmas stabilitāti visās pārējās attiecīgajās dalībvalstīs. Ja tas paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos, šis princips būtu jāsaprot kā plašs mērķis finanšu stabilitātes veicināšanai Eiropas Savienībā, un tam nevajadzētu kompetentajām iestādēm uzlikt par juridisku pienākumu sasniegt konkrētu rezultātu.
- (8) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai piedalīties kolēģijās, kas izveidotas tādu kredītiestāžu uzraudzībai, kuru mātesuzņēmums atrodas trešā valstī. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kur tas nepieciešams, sniedz pamatnostādnes un ieteikumus ar nolūku veicināt uzraudzības darbību prakses konvergenci atbilstīgi Direktīvai 2006/48/EK. Lai novērstu neatbilstību un regulējuma arbitražu, ko var izraisīt dažādu kolēģiju piemērotās atšķirīgas pieejas un noteikumi, kā arī dalībvalstu ziņā atstātā to piemērošanas izvēle, pamatnostādnes par kolēģijas regulējošajiem noteikumiem būtu jāizstrādā Eiropas Banku uzraudzītāju komitejai.
- (9) Direktīvas 2006/48/EK 129. panta 3. punktam nevajadzētu mainīt pilnvaru sadalījumu starp kompetentajām uzraudzības iestādēm konsolidēti, daļēji konsolidēti vai individuāli.
- (10) Informācijas apmaiņas trūkums starp izcelsmes valsts un uzņēmējas valsts kompetentajām iestādēm var izrādīties izšķirošs uzņēmēju dalībvalstu finansiālajai stabilitātei. Tādēļ būtu jāstiprina uzņēmējas valsts uzraudzītāju informācijas tiesības, jo īpaši tādas krīzes gadījumā, kas saistīta ar nozīmīgām filiālēm. Šajā nolūkā būtu jādefinē nozīmīgas filiāles jēdziens. Kompetentajām iestādēm būtu jāsniedz informācija, kas ir būtiska centrālo banku un finanšu ministriju pienākumu izpildei attiecībā uz finanšu krīzēm un sistēmiskā riska mazināšanu.
- (11) Pašreizējie uzraudzības pasākumi būtu vēl jāpilnveido. Uzraudzītāju kolēģijas ir vēl viens būtisks solis uz priekšu, lai racionalizētu ES sadarbību un konvergenci uzraudzības jomā.
- (12) Sadarbība kolēģijās starp uzraudzības iestādēm, kas uzrauga grupas, kontrolakciju sabiedrības un to meitasuzņēmumus un filiāles, ir noteikts attīstības posms, lai sekmētu tālāku regulatīvo konvergenci un uzraudzības integrāciju. Uzraudzītāju savstarpējā uzticība un savstarpējo pienākumu ievērošana ir ļoti būtiska. Ja saistībā ar šiem atšķirīgajiem pienākumiem kolēģijas locekļu vidū rodas domstarpības, ir ļoti būtiski, lai Kopienas līmenī būtu pieejami neatkarīgu un objektīvu konsultāciju, starpniecības un domstarpību izšķiršanas mehānismi.
- (13) Starptautiskā finanšu tirgus krīze parādīja, ka ir lietderīgi turpināt izskatīt jautājumu par nepieciešamību reformēt Eiropas Savienības finanšu nozares regulatīvo un uzraudzības modeli.
- (14) Komisija 2008. gada 29. oktobra paziņojumā par atgūšanas no finanšu krīzes informēja, ka ir izveidojusi ekspertu grupu *Jacques de Larosière* vadībā (*Larosière* grupa), lai izskatītu Eiropas finanšu iestāžu organizāciju nolūkā nodrošināt samērīgu piesardzību, tirgus darbības sakārtotību un ciešāku Eiropas sadarbību finanšu stabilitātes pārraudzības jomā, kā arī saistībā ar agrā brīdinājuma mehānismiem un krīzes pārvaldību, tostarp pārrobežu un starpnozaru risku pārvaldību, kā arī lai izskatītu sadarbības iespējas starp Eiropas Savienību un citām nozīmīgākajām jurisdikcijām nolūkā palīdzēt aizsargāt finanšu stabilitāti pasaulē.

- (15) Lai Eiropas Savienības līmenī sasniegtu nepieciešamo konverģences un sadarbības līmeni uzraudzības jomā un stiprinātu finanšu sistēmas stabilitāti, ir ļoti nepieciešamas turpmākas ES finanšu nozares regulatīvā un uzraudzības modeļa tālejošas reformas, un Komisijai būtu nekavējoties tās jāierosina, pienācīgi ņemot vērā *Larosière* grupas 2009. gada 25. februārī iesniegtos secinājumus.
- (16) Komisijai līdz 2009. gada 31. decembrim būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei un jāiesniedz likumdošanas priekšlikumi, kas nepieciešami, lai risinātu to noteikumu nepilnības, kuri saistīti ar tālāku uzraudzības integrāciju, vienlaikus ņemot vērā, ka līdz 2011. gada 31. decembrim būtu jāpanāk ES līmeņa uzraudzības sistēmas nozīmes palielināšanās.
- (17) Riska darījumu ar vienu klientu vai ar saistītu klientu grupu pārmērīga koncentrēšana var radīt nepieļaujamu zaudējumu risku. Šādu situāciju varētu uzskatīt par bīstamu attiecībā uz kredītiestādes maksātspēju. Tādēļ kredītiestāžu lielu riska darījumu uzraudzībai un kontrolei vajadzētu būt to uzraudzības sastāvdaļai.
- (18) Pašreizējais lielu riska darījumu režīms ieviests 1992. gadā. Tādēļ Direktīvā 2006/48/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību ⁽¹⁾ noteiktās spēkā esošās prasības lieliem riska darījumiem būtu jāpārskata.
- (19) Kredītiestādes iekšējā tirgū ir iesaistītas tiešā konkurences cīņā, tāpēc būtu jāturpina kredītiestāžu lielu riska darījumu uzraudzības un kontroles pamatnoteikumu harmonizēšana. Nolūkā samazināt administratīvo slogu kredītiestādēm būtu jāsamazina dalībvalstīm pieejamo izvēles iespēju skaits attiecībā uz lieliem riska darījumiem.
- (20) Nosakot saistītu klientu grupas pastāvēšanu un tādējādi arī riska darījumus, kas veido vienotu risku, ir svarīgi ņemt vērā arī riskus, kas rodas no būtiska finansējuma kopēja avota, kuru nodrošina pati kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, tās finanšu grupa vai saistītās puses.
- (21) Kaut arī ir vēlams riska darījumu vērtības aprēķinus balstīt uz tiem aprēķiniem, kas paredzēti minimālo pašu kapitāla prasību nolūkā, ir lietderīgi pieņemt noteikumus lielu riska darījumu uzraudzībai, nepiemērojot riska svērumus vai riska kategorijas. Turklāt maksātspējas režīmā izmantotās kredītriska mazināšanas metodes tika izstrādātas ar pieņēmumu par pietiekami dažādotu kredītrisku. Lielos riska darījumos ar riska koncentrāciju vienuviet šis kredītrisks nav pietiekami dažādots. Tādēļ šo metožu rezultāti būtu jāpakļauj piesardzīgiem aizsardzības pasākumiem. Šādā kontekstā ir jānodrošina efektīva kredītaizsardzības atgūšana attiecībā uz lieliem riska darījumiem.
- (22) Zaudējums, kas rodas no riska darījuma ar kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību, var būt tikpat liels, cik zaudējums no jebkura cita riska darījuma, tāpēc šādiem riska darījumiem būtu jāpiemēro tāda pati kārtība un par tiem jāziņo tāpat kā par jebkuru citu riska darījumu. Tomēr ir ieviests alternatīvs kvantitatīvais ierobežojums, lai mazinātu šādas pieejas ietekmi uz mazākām iestādēm. Turklāt ļoti īsa termiņa riska darījumi, kas saistīti ar naudas pārskaitīšanu, tostarp ar maksājumu pakalpojumu veikšanu un klīringa, norēķinu un glabāšanas pakalpojumiem klientiem, ir atbrīvojami no nodokļa, lai sekmētu finanšu tirgu un saistītās infrastruktūras netraucētu darbību. Šajos pakalpojumos ir ietverta, piemēram, skaidras naudas klīringa un norēķinu pakalpojumu izpilde un līdzīgas darbības, kas atvieglo norēķinus. Saistītie riska darījumi ietver riska darījumus, kuri var būt neparedzami un kurus kredītiestāde tādēļ nespēj pilnībā kontrolēt, piemēram, starpbanku kontu atlikumus, kas radušies no klientu maksājumiem, tostarp kredītētām vai debetētām maksām un procentiem, un no citiem maksājumiem par pakalpojumiem klientam, kā arī no dotā vai saņemtā nodrošinājuma.
- (23) Šīs direktīvas noteikumiem, kas saistīti ar ārējām kredītu novērtēšanas institūcijām (ĀKNI), būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām ⁽²⁾. Turklāt Eiropas Banku uzraudzītāju komitejai būtu jāpārskata pamatnostādnes par ĀKNI atzīšanu, lai nepieļautu darba dublēšanos un mazinātu atzīšanas procesa radīto slogu, ja ĀKNI Kopienā ir reģistrēta kā kredītreitingu aģentūra.
- (24) Ir svarīgi novērst nesaskaņotību starp to sabiedrību interesēm, kuras "pārdala" aizdevumus tirgojamās vērtspapīros un citos finanšu instrumentos (iniciatori vai sponsori), un to sabiedrību interesēm, kuras investē šajos vērtspapīros vai instrumentos (investori). Ir svarīgi arī saskaņot iniciatoru vai sponsoru intereses ar investoru interesēm. Šajā nolūkā iniciators vai sponsors saglabā būtisku daļu no pakārtotajiem aktīviem. Tāpēc ir svarīgi, lai iniciatori vai sponsori uzņemtos daļu riska no attiecīgajiem aizdevumiem. Vispār pārvēršanas vērtspapīros darījumus nevajadzētu strukturēt tā, lai izvairītos no saglabāšanas prasības, jo īpaši izmantojot maksu vai prēmiju vai abu šo veidu struktūru. Šāda saglabāšana būtu jāpiemēro visās situācijās, kad ir piemērojama pārvēršanas vērtspapīros ekonomiskā būtība saskaņā ar Direktīvā 2006/48/EK iekļauto definīciju, neatkarīgi no tā, kādas juridiskas struktūras vai

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

- instrumentus izmanto ekonomiskās būtības iegūšanai. Jo īpaši tad, kad kredītrisku nodod, veicot pārvēršanu vērtspapīros, investoriem būtu jāpieņem lēmums tikai pēc rūpīgām pārdomām, un tādēļ tiem nepieciešama attiecīga informācija par pārvēršanu vērtspapīros.
- (25) Pasākumiem šo struktūru iespējamās nesaskaņotības risināšanai jābūt konsekventiem un saskaņotiem visā attiecīgajā finanšu nozares regulējumā. Komisijai būtu jāiesniedz atbilstīgi likumdošanas priekšlikumi, lai nodrošinātu šādu konsekvenci un saskaņotību. Saglabāšanas prasību nedrīkst piemērot vairākkārt. Attiecībā uz katru pārvēršanu vērtspapīros ir pietiekami, ja šo prasību piemēro tikai vienam no iniciatoriem, sponsoriem vai sākotnējiem aizdevējiem. Līdzīgi gadījumā, kad pārvēršanas vērtspapīros darījumi ietver citus, pakārtotus pārvēršanas vērtspapīros darījumus, saglabāšanas prasība būtu jāpiemēro tikai tai pārvēršanai vērtspapīros, kas saistīta ar investīciju. Pārpirktiem debitoru parādiem nevajadzētu piemērot saglabāšanas prasību, ja to pamatā ir korporatīva darbība, saskaņā ar kuru tos piešķir vai pārdod ar atlaidi, lai finansētu šādu darbību. Kompetentajām iestādēm būtu jāpiemēro riska svērums saistībā ar pienācīgas rūpības un riska pārvaldības pienākumu neievērošanu, veicot pārvēršanu vērtspapīros, būtiskiem politikas un procedūras pārkāpumiem, kam ir nozīme attiecīgo risku analīzē.
- (26) G20 valstu vadītāji 2009. gada 2. aprīļa deklarācijā par finanšu sistēmas stiprināšanu prasīja, lai Bāzeles Banku uzraudzības komiteja un iestādes apsvērtu iespēju līdz 2010. gadam pārvēršanai vērtspapīros sākt piemērot pienācīgu rūpību un kvantitatīvas saglabāšanas prasības. Ņemot vērā šos starptautiskos notikumus un lai vislabāk mazinātu sistēmiskos riskus, kas rodas no pārvēršanas vērtspapīros darījumu tirgiem, Komisijai pirms 2009. gada beigām un pēc apspriešanās ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju būtu jānolemj, vai būtu jāierosina noteikt stingrāku saglabāšanas prasību un vai saglabāšanas prasības aprēķināšanas metodes palīdz sasniegt mērķi, proti, vairāk saskaņot iniciatoru vai sponsoru un investoru intereses.
- (27) Būtu jāpiemēro pienācīga rūpība, lai pareizi novērtētu riskus, kas tirdzniecības portfeli un ārpus tā rodas no riska darījumiem saistībā ar pārvēršanu vērtspapīros. Turklāt pienācīgai rūpībai jābūt samērīgai. Pienācīgas rūpības procedūrām būtu jāveicina lielāka uzticēšanās starp iniciatoriem, sponsoriem un investoriem. Tādēļ būtu vēlams pienācīgi publiskot attiecīgu informāciju par pienācīgas rūpības procedūrām.
- (28) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu pietiekami daudz darbinieku un resursu, lai izpildītu Direktīvā 2006/48/EK noteiktos uzraudzības pienākumus un lai saskaņā ar šo direktīvu kredītiestāžu pārraudzībā iesaistītajiem darbiniekiem būtu attiecīgas zināšanas un pieredze viņiem uzticēto pienākumu izpildei.
- (29) Lai precizētu dažus noteikumus ar mērķi uzlabot uzraudzības prakses konvergenci, būtu jāgroza Direktīvas 2006/48/EK III pielikums.
- (30) Nesenie notikumi tirgū ir aktualizējuši faktu, ka likviditātes riska pārvaldība ir kredītiestāžu un to filiāļu stabilitātes būtisks priekšnoteikums. Direktīvas 2006/48/EK V un XI pielikumā noteiktie kritēriji būtu jāstiprina nolūkā saskaņot šos noteikumus ar darbu, kuru paveica Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja un Bāzeles Banku uzraudzības komiteja.
- (31) Direktīvas 2006/48/EK īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (32) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro grozīt Direktīvas 2006/48/EK III pielikumu nolūkā ņemt vērā izmaiņas finanšu tirgos vai grāmatvedības standartos vai prasības, kurās ņemti vērā Kopienas tiesību akti, vai attiecībā uz uzraudzības prakses konvergenci. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus Direktīvas 2006/48/EK elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (33) Finanšu krīze ir parādījusi, ka makrolīmenī ir labāk jāanalizē ar uzticamības pārbaudi saistītās problēmas, proti, tās problēmas, kas rodas, mijiedarbojoties makroekonomikas politikai un finanšu sistēmas regulējumam. Tas ietver vajadzību izskatīt: pasākumus, kas mazina ekonomikas attīstības cikla augšupeju un lejupslīdi, ietverot nepieciešamību uzplaukuma laikā kredītiestādēm veidot pretcikliskus amortizatorus, kurus varētu izmantot lejupslīdes laikā, kas var ietvert iespēju veidot papildu rezerves, "dinamisko nodrošinājumu" un iespēju grūtos laikos samazināt kapitāla buferus, tādējādi nodrošinot pietiekamu kapitāla pieejamību visa cikla laikā; pamatojumu Direktīvā 2006/48/EK paredzēto kapitāla prasību aprēķināšanai; papildu pasākumus, kas papildina prasības, kuras kredītiestādēs noteiktas, pamatojoties uz risku, lai palīdzētu ierobežot aizņemto līdzekļu īpatsvara palielināšanos banku sistēmā.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(34) Tādēļ Komisijai līdz 2009. gada 31. decembrim būtu jāpārskata Direktīva 2006/48/EK kopumā, lai risinātu šos jautājumus un iesniegtu Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu un atbilstīgus priekšlikumus.

(35) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, Komisijai būtu jāpārskata pasākumi, kas paredzēti, lai sekmētu pārredzamību ārpusbiržas tirgos, novērstu darījuma partneru risku un kopumā mazinātu vispārējo risku, piemēram, kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumu kliringa veikšanā, izmantojot centrālos darījumu starpniekus (CCP), un jāsigatavo ziņojums par šiem pasākumiem. Būtu jāveicina CCP izveide un attīstība Eiropas Savienībā, piemērojot augstus darbības un piesardzības standartus un efektīvu uzraudzību. Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem, attiecīgā gadījumā pienācīgi ņemot vērā paralēlas pasaules mēroga iniciatīvas.

(36) Komisijai būtu jāpārskata Direktīvas 2006/48/EK 113. panta 4. punkts un jāsigatavo ziņojums par minētā punkta piemērošanu, tostarp arī par to, vai lēmumu pieņemšana par atbrīvojumiem būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā. Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šis ziņojums, pievienojot tam atbilstīgus priekšlikumus. Atbrīvojumi un izvēles iespējas būtu jāatceļ, ja vien nav acīmredzamas vajadzības tos saglabāt, lai nodrošinātu vienu saskaņotu noteikumu kopumu visā Kopienā.

(37) Novērtējot risku, būtu jāņem vērā mikro kredīta īpatnības un būtu jāveicina mikro kredītu attīstība. Turklāt, ņemot vērā mikro kredītu vājo attīstību, būtu jāveicina atbilstīgu vērtēšanas sistēmu izstrāde, tostarp standarta vērtēšanas sistēmas, kas pielāgotas ar mikro kredītēšanas darbībām saistītajam riskam. Dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt, ka mikro kredītēšanas darbību regulējums un uzraudzība piesardzības nolūkā ir samērīga.

(38) Tā kā šīs direktīvas mērķus, t. i., noteikumu ieviešanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu un to konsultatīvu uzraudzību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tas prasa harmonizēt lielu apjomu dažādu noteikumu, kuri pastāv katras dalībvalsts tiesiskajā sistēmā, un tādēļ to var labāk īstenot Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas nepieciešami šo mērķu sasniegšanai.

(39) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

(40) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2006/48/EK, Direktīva 2006/49/EK un Direktīva 2007/64/EK⁽²⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2006/48/EK grozījumi

Direktīvu 2006/48/EK ar šo groza šādi:

1) direktīvas 3. panta 1. punktu groza šādi:

a) pirmās daļas ievadfrāzi aizstāj ar šādu ievadfrāzi:

“1. Vienu vai vairākas kredītiestādes, kas atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī un kas ir pastāvīgi saistītas ar kādu galveno iestādi, kura tās uzrauga un kura ir dibināta tajā pašā dalībvalstī, var atbrīvot no prasībām, kas noteiktas 7. pantā un 11. panta 1. punktā, ja attiecīgās valsts tiesību aktos noteikts, ka:”;

b) otro un trešo daļu svītrot;

2) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 6) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6) “iestādes” V sadaļas 2. nodaļas 2., 3. un 5. iedaļas nolūkos ir iestādes, kā tās definētas Direktīvas 2006/49/EK 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā;”;

b) panta 45) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) divas vai vairāk fiziskās vai juridiskās personas, kuras cita citu nekontrolē, kā aprakstīts a) apakšpunktā, bet kuras ir uzskatāmas par tādām, kas veido vienu risku, jo tās ir savstarpēji saistītas tā, ka gadījumā, ja vienai no tām rastos finansiālas grūtības, jo sevišķi finansēšanas vai atmaksāšanas grūtības, otrai vai visām pārējām arī varētu būt finansēšanas vai atmaksāšanas grūtības;”;

(1) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

(2) OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

c) pievieno šādu punktu:

“48) “konsolidētās uzraudzības iestāde” ir kompetentā iestāde, kas atbildīga par konsolidētas uzraudzības īstenošanu attiecībā uz ES kredītiestādēm, kas ir mātesuzņēmumi, un kredītiestādēm, kuras kontrolē ES mātesuzņēmumi, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrības.”;

3) direktīvas 40. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Kompetentās iestādes vienā dalībvalstī savu vispārējo pienākumu pildīšanā, balstoties uz attiecīgā laikā pieejamo informāciju, pienācīgi apsver savu lēmumu iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti visās citās attiecīgajās dalībvalstīs, un jo īpaši ārkārtas situācijās.”;

4) iekļauj šādus pantus:

“42.a pants

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var iesniegt pieprasījumu konsolidētās uzraudzības iestādei, ja piemērojams 129. panta 1. punkts, vai izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, lūdzot, lai kādas kredītiestādes filiāli atzītu par nozīmīgu.

Pieprasījumā jānorāda pamatojums attiecīgās filiāles atzīšanai par nozīmīgu, īpašu uzmanību veltot šādiem jautājumiem:

- a) vai attiecīgās kredītiestādes filiāles tirgus daļa noguldījumiem uzņēmējā dalībvalstī pārsniedz 2 %;
- b) kredītiestādes darbības apturēšanas vai slēgšanas iespējamā ietekme uz tirgus likviditāti un uzņēmējas dalībvalsts maksājumu, klīringa un norēķinu sistēmām; un
- c) filiāles lielums un nozīmība klientu skaita ziņā uzņēmējas dalībvalsts banku sektora vai finanšu sistēmas kontekstā.

Izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes un, ja piemērojams 129. panta 1. punkts, konsolidētās uzraudzības iestāde veic visus pasākumus, kas ir to kompetencē, lai panāktu kopīgu lēmumu par filiāļu atzīšanu par nozīmīgām.

Ja divu mēnešu laikā no šā punkta pirmajā daļā minētā pieprasījuma saņemšanas netiek panākts kopīgs lēmums, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes turpmāko divu mēnešu laikā pašas pieņem lēmumu par to, vai attiecīgā filiāle ir uzskatāma par nozīmīgu. Pieņemot šādu lēmumu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ņem vērā jebkādu konsolidētās uzraudzības iestādes vai izcelsmes dalībvalsts kompetento iestāžu viedokli un atrunas.

Šā punkta trešajā un ceturtajā daļā minētos lēmumus izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un nosūta attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kā arī uzskata par galīgiem, un kompetentās iestādes tos piemēro attiecīgajās dalībvalstīs.

Filiāles atzīšana par nozīmīgu neietekmē šajā direktīvā kompetentajām iestādēm noteiktās tiesības un pienākumus.

2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes tās uzņēmējas dalībvalsts, kurā ir dibināta nozīmīga filiāle, kompetentajām iestādēm paziņo 132. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minēto informāciju un veic 129. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos uzdevumus sadarbībā ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Ja izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē ārkārtas situāciju kredītiestādē saskaņā ar 130. panta 1. punktu, tā pēc iespējas ātrāk brīdina par šādu situāciju 49. panta ceturtajā daļā un 50. pantā minētās iestādes.

3. Ja nepiemēro 131.a pantu, kompetentās iestādes, kas uzrauga kredītiestādi ar nozīmīgām filiālēm citās dalībvalstīs, izveido un vada uzraudzītāju kolēģiju, lai atvieglinātu sadarbību atbilstīgi šā panta 2. punktam un 42. pantam. Kolēģijas izveidošanas un darbības pamatā ir rakstiska kārtība, ko izstrādājusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde pēc konsultēšanās ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde izlemj, kuras kompetentās iestādes piedalās sanāksmēs vai kolēģijas darbībās.

Izcelsmes valsts kompetentās iestādes lēmumā ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību attiecībā uz šīm iestādēm, jo īpaši 40. panta 3. punktā un šā panta 2. punktā minēto pienākumu iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs.

Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde iepriekš pilnīgi informē visus kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, ko plānots apsvērt. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

42.b pants

1. Veicot savus pienākumus, kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu pieņemto likumu, noteikumu un administratīvo prasību piemērošanā ņem vērā konvergenci attiecībā uz uzraudzības instrumentiem un uzraudzības darbību praksi. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) kompetentās iestādes piedalās Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas darbībā;
- b) kompetentās iestādes ņem vērā pamatnostādnes, ieteikumus, standartus un citus pasākumus, ko apstiprinājuši Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, pretējā gadījumā norādot neievērošanas iemeslus;
- c) uzraudzības iestādēm piešķirtais valstu pilnvarojums ne-traucē tām pildīt pienākumus kā Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas locekļiem vai saskaņā ar šo direktīvu.

2. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja katru gadu, sākot no 2011. gada 1. janvāra, ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par panākto progresu saistībā ar uzraudzības konvergenci.”;

5) direktīvas 49. pantu groza šādi:

- a) pirmās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) Eiropas centrālo banku sistēmas centrālajām bankām un citām struktūrām, kas kā monetāras iestādes pilda līdzīgas funkcijas, ja šī informācija ir nozīmīga, lai veiktu attiecīgus normatīvajos aktos paredzētus pienākumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, klīringa un norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu.”;

- b) pievieno šādu daļu:

“Direktīvas 130. panta 1. punktā minētajā ārkārtas situācijā dalībvalstis ļauj kompetentajām iestādēm nodot informāciju Eiropas centrālo banku sistēmas centrālajām bankām, ja šī informācija ir nozīmīga, lai veiktu normatīvos aktos paredzētus pienākumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, klīringa un vērtspapīru norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu.”;

6) direktīvas 50. pantam pievieno šādu daļu:

“Direktīvas 130. panta 1. punktā minētajā ārkārtas situācijā dalībvalstis ļauj kompetentajām iestādēm izpaust informāciju, kas ir būtiska šā panta pirmajā daļā minētajiem departamentiem visās attiecīgajās dalībvalstīs.”;

7) direktīvas 57. pantu groza šādi:

- a) panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) kapitālu Direktīvas 86/635/EEK 22. panta nozīmē tādā apjomā, kas ir apmaksāts, kā arī saistītos akciju emisijas uzceļuma kontus; tas pilnībā sedz zaudējumus parastās situācijās un ierindoja pēc visām citām prasībām bankrota vai likvidācijas gadījumā.”;

- b) iekļauj šādu apakšpunktu:

“ca) instrumentus, kas nav minēti a) apakšpunktā un kas atbilst 63. panta 2. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā un 63.a pantā noteiktajām prasībām.”;

- c) panta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šā panta b) apakšpunkta vajadzībām dalībvalstis atļauj iekļaut starpposma vai gada beigu peļņu pirms oficiāla lēmuma pieņemšanas vienīgi tad, ja šo peļņu pārbaudījušas personas, kas ir atbildīgas par finanšu pārskatu revīziju, un ja atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām ir pierādīts, ka šīs peļņas apjoms ir novērtēts saskaņā ar Direktīvā 86/635/EEK izklāstītajiem principiem un ka tas ir tīrais apjoms pēc jebkādu paredzamo maksājumu vai dividendžu atskaitīšanas.”;

8) direktīvas 61. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Pašu kapitāla jēdziens, kā tas definēts 57. panta a) līdz h) apakšpunktā, ietver maksimālo posteņu un summu skaitu. Dalībvalstis var lemt par šo posteņu izmantošanu un to posteņu atskaitīšanu, kas nav 57. panta i) līdz r) apakšpunktā minētie posteņi.”;

9) direktīvas 63. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Instrumenti, kas minēti 57. panta ca) apakšpunktā, atbilst šā panta a), c), d) un e) apakšpunktā noteiktajām prasībām.”;

10) iekļauj šādu pantu:

“63.a pants

1. Instrumenti, kas minēti 57. panta ca) apakšpunktā, atbilst šā panta 2. līdz 5. punktā noteiktajām prasībām.

2. Instrumenti ir nedatēti, vai to sākotnējais dzēšanas termiņš ir vismaz 30 gadi. Instrumenti var ietvert vienu vai vairākas pirkšanas iespējas, kas ir tikai un vienīgi emitenta ziņā, bet tos neatpērk agrāk kā piecus gadus pēc emisijas datuma. Ja nedatētu instrumentu darbību reglamentējošie noteikumi paredz kredītiestādei mērenu stimulu tos atpirkt, kā to nosaka kompetentās iestādes, šādu stimulu nepiemēro agrāk kā desmit gadus pēc emisijas datuma. Noteikumos, kas reglamentē datētos instrumentus, nepieļauj nekādu stimulu atpirkt, izņemot termiņu.

Datētos vai nedatētos instrumentus var atsaukt vai atpirkt tikai ar kompetento iestāžu iepriekšēju piekrišanu. Kompetentās iestādes var dot atļauju, ja pieprasījumu iesniedz pēc kredītiestādes iniciatīvas un netiek nelabvēlīgi ietekmēti kredītiestādes finansiālie vai maksāspējas apstākļi. Kompetentās iestādes var pieprasīt kredītiestādēm aizstāt instrumentus ar tādas pašas vai labākas kvalitātes posteņiem, kas minēti 57. panta a) vai ca) apakšpunktā.

Kompetentās iestādes pieprasa apturēt datēto instrumentu atpirkšanu, ja kredītiestāde neatbilst 75. pantā noteiktajām kapitāla prasībām, un var pieprasīt šādu apturēšanu citā laikā, pamatojoties uz kredītiestāžu finansiālo un maksāspējas situāciju.

Kompetentā iestāde var jebkurā laikā dot atļauju datēto vai nedatēto instrumentu pirmstermiņa atpirkšanai gadījumā, ja notikušas izmaiņas piemērojamajā nodokļu režīmā vai šādu instrumentu regulatīvajā klasifikācijā, ko nevarēja paredzēt emisijas brīdī.

3. Instrumenta darbību reglamentējošos noteikumos paredz iespēju, ka kredītiestāde var pēc nepieciešamības nekumulatīvi atcelt procentu un dividenžu maksājumus uz neierobežotu laiku.

Tomēr kredītiestāde atceļ šādus maksājumus, ja tā neatbilst 75. pantā noteiktajām kapitāla prasībām.

Kompetentās iestādes var prasīt šādu maksājumu atcelšanu, pamatojoties uz attiecīgās kredītiestādes finansiālo un maksāspējas situāciju. Jebkāda šāda maksājumu atcelšana neskar kredītiestādes tiesības aizstāt procentu vai dividenžu maksājumus ar maksājumu tāda instrumenta veidā, kas minēts 57. panta a) apakšpunktā, ar noteikumu, ka jebkurš šāds mehānisms ļauj kredītiestādei saglabāt finanšu resursus. Šāda maksājumu aizstāšana var tikt pakļauta īpašiem kompetento iestāžu izvirzītiem nosacījumiem.

4. Instrumenta darbību reglamentējošos noteikumos nosaka, ka pamatsummai, neizmaksātajiem procentiem vai dividendēm jābūt tādiem, lai segtu zaudējumus un nerādītu šķēršļus kredītiestādes rekapitalizācijai, izmantojot piemērotus mehānismus, kā Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja norādījusi 6. punktā.

5. Kredītiestādes bankrota vai likvidācijas gadījumā šos instrumentus ierindo pēc 63. panta 2. punktā minētajiem posteņiem.

6. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes uzraudzības prakses konverģencei attiecībā uz šā panta 1. punktā un 57. panta a) apakšpunktā minētajiem instrumentiem un uzrauga to piemērošanu. Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim pārskata šā panta piemērošanu un ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei, līdz ar ziņojumu iesniedzot jebkādu atbilstīgu priekšlikumus, lai nodrošinātu pašu kapitāla kvalitāti.”;

11) direktīvas 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

- “a) visas akcionāru vai dalībnieku mazākuma akcijas Direktīvas 83/349/EEK 21. panta nozīmē, ja izmanto vispārējās integrācijas metodi. Visi 57. panta ca) apakšpunktā minētie instrumenti, no kuriem izriet akcionāru vai dalībnieku mazākuma akcijas, atbilst 63. panta 2. punkta a), c), d) un e) apakšpunkta, 63.a un 66. panta prasībām;”;

12) direktīvas 66. pantu groza šādi:

- a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Uz 57. panta d) līdz h) apakšpunktā minētajiem posteņiem attiecas šādi ierobežojumi:

- a) 57. panta d) līdz h) apakšpunktā minēto posteņu kopsummai nav jāpārsniedz 100 % no minētā panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa; un
- b) 57. panta g) līdz h) apakšpunktā minēto posteņu kopsummai nav jāpārsniedz 50 % no minētā panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa.

1.a Neskarot šā panta 1. punktu, uz 57. panta ca) apakšpunkta posteņu kopsummu attiecas šādi ierobežojumi:

- a) instrumentiem, kas ārkārtas situācijās jākonvertē un ko jebkurā laikā var konvertēt pēc kompetentās iestādes iniciatīvas, balstoties uz emitenta finansiālo un maksāspējas situāciju, 57. panta a) apakšpunktā minētajos posteņos iepriekš noteiktā diapazonā kopumā nav jāpārsniedz 50 % no minētā panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa;
- b) šā punkta a) apakšpunktā noteiktā ierobežojuma robežās visiem citiem instrumentiem nav jāpārsniedz 35 % no 57. panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa;
- c) šā punkta a) un b) apakšpunktā noteikto ierobežojumu robežās datētajiem instrumentiem un visiem instrumentiem, kuru darbību reglamentējošos noteikumos paredzēts stimuls kredītiestādei tos atpirkt, nav jāpārsniedz 15 % no 57. panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa;
- d) uz šā punkta a), b) un c) apakšpunktā noteiktos ierobežojumus pārsniedošo posteņu summu jāattiecas šā panta 1. punktā noteiktajam ierobežojumam.

2. Pēc šā panta 1. punktā noteikto ierobežojumu piemērošanas vienu pusi no 57. panta l) līdz r) apakšpunktā minēto posteņu kopsummas atskaita no minētā panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa, un otru pusi atskaita no minētā panta d) līdz h) apakšpunktā minēto posteņu kopsummas. Ja puse no 57. panta l) līdz r) apakšpunkta posteņu kopsummas pārsniedz minētā panta d) līdz h) apakšpunkta posteņu kopsummu, starpību atskaita no minētā panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa. Šīs direktīvas 57. panta r) apakšpunktā minētos posteņus neatskaita, ja 75. panta nolūkiem tie ir iekļauti riska svērtos vērtību aprēķinā, kā norādīts IX pielikuma 4. daļā.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Kompetentās iestādes var kredītiestādēm atļaut ārkārtas situācijās uz laiku pārsniegt 1. un 1.a punktā noteiktos ierobežojumus.”;

13) direktīvas V sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļas 2. apakšiedaļas apakšvirsrakstu “Prasību aprēķināšana” aizstāj ar “Aprēķināšanas un ziņojumu sniegšanas prasības”;

14) direktīvas 74. panta 2. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Šo aprēķinu iesniegšanai, kas jāveic kredītiestādēm, kompetentās iestādes no 2012. gada 31. decembra piemēro ziņojumu vienotu formātu, biežumu un termiņus. Lai to atvieglotu, Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes, lai pirms 2012. gada 1. janvāra ieviestu Kopienā vienotu ziņojumu formātu. Ziņojumu formāti to satura, apjoma un sarežģītības ziņā ir samērīgi ar kredītiestāžu darbībām.”;

15) direktīvas 81. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Kompetentās iestādes atzīst ĀKNI par piemērotu 80. panta nolūkiem vienīgi tad, ja tās atzīst, ka ĀKNI novērtēšanas metodika atbilst objektivitātes, neatkarības, pastāvīgas pārskatīšanas un pārredzamības prasībām un ka sagatavotie kredītu novērtējumi atbilst ticamības un pārredzamības prasībām. Šajā nolūkā kompetentās iestādes ņem vērā VI pielikuma 2. daļā izklāstītos tehniskos kritērijus. Ja ĀKNI ir reģistrēta kā kredītreitingu aģentūra atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām (*), kompetentās iestādes uzskata, ka prasības par objektivitāti, neatkarību, pastāvīgu pārskatīšanu un pārredzamību attiecībā uz novērtēšanas metodiku ir izpildītas.

(*) OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.”;

16) direktīvas 87. pantu groza šādi:

a) panta 11. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“11. Ja riska darījumi kopīgo ieguldījumu sabiedrību formā atbilst VI pielikuma 1. daļas 77. un 78. punkta kritērijiem un ja kredītiestādei ir zināmi visi kopīgo ieguldījumu sabiedrību attiecīgie riska darījumi vai daļa no tiem, kredītiestāde izskata minētos attiecīgos riska darījumus, lai aprēķinātu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu summas saskaņā ar šajā apakšiedaļā izklāstītajām metodēm. 12. punkts attiecināms uz kopīgo ieguldījumu sabiedrību attiecīgo riska darījumu daļu, kas kredītiestādei nav zināmi vai pamatoti nevar būt tai zināmi. Jo īpaši piemēro 12. punktu, ja kredītiestādei būtu nesamērīgi apgrūtināši izskatīt attiecīgos riska darījumus, lai aprēķinātu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu summas saskaņā ar šajā apakšiedaļā noteiktajām metodēm.

Ja kredītiestāde neatbilst nosacījumiem, lai varētu izmantot šajā apakšiedaļā minētās metodes visiem kopīgo ieguldījumu sabiedrību attiecīgajiem riska darījumiem vai to daļai, riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu summas aprēķina saskaņā ar šādām pieejām:

a) riska darījumiem, kas pieder pie 86. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās riska darījumu kategorijas, piemēro VII pielikuma 1. daļas 19. līdz 21. punktā izklāstīto pieeju;

b) visiem pārējiem attiecīgajiem riska darījumiem piemēro 78. līdz 83. pantā izklāstīto pieeju ar šādām izmaiņām:

i) riska darījumiem, kuriem piemēro īpašu riska svērumu, kas paredzēts pie kategorijām nepieņerošiem riska gadījumiem, vai kuriem piemēro kredīta kvalitātes pakāpi, nosakot augstāko riska svērumu attiecīgajā riska darījumu kategorijā, riska svērumus jāreizina ar koeficientu divi, bet tam nav jāpārsniedz 1 250 %;

ii) visiem citiem riska darījumiem riska svērumus jāreizina ar koeficientu 1,1, un tas nedrīkst būt mazāks par 5 %.

Ja a) apakšpunkta nolūkiem kredītiestāde nespēj diferencēt privātā kapitāla instrumentu, biržā tirgojamo un citu kapitāla instrumentu riska darījumus, tā attiecīgos riska darījumus pielīdzina citiem kapitāla instrumentu riska darījumiem. Neskarot 154. panta 6. punktu, ja šie riska darījumi kopā ar kredītiestādes tiešajiem riska darījumiem šajā riska darījumu

kategorijā nav nozīmīgi 89. panta 2. punkta izpratnē, tad 89. panta 1. punktu var piemērot pēc kompetento iestāžu apstiprinājuma saņemšanas.”;

b) panta 12. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kā alternatīvu pirmajā daļā izklāstītajai metodei kredītiestādes var pašas aprēķināt vai izmantot trešo personu aprēķinātās un paziņotās vidējās riska svērtās vērtības, kuru pamatā ir kopīgo ieguldījumu sabiedrības attiecīgie riska darījumi, saskaņā ar 11. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām pieejām, ja tiek pietiekami nodrošināta aprēķina un ziņojuma precizitāte.”;

17) direktīvas 89. panta 1. punkta d) apakšpunkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu ievadfrāzi:

“d) riska darījumi ar dalībvalstu centrālajām valdībām un to reģionālajām pašvaldībām, vietējām pašvaldībām un administratīvajām struktūrām, ja.”;

18) direktīvas 97. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Kompetentās iestādes atzīst ĀKNI par piemērotu šā panta 1. punkta nolūkiem vienīgi tad, ja tās atzīst, ka ĀKNI atbilst 81. pantā noteiktajām prasībām, ņemot vērā VI pielikuma 2. daļā izklāstītos tehniskos kritērijus, un ka ĀKNI ir pierādījis savu spēju strādāt pārvēršanas vērtspapīros jomā, ko apliecina sekmīga darbība tirgū. Ja ĀKNI ir reģistrēta kā kredītreitingu aģentūra atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1060/2009, kompetentās iestādes uzskata, ka prasības par objektivitāti, neatkarību, pastāvīgu pārskatīšanu un pārredzamību attiecībā uz novērtēšanas metodiku ir izpildītas.”;

19) direktīvas 106. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Riska darījumi nav jebkuri no šādiem darījumiem:

- a) darījumos ar ārvalstu valūtu – riska darījumi, kas radušies parastajā norēķinu kārtībā divas darbdienas pēc maksājuma;
- b) vērtspapīru pirkšanas vai pārdošanas darījumos – riska darījumi, kas radušies parastajā norēķinu kārtībā piecās darbdienās pēc maksājuma vai pēc vērtspapīru piegādes atkarībā no tā, kas notiek agrāk;
- c) gadījumā, kad klientiem tiek nodrošināti naudas pārskaitīšanas, tostarp maksājumu, kliringa un norēķinu pakalpojumi jebkurā valūtā un jebkurā korespondentbankā vai finanšu instrumentu kliringa,

norēķinu un glabāšanas pakalpojumi, – kavējumi finansējuma saņemšanā un citi riska darījumi, kas radušies klientu darbības rezultātā un neilgst vairāk kā līdz nākamajai darbdienai; vai

d) gadījumā, kad klientiem tiek nodrošināti naudas pārskaitīšanas, tostarp maksājumu, kliringa un norēķinu pakalpojumi jebkurā valūtā un jebkurā korespondentbankā, – riska darījumi vienā dienā ar iestādēm, kas sniedz šos pakalpojumus.

Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes, lai uzlabotu uzraudzības prakses konverģenci attiecībā uz c) un d) apakšpunktā minēto atbrīvojumu piemērošanu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Lai noteiktu saistītu klientu grupas pastāvēšanu attiecībā uz 79. panta 1. punkta m), o) un p) apakšpunktā minētajiem riska darījumiem, ja notiek riska darījumi ar attiecīgajiem aktīviem, kredītiestāde izvērtē shēmu vai attiecīgos riskus, vai abus. Šajā nolūkā kredītiestāde novērtē darījuma ekonomisko būtību un tā struktūrai raksturīgos riskus.”;

20) direktīvas 107. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“107. pants

Riska darījumu vērtības aprēķināšanai saskaņā ar šo iedaļu termins “kredītiestāde” nozīmē arī jebkuru privātu vai valsts uzņēmumu, tostarp tā filiāles, kas atbilst “kredītiestādes” definīcijai un kam atļauja piešķirta trešā valstī.”;

21) direktīvas 110. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“110. pants

1. Kredītiestāde paziņo kompetentajām iestādēm šādu informāciju par katru lielu riska darījumu, tostarp par lieliem riska darījumiem, kuriem nepiemēro 111. panta 1. punktu:

- a) tāda klienta vai tādas saistītu klientu grupas identifikācija, ar kuru kredītiestādei ir liels riska darījums;
- b) attiecīgā gadījumā – riska darījuma vērtība, pirms ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme;
- c) fondētās un nefondētās kredīta aizsardzības veids, ja tādu izmanto;
- d) 111. panta 1. punkta nolūkā aprēķinātā riska darījuma vērtība pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme.

Ja uz kredītiestādi attiecas 84. līdz 89. panta noteikumi, tās 20 lielākos riska darījumus, izņemot tos, kuriem nepiemēro 111. panta 1. punktu, konsolidētā veidā dara pieejamus kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalstis nodrošina ziņojumu sniegšanu vismaz divas reizes gadā. Kompetentās iestādes no 2012. gada 31. decembra piemēro vienotu ziņojumu formātu, biežumu un termiņus. Lai to atvieglotu, Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes, lai pirms 2012. gada 1. janvāra ieviestu Kopienā vienotu ziņojumu formātu. Ziņojumu formāti to satur, apjoma un sarežģītības ziņā ir samērīgi ar kredītiestādes darbībām.

3. Dalībvalstis pieprasa kredītiestādēm analizēt, ciktāl tas iespējams, to riska darījumus ar nodrošinājuma devējiem, nefondētas kredīta aizsardzības sniedzējiem un attiecīgajiem aktīviem saskaņā ar 106. panta 3. punktu attiecībā uz iespējamu koncentrāciju un vajadzības gadījumā veikt pasākumus un ziņot attiecīgajai kompetentajai iestādei par jebkādiem būtiskiem konstatējumiem.”;

22) direktīvas 111. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Kredītiestāde neveic riska darījumu – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 112. līdz 117. pantu, – ar klientu vai ar saistītu klientu grupu, ja darījuma vērtība pārsniedz 25 % no tās pašu kapitāla.

Ja klients ir iestāde vai ja saistītu klientu grupā ir viena vai vairākas iestādes, šī vērtība nepārsniedz 25 % no kredītiestādes pašu kapitāla vai EUR 150 miljonus atkarībā no tā, kura summa ir lielāka, ja riska darījumu vērtību summa pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 112. līdz 117. pantu, ar visiem saistītajiem klientiem, kas nav iestādes, nepārsniedz 25 % no kredītiestādes pašu kapitāla.

Ja EUR 150 miljoni ir vairāk nekā 25 % no kredītiestādes pašu kapitāla, riska darījuma vērtība – pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 112. līdz 117. pantu, – nepārsniedz saprātīgu ierobežojumu, ņemot vērā kredītiestādes pašu kapitālu. Minēto ierobežojumu nosaka pašas kredītiestādes atbilstīgi V pielikuma 7. punktā minētajai politikai un procedūrām, lai risinātu un kontrolētu koncentrācijas risku, un tas nepārsniedz 100 % no kredītiestādes pašu kapitāla.

Dalībvalstis var noteikt ierobežojumu, kas ir mazāks par EUR 150 miljoniem, un par to informē Komisiju.”;

b) panta 2. un 3. punktu svītros;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Kredītiestāde vienmēr ievēro atbilstīgo ierobežojumu, kas noteikts 1. punktā. Ja izņēmuma gadījumā riska darījumi pārsniedz minēto ierobežojumu, par riska darījuma vērtību tūlīt ziņo kompetentajām iestādēm, kuras – ja apstākļi to pamato – dod kredītiestādei ierobežotu laiku, lai panāktu atbilstību ierobežojumam.

Ja piemēro 1. punktā minēto summu EUR 150 miljonu apmērā, kompetentās iestādes var, izskatot katru gadījumu atsevišķi, atļaut pārsniegt ierobežojumu – 100 % attiecībā uz kredītiestādes pašu kapitālu.”;

23) direktīvas 112. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ievērojot šā panta 3. punktu, gadījumos, kad saskaņā ar 113. līdz 117. pantu ir atļauta fondētā vai nefondētā kredīta aizsardzība, piemēro nosacījumu, ka ir izpildītas atbilstības prasības un citas obligātās prasības, kas ir noteiktas 90. līdz 93. pantā.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Šis iedaļas nolūkā kredītiestāde neņem vērā VIII pielikuma 1. daļas 20. līdz 22. punktā minēto nodrošinājumu, ja vien to nepieļauj 115. pants.”;

24) direktīvas 113. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu svītros;

b) panta 3. punktu groza šādi:

i) ievadfrāzi aizstāj ar šādu ievadfrāzi:

“3. Šādus riska darījumus atbrīvo no 111. panta 1. punkta piemērošanas.”;

ii) punkta e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

“e) aktīvu posteņus, kas ir prasības pret dalībvalstu reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašvaldībām, ja prasībām pret tām būtu piešķirts 0 % riska svērums saskaņā ar 78. līdz 83. pantu, un citus riska darījumus, kas ir veikti ar šādām reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašvaldībām vai ko tās ir garantējušas, ja prasībām pret tām būtu piešķirts 0 % riska svērums saskaņā ar 78. līdz 83. pantu;

- f) riska darījumus ar darījumu partneriem, kas minēti 80. panta 7. vai 8. punktā, ja tiem būtu piešķirts 0 % riska svēruma saskaņā ar 78. līdz 83. pantu; riska darījumus, kas neatbilst šiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav atbrīvoti no 111. panta 1. punkta piemērošanas, pielīdzina riska darījumiem ar trešo personu;”;
- iii) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
- “i) riska darījumus, kas izriet no neizmantotiem kredītiem, kuri ir II pielikumā klasificēti kā zema riska ārpusbilances posteņi, un ar noteikumu, ka ir noslēgts līgums ar klientu vai ar saistītu klientu grupu, saskaņā ar kuru kredītu iespējams izmantot tikai tad, ja ir gūta pārlicība, ka tas neizraisīs 111. panta 1. punktā minētā piemērojamā ierobežojuma pārsniegšanu.”;
- iv) punkta j) līdz t) apakšpunktu svītros;
- v) trešo, ceturto un piekto daļu svītros;
- c) pievieno šādu punktu:
- “4. Dalībvalstis var pilnībā vai daļēji atbrīvot turpmāk minētos riska darījumus no 111. panta 1. punkta piemērošanas:
- a) segtās obligācijas, kas atbilst VI pielikuma 1. daļas 68., 69. un 70. punkta noteikumiem;
- b) aktīvu posteņus, kas ir prasības pret dalībvalstu reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašvaldībām, ja prasībām pret tām būtu piešķirts 20 % riska svēruma saskaņā ar 78. līdz 83. pantu, un citus riska darījumus, kas ir veikti ar šādām reģionālajām pašvaldībām vai vietējām pašvaldībām vai ko tās ir garantējušas, ja prasībām pret tām būtu piešķirts 20 % riska svēruma saskaņā ar 78. līdz 83. pantu;
- c) neskarot šā panta 3. punkta f) apakšpunktu, kredītiestādes veiktos riska darījumus, tostarp līdzdalības vai cita veida ieguldījumus, ar tās mātesuzņēmumu, citiem šā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem vai saviem meitasuzņēmumiem, ciktāl šie uzņēmumi ir pakļauti konsolidētai uzraudzībai, kurai pakļauta arī pati kredītiestāde, saskaņā ar šo direktīvu vai trešā valstī spēkā esošiem līdzvērtīgiem standartiem; riska darījumus, kas neatbilst šiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav atbrīvoti no 111. panta 1. punkta piemērošanas, pielīdzina riska darījumiem ar trešo personu;
- d) aktīvu posteņus, kas ir prasības un citi riska darījumi, tostarp līdzdalība vai cita veida ieguldījumi, ar reģionālām vai centrālām kredītiestādēm, ar ko kredītiestāde ir saistīta tieši saskaņā ar tiesību normās paredzētiem noteikumiem un kas saskaņā ar šiem noteikumiem ir atbildīgas par skaidras naudas klīringa operācijām tieši;
- e) aktīvu posteņus, kuri ir prasības pret kredītiestādēm un citi riska darījumi ar kredītiestādēm, kas rodas tām kredītiestādēm, kuras darbojas ārpus konkurences, sniedzot aizdevumus atbilstīgi likumdošanas programmām vai to statūtiem ar mērķi veicināt konkrētas ekonomikas nozares valdības īstenotā pārraudzībā un ievērojot ierobežojumus šo aizdevumu izlietojumā, ar noteikumu, ka attiecīgos riska darījumus, kas izriet no šiem aizdevumiem, citas kredītiestādes nodod saņēmējiem;
- f) aktīvu posteņus, kas ir prasības pret iestādēm un citi riska darījumi ar iestādēm, ar noteikumu, ka šie riska darījumi nav šādu iestāžu pašu kapitāls, neilgst vairāk kā līdz nākamajai darbdienai un nav izteikti galvenajā tirdzniecības valūtā;
- g) aktīvu posteņus, kas ir prasības pret centrālajām bankām obligāto rezervju formā, kuras tur šīs centrālās bankas, un kas ir izteikti to valstu valūtās;
- h) aktīvu posteņus, kas ir prasības pret centrālajām valdībām likumā noteikto likviditātes prasību formā, kuras tur kā valdības vērtspapīrus, un kas ir izteikti vai finansēti to valstu valūtās, ja, pēc kompetentās iestādes ieskatiem, šo centrālo valdību kredīta novērtējums, ko veikusi norīkota ĀKNI, ir atbilstīgs investīciju kategorijai;
- i) 50 % apjomā – vidēja/zema riska ārpusbilances akreditīvus un vidēja/zema riska ārpusbilances neizmantotus kredītus, kas minēti II pielikumā, un ar kompetento iestāžu piekrišanu; 80 % apjomā – garantijas, kas nav aizdevumu garantijas, kuras pamatojas uz normatīviem aktiem, un ko saviem dalībniekiem dod savstarpējo garantiju sabiedrības ar kredītiestādes statusu;
- j) tiesību aktos noteiktās garantijas, ko izmanto gadījumos, kad hipotekāro aizdevumu, ko finansē, emitējot hipotekārās ķīlas zīmes, piešķir hipotekārā kredīta ņēmējam pirms hipotēkas galīgās ierakstīšanas zemesgrāmatā ar noteikumu, ka garantiju neizmanto, lai mazinātu risku, aprēķinot aktīvu riska svērto vērtību.”;
- 25) direktīvas 114. pantu groza šādi:
- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “1. Ievērojot šā panta 3. punktu, kredītiestāde riska darījuma vērtības aprēķināšanai 111. panta 1. punkta nolūkā var izmantot “pilnībā pielāgoto riska darījuma vērtību”, kuru aprēķina saskaņā ar 90. līdz 93. pantu, ņemot vērā kredītriska mazināšanu, no svārstībām izrietošās korekcijas un jebkura veida termiņu nesakrītību (E*)”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ievērojot šā panta 3. punktu, kredītiestādei, kurai ir atļauts izmantot pašu vērtējumus LGD un konversijas koeficientus riska darījumu kategorijai saskaņā ar 84. līdz 89. pantu, ja tā spēj izpildīt kompetento iestāžu prasību savu riska darījumu finanšu nodrošinājuma ietekmi novērtēt atsevišķi no citiem LGD aspektiem, ir atļauts ņemt vērā šo ietekmi, aprēķinot riska darījumu vērtību 111. panta 1. punkta nolūkiem.”;

ii) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kredītiestādēm, kurām ir atļauts izmantot pašu vērtējumus LGD un konversijas koeficientus riska darījumu kategorijā saskaņā ar 84. līdz 89. pantu un kuras riska darījumu vērtības aprēķināšanai neizmanto šā punkta pirmajā daļā minēto metodi, riska darījumu vērtības aprēķināšanai var izmantot finanšu nodrošinājuma vispārējo metodi vai 117. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstīto pieeju.”;

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Kredītiestāde, kura izmanto finanšu nodrošinājuma vispārējo metodi vai kurai ir atļauts izmantot šā panta 2. punktā izklāstīto metodi riska darījuma vērtības aprēķināšanai 111. panta 1. punkta nolūkā, regulāri veic kredītrisku koncentrācijas stresa testus, tostarp attiecībā uz jebkāda pieņemtā nodrošinājuma realizējamo vērtību.”;

ii) ceturto daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Gadījumā, ja šāds stresa tests uzrāda pieņemtā nodrošinājuma realizējamo vērtību, kas ir zemāka par vērtību, kuru būtu atļauts ņemt vērā, attiecīgi izmantojot finanšu nodrošinājuma vispārējo metodi vai šā panta 2. punktā izklāstīto metodi, ir attiecīgi jāsamazina nodrošinājuma vērtība, ko atļauts atzīt riska darījumu vērtības aprēķināšanai 111. panta 1. punkta nolūkiem.”;

iii) piektās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) politika un procedūras gadījumiem, kad stresa tests uzrāda nodrošinājuma realizējamo vērtību, kas ir zemāka nekā tā, kura ņemta vērā, izmantojot finanšu nodrošinājuma vispārējo metodi vai šā panta 2. punktā izklāstīto metodi; un”;

d) panta 4. punktu svītrot;

26) direktīvas 115. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“115. pants

1. Šīs iedaļas nolūkiem kredītiestāde var samazināt riska darījuma vērtību ne vairāk kā par 50 % no attiecīgā mājokļa vērtības, ja izpildīts kāds no šiem nosacījumiem:

a) riska darījums ir nodrošināts ar mājokļa hipotēku vai ar daļām Somijas mājokļu sabiedrībās, kuras darbojas saskaņā ar Somijas 1991. gada mājokļu sabiedrību likumu vai turpmākiem līdzvērtīgiem tiesību aktiem;

b) riska darījums attiecas uz nomas darījumu, saskaņā ar kuru iznomātājs saglabā pilnas īpašumtiesības uz iznomāto mājokli, kamēr nomnieks nav izmantojis izpirkuma tiesības.

Īpašuma vērtību aprēķina atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām, pamatojoties uz piesardzīgiem vērtēšanas standartiem, kas noteikti ar normatīviem un administratīviem aktiem. Mājokļa vērtēšanu veic vismaz reizi trijos gados.

Prasības, kas paredzētas VIII pielikuma 2. daļas 8. punktā un VIII pielikuma 3. daļas 62. līdz 65. punktā, piemēro šā punkta nolūkiem.

Mājoklis ir apdzīvojamā platība, kuru īpašnieks apdzīvo vai izīrē.

2. Šīs iedaļas nolūkiem kredītiestāde var samazināt riska darījuma vērtību ne vairāk kā par 50 % no attiecīgā komerciālā īpašuma vērtības tikai tad, ja attiecīgās kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā komerciālais īpašums atrodas, ļauj saskaņā ar 78. līdz 83. pantu piešķirt 50 % riska svērumu šādiem riska darījumiem:

a) riska darījumi, kas nodrošināti ar biroju vai citu komerciālo telpu hipotēkām vai ar daļām Somijas mājokļu sabiedrībās, kuras darbojas saskaņā ar Somijas 1991. gada mājokļu sabiedrību likumu vai turpmākiem līdzvērtīgiem tiesību aktiem, attiecībā uz birojiem vai citām komerciālām telpām; vai

b) riska darījumi, kas saistīti ar īpašuma izpirkumnomas darījumiem, attiecībā uz birojiem vai citām komerciālām telpām.

Īpašuma vērtību aprēķina atbilstīgi kompetento iestāžu prasībām, pamatojoties uz stingriem vērtēšanas standartiem, kas noteikti ar normatīviem un administratīviem aktiem.

Komerciālajam īpašumam ir jābūt pilnībā uzbūvētam, iznomātam un jāsniedz atbilstīgi īres ienākumi.”;

27) direktīvas 116. pantu svīturo;

Piemērojot šo pantu, "tīrās ekonomiskās ieinteresētības saglabāšana" ir vai nu:

28) direktīvas 117. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

a) saglabāšana vismaz 5 % apmērā no katra investoriem pārdotā vai nodotā laidiena nominālās vērtības;

"1. Ja riska darījumu ar klientu garantē trešā persona vai ja tas ir nodrošināts ar trešās personas izsniegtu nodrošinājumu, kredītiestāde var:

b) gadījumā, ja atjaunojamu riska darījumu pārvērs vērtspapīros, – iniciatora procenti ne mazāk kā 5 % apmērā no vērtspapīros pārvērsto riska darījumu nominālās vērtības;

a) uzskatīt, ka riska darījuma garantētā daļa ir ar garantijas sniedzēju, nevis ar klientu, ja nenodrošinātajam riska darījumam ar garantijas sniedzēju tiktu piešķirts vienāds vai zemāks riska svērums nekā riska svērums nenodrošinātajam riska darījumam ar klientu saskaņā ar 78. līdz 83. pantu;

c) nejausi izvēlētu risku uzturēšana, kas atbilst ne mazāk kā 5 % no vērtspapīros pārvēršamu riska darījumu summas, ja citā gadījumā šādus riskus nodrošinātu, pārvēršot vērtspapīros, ja potenciāli vērtspapīros pārvēršamo riska darījumu skaits sākumā nav mazāks par 100; vai

b) uzskatīt, ka riska darījuma daļa, kura ir nodrošināta ar atzītā nodrošinājuma tirgus vērtību, ir ar trešo personu, nevis ar klientu, ja riska darījums ir nodrošināts ar nodrošinājumu un ja nodrošinātajai riska darījuma daļai tiktu piešķirts vienāds vai zemāks riska svērums nekā riska svērums nenodrošinātajam riska darījumam ar klientu saskaņā ar 78. līdz 83. pantu.

d) pirmās kārtas zaudējumu laidiena saglabāšana un, ja vajadzīgs, citu laidienu, kuriem ir līdzīgs vai augstāks riska profils nekā investoriem piešķirtajiem vai pārdotajiem laidieniem un kuru derīguma termiņš nebeidzas pirms investoriem piešķirto vai pārdoto laidienu termiņa, lai kopumā saglabāšana būtu ne mazāka par 5 % no vērtspapīros pārvērsto riska darījumu nominālās vērtības.

Kredītiestāde neizmanto pirmās daļas b) apakšpunktā minēto pieeju, ja pastāv nesakrītība starp riska darījuma termiņu un kredīta aizsardzības termiņu.

Šīs iedaļas nolūkā kredītiestāde var izmantot gan finanšu nodrošinājuma vispārējo metodi, gan pirmās daļas b) apakšpunktā paredzēto pieeju tikai gadījumos, kad ir atļauts izmantot gan finanšu nodrošinājuma vispārējo metodi, gan finanšu nodrošinājuma vienkāršo metodi 75. panta a) apakšpunkta nolūkiem.:"

Tīri ekonomisko ieinteresētību mēra darbības sākumā un pastāvīgi uztur. To neietekmē kredītriska mazināšana vai citas īsās pozīcijas, vai citi riska ierobežošanas veidi. Tīro ekonomisko ieinteresētību nosaka pēc ārpusbilances posteņu nosacītās vērtības.

b) panta 2. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu ievadfrāzi:

Šajā pantā "pastāvīgi" nozīmē, ka saglabātās pozīcijas, procentus vai riskus nevar nodrošināt vai pārdot.

"2. Ja kredītiestāde piemēro 1. punkta a) apakšpunktu.:"

29) direktīvas 119. pantu svīturo;

Saglabāšanas prasības attiecībā uz pārvēršanu vērtspapīros nedrīkst piemērot vairākkārtēji.

30) direktīvas 2. nodaļai pievieno šādu iedaļu:

"7. iedaļa

Riska darījumi attiecībā uz nodotu kredītrisku

122.a pants

1. Kredītiestāde, izņemot, ja tā rīkojas kā iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs, ir pakļauta kredītriskam, ko rada tirdzniecības portfeli vai ārpus tirdzniecības portfeļa iekļautas pārvēršanas vērtspapīros pozīcijas tikai tad, ja iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs ir nepārprotami informējis kredītiestādi, ka tas pastāvīgi saglabās būtisku tīro ekonomisko ieinteresētību, kura jebkurā gadījumā nebūs mazāka par 5 %.

2. Ja ES mātesuzņēmums, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmums, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, vai viens no tā meitasuzņēmumiem kā iniciators vai sponsors vērtspapīros pārvērs riska darījumus no vairākām kredītiestādēm, ieguldījumu sabiedrībām vai citām finanšu iestādēm, kuras tiek uzraudzītas konsolidētā līmenī, 1. punktā minēto prasību var apmierināt, pamatojoties uz attiecīgā ES mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, konsolidēto stāvokli. Šo punktu piemēro tikai tad, ja kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības vai finanšu iestādes, kas veica vērtspapīros pārvērstos riska darījumus, ir apņēmušās izpildīt 6. punktā minētās prasības un savlaicīgi sniegt iniciatoram vai sponsoram un ES mātesuzņēmumam, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmumam, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, informāciju, kas nepieciešama, lai atbilstu 7. punktā minētajām prasībām.

3. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja vērtspapīros pārvērstie riska darījumi ir prasības vai iespējamās prasības pret turpmāk minētajām iestādēm vai ko kopumā, bez nosacījumiem un neatsaucami garantējušas turpmāk minētās iestādes:

- a) centrālās valdības vai centrālās bankas;
- b) dalībvalsts reģionālās pašvaldības, vietējās pašvaldības vai publiskā sektora struktūras;
- c) iestādes, kurām saskaņā ar 78. līdz 83. pantu riska svērumi ir piešķirti 50 % apmērā vai mazāk; vai
- d) daudzpusējās attīstības bankas.

Šā panta 1. punktu nepiemēro:

- a) darījumiem, kuri pamatojas uz skaidru, pārredzamu un pieejamu indeksu, ja pamatā esošās atsauces vienības ir identiskas tām, kas veido biržā plaši tirgotu vienību indeksu, vai ja tās ir citi biržā tirgoti vērtspapīri, kuri nav pārvēršanas vērtspapīros pozīcijas; vai
- b) sindicētiem aizdevumiem, pārpirktiem debitoru parādiem vai kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumiem, ja šos instrumentus neizmanto, lai strukturētu un/vai ierobežotu pārvēršanu vērtspapīros, uz ko attiecas 1. punkts.

4. Pirms un attiecīgos gadījumos pēc investīciju veikšanas kredītiestādēm jāspēj par katru no to atsevišķajām pārvēršanas vērtspapīros pozīcijām kompetentajām iestādēm pierādīt, ka tām ir visaptveroša un pamatīga izpratne par turpmāk minētajiem jautājumiem un ir īstenota oficiāla politika un kārtība, kas atbilst to tirdzniecības portfelim un darījumiem ārpus tirdzniecības portfeļa un kas ir proporcionāla to riska profilam attiecībā uz ieguldījumiem vērtspapīros pārvērstās pozīcijās, lai tos analizētu un reģistrētu:

- a) informācija, ko saskaņā ar 1. punktu izpauduši iniciatori vai sponsori, lai precizētu tīro ekonomisko ieinteresētību, kuru tie pastāvīgi saglabā attiecībā uz pārvēršanu vērtspapīros;
- b) atsevišķu pārvēršanas vērtspapīros pozīciju riska raksturīgās iezīmes;
- c) riska raksturīgās iezīmes riska darījumiem, kas attiecas uz pārvēršanas vērtspapīros pozīcijām;
- d) iniciatoru vai sponsoru reputācija un zaudējumu pieredze saistībā ar agrāk veiktu pārvēršanu vērtspapīros attiecīgajā to riska darījumu kategorijā, kas attiecas uz pārvēršanas vērtspapīros pozīciju;
- e) iniciatoru vai sponsoru, vai to aģentu vai padomdevēju apliecinājumi un informācija par to pienācīgu rūpību attiecībā uz vērtspapīros pārvērsto riska darījumu kvalitāti un attiecīgā gadījumā attiecībā uz vērtspapīros pārvērsto riska darījumu nodrošinājuma kvalitāti;

f) attiecīgā gadījumā metodika un koncepcijas, uz ko pamatojas vērtspapīros pārvērsto riska darījumu nodrošinājuma vērtēšana, un iniciatora vai sponsora īstenotā politika, lai nodrošinātu vērtētāja neatkarību; un

g) pārvēršanas vērtspapīros visas strukturālās iezīmes, kas kredītiestādē var būtiski ietekmēt rezultātus saistībā ar pārvēršanas vērtspapīros pozīcijām.

Kredītiestādes regulāri veic pašas savus stresa testus atbilstīgi to vērtspapīros pārvēršanas pozīcijām. Šajā nolūkā kredītiestādes var izmantot ĀKNI veiktu stresa testu rezultātus ar noteikumu, ka kredītiestādes var pēc pieprasījuma pierādīt, ka tās izprot attiecīgo metodiku, pieņēmumus un rezultātus.

5. Kredītiestādes, izņemot, ja tās rīkojas kā iniciatori, sponsori vai sākotnējie aizdevēji, izveido oficiālas procedūras, kas atbilst to tirdzniecības portfelim un darījumiem ārpus tirdzniecības portfeļa un kas ir proporcionālas riska profilam, kurš attiecas uz to ieguldījumiem vērtspapīros pārvērstās pozīcijās, lai pastāvīgi un savlaicīgi uzraudzītu informāciju par izpildes rādītājiem saistībā ar riska darījumiem, kas attiecas uz pārvēršanas vērtspapīros pozīcijām. Attiecīgā gadījumā tā ietver riska darījuma veidu, to aizdevumu procentuālo attiecību, kuru termiņš nokavēts par 30, 60 un 90 dienām, saistību neizpildes līmeni, avansa maksājumu līmeni, aizdevumus, kam zaudētas tiesības ieķīlātā īpašuma izpirkšanai, nodrošinājuma veidu un izmantojumu un kredītvērtējumu vai citu kredīspējas mērījumu biežuma sadalījumu pa attiecīgajiem riska darījumiem, nozaru un ģeogrāfisko diversifikāciju, aizdevuma un vērtības attiecības biežuma sadalījumu pa intervāliem, kas veicina pienācīgu sensitivitātes analīzi. Ja attiecīgie riska darījumi paši ir pārvēršanas vērtspapīros pozīcijas, kredītiestādēm ir šajā daļā norādītā informācija – ne tikai par attiecīgajiem pārvēršanas vērtspapīros laidieniem, piemēram, emitenta vārdu un kredīta kvalitāti, bet arī par kopējo fondu, kas saistīti ar šiem pārvēršanas vērtspapīros laidieniem, raksturīgajām iezīmēm un izpildes rādītājiem.

Kredītiestādēm ir jābūt pamatīgai izpratnei par visām tādu pārvēršanas vērtspapīros darījumu strukturālajām iezīmēm, kuri varētu būtiski ietekmēt to riska darījumu izpildes rezultātus, piemēram, "līgumsaistību ūdenskritums" un ar "ūdenskritumu" saistīti katalizatori, kredītu uzlabojumi, likviditātes uzlabojumi, tirgus vērtības katalizatori un konkrētam darījumam specifisku saistību nepildīšanas definīcija.

Ja, no kāda būtiska aspekta raugoties, kredītiestādes nolaidības vai bezdarbības dēļ nav izpildītas 4., 7. un šā punkta prasības, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes nosaka proporcionālu papildu riska svērumu ne vairāk kā 250 % apmērā (maksimālā vērtība – 1 250 %), ko šā punkta nolūkiem piemērotu attiecīgajām pārvēršanas vērtspapīros pozīcijām saskaņā ar IX pielikuma 4. daļu, un pakāpeniski palielina riska svērumu ar katru nākamo reizi, kad ir pārkāpti noteikumi par pienācīgu rūpību. Kompetentās iestādes ņem vērā 3. punktā minētos atbrīvojumus attiecībā uz atsevišķiem pārvēršanas vērtspapīros darījumiem, samazinot riska svērumu, ko pretējā gadījumā tā saskaņā ar šo noteikumu piemērotu tādai pārvēršanai vērtspapīros, uz kuru attiecas 3. punkts.

6. Sponsors un iniciatores kredītiestādes saskaņā ar V pielikuma 3. punkta prasībām vērtspapīros pārvēršamajiem riska darījumiem piemēro tos pašus pamatotos un precīzi definētos kredīta piešķiršanas kritērijus, ko tās piemēro riska darījumiem, kuriem jābūt pašu iestāžu portfeli. Šajā nolūkā sponsors un iniciatores kredītiestādes piemēro tos pašus procesus kredītu apstiprināšanai un attiecīgā gadījumā to grozījumiem, atjaunošanai un refinansēšanai. Kredītiestādes arī piemēro tos pašus analīzes standartus attiecībā uz līdzdalību vai parakstīšanu saistībā ar pārvēršanu vērtspapīros, ko veic trešās personas, neatkarīgi no tā, vai šāda līdzdalība vai parakstīšana ir to tirdzniecības portfeli vai ārpus tirdzniecības portfela.

Ja nav izpildītas šā punkta pirmās daļas prasības, iniciatore kredītiestāde nepiemēro 95. panta 1. punktu, un šai iniciatorei kredītiestādei nebūs atļauts vērtspapīros pārvērstos riska darījumus izslēgt no tās kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar šo direktīvu.

7. Sponsors un iniciatores kredītiestādes izpauž investoriem, kādā līmenī ir to apņemšanās saskaņā ar 1. punktu uzturēt tīro ekonomisko ieinteresētību saistībā ar pārvēršanu vērtspapīros. Sponsors un iniciatores kredītiestādes nodrošina, ka iespējamajiem investoriem ir viegli pieejami visi būtiski svarīgie dati par kredīta kvalitāti un atsevišķu attiecīgo riska darījumu rezultātiem, naudas plūsmām un pārvēršanas vērtspapīros riska darījuma nodrošinājumu, kā arī tāda informācija, kas nepieciešama, lai uz tās pamata veiktu visaptverošus stresa testus par naudas plūsmām un attiecīgo riska darījumu nodrošinājuma vērtībām. Minētajā nolūkā "būtiski svarīgos datus" nosaka tajā dienā, kad veic pārvēršanu vērtspapīros, un attiecīgā gadījumā pārvēršanas vērtspapīros rakstura dēļ – arī pēc minētās dienas.

8. Šā panta 1. līdz 7. punktu piemēro jauniem pārvēršanas vērtspapīros darījumiem, kas veikti, sākot no vai pēc 2011. gada 1. janvāra. Šā panta 1. līdz 7. punktu jau veiktajai pārvēršanai vērtspapīros piemēro pēc 2014. gada 31. decembra, ja pēc šīs dienas tiek pievienoti jauni vai aizstāti attiecīgie riska darījumi. Kompetentās iestādes var nolemt uz laiku apturēt 1. un 2. punktā minēto prasību piemērošanu vispārējās tirgus likviditātes krīzes laikā.

9. Kompetentās iestādes sniedz šādu informāciju:

- a) vispārējos kritērijus un metodiku, kas pieņemta, lai līdz 2010. gada 31. decembrim pārbaudītu atbilstību 1. līdz 7. punktam;
- b) neskarot 1. nodaļas 2. iedaļas noteikumus, kopsavilkuma aprakstu par uzraudzības pārskata rezultātiem un aprakstu par pasākumiem, kuri veikti gadījumos, kad nav ievērots 1. līdz 7. punkts un kas konstatēti katru gadu, sākot no 2011. gada 31. decembra.

Uz prasību, kas norādīta šajā punktā, attiecas 144. panta otrā daļa.

10. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja katru gadu ziņo Komisijai par kompetento iestāžu atbilstību šā panta noteikumiem. Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes uzraudzības prakses konverģencei attiecībā uz šo pantu, tostarp pasākumus, kas ir veikti, ja nav izpildītas saistības par pienācīgu rūpību un riska pārvaldību.”;

31) direktīvas 129. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

“b) uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana parastās situācijās, tostarp saistībā ar 123., 124., 136. pantā, 5. nodaļā un V pielikumā minētajām darbībām, sadarbojoties ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm;

c) uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana sadarbībā ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm un, ja nepieciešams, ar centrālajām bankām, sagatavojoties ārkārtas situācijām un to laikā, tostarp kredītiestāžu vai finanšu tirgu nelabvēlīgas attīstības laikā, ja iespējams, izmantojot esošos saziņas kanālus, lai vienkāršotu krīzes pārvaldību.

Šā punkta c) apakšpunktā minētā uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana ietver 132. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētos ārkārtas pasākumus, kas ir kopīgu novērtējumu sagatavošana, neparedzētu gadījumu plānu īstenošana un saziņa ar sabiedrību.”;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Konsolidētās uzraudzības iestāde un kompetentās iestādes, kuras dalībvalstī atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, veic visus to kompetencē esošos pasākumus, lai panāktu kopīgu lēmumu par 123. un 124. panta piemērošanu, lai noteiktu grupas turētā pašu kapitāla konsolidētā līmeņa pietiekamību, ņemot vērā tās finanšu stāvokli un riska profilu, un pašu kapitāla līmeni, kas nepieciešams 136. panta 2. punkta piemērošanai, katrai banku grupā ietilpstošajai struktūrai un konsolidēti.

Kopīgo lēmumu pieņem četru mēnešu laikā pēc tam, kad konsolidētās uzraudzības iestāde citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm iesniegusi ziņojumu par grupas riska novērtējumu saskaņā ar 123. un 124. pantu. Pieņemot kopīgo lēmumu, pienācīgi ņem vērā arī meitasuzņēmumu riska novērtējumu, kuru saskaņā ar 123. un 124. pantu veic attiecīgās kompetentās iestādes.

Kopīgo lēmumu izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un konsolidētās uzraudzības iestāde to iesniedz ES mātesuzņēmumam, kas ir kredītiestāde. Domstarpību gadījumā konsolidētās uzraudzības iestāde pēc jebkuras citas attiecīgās kompetentās iestādes pieprasījuma konsultējas ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju. Konsolidētās uzraudzības iestāde var konsultēties ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju pēc pašas iniciatīvas.

Ja kompetentās iestādes četru mēnešu laikā nepieņem šādu kopīgu lēmumu, lēmumu par 123. un 124. panta un 136. panta 2. punkta piemērošanu konsolidēti pieņem konsolidētās uzraudzības iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā meitasuzņēmumu riska novērtējumu, ko veikušas attiecīgās kompetentās iestādes.

Lēmumu par 123. un 124. panta un 136. panta 2. punkta piemērošanu individuāli vai daļēji konsolidēti pieņem attiecīgās kompetentās iestādes, kuras atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, pēc tam, kad tās ir pienācīgi ņēmušas vērā konsolidētās uzraudzības iestādes pausto viedokli un atrunas.

Lēmumus izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilnīgi pamatots lēmums, un tajos ņem vērā pārējo kompetento iestāžu veikto riska novērtējumu, kā arī to viedokļus un atrunas, kas izteiktas četru mēnešu laikā. Šo dokumentu konsolidētās uzraudzības iestāde iesniedz visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm un ES mātesuzņēmumam, kas ir kredītiestāde.

Gadījumos, kad notikusi konsultēšanās ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju, visas kompetentās iestādes ņem vērā tās ieteikumu un paskaidro jebkuru būtisku novirzi no tā.

Pirmajā daļā minētais kopīgais lēmums un lēmumi, kurus kompetentās iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts kopīgs lēmums, tiek uzskatīti par noteicošiem, un kompetentās iestādes tos piemēro attiecīgajā dalībvalstī.

Pirmajā daļā minēto kopīgo lēmumu un jebkuru lēmumu, kas saskaņā ar ceturto un piekto daļu pieņemts, ja nav kopīga lēmuma, atjaunina ik gadus vai izņēmuma gadījumos, proti, ja kompetentā iestāde, kura atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, iesniedz rakstisku un pilnīgi argumentētu pieprasījumu konsolidētās uzraudzības iestādei atjaunināt lēmumu par 136. panta 2. punkta piemērošanu. Otrajā gadījumā atjauninājums var būt divpusējs starp konsolidētās uzraudzības iestādi un lūgumu iesniegušo kompetento iestādi.

Lai atvieglotu kopīgu lēmumu pieņemšanu, Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes uzraudzības prakses konverģencei attiecībā uz šajā punktā minēto kopīgā lēmuma pieņemšanas procesu un 123. un 124. panta un 136. panta 2. punkta piemērošanu.”;

32) direktīvas 130. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ja rodas ārkārtas situācija, tostarp finanšu tirgu nelabvēlīga attīstība, kas var apdraudēt tirgus likviditāti un finanšu sistēmas stabilitāti kādā no dalībvalstīm, kur atļauts darboties grupas uzņēmumiem vai kur ir izveidotas 42.a pantā minētās nozīmīgās filiāles, konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļu pēc iespējas ātrāk par to brīdina 49. panta ceturtajā daļā un 50. pantā minētās iestādes un paziņo visu ar to uzdevumu izpildi saistīto būtisko informāciju. Šie pienākumi attiecas uz visām 125. un 126. pantā minētajām kompetentajām iestādēm, kā arī 129. panta 1. punktā noteikto kompetento iestādi.

Ja 49. panta ceturtajā daļā minētā iestāde konstatē šā punkta pirmajā daļā aprakstīto situāciju, tā pēc iespējas ātrāk brīdina par to 125. un 126. pantā minētās kompetentās iestādes.

Kompetentā iestāde un 49. panta ceturtajā daļā minētā iestāde pēc iespējas izmanto esošos saziņas kanālus.”;

33) iekļauj šādu pantu:

“131.a pants

1. Konsolidētās uzraudzības iestāde izveido uzraudzītāju kolēģijas, lai veicinātu 129. pantā un 130. panta 1. punktā minēto uzdevumu izpildi un lai, ievērojot šā panta 2. punktā paredzētās konfidencialitātes prasības un atbilstību Kopienas tiesībām, nodrošinātu atbilstīgu koordināciju un sadarbību ar attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm.

Uzraudzītāju kolēģijas nodrošina konsolidētās uzraudzības iestādei un citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm sistēmu šādu uzdevumu izpildei:

- a) informācijas apmaiņa;
- b) attiecīgā gadījumā vienošanās par brīvprātīgu uzdevumu uzticēšanu un pienākumu deleģēšanu;
- c) uzraudzības pārbaužu programmu noteikšana, balstoties uz grupas riska novērtējumu saskaņā ar 124. pantu;
- d) uzraudzības efektivitātes palielināšana, novēršot uzraudzības prasību nevajadzīgu dublēšanos, tostarp saistībā ar 130. panta 2. punktā un 132. panta 2. punktā minētajiem informācijas pieprasījumiem;

e) konsekventa piesardzības prasību piemērošana saskaņā ar šo direktīvu attiecībā uz visiem banku grupas uzņēmumiem, neskarot Kopienas tiesību aktos paredzētās iespējas un izvēles;

f) direktīvas 129. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana, ņemot vērā citu to forumu darbu, kas var tikt izveidoti šajā nozarē.

Uzraudzītāju kolēģijās iesaistītās kompetentās iestādes cieši sadarbojas. Direktīvas 1. nodaļas 2. iedaļā minētās konfidencialitātes prasības neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju uzraudzītāju kolēģijās. Uzraudzītāju kolēģiju izveidošana un darbība neietekmē kompetento iestāžu tiesības un pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

2. Kolēģiju izveidošana un darbība balstās uz 131. pantā minēto rakstisko vienošanos, kas noteikta pēc konsolidētās uzraudzības iestādes apspriešanās ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm.

Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja izstrādā pamatnostādnes kolēģiju operatīvai darbībai, tostarp saistībā ar 42.a panta 3. punktu.

Uzraudzītāju kolēģijās var piedalīties kompetentās iestādes, kuras atbild par ES mātesuzņēmuma, kas ir kredītiestāde, vai ES mātesuzņēmuma, kas ir finanšu kontrolāciju sabiedrība, meitasuzņēmumu uzraudzību, un kompetentās iestādes no uzņēmējas dalībvalsts, kur ir izveidotas 42.a pantā minētās nozīmīgās filiāles, centrālās bankas pēc vajadzības un attiecīgā gadījumā, ja tas atbilst tām konfidencialitātes prasībām, kas – pēc visu kompetento iestāžu domām – ir līdzvērtīgas 1. nodaļas 2. iedaļas prasībām, trešo valstu kompetentās iestādes.

Konsolidētās uzraudzības iestāde vada kolēģijas sanāksmes un izlemj, kuras kompetentās iestādes piedalās sanāksmēs vai kolēģijas darbībās. Konsolidētās uzraudzības iestāde iepriekš pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, kuras iecerēts izskatīt. Konsolidētās uzraudzības iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

Konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumā ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību šīm iestādēm, jo īpaši 40. panta 3. punktā minēto iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un 42.a panta 2. punktā minētos pienākumus.

Konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļā minētajām konfidencialitātes prasībām ziņo Eiropas Banku uzraudzītāju komitejai par uzraudzītāju kolēģijas darbībām, tostarp ārkārtas situācijās, un iesniedz minētajai komitejai visu informāciju, kas ir īpaši svarīga uzraudzības konverģences nolūkā.”;

34) direktīvas 132. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta d) apakšpunktā atsauci uz 136. pantu aizstāj ar atsauci uz 136. panta 1. punktu;

b) panta 3. punkta b) apakšpunktā atsauci uz 136. pantu aizstāj ar atsauci uz 136. panta 1. punktu;

35) direktīvas 150. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta k) un l) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

“k) II un IV pielikuma ārpusbilances posteņu sarakstiem un klasifikāciju;

l) pielāgojumiem III un V līdz XII pielikuma noteikumos, lai ņemtu vērā finanšu tirgu attīstību (un jo īpaši jaunus finanšu pakalpojumus) vai izmaiņas grāmatvedības standartos vai prasībās, kur ņemti vērā Kopienas tiesību akti, vai ņemot vērā uzraudzības prakses konverģenci.”;

b) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) 113. pantā paredzēto atbrīvojumu precizēšanu.”;

36) direktīvas 153. panta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Aprēķinot riska svērtās vērtības VI pielikuma 1. daļas 4. punkta nolūkiem, riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām vai centrālajām bankām, kas denominēti vai finansēti jebkuras dalībvalsts valūtā, līdz 2015. gada 31. decembrim piešķir to pašu riska svērumu, kurš tiktu piešķirts šādiem riska darījumiem, kas denominēti un finansēti attiecīgās dalībvalsts valūtā.”;

37) direktīvas 154. pantam pievieno šādus punktus:

“8. Kredītiestādes, kuras līdz 2010. gada 31. decembrim neatbilst 66. panta 1.a punktā noteiktajiem ierobežojumiem, izstrādā stratēģijas un procedūras pasākumiem, kas nepieciešami šīs situācijas atrisināšanai pirms šā panta 9. punktā minētajiem datumiem.

Šos pasākumus pārskata saskaņā ar 124. pantu.

9. Instrumenti, kas līdz 2010. gada 31. decembrim atbilstīgi valsts tiesību aktiem tika uzskatīti par līdzvērtīgiem 57. panta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem posteņiem, bet neietilpst 57. panta a) apakšpunktā vai neatbilst 63.a pantā izklāstītajiem kritērijiem, līdz 2040. gada 31. decembrim tiks uzskatīti par tādiem, kas ietilpst 57. panta ca) apakšpunktā, ar šādiem ierobežojumiem:

- a) līdz 20 % no 57. panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta 57. panta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa, 10 līdz 20 gadus pēc 2010. gada 31. decembra;
- b) līdz 10 % no 57. panta a) līdz ca) apakšpunkta posteņu summas, no kuras atņemta 57. panta i), j) un k) apakšpunkta posteņu summa, 20 līdz 30 gadus pēc 2010. gada 31. decembra.

Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja līdz 2010. gada 31. decembrim uzraudzīs šo instrumentu izdošanu.

10. Šīs direktīvas 5. iedaļas nolūkiem aktīvu posteņiem, kas ir prasības pret iestādēm un citi riska darījumi ar tām, kuri notikuši pirms 2009. gada 31. decembra, turpina piemērot tādu pašu kārtību, kāda tika piemērota saskaņā ar 115. panta 2. punktu un 116. pantu, kā tie bija spēkā pirms 2009. gada 10. novembra, tomēr ne ilgāk kā līdz 2012. gada 31. decembrim.

11. Līdz 2012. gada 31. decembrim 129. panta 3. punktā minētais laikposms ir seši mēneši.”;

38) direktīvas 156. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“156. pants

Komisija – kopīgi ar dalībvalstīm un ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas ieguldījumu – periodiski uzrauga, vai šī direktīva kopā ar Direktīvu 2006/49/EK būtiski ietekmē ekonomikas ciklu, un, ņemot vērā šo izvērtējumu, apsver mīkstināšanu pasākumu lietderību.

Ņemot vērā šo analīzi un Eiropas Centrālās bankas ieguldījumu, Komisija reizi divos gados sagatavo un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem. Izstrādājot ziņojumu, pienācīgi ņem vērā kredītņēmēju un kredīta devēju ieguldījumu.

Ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī Komisija pārskata šo direktīvu kopumā, lai makrolīmenī risinātu jautājumu par labākas analīzes nepieciešamību saistībā ar uzticamības pārbaudi un to, kā novērst ar šo pārbaudi saistītās problēmas, tostarp pārskatot:

- a) pasākumus, kas mazina ekonomikas attīstības cikla augšupeju un lejupslīdi, tostarp nepieciešamību uzplaukuma laikā kredītestādēm veidot pretcikliskus buferus, ko varētu izmantot lejupslīdes laikā;
- b) pamatojumu šajā direktīvā paredzēto kapitāla prasību aprēķināšanai;

- c) pasākumus, kas papildina prasības, kuras kredītestādēs noteiktas, pamatojoties uz risku, lai palīdzētu ierobežot aizņemto līdzekļu īpatsvara palielināšanos banku sistēmā.

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par iepriekš minētajiem jautājumiem kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem.

Komisija iespējami īsā laikā un ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par nepieciešamību veikt turpmākas reformas uzraudzības sistēmā, tostarp šīs direktīvas attiecīgos pantos, kā arī, ievērojot Līgumā noteikto piemērojamo procedūru, iesniedz atbilstīgus likumdošanas priekšlikumus.

Līdz 2011. gada 1. janvārim Komisija pārskata Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas panākto progresu ceļā uz 74. panta 2. punktā minēto ziņojumu vienotu formātu, biežumu un termiņiem. Ņemot vērā šo ziņojumu pārskatīšanas rezultātus, Komisija iesniedz ziņojumu Parlamentam un Padomei.

Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim pārskata šīs direktīvas piemērošanu, īpašu uzmanību pievēršot visiem 68. līdz 73. panta, 80. panta 7. punkta un 80. panta 8. punkta aspektiem un to piemērošanai attiecībā uz mikrokrēdītu finansēšanu, sagatavo par to ziņojumu un to iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem.

Līdz 2011. gada 31. decembrim Komisija pārskata 113. panta 4. punktu un sagatavo ziņojumu par minētā punkta piemērošanu, tostarp arī par to, vai lēmumu pieņemšana par izņēmumiem būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šo ziņojumu kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem. Attiecībā uz iespēju lēmumu pieņemšanu turpmāk neatstāt dalībvalstu ziņā saskaņā ar 113. panta 4. punkta c) apakšpunktu un to iespējamu pieņemšanu ES līmenī pārskatīšanā īpaši ņem vērā grupas veiktās riska pārvaldības efektivitāti, nodrošinot, ka ir veikti pietiekami aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās grupas uzņēmums ir reģistrēts.

Līdz 2009. gada 31. decembrim Komisija pārskata pasākumus, kas paredzēti, lai sekmētu pārredzamību ārpusbiržas tirgos, tostarp kredītaistību neizpildes mijmaiņas tirgos, piemēram, veicot klīringu, izmantojot centrālos darījumu starpniekus, sagatavo ziņojumu par šiem pasākumiem un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šo ziņojumu kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem.

Līdz 2009. gada 31. decembrim Komisija sagatavo Padomei ziņojumu par 122.a panta paredzamo ietekmi un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem. Komisija ziņojumu sagatavo pēc apspriešanās ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju. Ziņojumā jo īpaši ņem

vērā, vai 122.a panta 1. punktā noteiktā minimālās saglabāšanas prasība palīdz sasniegt mērķi, proti, vairāk saskaņot iniciatoru vai sponsoru un investoru intereses, kā arī uzlabot finansiālo stabilitāti, un vai būtu atbilstīgi palielināt minimālo saglabāšanas līmeni, ņemot vērā notikumus pasaulē.

Līdz 2012. gada 1. janvārim Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par 122.a panta piemērošanu un efektivitāti, ņemot vērā starptautiskā tirgus attīstību.”;

39) direktīvas III pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. daļas 5. punktam pievieno šādu teikumu:

“Saskaņā ar šā pielikuma 6. daļā minēto metodi (IMM) savstarpēju prasījumu dzēšanas kopumus ar vienu darījuma partneri var uzskatīt par vienu savstarpējo prasījumu dzēšanas kopumu, ja individuālu savstarpēju prasījumu dzēšanas kopumu negatīvas simulētās tirgus vērtības ir noteiktas kā 0 sagaidāmā riska darījuma (EE) aplēsēs.”;

b) pielikuma 2. daļas 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ja kredītiestāde iegādājas kredītu atvasināto instrumentu aizsardzību pret risku ārpus tirdzniecības portfeļa vai CCR risku, tā var aprēķināt kapitāla prasības nodrošinātajam aktīvam saskaņā ar VIII pielikuma 3. daļas 83. līdz 92. punktu vai ar kompetento iestāžu piekrišanu – saskaņā ar VII pielikuma 1. daļas 4. punktu vai VII pielikuma 4. daļas 96. līdz 104. punktu.

Šādos gadījumos un ja Direktīvas 2006/49/EK II pielikuma 11. punkta otrajā teikumā minētā iespēja netiek piemērota, CCR riska darījuma vērtība šiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem ir nulle.

Tomēr iestāde var konsekventi izvēlēties darījuma partnera kredītriska kapitāla prasību aprēķināšanai iekļaut visus kredītu atvasinātos instrumentus, kas nav iekļauti tirdzniecības portfelī un ir iegādāti aizsardzībai pret risku ārpus tirdzniecības portfeļa vai CCR risku, ja kredīta aizsardzība ir atzīta saskaņā ar šo direktīvu.”;

c) pielikuma 5. daļas 15. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“15. Katram atsaucē parāda instrumenta emitentam ir viena riska ierobežošanas kopa, kas ir pamatā kredītsaistību neizpildes mijmaiņas darījumam. Uz “n-tās saistību neizpildes” groza kredītsaistību neizpildes mijmaiņas darījumiem attiecas šāda kārtība:

a) riska pozīcijas lielums atsaucē parāda instrumentā, kas ir “n-tās saistību neizpildes” kredītsaistību neizpildes mijmaiņas darījuma pamatā esošajā grozā, ir atsaucē parāda instrumenta

efektīvās nosacītās vērtības reizinājums ar “n-tās saistību neizpildes” atvasinājuma modificēto ilgumu attiecībā uz izmaiņām atsaucē parāda instrumenta kredīta starpībā;

b) katram atsaucē parāda instrumentam ir viena riska ierobežošanas kopa, kas ir “n-tās saistību neizpildes” kredītsaistību neizpildes mijmaiņas darījuma pamatā esošajā grozā; riska pozīcijas no dažādiem “n-tās saistību neizpildes” kredītsaistību neizpildes mijmaiņas darījumiem neiekļauj vienā un tajā pašā riska ierobežošanas kopā;

c) CCR reizinātājs, ko piemēro katrai riska ierobežošanas kopai, kas ir izveidota vienam no “n-tās saistību neizpildes” atvasinājuma atsaucē parāda instrumentiem, ir 0,3 % atsaucē parāda instrumentiem, kuriem atzīta ĀKNI ir devusi kredīta novērtējumu, kas ir līdzvērtīgs kredīta kvalitātes 1. līdz 3. pakāpei, un 0,6 % citiem parāda instrumentiem.”;

40) direktīvas V pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. Riskus, kas izriet no pārvēršanas vērtspapīros darījumiem, attiecībā uz kuriem kredītiestāde ir ieguldītājs, iniciators vai sponsors, tostarp reputācijas riskus (tādus, kas rodas saistībā ar kompleksām struktūrām vai produktiem), izvērtē un izskata ar atbilstīgu kārtību un procedūru palīdzību, lai jo īpaši nodrošinātu to, ka darījuma ekonomiskā būtība tiek pilnībā atspoguļota lēmumos par riska novērtējumu un pārvaldību.”;

b) pielikuma 14. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“14. Stabilām stratēģijām, politikām, procesiem un sistēmām ir jābūt, lai noteiktu, novērtētu, pārvaldītu un uzraudzītu likviditātes risku atbilstīgos laikposmos, tostarp dienas laikā, tā, lai nodrošinātu, ka kredītiestādes saglabā atbilstīgus likviditātes buferu līmeņus. Šīs stratēģijas, politikas, procesi un sistēmas ir jāpielāgo darījumu līnijām, valūtām un personām, un tajos ir jāietver atbilstīgi likviditātes izmaksu sadalījuma mehānismi, ieguvumi un riski.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“14.a Šā pielikuma 14. punktā minētās stratēģijas, politikas, procesi un sistēmas ir proporcionālas attiecībā pret kredītiestādes sarežģītību, riska profilu un darbības jomu, kā arī pārvaldes iestādes noteikto riska pielāides līmeni un atspoguļo kredītiestādes nozīmīgumu katrā dalībvalstī, kurā tā īsteno saimniecisko darbību. Kredītiestādes paziņo par riska pielāides līmeni visās attiecīgajās darījumu līnijās.”;

d) pielikuma 15. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“15. Kredītiestādes izstrādā metodikas finansējuma pozīciju noteikšanai, novērtēšanai, pārvaldībai un uzraudzībai. Šīs metodikas ietver pašreizējās un paredzamās materiālās naudas plūsmas, kas izriet no aktīviem, pasīviem un ārpusbilances posteņiem un ir tajos, tostarp iespējamās saistības un reputācijas riska iespējamo ietekmi.

16. Kredītiestādes nošķir iekļātos un neiekļātos aktīvus, kas ir pieejami jebkurā brīdī, īpaši ārkārtas situācijās. Tās arī ņem vērā juridisko personu, kur atrodas aktīvi, valsti, kurā aktīvi ir likumīgi iegrāmatoti reģistrā vai kontā, kā arī to atbilstību, un tās uzraudzīs, kā aktīvus varētu savlaicīgi izmantot.

17. Kredītiestādes arī pievērs uzmanību spēkā esošajiem juridiskajiem, regulatīvajiem un operatīvajiem ierobežojumiem attiecībā uz likviditātes un neiekļāto aktīvu iespējamo nodošanu starp personām, gan EEZ, gan ārpus tās.

18. Kredītiestāde ņem vērā dažādus likviditātes riska mazināšanas instrumentus, tostarp ierobežojumu sistēmu un likviditātes buferi, lai nodrošinātu iespēju pārvarēt dažādas stresa situācijas, un pietiekami daudzveidīgu finansējuma struktūru, un finansējuma avotu pieejamību. Šie faktori tiek regulāri pārskatīti.

19. Tiek ņemti vērā alternatīvie scenāriji par likviditātes pozīcijām un riska mazināšanu, kā arī tiek regulāri pārskatīti pieņēmumi, uz kuriem balstīti lēmumi attiecībā uz finansējuma stāvokli. Šajā nolūkā alternatīvie scenāriji attiecas jo īpaši uz ārpusbilances posteņiem un citām iespējamām saistībām, ieskaitot īpaši šim nolūkam izveidoto struktūru pārvēršanai vērtspapīros (SSPE) vai citu īpašam nolūkam paredzēto struktūru saistības, attiecībā uz kurām kredītiestāde darbojas kā sponsors vai nodrošina materiālu likviditātes atbalstu.

20. Kredītiestādes ņem vērā iestāžu, tirgus un kombinēto alternatīvo scenāriju potenciālo ietekmi. Tiek pievērsta uzmanība atšķirīgiem laikposmiem un stresa apstākļu dažādajām pakāpēm.

21. Kredītiestādes pielāgo savas stratēģijas, iekšējās politikas un ierobežojumus attiecībā uz likviditātes risku un izstrādā efektīvus neparedzētu izdevumu plānus, ņemot vērā 19. punktā minēto alternatīvo scenāriju rezultātu.

22. Likviditātes krīžu pārvarēšanai kredītiestādēm jābūt neparedzētu izdevumu plāniem, kuros izklāstītas adekvātas stratēģijas un atbilstīgi īstenošanas pasākumi, lai risinātu problēmas saistībā ar iespējamajiem likviditātes deficītiem. Šos plānus regulāri

pārbauda, atjauno, pamatojoties uz 19. punktā minēto alternatīvo scenāriju rezultātu, ziņo par tiem augstākajai vadībai, kas savukārt tos apstiprina, lai būtu iespējams atbilstīgi pielāgot iekšējās politikas un procedūras.”;

41) direktīvas IX pielikuma 3. daļas 2. iedaļai pievieno šādu punktu:

“7.a Kompetentās iestādes veic arī nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz kredīta novērtējumiem, kas saistīti ar strukturētiem finanšu instrumentiem, ĀKNI ir pienākums darīt publiski pieejamu skaidrojumu tam, kā aktīvu kopējo fondu darbības rezultāti ietekmē to kredīta novērtējumus.”;

42) direktīvas XI pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“e) kredītiestāžu riska darījumus ar likviditātes risku, šā riska novērtēšanu un pārvaldību, tai skaitā alternatīvo scenāriju analīžu izstrādi, riska mazināšanas faktoru (jo īpaši likviditātes buferu līmeņa, sastāva un kvalitātes) pārvaldību un efektīvus neparedzētu izdevumu plānus;”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Šā pielikuma 1. punkta e) apakšpunkta nolūkos kompetentās iestādes regulāri veic kredītiestāžu kopējās likviditātes riska pārvaldības visaptverošu novērtēšanu un veicina pareizas iekšējās metodikas izstrādi. Veicot šo pārskatīšanu, kompetentās iestādes ņem vērā kredītiestāžu nozīmi finanšu tirgos. Kompetentās iestādes vienā dalībvalstī pienācīgi ņem vērā savu lēmumu potenciālo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti visās citās attiecīgajās dalībvalstīs.”;

43) direktīvas XII pielikuma 2. daļas 3. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

“a) informācijas kopsavilkums par pašu kapitāla visu posteņu un to sastāvdaļu galveno iezīmju noteikumiem un nosacījumiem, tajā skaitā par 57. panta ca) apakšpunktā minētajiem instrumentiem, tādiem instrumentiem, kuru darbību reglamentējošie noteikumi paredz kredītiestādei stimulu tos atpirkt, un instrumentiem, uz kuriem attiecas 154. panta 8. un 9. punkta noteikumi;

b) sākotnējā pašu kapitāla summa, īpaši aprakstot visus pozitīvos posteņus un atskaitījumus; 57. panta ca) apakšpunktā minēto instrumentu kopējā summa un to instrumentu kopējā summa, kuru darbību reglamentējošie noteikumi paredz kredītiestādei stimulu tos atpirkt, arī tiek īpaši aprakstīta; šādas informācijas sniegšanas nolūkā tiek norādīti instrumenti, uz kuriem attiecas 154. panta 8. un 9. punkta noteikumi.”;

2. pants

Direktīvas 2006/49/EK grozījumi

Direktīvu 2006/49/EK ar šo groza šādi:

- 1) direktīvas 12. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Sākotnējais pašu kapitāls” ir Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a) līdz ca) apakšpunkta summa, no kuras atņemta 57. panta i), j) un k) apakšpunkta summa.”;
- 2) direktīvas 28. pantu groza šādi:
 - a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Iestādes, izņemot ieguldījumu sabiedrības, kas atbilst šīs direktīvas 20. panta 2. vai 3. punktā minētajiem kritērijiem, uzrauga un kontrolē savus lielos riska darījumus saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 106. līdz 118. pantu.”;
 - b) panta 3. punktu svītrot;
- 3) direktīvas 30. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Atkāpjoties no 3. punkta, kompetentās iestādes var atļaut aktīvus, kurus veido prasības un citi riska darījumi pret atzītām trešo valstu ieguldījumu sabiedrībām, atzītām klīringa iestādēm un biržām, kas ir pakļautas tādām pašam regulējumam, kas ir noteikts attiecīgi Direktīvas 2006/48/EK 111. panta 1. punktā un 106. panta 2. punkta c) apakšpunktā.”;
- 4) direktīvas 31. pantu groza šādi:
 - a) pirmās daļas a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:
 - “a) ārpus tirdzniecības portfeļa klienta vai attiecīgās klientu grupas riska darījumi nepārsniedz ierobežojumu, kas noteikts Direktīvas 2006/48/EK 111. panta 1. punktā un kas aprēķināts attiecībā uz pašu kapitālu, kā noteikts minētajā direktīvā, tā, ka atlikums rodas vienīgi tirdzniecības portfeli;
 - b) iestāde atbilst papildu kapitāla prasībai par tā ierobežojuma pārsniegšanu, kas noteikts Direktīvas 2006/48/EK 111. panta 1. punktā, un šo papildu kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar šīs direktīvas VI pielikumu.”;
 - b) pirmās daļas e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“e) iestādes reizi trijos mēnešos ziņo kompetentajām iestādēm par visiem gadījumiem, kad iepriekšējos trijos mēnešos pārsniegts Direktīvas 2006/48/EK 111. panta 1. punktā noteiktais ierobežojums.”;

c) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Attiecībā uz e) apakšpunktu visos gadījumos, kad pārsniegts ierobežojums, paziņo pārsnieguma apjomu un attiecīgā klienta nosaukumu/vārdu.”;

- 5) direktīvas 32. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Kompetentās iestādes nosaka procedūras, lai novērstu to, ka iestādes tīši izvairās no papildu kapitāla prasībām, kuras pretējā gadījumā rastos attiecībā uz riska darījumiem, kas pārsniedz ierobežojumu, kurš noteikts Direktīvas 2006/48/EK 111. panta 1. punktā, ja šie riska darījumi ir uzturēti ilgāk par 10 dienām, minētos riska darījumus uz laiku nododot citai sabiedrībai neatkarīgi no tā, vai tā pieder tai pašai grupai vai ne, un/vai veicot mākslīgus darījumus, lai riska darījumu uz 10 dienām izslēgtu un radītu jaunu riska darījumu.”;
- 6) direktīvas 35. pantam pievieno šādu punktu:

“6. Uz ieguldījumu sabiedrībām attiecas Direktīvas 2006/48/EK 74. panta 2. punktā minēto ziņojumu vienotais formāts, biežums un termiņi.”;
- 7) direktīvas 38. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Direktīvas 2006/48/EK 42.a pantu, izņemot tā 1. punkta a) apakšpunktu, *mutatis mutandis* piemēro ieguldījumu sabiedrību uzraudzībai, ja vien ieguldījumu sabiedrības neatbilst šīs direktīvas 20. panta 2. punktā, 20. panta 3. punktā vai 46. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem.”;
- 8) direktīvas 45. panta 1. punktā datumu “2010. gada 31. decembrim” aizstāj ar “2014. gada 31. decembrim”;
- 9) direktīvas 47. pantā datumu “2009. gada 31. decembrim” aizstāj ar “2010. gada 31. decembrim” un atsaucies uz Direktīvas 93/6/EEK V pielikuma 4. un 8. punktu aizstāj ar atsaucēm uz VIII pielikuma 4. un 8. punktu;
- 10) direktīvas 48. panta 1. punktā datumu “2010. gada 31. decembrim” aizstāj ar “2014. gada 31. decembrim”.

3. pants

Direktīvas 2007/64/EK grozījums

Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

- “a) kredītiestādes Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, tostarp tādu kredītiestāžu Kopienā izvietotās filiāles minētās direktīvas 4. panta 3. apakšpunkta nozīmē, kuru galvenais birojs atrodas Kopienā vai ārpus tās saskaņā ar minētās direktīvas 38. pantu.”;

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2010. gada 31. oktobrim.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2010. gada 31. decembra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 16. septembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. MALMSTRÖM*

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri:
1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

